

ബ്രഹ്മാണ്ഡപുരാണം

പി ഭി പ്പാട്ട.

—o—o—o—

നവീന ശ്രീകണ്ഠാഭയനമഃ

അറിഞ്ഞു.

—o—o—o—

ബ്രഹ്മാണ്ഡപുരാണം

കിളിപ്പാട്ട്.

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയൈനമഃ

അവിഷ്ണുമസ്തു.

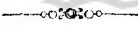
നാരായണായനമൊ നാരായണായനമൊ നാരായണായനമൊ നാരായണായനമഃ * ശ്രീരാമശിവരാമശ്രീകൃഷ്ണവാസുദേവ ശ്രീരാമരാമചന്ദ്രശ്രീരാമരഘുപതെ * ശ്രീരാമരാമഭദ്രസീതാഭിരാമരാമശ്രീരാമരാമരാമലോകാഭിരാമജയ * വാരണവദനരംഭാണിയം ഗൊവിന്ദനം വാരിജാസനനാദിയാകിയവാനവതം * വാരണാസുരവൈരിയാകിയശിരീശനം വാരിജമകുതാനംഗൈശ്വരിയേതുണയ്ക്കണം * നാരദനാരദവദവ്യാസനംവാല്മീകിയം കാരുണ്യാലയനാകമാചാര്യന്താനംമമ * കാരണഭൂതന്മാരാഭൂദൈവോത്തമന്മാരം നൈരൊടൊന്നിപ്പാനെന്മാനസേവസിക്കണം * സത്യജ്ഞാനാനന്താനന്ദാദിയാമൃതമകം നിത്യനിമ്ബലംപ്രത്യക്ഷജ്ഞാതിരാദ്യന്തഘീനം * സത്താമാത്രകംപരംചിന്തയഞ്ജഗന്മയം ചിത്തത്തിലുണർന്നിരുന്നരുളികവെണം—ശൈവനകാദികളായ മുനികുറുസുതനാട്ടു മാനസാനന്ദപൂണ്യപിന്നെയുംചൊല്ലുംചെയ്യും * ആനന്ദമുക്തവചനാമൃതരസം പാനംചെയ്തൊളമലംഭാവവും വരായെല്ലൊ * ചൊല്ലുചൊല്ലിനിയുംനീനല്ലസല്ലമയെല്ലാം കല്യാണംവരുവതിനെതുമ്മടിയാതെ * ചൊല്ലെറ്റുറുവെവഗ്രന്ഥം ധീംബ്രനാഭൻപിന്നെ നല്ലജൈമിനിയൊടുചൊടിച്ചതെന്തൊന്നെടൊ * സുതനമതുകെട്ടുശൈവനകാദികളൊടു സാദരചൊല്ലിടിനാൻഭൂപതിചൊട്ടുമല്ലാം * നിന്തിവടിയാടുചൊടിച്ചതെല്ലാംമമ സന്തോഷംവളരമാനമളിച്ചെഴുതാവല്ലൊ * മഹത്തപാദിജഗൽസൃഷ്ടിലക്ഷണംപിന്നെ മഹത്വമെടുക്കുമാരിയത്രത്തിൻ ഗതിക്കടം * നക്ഷത്രഗ്രഹമന്ദനരദൈവാനാമഥ യക്ഷരക്ഷസദൈത്യഗന്ധർവ്വിദ്യാധര * സപ്തതാപസവരഗതിക്കേടുംപിന്നെ സപ്തദീപങ്ങൾതത്രവരിപ്പക്കേടും * സപ്തസാഗരങ്ങളുംസപ്തപാപങ്ങളും * നദികുറുനദങ്ങളെന്നിവാറിൻനാമങ്ങളും കഥിതമായിത്തല്ലൊഭവതാസകലവും * സൽക്കമാമൃതംഭവദപത്രപത്മ

ത്തിങ്കൽനിന്നു നാൽഗളിച്ചീടുന്നതുസന്തതംപാനചെയ്താൽ * തൃ
പ്തിവന്നീടുകെന്നതെന്നമെവനുകൂടാ ലബ്ധമായിതുപരമാനന്ദമെ
ന്നുവെന്നു * ഇച്ഛയുണ്ടിനിക്കിനിയാന്നുകെൾപ്പതിനിപ്പൊൾ
സ്വച്ഛമായരുളിച്ചെയ്തീടുകവഴിപൊലെ * ഖണ്ഡങ്ങളുണ്ടതി
ലുമുത്തമഭാരതമാം ഖണ്ഡമെന്നെല്ലൊക്കെട്ടുകെവലംപലാറി
ലും * കർമ്മകൂടാകുന്നതുംഭാരതഖണ്ഡനത്തിൽ ജനികളായി
ടുന്നമാനുഷരത്രയെല്ലൊ * നിമ്ബലമായപുരുഷാത്മത്തെസ്സാധി
പ്പാനും കർമ്മക്കുത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടിവിടെത്തന്നെയൊ * അങ്ങി
നെമരുവുന്നഭാരതഖണ്ഡത്തിൽനിന്നെന്നങ്ങിനെചതുശ്ശതയൊജന
മാത്രംപുന * രണ്ണവനത്തിൽക്കൂട്ടി.സഗരനായനാർ വണ്ണിച്ചീ
ടുന്നമതുവഴിയെയറിവാറായ് * പശ്ചിമസമുദ്രത്തിൽഭൂതലംയൊ
ജിച്ചാണെന്നിച്ഛയായതുസഗരാത്മജനാക്ഷമുനം * എന്തൊരു
വംശത്തിങ്കലുണ്ടായിസഗരനാമെദിനീശപരനതുമരുളിച്ചെയ്തീട
ണം * എത്രയൊജനാഭൂമിപൊയിതുസമുദ്രത്തിലത്രയൊജന
പിന്നെഭാഗ്വൻവാങ്ങിക്കൊണ്ടു * ഭഗവാൻഭാഗ്വനനാസ്തവത
രിച്ചതും സകലക്ഷത്രാനന്ദമുതിപ്പെടുത്തതും * സഗരമഹീപ
തിജനകർമ്മാദികളും അവിലമടിയിനൊടരുളിച്ചെയ്തീടണം— ഹി
രണ്യനാഭനിത്ഥമെചൊല്ലൊചെയ്തതന്നെ മരുളിച്ചെയ്തീടിനാൻജെ
മിനിമഹാമുനി * കെട്ടുകൊണ്ടാലുമെങ്കിൽവഴിയൊല്ലൊമെല്ലൊ
കെട്ടാലെത്രയുംമെന്നൊമഹാനംകുമാസാരം * ഭാരതഖണ്ഡമുദ്ര
ശിച്ചുചൊടിച്ചതെല്ലാം പാരതെപറഞ്ഞിടാംസഗരകഥകളും *
ആദിയിൽവൈവസ്വതനാകിയമനുവിനു മൊദനതനയനാസ്തു
ടപാകുണ്ടായെല്ലൊ * മെദിനീശപരനാരിലാദ്യനായതുമവൻ മെ
ദിനീചക്രംപുരാപരിപാലിച്ചുചിരം * സരയുരീരത്തിങ്കലുണ്ടാക്കി
വിചിത്രയാം പുരിയുമയൊല്ലയെന്നത്രയുംപ്രസിദ്ധയായ് * അ
ഷ്ടദിക്പാലകന്മാർതമ്മുടെപുരികളും സ്രഷ്ടികർത്താവാംബ്രഹ്മൻത
ന്നുടെനഗരിയും * ഇത്രനന്നല്ലെന്നത്രെവിദവാന്മാർപുകൂട്ടുന്ന ചി
ത്രമെത്രയുമതുവണ്ണിപ്പാനരുതെന്നാൽ * അപ്പരിതന്നിത്വസിച്ചി
ക്ഷപാകന്ദപത്രേഷൻ സൽപ്രജകളെപ്പരിപാലിച്ചുധർമ്മത്തൊ
ടെ * അക്കാലംനൂറുപുത്രന്മാരുണ്ടായാരതിൽ വിച്ഛാതന്മാരാ
സ്തന്നുമുവരെന്നറിഞ്ഞാലും * വികുക്ഷിനിമിദണ്ഡന്മാരിവർമുവരിലും
വികുക്ഷിയായന്ത്രപനഗ്രജൻവാണരാജ്യം * അക്കാലംദൈവാസുര
യുദ്ധമുണ്ടായിതു ടുഃഖിച്ചുപമഞ്ഞിതുദൈവകർത്താൽക്കയാലെ *
ദണ്ഡമുണ്ടായതെല്ലാദൈവകളറിയിച്ചു ദണ്ഡനെസ്സഹായവുമാക്കി
കൊണ്ടൊരയുദ്ധം * ദണ്ഡനെൊരമരിച്ചീടിനാരസുരകൾ വ
ണ്ഡിതദൈവന്മാരായൊടിപ്പെട്ടായിതുചിലർ * ശേഷിച്ചദൈത്യകു

ടിനാരവർകളും * പുതുകൽസനുപുത്രനായതുംത്രസദിസ്യനരപാലക
നവന്തർകനനരണ്യൻ * കൊന്നിതുദശാനനനരണ്യനര
ണെ പിന്നെനവനായാൻതൽസുതൻഹർഷശപനം * ഹർഷശപ
തമജനായിട്ടുണ്ടായാൻവസുമന സ്സരികരുകലകാലനമിതപരാക്രമ
ൻ * ഭദ്രഭ്രൂണ്യാദികളുംഹൈരായൻമാരായുള്ള പുതുമ്പീപാലക
ൻമാർക്കുക്കാശീഭൂപാലരാട്ട * വൈരമായ്ചമഞ്ഞിതുകൊസലേന്ദ്ര
ൻമാരൊട്ടം ഈനാംവസുമനസ്സിൻമകൻത്രിധനപാപ്യൻ * ത്രി
ധനപാവിനസുതനായതുംത്രയുദ്ധണൻ സുതനായ്സത്യവ്രതന
വരമുണ്ടായ്തന്ന * ത്രിശംകുവെന്നനാമുണ്ടായിസത്യവ്രത നശം
കംചണ്ഡാലതപഃപ്രാപിച്ചാനവൻപിന്നെ * ഭജിച്ചാനവൻവി
ശ്വാമിത്രനെയതുമൂലം യജിപ്പിച്ചിതുമുനി കൌശികനതിനാ
ലെ * വസിച്ഛിദനിതിനുംകൌശികാജ്ഞയാദിവി വസിച്ഛുശാ
പംതീൻകൌശികതപോബലാൽ * ത്രിശംകുതനയനായുണ്ടാ
യിമരിച്ചു നസംഖ്യായാഗാദികർമ്മങ്ങളുംചെയ്താനവൻ * ഹൈ
രീതാശപനമുണ്ടായ്നിതപുത്രനായി ഹൈരീതാശപനപുത്രനായ
തുമരിതാപ്യൻ * തൽപുത്രനെല്ലൊപ്പഞ്ചുതൽപ്പുത്രൻവിജയാ
പ്യൻ തൽപ്പുത്രൻതരുക്കനുംതൽപ്പുത്രൻസുബാഹുവും * തൽപ്പു
ത്രൻസഗരനാഗ്രപതികലവരൻ * ഭദ്രഹവൈകൊന്നതാലജംഘനാ
രെയുമവൻ ഹൈരായനാരിലുള്ളവൈരവ്യംശാന്തമായി * സഗര
നായഗ്രപൻപാലിച്ചധരാതലം സകലഗുണത്തൊട്ടംവസിച്ഛു
ചിരകാലം * ബ്രാഹ്മണ്യമെൻപത്തഞ്ചുസഹസ്രംപദ്യമതിൽ നി
മൂലതായായജൈമിനീസമിതയാം * മദ്ധ്യമഭാഗമൊറമുത്തമമായു
ള്ളതിൽ അദ്ധ്യായമൊന്നിലുള്ളകഥകളീവയെല്ലാം *

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം

ഹിരണ്യനാഭനിവകുടുംബജൈമിനിയൊടു പരിതാഷണഭക്ത്യാ
വന്ദിച്ചുചൊല്ലിച്ചെയ്തു * ഹർഷശപയനുഭദ്രഭ്രൂണ്യാനാംഗ്രപനാ
ടു വൈരമുണ്ടാവാൻമൂലമെന്നുചെയ്തിട്ടെണം * ഏതൊരുവംശത്തി
കലുണ്ടായിഭദ്രഭ്രൂണ് താതനാരെന്നമവൻതന്നെട്ടെണ്ണങ്ങളും *
ഹൈരായഗ്രപനാരെസ്സഗരമഹീവര നാഹവൈവധിച്ചതുമരൾ
ച്ചെയ്തന്നമല്ലൊ * ജൈമിനീമഹാമുനീഹിരണ്യനാഭനൊടു സാദരമ
ർഹചയ്തുകെട്ടുകൊണ്ടാലുമെങ്കിൽ — ഹൈരായഗ്രപനാരഭിഷ്ഠാ
കവീരനാരു മാഹവമുണ്ടായ്തന്നതാദിയെചൊല്ലാമല്ലൊ * സ്രഷ്ടാ
വുതുകൽനിന്നുഷ്ടനാമായെന്നാമാ പുഷ്ടസൽകീർത്തിമാനായുണ്ടായി
സൊമാനപയെ * പുത്രനായ്താമസമുണ്ടായിതായുസ്സിനു പു

ത്രനായ്നഹുഷന്നുണ്ടായിതുയയാതിയും * പുത്രനായുണ്ടായ്തന്നെയ
 ദുഷ്ടയയാതിക്കു പുത്രനായ്സഹസ്രജിത്തുണ്ടായിയദുവിനും *
 സഹസ്രജിത്തിൻപുത്രനായതുശരജിത്തും മഹത്വമുള്ളശതജിസ്യ
 തൻഹൈമയനും * ഹൈമയസന്തത്യന്മാരാകിയഗൃഹന്മാരെ ഹൈ
 മയന്മാരെനാചൊല്ലുന്നിതുതൽക്കാരണം * ധർമ്മനെത്രനുമുണ്ടാ
 യ്തന്നിതുഹൈമയനും നിർമ്മലനായകൃതിധർമ്മനെത്രനെറുപുത്രൻ *
 കൃതിനന്ദനനെല്ലൊസഹജിത്തായഗൃഹൻ സുതനായ്സഹജിത്തി
 നുണ്ടായിമഹീഷ്ഠാനും * മഹീഷ്ഠാനുണ്ടാക്കിയരാജധാനിയെയി
 ന്ന മഹദ്വന്ദ്വന്മാർമാഹിഷ്ഠതിയെന്നെല്ലൊചൊല്ലു * നമ്മദയാ
 യപുണ്യവാഹിനീരീരത്തിങ്കൽ നിർമ്മലരാജധാനിതന്നിൽവാണി
 തുചിരം * ധന്യനാമഹീഷ്ഠാനുംവാലിച്ചഭൂമണ്ഡല മന്ത്രഭൂപൻ
 മാരെയുംജയിച്ചുകീർത്തിയൊടെ * ഭദ്രനായുണ്ടായ്തന്നുപുത്രനുമതു കാ
 ലം ഭദ്രശ്രേണാഖ്യനായിചിശ്രുതകീർത്തിയൊടെ * ഭദ്രശ്രേണുന
 പുനരഭിഷേകമുചെയ്തു യുക്തനായ്താമീഷ്ഠാനുംസാധിച്ചുപുരുഷാ
 ത്ഥം * ദിഗ്വിജയമുചെയ്തഭദ്രശ്രേണുനുംപിന്നെ മുഖ്യഭോഗ
 നപരിചാലിച്ചു ധരാതലം— അക്കാലംകശാംബന്റെ പുത്രിയാം
 ചാപ്തംഗിയെ കണ്ഠോണ്ഡധർമ്മങ്ങളുംചെയ്തസൽകീർത്തിയൊടെ *
 സുന്ദരിമാരാത്മാവുമുള്ളപതികളിലും നന്ദനൻമാരുണ്ടായിരൂറുപെ
 റൊരുപാലെ * ശത്രുസംസ്രാസ്യയഭൂതിപുണ്യൻമാരായതി ശ
 ക്തന്മാരായുണ്ടായപുത്രൻമാരെടുംകൂടി * പുരുഷമീമണ്ഡലംനിജമ
 സ്തംഭസംസ്ഥിതമാക്കി കൃത്യാകൃത്യങ്ങൾവിചാരിച്ചുരക്ഷിക്കുംകാലം *
 കാശീശനായഗ്രാപാത്തമനദിവദാസൻ രംശഭക്തന്മാരിൽപെ
 മ്പത്തമനായുണ്ടായാൻ * അവനുംവാരാണസിയാകായപുരിതന്നി
 ലപനീഭരണമുചെയ്തവാണിതുചിരം * ശിവദംവാരാണസീസ
 വിന്ധശിവക്ഷേത്ര മവിമുക്താഖ്യംഭക്തലോകാനാമുക്തിപ്രദം *
 ക്ഷേമകനായനകതഞ്ചരനായകന്യനും കൊമളമായവാരാണസി
 യാമ്പുരത്തിങ്കൽ * വന്നുപുക്കിരുന്നുകൊണ്ടിടുന്നവനെയും
 കൊന്നൊരുരാജധാനിയാക്കിനാൻദിവദാസൻ * തനിക്കുവസി
 പ്പാനായ്മച്ചവിചിത്രമായ് മനസ്സോഷവുംപുണ്യസുഖിച്ചുവസി
 ക്കുന്നാൻ * കുഭകനായമുനിശ്രേഷ്ഠനുംയദൃച്ഛയാ സംപ്രാപിച്ചി
 തുതത്രവസിപ്പാനൊരുദിനം * അഗ്നിഹൊത്രവുരക്ഷിച്ചുഗ്രമാന്ത
 പണ്ഡിത മഗ്നിസന്നിഭൻമഹത്തജ്ജസാതപൊധനൻ * എത്ര
 യുംകൊപശീലനാകയുമുണ്ടുവിന്ന ചിത്രമൊരുമഹാബ്രതമുണ്ടു
 വന്നുകൊൾ * യാതൊരുദൈവസായംകാലമെല്ലെന്നതെന്നാൽ
 പ്രീതനായ്താഴ്ത്തത്രവത്സരംസഹസ്രകം * ആവിരംസംവത്സര
 മവിടെത്തന്നെവാണാൽ ചെയ്യിടുംവന്നാത്തരെയധർമ്മദാമങ്ങളും

ഭം * അഗ്നിയെന്നസ്ഥിതകലാകിക്കൊണ്ടുരണ്ണത്തിൽ പുകിതന്നി
ഭംപിന്നെഗ്രാമവജ്ജകനായി * തത്രവാണിഭംപുനരായിരംസം
വത്സരം വൃദ്ധമാന്തപൊബലംകൈക്കൊണ്ടുവഴിപൊലെ * അ
ങ്ങിനെവാരാണസീസന്നിധൗതപൊവനെ മംഗലംപൂണ്ടുവസി
ച്ചിടിനാനതുമൃലം * ക്രൂരസത്വങ്ങളൊന്നുംമൂന്നയൊജനയടു
ത്താരുമെല്ലകയില്ലമ്മനി.പൊബലാൽ * ക്ഷുൽപ്പിപാ
സാദി ഭയം ശൊകവും നിദ്രാ തന്ത്രീ ഭുഞ്ചുഭിജരാമൃതിവാതവ
ഷാദികളും * ഘർമ്മസന്താപമരിശീതരാഗാദികളും കർമ്മ
വിമുക്തങ്ങളുമഭിക്കിലുണ്ടായ്യാ * വൃക്ഷങ്ങൾവല്ലികളുംസുഗന്ധ
പുഷ്പങ്ങൾപൂ ഞൊക്കുവെമധുരസപാദിക്കുളാംഫലങ്ങളും * വകപ
ങ്ങളൊടുചെന്തളിത്തുകുളുത്തങ്ങും പക്ഷികൾമൃഗങ്ങളുംവൈരം
കൂടാതെതമ്മിൽ * ദുഃഖമെന്നുള്ളതിയാതെവാഴുന്നനിത്വം നിഷ്പേ
സമങ്ങളാമരണ്ണഭദശംതൊറും— അക്കാലമവത്രഫലീഡയാകാ
ശിരാജ്യ മൊക്കുവെഘർമ്മാതപംവലിച്ചുപമഞ്ഞിതു * മത്ത്യാദിജ
ന്തുക്കളുംക്ഷുൽപ്പിപാസാദിമുഴു ത്തെത്രയുമാത്തിപൂണ്ടുപമഞ്ഞുപത്ര
ക്കളും * കംഭകതപൊധനൻവാഴുന്നതപൊവനം സമ്പദാംനില
യനമായുരവീടുന്നിതു * മൂന്നയൊജനാവഴിസുഭിക്ഷുപരിപൂണ്ണം ധാ
ന്യങ്ങൾഫലമൃലപകപവയംബുദ്ധം * അക്കാലംവാരാണസിയാ
കിയപുരിയിൽനിന്നൊക്കുവെപത്രക്കളുമെല്ലുന്നഗൊപാലന്മാർ*
കാനനത്തിങ്കലാകിമെച്ചിൽപുകിക്കുന്നരം വെന്നലാലുണ്ടായൊരു
വീഡയാപത്രക്കളും * പുല്ലുതണ്ണീരുമില്ലാത്തഴൽപൂണ്ടൊരനെ
രം നല്ലൊരുഭദശംതത്രകുളുത്തുകാണായ്യാ * കംഭകതപൊധന
ൻതന്നെതപൊവന മംഭസ്പംപൂണ്ണത്രണപത്രസമുന്നഭദശം*
ഗൊക്കുളുത്രണലാഭംകെല്ലാണ്ടുതത്രചെന്ന മെല്ലുന്നഗൊപന്മാ
ർക്കുസന്തോഷമുണ്ടായ്യാ * സന്ധ്യാകാലത്തൊളുതത്രമെ
ഞ്ഞൊക്കത്തക്ക സ്സന്തോഷത്തൊടൊചെന്നഗൊശാലപുഷ്പീടിനാ
ർ * പിന്നെനിത്യവുതത്രചെന്നമെഞ്ഞെന്തിയായാൽ ചെന്നശാ
ലകൾതൊറുംവസിക്കുമാറാകുന്നു * അങ്ങിനെചിലദിനംകഴിഞ്ഞൊ
രനന്തരം മംഗലാത്മാവായൊരുകംഭകതപൊധനൻ * തന്നെത
പത്രവിനെഗൊപന്മാരിയാതെ കുന്നിച്ചുളുത്തൊടൊതളിച്ചുകൊ
ണ്ടുപായാർ * കണ്ടിലമൊമധനതന്നെയെന്നതുനരം ഉണ്ടാ
യിമുനീന്ദ്രാസന്താപമകക്കാനിൽ * അഗ്നിഹോത്രവുമിളെപ്പാർ
വെണ്ടതിന്നിതിനിളെപ്പാർ വിപ്ലവംവന്നിടമെല്ലാകഷ്ടമിന്നയൊ
പാപം * എന്തൊരുമൃലംവന്നിടാഞ്ഞതുമേപത്ര ചിത്തിച്ചീടണ
മെന്നുകല്പിച്ചതപൊധനൻ * ദിവ്യലാചനംകൊണ്ടുനൊക്കിയ
നെരംകണ്ടു ഭുച്ഛിനീതന്മാരാംഗൊപന്മാർചെഷ്ടിച്ചതെല്ലാം*മല്ലത്ര

തന്നെക്കൊണ്ടുപോയകാരണംപുന റിപ്പരംശുവൃമാജ്ഞാകായിര
ത്താണ്ടെക്കെന്നാൻ * ശാപവുംചെയ്തുവഹികഡംസന്നിധൗത
ത്ര താപസന്ദാർശനമെവിനാനുഭവിച്ചൊളം * മാന്താബധനുഭവിച്ച
പ്പൊറുകാണായിവശ്രവിനെ പ്രീത്യാമൊമവുകഴിച്ചിടിനാൻത
പൊധനൻ * അഭിനവകാലമൊട്ടുചെന്നൊരുശേഷത്തിങ്കൽ മം
ഗലഹാനികളാടുന്നിമിത്തങ്ങളെല്ലാം * കാണായിരാജ്യത്തിങ്കൽ
നാശകാരണങ്ങളായ് നാനാലോകമെല്ലാംഭീനമാനസരായാർ *
ഭൂമിയിങ്കലുംപുനരംബരത്തിലുമെല്ലാം ക്ഷേമമീനങ്ങളായിക്കാണാ
യിനിമിത്തങ്ങൾ * മാനുഷനാഷ്ടമൊവാധികളുണ്ടാകയും ആന
കരകുതിരകരകണ്ണനീർവിഴ്ചയും * ജംബുകവൃന്ദംപകലകര
ഞ്ഞീടുകയും ഞിവാമഷ്ണുപാരകുറുത്തുതൊന്നുകയും * തൊരണ
പ്രാസാദഭൂമണ്ഡലാദികളെല്ലാം കാരണംകൂടാതെകണ്ടിളകിച്ചമക
യും * ഗന്ധമുള്ളവാനസുഗന്ധമില്ലാത്തയും ബന്ധമെന്നിയെപി
ശാചങ്ങൾസഞ്ചരിക്കയും * അഭൂദക്ഷിണംവിതാനാഗിജപാലക
രപൊങ്ങി സുപ്രഭാവവിദ്യാക്ഷപ്തകണ്ഠുചാരികയും * ധൂമകേതു
വുപടിഞ്ഞാറുചിട്ടിടുകയും ശ്യാമളവണ്ണംപ്രഭീപപ്രഭകൾക്കുമെ
ല്ലാം * ഇത്തരമൊരൊതരംദിനമിത്തങ്ങൾകണ്ടു പൃഥ്വിശൻമ
ന്ത്രികളൊടീവണ്ണമുരചെയ്താൻ * ഇപ്പുറത്തിങ്കൽപസിച്ച്ഭിത്തിനി
നമു ക്കിപ്പൊഴുപ്പൊഴുപ്പുകന്യദേശംനൊക്കിനാം * എന്നുരചെയ്തു
വൃദ്ധൻമന്ത്രിമാരെടുംകൂടെ ചെന്നടനനെപചിച്ചാൻനല്ലദേശങ്ങ
ളെല്ലാം * അന്നെരംമൊരാജധാനിക്കയൊഗ്രമായി ധന്യമായൊ
രുദേശംഗോമതിതീരകണ്ടാൻ * അത്യാപ്തജലപുണ്ണമുത്തമവൃഷ്ടാ
നപിതം വിസ്മയമായവനമാശ്ലീടപ്പതുക്കണ്ടു * തക്ഷന്മാർപലരെ
യുംതൽക്ഷണംകൂട്ടിക്കൊണ്ടു വൃക്ഷങ്ങൾവെട്ടിക്കളഞ്ഞൊക്കുവെസ
മമാക്കി * നല്ലൊരുരാജധാനിയാക്കുവാനൊരുവെട്ടു കല്യാണാല
യംതീർപ്പാൻപണിയുംതുടങ്ങിനാൻ * ധർമ്മനെത്രാപ്രനായഹെ
മയനരപതി ധർമ്മണവാണുപുരംമുന്നമസ്ഥലമെടൊ * മഹി
ഷ്ഠാനായവൃദ്ധനവിടമുരവെക്കിച്ച മഹത്പംവളംനൊരുരാജധാനി
യുതീർത്താൻ * നിമ്ബലതരയായനഗരീമാഹിഷ്ഠതീ നമ്ബദാതീരെ
തത്രവസിച്ചാൻമഹിഷ്ഠാനും * അന്നതൊട്ടുരണ്യമാജ്ഞനിയുപുച്ഛ
പുര മെന്നുള്ളവൃത്താന്തങ്ങളറിഞ്ഞുഭൂഭൂതഗ്രന്ഥൻ * തന്നുടെപുത്ര
ന്മാരെടെല്ലാമെചൊല്ലിടിനാൻ ഇന്നിപ്പൊറുദിവയാദാസൻനമ്മു
ടെപുച്ഛരാജ്യം * തന്നുടെരാജധാനിയാക്കുവാൻതുടങ്ങുന്നു ചെന്ന
തുടക്കെന്നംനിങ്ങളെന്നതന്നെരം * ചെന്നയുദ്ധവുംതുടങ്ങിടിനാൻ
കുമാരന്മാർ ഉന്നതൻദിവയാദാസൻചെന്നവർപടയൊടും * കൊ
ന്നിതുഭൂഭൂതഗ്രന്ഥനനന്മാരെല്ലാ മന്നെരംഭൂഭൂതഗ്രന്ഥനെ

റിയപടയൊടും * ചെന്നടൻദിവെദോസൻതന്നൊടുയുദ്ധംചെയ്ത പിന്നെയുംഭദ്രശ്രേണുൻതൊറുചൊന്നടങ്ങിനാൻ * കെല്ലെഴുംദിവൊദോസൻതൽക്കാലവിരവൊടു ശിപ്തമായിരിപ്പൊരുനൽപ്പരംതീർത്തൊന്നെല്ലൊ * രമ്യഗോപുരപുരൊദ്യോനപ്രാകാരങ്ങളും ഫലപ്രസാദങ്ങളുംദൈവതാലയങ്ങളും * പരിഘപണ്ഡാവണചതുരവീഥികളും പരിശോഭിതമായിപ്പണിതീർത്തനന്തരം * ചാതുർണ്ഡാലയങ്ങൾകൊണ്ടുസംപൂർണ്ണമായി ചാതുര്യംപൂണ്ടുവസിച്ചീടിനാൻദിവൊദോസൻ * ഗൊമതിതീരെകാശിരാജ്യമെന്നെല്ലാടവും നാമധ്യേഷ്യംപൂണ്ടതിവിശുതമായപുരം * തത്രതന്നമാത്മസൈന്യാധിപനാരുമായി ശത്രുഭൂപനാരെയുംജയിച്ചുകീർത്തിയൊടെ * മിത്രവർഗ്ഗത്തൊടുമുറച്ചെന്തവരാണീടുംകാലം പുത്രനുംപ്രതർദ്ദനനെന്നടനുണ്ടായ്തന്ന * നഹുഷവൃദ്ധനുടെദൈവിത്രനായിട്ടതി മഹിമയൊടുംസത്യധർമ്മതല്പരനായി— ഇങ്ങിനെരണ്ടദ്ധ്യായംതന്നിലെകഥയെല്ലൊ നിങ്ങളൊടായിച്ചുകെട്ടുകൊള്ളവിനീനും *

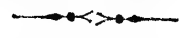

മു ന്നാ മ ധ്യ യാ യം .

ഭദ്രശ്രേണുനുംദിവൊദോസനൊടൊറുതൊറു പുത്രന്മാർമരിച്ചൊരുമുദഃഖവുംപൂണ്ടുപിന്നെ* പത്തനംതന്നിൽവസിച്ചീടിനാനുദിനം പുത്രന്മാരില്ലായ്മയാൽചിത്തസന്താപത്തൊടും * പത്തുപുത്രന്മാരുണ്ടായ്തന്നിതുപിന്നെയവ നസ്രജ്ഞന്മാരായ്ബലവീര്യവിക്രമത്തൊടും*അക്കാലംവിദൈവരാജ്യത്തിങ്കലുണ്ടായ്തന്നവിപ്രാതകീർത്തിയൊടുംവെഗവാനായവൻ * പുത്രിയുംഫരിണിയെന്നുണ്ടായ്തന്നിതുപുന മൈത്രയുംരൂപശീലൗദാര്യാദിഗുണത്തൊടും * ഉന്മദയെന്നുപരായുള്ളൊരുവിദ്യാധരി നിർമ്മലഗാത്രിയെല്ലൊപണ്ടുവളെന്നുകൊല്ല * ഉച്ഛലീശാപത്തിനാൽമാനുഷയൊനിതന്നി ലുപ്തിയിൽപ്പിറന്നിതുവെഗവാനുകൂടായി * എന്നതുകെട്ടുരാജാചൊദിച്ചമനീന്ദ്രനാ ടിന്നതിൻമൂലമെല്ലാമെന്നൊടുചൊല്ലീടേണം — എങ്കിലൊകെട്ടുകൊൾകപൂർവ്വത്താനതമെല്ലാം പങ്കുജനൈത്രസമനാകിയനരപതെ * ദുർമ്മദനെന്നുപരായുള്ളൊരുഗന്ധർവ്വശൻ ദുർമ്മതിയായുണ്ടായൊന്നൈത്രയുംബലവാനായ് * ഗന്ധർവ്വരാജാവായഫംസന്റെസൈനാപതി സന്തതംനാരിജനനിജ്ജിതനതിശംഭ * കണ്ടിതുവെരുവഴിതന്നിൽനിന്നൊരുദിനം കണ്ടിക്കാർകഴലാളാമുവ്വശിവൊക്കുന്നരം * മന്മഥശരപരവശനായ്ചമഞ്ഞിതു ദുർമ്മദനുവ്വലീയെക്കണ്ടതുക്കാരണമായ് * ഭോഗാത്ഥംപുത്രരവാതനുടെഹൃദത്തിങ്കൽ വെഗെനവൊക്കുന്നരംപിന്നാലെചെന്നാവൻ *

കാക്കൽവീണപെക്കിച്ചാൻതന്നുടെമനോരഥം ചെൽക്കണ്ണാൾക
ണ്ടിലെന്നഭാവിച്ചുനടക്കൊണ്ടാൾ * അന്നതൊട്ടനകംനാൾവി
നെയുംസെവിച്ചിട്ടും തനപംഗിയാകുമവർബാഹുമാനിച്ചിലേതും *
ദൃല്യഭാംഗനമാരെക്കാമിക്കുംചപലനാ കല്ലലെന്നിയെപുനമെന്ന
ണ്ടാലഭിക്കുന്നു * അങ്ങിനെപലകാലംകഴിഞ്ഞതാനന്തരം മംഗ
ലംവളന്നീട്ടുഭവൈന്ദ്രസഭാന്തരെ * ദൈവകൾപിതൃക്കളുംസിദ്ധചാ
രണന്മാരും ദൈവസ്ത്രീകളുംമുനിവർഗ്ഗമൊരുമിനും * ദൈവന്ദ്രൻ
തന്നെസ്സെവിച്ചിട്ടുവാൻയോഗംവന്നു സെവയുംകഴിഞ്ഞവർപൊ
വാനായൊരുമ്പട്ടാർ * അന്നൊരമവിടെയൊരവസ്ഥയുണ്ടായതു
നന്നായിധരിച്ചിതുമെധാവിദുർമ്മദനും * ഉദ്യീന്ദ്രൻപുത്രരവതന്ന
ടെകടാക്ഷവും ഉദ്യശീകടാക്ഷവുതമ്മിൽകൈതൊട്ടതെല്ലാം *
സങ്കേതസ്ഥലത്തൊന്നനവനത്തിങ്കൽ ശങ്കകൂടാതെകുറിച്ചാർ
വരെന്നതെല്ലാം * ദുർമ്മദനപ്പുരിയെവഞ്ചിപ്പാനതെന്നും ഉന്മദ
യൊടുപറഞ്ഞീടിനാൻമധുരമായ് * ഭദ്രകൾമനോഹരരരുവല്ല
ഭസമെ മദപചനംനീചവിതന്നശാന്തമായിപ്പൊൾ * ഉണ്ടൊ
രുകാക്ഷയുള്ളിൽസന്തതംവലിക്കുന്നു പണ്ടെയതെന്നാൽതന്നെ
സാധിച്ചുകൂടാത്തയാൽ * മാനസൈവദമൊറംമുഴുത്തചമയുന്നു * സ്നാ
നഭോജനമുഖ്യവിഷയങ്ങളിലേതും മാനസത്തിങ്കലില്ലൊരുഭ്രാ
ഗമൊരിക്കലും * തൽക്കാര്യമനുഭവിക്കുന്നിപ്പിന്നിപ്പിന്നിയിൽ മ
ൽക്കായമെല്ലാമൊറംമെലിഞ്ഞുചമഞ്ഞിതു * നീയൊരുസഹായമാ
യ്ക്കൊക്കിലിനിക്കിപ്പൊൾ കാരുസാദ്ധ്യത്തിനെന്നതും ദണ്ഡമില്ല
റികെടൊ * സങ്കടംമോമകംനീരീക്കണമിതുവാലെ പങ്കെരുമാർ
ക്കുകാര്യംനിനക്കുവരുമെല്ലാം * ഉന്മദയതുകെട്ടുസന്തോഷത്തൊടും
കൂടെ ദുർമ്മദനൊടുമനഃസമുപ്പെണ്ടുചൊന്നാൾ * ഏതൊന്നു
നിനക്കഭിമതമാകുന്നതെന്നാ ലെന്തൊന്നുകത്തവ്യമാകുന്നതെന്ന
തുംചൊൽനീ * ശക്യമെന്നാകിൽമടിക്കുന്നതില്ലെതുംതൊന്നൊടുപുര
മെങ്കിലതുംപറഞ്ഞീടുകഭവാൻ * ഉന്മദവാക്യമെവകെട്ടനരത്തു
മൊ ദുർമ്മദനെകാന്തമായ്ചൊല്ലിനാൻകനിവൊടെ * ഉദ്യീശപ്രവര
നാകുംപുത്രരവതാനു മുവശിതാനുതമ്മിൽവാസവസഭാന്തരെ *
നിന്നപാംഗങ്ങൾകൊണ്ടുസങ്കേതമാക്കീടിനാൻ നന്ദനംവനമെന്ന
തറിഞ്ഞുസുഖമെന്താൻ * ഒട്ടനാളുണ്ടുതൊന്നുമുവശിതന്നെക്കുണ്ടു മട്ട
ലർബാണമാൽകൊണ്ടുത്രയുമഴലുന്നു * ഞാനനൈകനോളപെക്കി
ക്കയംചെയ്തെന്നെല്ലൊ മാനിനീതാനുംബാഹുമാനിച്ചതില്ലയെന്നും *
ധിക്കാരമെന്നെക്കുറിച്ചുവ്യാപിക്കണ്ടുപാരം ദുഃഖമുണ്ടതുതൊണ്ടി
ത്രയംമനക്കാമ്പിൽ * നിന്നുടെകാരണമിന്നെനില്പുണ്ടാകുന്നാകിൽ
വന്നുകൂടിട്ടുംമമവാഞ്ചരിതുമ്മനോഹര * ദുർമ്മദൻവാക്കുകെട്ടുകൊള്ളു

കത്താടുംപുന അന്തതാനംപറഞ്ഞീടിനാറുമധുരമായ് * എന്തൊ
ന്നുവെണ്ടതുഞാനതിനെനന്നതുമല്ലാ ബിന്തിച്ചുചൊല്ലീടുകകാൽമെ
ന്തെന്നുഭവാൻ * എന്നതുകട്ടനെരംഭിമുഖംചൊല്ലീടിനാൻ സുന്ദര
കളെന്തെക്കെട്ടാലുമുപായംനീ * ഉദ്യംഗീത്രപരമലംബസ്പന്ദനോ
ധരമുദ്യംഗസങ്കേതദേശംപ്രവേശിച്ചപ്പിഴ്വര * രൌര്യമെന്നയാതമ
ജനനനായിരമിപ്പിക്കു മൊഹമെത്രയുംപാരംവളന്നുവരുംവണ്ണം *
സൗച്യനന്ദനരൂപംപൂണ്ടുതാനുദ്യംഗീയാം കാശ്യാംഗിതന്നെപ്രാപി
ച്ചീടുവനതന്നെരം * ഉദ്യംഗീതന്നെയനുഭവിക്കാനിനക്കെന്നാ ലു
ദ്യംഗീതന്നെയനുഭവിക്കാമിരിക്കുപൊ * ഉന്മദയതന്നെമുദ്യംഗീ
വേഷംകെട്ടാ ഞ്ഞുതൊടുംചെന്നനന്ദനവനംപുക്കാർ * കാ
ബ്ധാശിലാതലചെന്നിരുന്നവളതി വാണരയാമധുരമായ്ഗാന
വുചെയ്തുമുദാ * നന്ദനവനലതാമണ്ഡപാന്തികെതത്ര മന്ദമാരുത
മെന്നാമൊഹനെദിവ്യസ്ഥലെ * വാണീടുനൈരമവനീശപരനുദ്യംഗീ
യെ കാണാഞ്ഞുപരിഭ്രമിച്ചുനപഷിച്ഛീടുന്നരം * ഗീതവുകെടുകാ
സ്തന്നാമൊഹനമാമ്മാറപ്പൊർ ചെതസിന്ദ്രപത്രേഷുനുദ്യംഗീയെ
ന്നൊത്തുടൻ * പുഷ്പസൗഗന്ധപ്രാകൃഷ്ടഭംഗമെന്നതുപൊലെ തൽ
പ്രദേശത്തെപ്രവേശിച്ചിതുരൂപനും * ഉദ്യംഗീത്രപരമലംബാരു
ന്ദാതന്നെക്കണ്ടാ തദ്യംഗീശാർദദനമാൽകൊണ്ടുമുചിതനായി *
സങ്കേതസ്ഥലമാറിപ്പൊയതുമറിയാതെ പങ്കജശരമൊറുസംഭ്രമ
ത്തൊടുമപ്പൊർ * ഗാന്ധമായാലിംഗനംചെയ്തയുഷ്മാഷ്ടിയും
ഉഷ്ണകൗതുകംകൈക്കൊണ്ടുനൊന്യാന്മാരികയും * ഓരൊരൊമ
ന്നൊരമമുന്നമുള്ളവയെല്ലാ മാരബാണങ്ങളൊറുംസാധിച്ചുപർ
സ്സരം * ചുംബനാശ്ലേഷാലാപാലൊകനഹാസഭാവ ബിംബോ
കാദികളൊടുംസുഖിച്ചുവാഴുംവിധൗ— ഭിമുഖംപുത്രരവാതന്നുടെ
വേഷംപൂണ്ടു സമമാദത്തൊടുംചെന്നുസങ്കേതസ്ഥലംപുക്കാൻ *
അന്നേരമുദ്യംഗീയന്ദിയാത്രപവുപൂണ്ടു വന്നിതുരൂപവരസംഗമൊ
ത്സുകയായി— ഇങ്ങിനമുന്നദ്ധ്യായംതന്നിലക്ഷമയെല്ലാം നിങ്ങ
ളൊടറിയിച്ചുനൊന്യായുഷ്മാഷ്ടിയൊടൊന്നൊന്നും— കെട്ടുകൊള്ളുവിനീനാചൊ
ല്ലവൻസംക്ഷേപിച്ചു കെട്ടൊളംകൈതൂമലംവളിക്കുംകഥാസാരം *

നാലാം അദ്ധ്യായം.

എത്രയുഷ്മാഹനമായൊരുപംപൂണ്ടു തന്ത്രൈവവന്നീ
ടിനാളുദ്യംഗീസസംഭ്രമം * ഉദ്യംഗീത്രപരമലംബാരുന്ദനനൊര മുഖ
ശിതന്നെക്കണ്ടുകാമപീഡിതനായി * ചുംബനാശ്ലേഷാദികൾ
കൊണ്ടനുഭവിച്ചുടൻ ബിംബപകപാഭാധരവാനവുചെയ്തിടിനാ

ൻ * തന്നുടെരൂപംനന്നായ്ചവിധുത്തുടൻ മന്നംചെന്നമൃതപാ
നംചെയ്താനതുചൊലെ * അന്ത്രോന്ത്രമൊരുമിച്ചുമെച്ചവാണീടി
ന്റാ നന്നെരമൊന്നതൊന്നിടുമുടൻമനക്കാണ്ഡിൽ എന്നെയൊ
ട്ടുഴലിച്ചാളുവശീയതിനിപ്പൊൾ നന്നായ്തഞ്ചിച്ചുൻഞാനുവളെ
യെന്നൊത്തുള്ളിൽ * ഉണ്ടായകൈതുമലംകൊണ്ടവൻചിരിച്ച
പ്പൊൾ വണ്ടൻപൂംകഴലാളാമുവശീചൊല്ലാചെയ്താൾ * എന്തു
കാരണമായതൊറവുചിരിച്ചതി നന്നരംകൂടാതായതെന്നൊടു
പറയണം * എന്നതുകേടനരംദുർമനതുമറ ചുന്തുകാരണം
ചൊന്നനെരമുവശിതാനും * അപ്പാഞ്ഞതന്നെരല്ലെന്നൊടുപ
രമാത്മ മിപ്പൊഴെപറയണമെന്നുമുവളുപ്പൊൾ * ചഞ്ചല
ഛദയനായ്ചെത്താനതുകൊണ്ടു ചഞ്ചലാപാംഗിതാനുംണാപ്പു
വുചൊല്ലുവാളു * കെളിപത്മവൃന്ദമിപ്പിച്ചതിവെഗത്തൊടെ
പ്രാജിയെപ്പൊലെകൊപിച്ചുത്ഥാനചെയ്തശീലും * ദുർമദാന്തിക
ത്തികേൾവിനപൊയതന്നരം ദുർമദൻതാനുണ്ടുപ്പെട്ടുടൻനട
കൊണ്ടാൻ — മായാവൈഭവംകൊണ്ടുഭൂപനെരമിപ്പിച്ചു പൊയാ
ളുമുദയമന്ത്രസന്തോഷത്തൊടെ * ദുർമദനെക്കൊണായ്തന്നി
തന്നെരന്തത്ര സമ്മൊദംവളുന്നിതുദുർമദനനിക്കുപ്പൊൾ * ഉ
വശിതാനുംകുറ്റാളുമാക്കാണ്ഡിൽനിരൂപിച്ചാൾ ഉവീരനെത്തുമ
പിന്നാലെപൊരാഞ്ഞതും * മുന്നമങ്ങിയെല്ലനിത്യവുണ്ടു
പൊരു മന്നവനെനില്ലൊടുവാൽസല്യക്കേടുകയൊ * പ്രേമകൊ
വത്തൊടുത്താൻവെഗനപൊകുന്നാകിൽ സാമവാക്യങ്ങളൊടും
പിന്നാലെകൂടവന്നു * കാക്കൽവീഴ്ചയുക്കേണ്ണിലത്രക്കുറവൊഴിക
യും വീഴ്ചയുവിരയുകയുകൊൾമയിക്കുളുകയും * കാമബാണ
ങ്ങളൊറുമെന്തൊരുവവുപൂണ്ടു ഭൂമിപാലെത്രനന്നെവന്നുസരി
ച്ചീടും * എന്തൊരുമുലമിന്നശാന്തമായുന്നതെന്നു ചിന്തിച്ചുവശീമ
രുവീടിനാളുതന്നരം * ഉന്മദാവതന്നതുദാവകൊണായ്തന്നു ദുർമ
ദനെയുമാറ്റൊളന്നെരമുവശിയും * വൃത്താന്തമെല്ലാമറിഞ്ഞാളു
മാനകൊണ്ടു തത്രദുർമദനുടെഭാവവെഷങ്ങൾകണ്ടും * ദുർമദന
തിശംഭുവഞ്ചിച്ചാനെന്നെയിറപ്പാൾ ഉന്മദന്റാപനെയുവഞ്ചിച്ചാ
ളെത്രകഷ്ടം * ഇത്തരമൊരൊന്നെയൊത്തുവഴിനിൽക്കുന്നരം ത
ത്രവന്നിതുബുധപുത്രനാന്ത്രപശത്രാഴ്ചൻ * വിദൂരാധിപിയൊടുചൊ
ദിച്ചാൻനാപന്ത്രാം ഭാഭുകൊളത്തുതവവദനംവാടിടുവാൻ *
കാരണമെന്നുകെട്ടുചൊല്ലിനാളുവശിയും വീരകളുണ്ടായൊരു
ത്താന്തമെല്ലാഭുവാൻ * നിന്നുടെരൂപംകണ്ടുദുർമദൻചരിച്ചുവ
ന്നെന്നെപ്രാപിച്ചീടി നാൻതന്നുടെമായത്താലെ * എന്നുടെ
ലംഗമിച്ഛുമുദയാകുമ്പോൾ നിന്നെയുവഞ്ചിച്ചുടൻപ്രാപിച്ചാളി

ത്താലും * ഭൂമിദനെയുംപുനരന്മദാതന്നെയുംഞാൻ നമ്മെ വ
ഞ്ചിച്ചുതൃലംശപിച്ചിട്ടവനെല്ലോ * ഭൂമിദൻഭൂമിയെരാത്രിഞ്ചാനാ
സ്തിക്കുചെയ്ത് * ഉന്നദയാരുരാജപുത്രിയാസ്തിക്കുണം * അ
ന്നൊത്തനക്കുചിച്ഛാലതുലിയാതെ പിന്നെമറ്റൊരുത്ത
നെപ്രാപിച്ചുവെങ്കിലാൽ * ശാപമുണ്ടായതറിഞ്ഞവർകളിരു
വരും താപമുറക്കൊണ്ടുശാപമൊക്കുഞ്ഞയവെക്കിച്ചാർ *
കൊവയുംശമിച്ചുടൻകാക്കൽവീണതുകണ്ടു ശാപമൊക്കുവുകൊ
ടുത്തിടനാളുവശിയും * പുത്രനാസ്തിക്കുണമിവളിലിവനെന്ത
ഭേദപുത്രന്മാരുടെമരണംകണ്ടുപാരം * ദുഃഖത്തെടസിപ്രവേശം
ചെയ്തു പിതൃലയായ് സ്വർഗ്ഗലോകവുംപ്രാപിച്ചിട്ടുകുസന്തുഷ്ടയാ
യ് * ശത്രുഭൂപാലനാടുവാർചെയ്തുഭൂമിദനും മൃത്യുവന്നുടൻവീ
ര്യസ്വർഗ്ഗവുംപ്രാപിച്ചാലും * ശാപമൊക്കുവുകൊടുത്തുവശിതാ
നുംപിന്നെ ഭൂപതിയൊടുക്കുടിരമിച്ചുവാണിടനാൾ — രാകെടുവ
ദനയാമുന്മദാപിന്നിതു വെഗവാനായവിടെമൊധിപാത്മജയാ
യി * ഭൂമിദൻപിറന്നിതുഹിരണ്യപുരംവാഴും ഭൂമിതിയായഭീഷ്മ
ജംഘനപുത്രനായി * പിംഗാക്ഷനെനമ്പെരുമിട്ടിതുഭീഷ്മജംഘ
ൻ മംഗലംമാഞ്ഞിതുനൂതലോകത്തിങ്കലും * ദുഷ്ടാത്മാവിംഗാ
ക്ഷനാലുള്ളനാശങ്ങൾകൊണ്ടു നഷ്ടമായ്ചമഞ്ഞിയുദ്ധമകർമ്മങ്ങ
ളെല്ലാം * തുഷ്ടനാമിവിടെമരുന്നടെകൾക്കുചെ മിട്ടിതുഹരി
ണിയെന്നത്രയുംകൊതുമാലാൽ * ദിവ്യകന്യകയായഹരിണിക്ക
തുകാലം യൌവനമാരംഭിച്ചുതുടങ്ങിമനംമനം * അക്കാലമൊരുദി
നമാളികളൊടുമവര പുക്കിതുവിടെമരാജ്യാരാമകളിപ്പാനായ് *
പിംഗാക്ഷനതന്നെരവന്നിതുയദുപുത്രാ മംഗലാംഗിയെക്കണ്ടുമൊ
ഹിച്ചുപിംഗാക്ഷനും * കന്യകാരത്നത്തെയുമെടുത്തുകൊണ്ടുചൊ
യാ നന്നെരമൊകാശമാഗ്നത്തുടനിശാചരൻ * ഭീതിചൂണ്ടവളെ
ററംകരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാ ഉത്തരമൊരായിതുരക്കിവഴ്ത്തുമെല്ലാം — ഏ
ത്രയുംസന്ദേഷപിച്ചുചൊല്ലിയെൻകഥകൾത്തോ നന്നെത്രവനാല
ദ്ധ്യായംകഴിഞ്ഞുമനോഹരം *

അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

ആശാധീശൻസുപപുത്രിയെയെടുത്തുകൊണ്ടാത്തമെത്താ
ഗെകുടിപ്പൊക്കമ്പാർവതിഭൂമാൽ * പാരമാത്യേഴുമവരുന്ന
ടെഭൂവംകണ്ടു പാരമിഭാരവനന്തന്നിലങ്ങിറക്കിനാൻ * ന
ല്ലൊരുശിലാതലത്തിങ്കൽവെച്ചുവളൊടു ചൊല്ലിനാൻമധുരമായാ
ശ്വസിച്ചിപ്പാനായി * ഏതുതെളിവിനെക്കണ്ടുഞാൻവിനക്കടയ

വൻ ഭീതിയുമുണ്ടാകെണ്ടരജനനെന്നുചൊല്ലെ * യാതൃധാനാ
ധീശപരനിങ്ങിനെപറയുമ്പോൾ ഭീതിപൂണ്ടൊരമയിട്ടിതുകന്യ
കയും * അന്നരംവസുമനസ്സാകിയതു പത്രേഷൻ ചെന്നിതു
നായാട്ടിനായ് തത്രകാനനങ്ങളെ * ഭൂമിപാലനമെന്നും വരണ
ൻകൊടുത്തൊരു ജീമൂതനാമവാഞ്ചൊരശപമുണ്ടതിന്നെലെ *
വെഗനനരവരൻകാനനനടക്കുമ്പോൾ ആകുലംകുലക്കൊരു
രാദനംകൊൾക്കായ്ക്കുന്നു * ആത്തനാദത്തകെട്ടുകാരുണ്യവിവശ
നായ് പാത്ഥിവിനടുത്തുചെന്നീടിനാനതുനരനും * കാണായിക
രയുന്നകന്യകാരതാത്തെയും കൌണപാധിപനെയുമഞ്ജനാചലം
പൊലെ * രക്ഷിപ്പൻനാലെനിന്നൊടുവെക്കുകുത്തൊലും രക്ഷ
സാംപ്രവരനെനിഗ്രഹിച്ചീടുവൻതോർ * എന്നുചെയ്തപ്പോഴാണ
മെടുത്തുതൊടുത്തുടൻ മനവനയച്ചതുകൊണ്ടുവിഗ്രഹാക്ഷനപ്പൊ
ൾ * ചെന്നുപുക്കിതുകൃതാന്താലയംഗ്രവനന മന്നരമശപത്തി
നെൽനിന്നുകീഴിങ്ങിനാൻ * കന്യകാരതാത്തൊടുചിന്നമന്നവ
ൻചൊന്നാൻ ധന്യനീടുവെക്കുകുത്തൊശപസിച്ചാലുമെടൊ * വി
ശപസിച്ചാലുമെന്നെപ്പടിയുകുത്തൊലും വിശപമരമെന്നെചൊ
ല്ലിടാത്തനീമെന്നാമരെ * താതനാദാകുന്നതുംമാതാവാരെടൊ
തവ യാതൃധാനശൻകൊണ്ടുപൊവാണെത്തവകാശം * എന്നു
ല്ലാംനരവരൻചൊടിച്ചെന്നമവൾ മനവനൊടുചറഞ്ഞീടിനാൾ
പരമാത്മാ * ബന്ധുമാനായവിടെയൊധിപചുറ്റിത്തൊന്നൊ ബ
ന്ധുവത്സലനാമോരണിയെന്നാകുന്നു * ആളികളൊടുക്കുടി
കെളിപൂണ്ടൊരാമത്തോൻ വാഴുമ്പൊളെന്നെക്കൊണ്ടുചൊന്നാനി
നിശാചരൻ * ദുഷ്ടനെവധിച്ചെന്നരക്ഷിച്ചമൂലത്തവ സ്തബ്ധയായ്
ചമഞ്ഞിതുജഗതിയശസ്സല്ലാം * അത്യാപത്തിങ്കൽക്കൈവര
ക്ഷിഷ്ടമെല്ലാമെയും പുരമിപാലകമെല്ലാമെല്ലാമെല്ലാമെല്ലാമെ
ൻ * താതനുംജനനായുംബന്ധുവറ്റുമെല്ലാം വെടിച്ചുരുവു
ന്നിതെന്നെക്കാണായ്ക്കുമ്പോൾ * ഞാനവരെയുംചെന്നുക്കണ്ടുസന്താ
പംതീർത്തു മാനവപിരവത്സന്നിധിയുവന്നീടുവൻ * എന്നു
ന്നന്നാഗതമെന്നുതൊഴെച്ചയ്ക്കീടിന കന്യകയൊടുനൃപരീശപരൻ
ചൊല്ലീടിനാൻ * നിന്നെത്താൻമാതാപിത്രഭാതാബന്ധുക്കളുടെ മ
ന്നിലാമ്മാരാക്ഷവനതുതമൈവകീടാതെ * എന്നുതടകരിയ്ക്കിതെ
ത്രയുംദിവ്യമിതു നിന്നെയങ്ങാക്കിപ്പനരിങ്ങുവന്നീടുവാളും * അ
ത്രൈവവനാഞ്ഞത്താൻപാപ്പനിപ്പടയൊടും സതപരംപിന്നെയെ
ന്നൊജ്യംപ്രാപിച്ചീടാം * ബന്ധുചറ്റ്റെങ്ങുസന്താപമെ
ല്ലാംതീർത്തു സാതതംവസിക്കുനീസന്തൊപ്പിനിന്നാലെ * പി
ന്നെനിർവാണിഗ്രാമണത്തിനുകൊപ്പിട്ടീടും നിന്നുതടതാതനനു

ഞാനുംവന്നീട്ടുണ്ടെടൊ * മനവന്മാരുംവരുമെന്നുവെല്ലാവരും മെന്നെ
നീവരിച്ചുകൊൾകുന്നെരമെന്നാമരെ * പിന്നെനിന്നെയുംകൊണ്ടു
പൊയ്ക്കൊൾവൻബാലൊത്താനു മുനതമായതരഗത്തിന്നെലൊരി
കൊൾന്നീ * ഇങ്ങിനെപറഞ്ഞയച്ചിടിനാൻനരൈന്ദ്രനും തിങ്ങിന
മൊടംപൂണ്ടുപൊയൊളക്കന്യകയും * കൊണ്ടുപൊയ്ക്കുതിരയും
മൈഥിലരാജ്യത്തിങ്കെ കണ്ടിവാർകഴലിയെപ്പാരതിലിറക്കിനാൻ *
താനെടൻനൃപൻവാഴ്കാനനദേശംപൂക്കാൻ മാനവൈന്ദ്രനുംകുതിര
പ്പാത്തൊടിടിനാൻ * തന്നെടപടയൊടുംകൂടിപ്പൊയ്പുരിപുക്കു
മനവൻവസിപ്പിച്ചുതരാജഭാഗങ്ങളൊടും— ആരാമെകുച്ചിച്ചുവാനീ
ടിനാമരിണിയെ ചൊരനാനിശാചരൻകൊണ്ടുപൊയൊരുകൾ
ധാ * കാണാഞ്ഞുസമീകളുംരക്ഷിവഴ്വുമെല്ലാം ക്ഷോണിപാല
കൊണ്ടുവൃത്താന്തമറിയിച്ചാൻ * ടുഖിച്ചുപരവശനായഭൂപനക്കു
ണ്ടു ടുഖിയന്മാരായിതുപെരുവഴ്വുമെല്ലാം * മന്ത്രികൾപുരൊ
ധിതൻബന്ധുക്കളായുള്ളൊരും സന്താപംപൊക്കീടുവാൻപറഞ്ഞു
പലതരം * പിന്നെയങ്ങല്ലാവരുംകാനനദേശത്തൊരും മനവ
നൊടു കൂടിതിരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ * അനൈപതിച്ചൊരൊട്ടത്തുകൊ
ണാഞ്ഞുപലരൊടും കന്യകാതന്നെച്ചൊരിച്ചാകലപ്പെട്ടുപരം *
ദൈവത്തെപ്രായ്ചിച്ചുവാനീടിനാൻവിദഗ്ദ്ധനും ദൈവജ്ഞനായും
കണ്ടുകിട്ടുമെന്നുചെയ്താൻ— ചൊല്ലിയെന്നെല്ലായ്മതന്നിലെക്കു
ഥയിപ്പൊൾ ചൊല്ലുപതിനിയുംഞാൻകൊൾക്കണമെന്നാകിലൊ *

ആരാധ്യായം

ഗോപുരദോരത്തുകൽനില്ക്കുന്നാമരിണിയെ ഭൂപതിഭടന്മാർ
കണ്ടെന്തയുംസന്തോഷത്താൽ * മനവൻതന്റെമുമ്പിൽകൊണ്ടു
ചെന്നതുതന്നെ തന്നെടകളെക്കണ്ടാനന്ദവിവശനായ് * ഗാന്ധമാ
യാശ്ശേഷിച്ചുമാതാവുംസമീകളും കൂടവന്നുടൻപുണന്നുതുടങ്ങി
നാൻ * സന്തോഷാശ്രുക്കളൊടുംമറുളളജനങ്ങളും സന്താപമകനു
ള്ളിലാനന്ദംപൂണ്ടുവാനാൻ * പുത്രിയൊടവസ്ഥകൾമനവൻചൊ
ല്ലാചെയ്താൻ വൃത്താന്തമെല്ലാമവളല്ലെന്നൊടിയിച്ചാൻ * കന്യ
കാതന്നെമനൾകണംവസുമന സ്സിന്നന്നുനിരൂപിച്ചുകൊപ്പിട്ടുക
ല്പാണവും * പൂജനാംബസുരനുംതീർത്തിതരംഗംനന്നായ് രാജ്യ
വുലകരിച്ചിടിനാൻവിചിത്രമായ് * ഭോജനാദികൾബഹുദാന
വുതുടങ്ങിനാൻ രാജാക്കന്മാർമടക്കോലയുമെഴുതിനാൻ * വിദ
ഭൻകരുപതിചാച്ചൊലൻസിന്ധുരാജൻ വിദഗ്ദ്ധൻസൗഖീരനുംകെ
കയൻസൗരാജ്യനും * കാശ്മീരാവതികാശികൊസലമാഗധന്മാർ

മാത്രമേയകാശാനന്തരീഗത്ത്മാർ * നൈഷധകുണിന്ദന്മാർ
കുന്തിദാശാസ്ത്രിന്മാരും വംഗനംകലിംഗനംഗനംവിരാടനം * ഇ
ത്യാദിജഗദീപദേശന്മാർമറ്റുള്ളൊരും സത്വരംവിദിമരാജ്യപ്ര
വേശിച്ചിടിനാർ * ആനന്തർകുതിരകാലായപടയൊട്ടു മാന
കപടമശംഖാദിവാദ്യങ്ങളൊട്ടും * ആനന്ദംകലനങ്ങളൊരഭരണ
ങ്ങളൊട്ടു മാനന്ദംനിറഞ്ഞൊരവശിത്തമനസ്സൊട്ടും * കന്യകാര
ന്നെസിദ്ധിച്ചിടണമിനിക്കെന്നു തന്നുടെതന്നുടെഭാവത്തൊട്ടുംമദ
ത്തൊട്ടും * വന്നവന്നകംപുകമന്നവന്നാരെയെല്ലാം ചെന്നുസല്ലാ
രംചെയ്തവസ്വമന്യമായൊഗ്നം * വന്നിതുമുള്ളത്വാസരവന്ദ്ര
പാശത്തൊ ചെന്നരംഗത്തെപ്രവേശിച്ചിതുവന്നാരും * സോദ
രീതന്നല്ലരസ്സരിച്ചവഗവാനും സാദരംചെന്നരംഗംപ്രാപിച്ചാ
നതുനരം * ധാത്രിയുടമരൊഗ്നപന്മാരുടെനാമങ്ങളും കീർത്തി
യുഹണങ്ങളുംവെച്ചൊരയറിയിച്ചാറും * ഇക്കണ്ഠപന്മാരിലെ
കന്നെത്തളിത്തുനി നാറകാമ്പിലവനനീമാലയിട്ടാലുംബാ
ലെ * എന്നവർപറഞ്ഞപ്പൊറുമന്നവൻഭദ്രഭ്രമണ്ഡൻ കന്യകാര
ത്തെയ്യുമെടുത്തുതരിലെറ്റി * മറ്റുള്ളഗ്നപന്മാരെപ്പൊളുത്തുമാനി
യാതെ ഉറാഭുപാലന്മാരുമായ്നടകൊണ്ടിടിനാൻ — ഇങ്ങിനെ
ചൊന്നെന്നാലുപായത്തിലുള്ളകഥാ നിങ്ങളോടിനിയുണ്ടൊൻചൊ
ല്ലുവൻവെന്നെങ്കിൽ *

ഐശ്വര്യം അദ്ധ്യായം.

കന്യകാരത്തെയ്യുംകയ്യാണ്ടഭദ്രഭ്രമണ്ഡൻ സന്നദ്ധനാ
യിത്തരിലെറിപ്പൊയ്ക്കിടന്നെരം * ക്രുദ്ധന്മാരായഗ്നപന്മാരുടേ
രൊരുമിച്ച യുദ്ധസന്നദ്ധന്മാരായെല്ലുന്നനെരത്തവൻ * തന്നുടെ
പടയുമായ്ത്തിരിഞ്ഞുനിന്നിടിനാൻ പിന്നെയുണ്ടായയുദ്ധമെങ്ങി
നെചൊല്ലുന്നുതൊൻ * അന്യൊന്യംവരിഷിച്ചാരസ്യശസ്യങ്ങളെ
ല്ലാം സന്നദ്ധയുദ്ധഭദ്രഭ്രമണ്ഡനമോബലം * തന്നുടെപട
യ്ക്കൊരാനാശംവന്നതുകണ്ടു വന്നകാപത്തോടടുത്തിടിനാൻഭദ്ര
ഭ്രമണ്ഡൻ * ചാപബാണങ്ങളൊട്ടുമെത്തുയുദ്ധംചെയ്തു ഭൂപാ
ലന്മാരെജയിച്ചിടിനാനെല്ലാരെയും * തൊറൊഴിച്ചൊരുനരപാ
ലകന്മാരെക്കണ്ടു കാറിനെവെല്ലവെഗമുള്ളതെരാടുംകൂടി *
തന്നുടെരാജ്യത്തിന്നരിച്ചഭദ്രഭ്രമണ്ഡൻ പിന്നാലെചെന്നവസ്യ
മനസ്സാഗ്രപേന്ദ്രനും * തങ്ങളിലുണ്ടായൊരുസംഗരകാലാമല
മിങ്ങിനെയെന്നുചൊൽവാണത്രയുംപണിയത്രെ * ആനന്തർകു

തിരകാലാളായപടക്കല്ലാം ഹാനിവന്നിതുപുനരെന്നെരമിരുവക്കും*
അന്നെരവസുമനസ്സാകിയനൃപശ്രേഷ്ഠൻ തന്നുടെവില്പംകഴിയക്ക
ലച്ചടുത്തുടൻ* അസൃശസൃങ്ങുകൊണ്ടുവിദൂതംപ്രയാഗിച്ചാൻ ഭ
ദ്രശ്രൗണനെപ്പൊറ്റിഭൂതനായ്ചിരിച്ചുററം * ഫൽഗുപയനെ
പ്രയാഗിച്ചിതുമ്മത്തൊരും ധൈര്യമുൾക്കൊണ്ടുവസുമനസ്സുകൊ
പത്തൊടെ * ഭദ്രശ്രൗണ്യാസൃങ്ങെവിളക്കുചിറ്റുനക്ഷണം പ
ത്തുബാണങ്ങുകൊണ്ടുഭദ്രശ്രൗണ്യനെത്തൊൻ * പിന്നൊച്ചുവ
വുമുദിച്ചിടിനാൻസുതനെയും കൊന്നിതുനാരാചങ്ങുകൊണ്ടുവെ
ഗത്തൊടവൻ * എട്ടുകൊണ്ടുതൂരഗങ്ങളെക്കലചയ്തു പൊട്ടി
ച്ചുകൊടിമരമൊന്നുകൊണ്ടുനന്തരം * വക്ഷാദൈവമുണ്ടെപ്പിച്ചിടി
നാൻബാണങ്ങളാൽ സക്ഷതനായഭദ്രശ്രൗണ്യനുമെന്നരം * മ
രൊരുവില്പംകഴിയക്കലച്ചടുത്തുചെന്നാറിച്ചാതവണ്ണബാണ
ങ്ങുതുക്കിടിനാൻ * വില്ലെത്തുരിച്ചുസാരമിയെക്കലചയ്തു നല്ലവാ
ജികളെയുംകൊന്നിതുശരങ്ങളാൽ * ഉന്നതമായകൊടിയുമുരിച്ചുന
ന്തരം മന്നവനുടെമുറുപിളന്നുശരംകൊണ്ടു * മുർക്കിത്തനായവസു
മനസ്സുപിന്നെപി രാജ്യത്തിനാശുഭദ്രശ്രൗണ്യനുംനടക്കൊണ്ടാൻ *
പിന്നൊച്ചുവയുമുതീർന്നുരൊരുതരിലിലറി ചെന്നയൊല്ലുയുദ്ധ
ക്കുശേഷിച്ചുപടയൊടും * അന്നെരംദിവയാദാസനാകിയകാശീനൃ
പൻ പിന്നാലെചെന്നഭദ്രശ്രൗണ്യനെടൊറിടിനാൻ * പണ്ടു
ഉളവൈരമൊളുതുഭദ്രശ്രൗണ്യനുമ്പൊറ്റം ഉണ്ടായകൊപത്തൊടും
തിരിഞ്ഞുനിന്നിടിനാൻ * ആശുഗങ്ങളെക്കൊണ്ടുവെഗനഭദ്ര
ശ്രൗണ്യൻ കാശീഭൂപാലസൈന്യംകൊന്നതുകണ്ടെന്നരം * ആശു
ഗവെഗംപുണ്ടതെരതിലറിചെന്ന കാശീഭൂപനുംബാണപൊഴി
ച്ചുതുടങ്ങിനാൻ * ഹൈഹയസൈന്യമൊരുംമരിച്ചാരതെന്നരം ഹാ
യാകാരണപടിച്ചൊടിനാൻശേഷിച്ചവർ * ഭദ്രശ്രൗണ്യനുമതി
ശ്രുദ്ധനായതെന്നരം വിദൂതമടുത്തുതുക്കിടിനാൻബാണങ്ങളെ * സ
ത്പരംദിവയാദാസൻതന്നുടെവക്ഷാദൈവം വിധുമായിതുനിശിത
ങ്ങളാശരങ്ങളാൽ * ശ്രുദ്ധനായ്ദിവയാദാസൻപത്രികൾകൊണ്ടു
തന്നെ ഭദ്രശ്രൗണ്യനെറാചാപമുരിച്ചുസുതനെയും * കൊന്നിതു
ഫയങ്ങളെയുക്കലചയ്തു പുന തന്നതായകൊടിമരവുമുരിച്ചിതു *
ഹൈഹയാധിവനുടെമുറുപിളന്നിതു മൊഹൈനഭൂമിതന്നിൽവീ
ണിതുഭദ്രശ്രൗണ്യൻ * എന്തിനുമാനധനമെന്നിയെമാനിക്കുന്നു ചി
ന്തിച്ചുദിവയാദാസൻവെഗനനടക്കൊണ്ടാൻ * ധർമ്മവല്ലഭരാജി
തന്നെക്കല്ലുന്നതു രത്നാംഗിയായനാരീതനെയുംവെണ്ടയെല്ലൊ *
ഇത്തരംനിരൂപിച്ചുചെന്നാൻദിവയാദാസൻ പത്തനമകംപുഷ്പ
വിച്ചുവാണിടിനാൻ * ഹൈഹയൻപിന്നെക്കാശീഭൂപതിപൊയ

നേരം ചൊമ്മാലസ്വയംതീർന്നുനോക്കതരിലെറി * ശേഷമുള്ളൊരു
 രൂപയൊടും തൻപ്രാണനൊടും യൌവ്വമാർമണിയൊടും കൂട
 ത്തൻപുരിപുക്കൻ * കരണീയങ്ങളായകർമ്മങ്ങളെല്ലാംചെയ്ത ഹ
 റിണീയുടെപാണിഗ്രഹണമതുംചെയ്ത * രാജഭോഗത്തൊടിമണീ
 ടിനാൻചിരകാലം രാജീവനെത്രയായഹരിണീകരുകാലം * ഗർഭ
 വുമുണ്ടായ്തന്നുസന്തോഷംവായ്തവണ്ണ മുങ്ങവിച്ചിതുശുഭലേഖനന
 കുമാരനും * ദുർമ്മദൻപിംഗാക്ഷനാസ്തിരന്നമരിച്ചവൻ ജനംചെയ്തി
 തുപിന്നഹരണീതനയനായ് * ജാതകർമ്മാദികളും ചെയ്തിതുഭദ്ര
 ശ്രേണ്യൻ ജാതമൊക്കെ വസിച്ച്ടിനാൻമകനായ് * ദുർമ്മദ
 നെന്നുപേരുമിട്ടിതു തനയനും സമ്മോദത്തൊടുമുപനിച്ചിതു യഥാ
 വിധി * ഗർഭനൊടപ്പോടെശവിദ്യകുറുപാറംചെയ്ത ഭഗ്ഗശിഷ്യനുംസ
 മനായിതസ്രുങ്ങൾക്കെല്ലാം * അമ്മാമനുടെമകളാകിയചിത്രാംഗി
 യെ സ്സമ്മോദത്തൊടുബാലാപ്ലോണ്ടുപൊന്നവളെയും * വെട്ടിതു
 ചിത്രാംഗിപററുണ്ടായിതനയനും നാട്ടിലുള്ളവർമാനമുണ്ടായി
 തൊറും * പുത്രപൗത്രന്മാരൊടുംസുഖിച്ചഭദ്രശ്രേണ്യ നെത്രയും
 കീർത്തിയൊടുംവസിക്കുംകാലത്തിങ്കൽ * രാജഭോഗങ്ങളിലുംവൈരാ
 ഗ്യംഭവിച്ചിതൊ രാജ്യയിൽപരാജിതനായതൊത്തൊത്തുനിത്യം *
 ബന്ധുഭൃപാലന്മാരെ വരുത്തിസ്സമ്മാനിച്ച ചിന്തിതമവരൊടുകുറു
 പിച്ചരഹസ്വരായ് * അന്നമില്ലാത പടക്കൊപ്പൊടുമൊരുമിച്ച സ
 ന്തോഷംപൂണ്ടുനിജ നന്ദനനൊടുകൂടി * കാശിരാജ്യത്തിന്നാജ്ഞാ
 ണദാഹനകൂട്ടീപട നാശങ്ങൾചെയ്തുദിവവാദാസനെജയിപ്പാനാ
 യ് * അഞ്ചനക്കെലംപൊലെപൊന്നിഞ്ഞനവധി കുഞ്ജരങ്ങ
 ളുംമുസലായധധരന്മാരും * മഞ്ജുളതാങ്ങളും മശപങ്ങളുഗണിത
 മഞ്ജസാരഥങ്ങളും മറ്റുമില്ലാതെയുണ്ടു * പത്തികളുണ്ടുപുനരറ്റ
 മില്ലാതവണ്ണം പത്താശാന്തവ്യംനിറഞ്ഞുച്ചനാദങ്ങളൊടും * സത്യ
 ലോകത്തൊളമെത്തിടിനവാദ്യധ്വനി ശത്രുഭവന്മാരുടെചിത്ത
 ണ്ഡംപിളർന്നു * വൈഗനകാശിരാജ്യംവളഞ്ഞുഭദ്രശ്രേണ്യൻ
 പ്രാകാരാട്ടാലങ്ങളുംതകർത്തുകിടങ്ങുകൾ * നിരത്തിക്കടന്നടുത്തീടി
 നപടകണ്ടു കരഞ്ഞൊടാശുപുറപ്പെട്ടിതുദിവവാദാസൻ * തിരക്കി
 മുമ്പിൽക്കടന്നടുത്തപടകണ്ടു ശരത്താലൊടുകിനാൻവൈഗനഭദ്ര
 ശ്രേണ്യൻ * മരിച്ചശേഷിച്ചുള്ളകാശിഭൃപാലസൈന്യം തിരിച്ചു
 നടന്നിതുഭയത്തൊടതനേരം * ഏറിതുദിവവാദാസൻതന്നൊടു
 ഭദ്രശ്രേണ്യൻ കൂറ്റനൊപ്പൊലദിവവാദാസനുമടുത്തിതു * തങ്ങളി
 ലുണ്ടായൊന്നുലവൈചിത്ര്യമെല്ലാ മിങ്ങിനെയെന്നുപറഞ്ഞീട
 രുതിനിക്കേതും * സാഹസത്തൊടുശരംതുക്കിനാൻമഴപൊലെ ഹേ
 ഹായധിപനവയെറൊരുദിവവാദാസൻ * രക്തവുമണിഞ്ഞരു

നെത്തുമെന്നിരിക്കാതെ ശക്തിയൊടെററണഞ്ഞത്യാന്തംകൊപ
ത്തൊടും * ശംഖദേശത്തിങ്കലെയ്തിടിനാനതുകൊണ്ടു സങ്കട
ത്തൊടുമാന്തിപ്പുണ്ടിതുഭദ്രശ്രോണുൻ * വെദനയൊടുംപുനർബു
നാരാചങ്ങുൽ ക്രൊധനദിവൊദാസൻതന്നെയുമെയ്തിടിനാ
ൻ * നാരാചഗണമൊരുപീഡിതനാകയാലെ ചൊരിഞ്ഞിപ്പിനി
ല്ലെന്നുചെയ്തിതുതപ്പാ * ശൌൽമെറീടുംദിവൊദാസനുമടുത്തിതു
യെയ്യുമൊടനന്തരമന്തകനെന്നപൊലെ * കെല്ലെറുംഭദ്രശ്രോണു
ൻതന്നുടെവക്കുമാഭാഗെ കല്പാന്താനലതുല്യമായൊരുശരമെയ്താ
ൻ * ചട്ടയുമാറുംഭേദിച്ചുച്ചിയെപ്രവെശിച്ചു പെട്ടെന്നുബാണമതു
കൊണ്ടുതിവ്യഥയൊടും * ഫേയ്യനരപതിതരതിൽവീണ്ണിടി
നാൻ മൊഫവുകലന്നതുകണ്ടൊരുകാശിനൃപൻ * സുതനെയൊ
രുശരാകൊണ്ടുകൊന്നശപങ്ങു ക്രൊധനനാലുബാണമെയ്താൻ
കൊന്നിടിനാൻ * ഭദ്രശ്രോണുനെപ്പിന്നെക്കൊന്നിലദിവൊദാസ
ൻ ഉത്തമമായധർമ്മമല്ലിതെന്നറികയാൽ * ശത്രുക്കൾക്കുപജയമെ
ത്തിയാലവരിലു മെത്രയുംക്രൂപയുണ്ടുസാധുക്കൾക്കറിഞ്ഞാലും —
ചൊല്ലിയെന്നെഴുദ്ധായംതന്നിലെക്കഥയിന്നു ചൊല്ലുവൻചുരുക്കി
ത്താൻകെട്ടുകൊള്ളുവിൻവിങ്ങും *

—o—o—o—

എട്ടാം അദ്ധ്യായം

താതൻവീണതുകണ്ടനൊത്തുദുർമ്മദനും ക്രൊധനരേരിലെ
റിവഗത്തിലടുത്തിതു * പാവകുജപാലകണ്ടുപതംഗമെന്നപൊ
ലെ ദൈവസ്രനൊടുവലനെന്നപൊലയുമെപ്പൊൾ * ബാണങ്ങൾ
കൊണ്ടുതുകിത്തുടങ്ങിദുർമ്മദനും ക്ഷോണീസ്രനായദിവൊദാസനുമതു
ന്നെരും * സുതാശപദ്ധജരമജാലങ്ങൾമുറിച്ചിതു ജാതരൊഷണ
ഭദ്രശ്രോണുപുത്രനുമെപ്പൊൾ * ശത്രുക്കൾകൊണ്ടുദിവൊദാസനെ
പ്രയാഗിച്ചാൻ ക്രുദ്ധനായടുത്തിതുകാശിഭൂപനുമെപ്പൊൾ * ദുർമ്മ
ദനുടെപാഷ്ഠിഗ്രാഹകവീരന്മാരിൽ പത്തുതൊളികളുമൊന്നിച്ചു
ശൌൽത്തൊടെ * യുദ്ധവുത്തുടങ്ങിനാരന്നെരുംദിവൊദാസൻ ബ
ദ്ധകാപത്തൊടുത്തസ്രങ്ങൾതുകീടിനാൻ * ദുർമ്മദനുമെപ്പൊൾമി
ത്രശക്തിയൊടുടുത്തെയ്തു വിദൂതമശപദ്ധജസാരഥിരഥങ്ങളെ *
പത്രികൾകൊണ്ടുമുടിച്ചുമച്ചുനിമിഷത്തിൽ വദ്ധിച്ചുകൊപത്തൊടും
മൂന്നുബാണങ്ങളെയ്തു * സതപരംവണ്ണിച്ചിതുകാശിശചാപത്തെയ്
യു മത്തൽപ്പുണ്ടുമെപ്പൊൾദിവൊദാസനുംവെഗത്തൊടെ * ഖൾ
ഗചർമ്മങ്ങൾക്കുകൊണ്ടുഗ്രുദുർമ്മദനെന്നൊ ടുഗ്രനാദിവൊദാസ

നടുത്താനതനെന്നും * പത്തുതെരാളികളുമൊന്നിച്ചുചെയ്തപൊലെ ശ
സ്രുങ്ങുതുകീടിനാനെന്നുംഭിവാദാസൻ * വാൾകൊണ്ടുബാ
ണാളെപ്പൊട്ടിച്ചുകുളഞ്ഞതി വെഗെനപത്തുമാരമന്മാരെയുംകൊ
ന്നാൻ * ദുർമ്മദനൈസൃതനെന്നെയുംവെട്ടിക്കൊന്നു മറ്റിച്ചുകുളഞ്ഞി
തുതെക്കുതിരകളെയും * ചാപതുണീരവർമാദികളെയെല്ലാംവെട്ടി
കൊപെനനൂങ്ങിനാനെന്നെന്നിപ്രായംനൂപൻ * തെരുമായുടങ്ങ
ളുംപൊയൊരുദുർമ്മദനും പാമുറമുറിഞ്ഞതറചൊരയുമണി
ഞ്ഞുടൻ * പാമരിൽപെടിച്ചൊടുനെന്നെത്തുടിക്കൊണ്ടാസൻ പാ
രാതെപിന്നാലെപാഞ്ഞടുത്തുപിടിച്ചെടുത്താൻ * കേശവാശരവുമ്പു
ററിപ്പിടിച്ചുതുക്കിവാളു മാത്രപൊങ്ങിച്ചുകഴുത്തുറപ്പാൻതുടങ്ങുവാ
രും * ബാലനാമിപനെത്തന്മാതൻറമുന്തിലിട്ട കാലനുകയക്ക
ന്നതൊടുമലമുഖമല്ലാ * കൊല്ലുന്നനില്ലപാപമുണ്ടാമെന്നൊത്തു
പിന്നെ തുല്യമാനസനയച്ചിടിനാനവെന്നയും * മറ്റൊരുതെരി
ലെറിതാതനുംതാനുംകൂടി തെറാനുമാരിച്ചശേഷിച്ചുള്ളപടയുമായ് *
ദിപ്പാഭിമാനങ്ങളുംവെടിഞ്ഞീശപരനുടെ കല്പിതമല്ലാമെന്നുകല്പിച്ചു
പുരംപുക്കാര * കാശിഭൂപനംപ്രബാലാധിയയജ്ഞിച്ചുപൊ യാ
ത്രതൻപുരംപുക്കുസുവിച്ചുചമവിനാൻ — അക്കാലമയൊല്ലാധിപ
തിയാംവസുമന സ്സർക്കാരവിൽപരിഭവംചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചിനി *
ഭദ്രശ്രണ്വനെജയിച്ചീടണമെന്നുകല്പിച്ചുദ്യോഗംചെയ്താൻനിജബ
ന്ധഭൂപാലനൊടും * വാമനായുധമുത്രചാമരാദികളൊടും വാ
മിനിയൊടുംപുഷ്പമൈവരമൊത്തുസാമത്താൽ നമുമാതീരുന്നി
ഞ്ഞൊരുവൻപടചെന്നു സമ്മട്ടിച്ചിതുമാഹീഷ്വതിയാംപുരിയെ
ല്ലാം * ഉദ്യോഗംപൊടിച്ചുടൻനിരത്തികിടങ്ങുകൾ ഉദ്യോഗത്തെ
ടഭദ്രശ്രണ്വനുമെന്നും * ഹസ്ത്യശപരമങ്ങളുംപെത്തിയുദൂർമ
നാം പുത്രനുംകൂടിപുറപ്പെട്ടിതുയുദ്ധത്തിനായ് * അന്നെരമഭവാ
സുരയുദ്ധമെന്നതുപൊലെ സന്നാഹത്തെടുമതിഘോരമായിതു
പൊരും * അന്യൊന്യമിടകലനങ്ങായയുദ്ധത്തിങ്കൽ പിന്നെയും
ഭദ്രശ്രണ്വൻജയിച്ചാനതെന്നും * ചെന്നുപുക്കിതുവസുമനസ്സു
യൊല്ലുയിൽ വന്നൊരുപരിഭവംചിന്തിച്ചുവിരക്തനായ് * മാന
ഹാനിയിൽവലുതായൊരുദുഃഖമില്ല മാനികൾക്കകതാരിലെനുള്ള
തുണയെല്ലൊ * പിന്നെയുംചിലമാസംകഴിഞ്ഞൊരനന്തരം തന്ന
ടെമന്ത്രികളുമായുടൻ നിരൂപിച്ചു സന്നാഹത്തെടുത്തുസമരത്തിനാ
യ്ക്കുസുമന സ്സന്നതഗജരഥവാഹിപത്തികളൊടും * കാളിദാസി
യെയുംകടന്നുവശത്തെറട കാലംവൈകാതെമാഹീഷ്വതിയെവള
ഞ്ഞുടൻ * ഗൊപുരൊദ്യോനങ്ങളുംപൊടിച്ചുകിടങ്ങുകൾ കൊപെ
നവിരത്തി പ്രാകാരവുംകളഞ്ഞിതു * കേട്ടുയതുകുത്തടുത്തിടിന

പടകണ്ടു വാട്ടമെന്നിയെപ്പുറപ്പെട്ടിതുഭദ്രഭ്രൂണ്യൻ * പുത്രനും
താനുമറമിപ്പാതപടയുമായ് ശത്രുസൈന്യത്തെക്കടന്നുയുദ്ധിച്ചു
ടങ്ങിനാൻ * ഭീരുക്കൾക്കല്ലാമുള്ളിൽഭീതിയുണ്ടാകുകണ്ടാൽ ശു
രന്മാരെല്ലാമതിപ്രീതിയുണ്ടായ്തരും * ആനകളെല്ലാമിരുമ്പുലയ്ക്കു
യൊടുമട്ടു താനകളൊടുകലമിടുന്നുപരസ്സരം * അശ്വങ്ങൾക്കു
തിച്ചതൻചെവകൊടുമട്ടു അശ്വങ്ങളൊടുമട്ടുതെത്തുതുപിണങ്ങു
ന്നു * തെരാളിവിരന്മാരവണ്ണമെമമാരഥ നാരൊടുശസ്ത്രാസുര
രുകൊണ്ടുപാർചെയ്തിടുന്നു * കാലാളായുള്ളൊർകാലാളൊടുമയുധ
വുമായ് തൊലാതവണ്ണം പൊരുതടുത്തും തടുത്തുമു കാലുകൾക്കു
രണ്ടുംതൊരുതലകളും ശുദ്ധപട്ടസചക്രവർട്ടായുധമെററു *
സാലങ്ങൾമുരടറുഭൂമിയിൽവീഴുംവണ്ണം മെലമെലമെലമെലവീണവ
നിരയെന്നു * നാലുകിടന്നുചൊല്ലുകൾകളാലിമുട്ടുപായ് നാലുകി
കളിലുംകൂടുന്നുലഘുതരം * വാരണവാജികളുംപാദജനക്കളൊറു
പാരതിൽതെരുതെരുവീഴ്ത്തുംമരിക്കയും * കൈവായസശിവ
ശ്വാഭികൾനിശാചര സംഘവുംവിശാചാർച്ചിപ്പുകൾകളീഗണം *
എന്നിവശവങ്ങൾക്കുക്കിയുചൊരുകുടി പൊന്നിമുട്ടുകളീച്ചനിന്നാ
ക്കയുംപുളയ്ക്കയും * രണ്ടുഭാഗവുമെററുംപറുപടുടിഞ്ഞതു കണ്ടാ
രുഭദ്രഭ്രൂണ്യൻചാപബാണങ്ങളൊടും * കൊസലശ്വരസൈന്യ
മൊടുക്കിത്തുടങ്ങിനാൻ വാസവതുല്യൻവസുമതസ്സമതനരം * ബാ
ണങ്ങൾമഴപാലെതുകിനാനതുകൊണ്ടു ശോണിതശരീരനായ്തൊ
വീച്ചുഭദ്രഭ്രൂണ്യൻ * കൊസലാധിപനടൽകീറിനാൻബാണങ്ങ
ളാൽ ക്രൊധനവസുമതസ്സനരംശരങ്ങളാൽ * മരങ്ങൾതൊ
റുമെയ്ക്കുമുറിച്ചുജിതശ്രമം വർമ്മചാപാഭികളുംഖണ്ഡിച്ചാനരക്കു
ണം * അന്യോന്യംമുറിഞ്ഞുടൻചൊരുകൊണ്ടുനിഞ്ഞിതു മനവ
നാരുബാണാപിനെയുംതുകീടിനാൻ * കൊല്ലുവനിവനെത്താൻ
ജയിച്ചീടുവെന്നു മുളളിലുണ്ടിതവർഷിപ്പൊരു തളച്ചും— അ
ദ്ധ്യായമെട്ടുചിത്തംചൊല്ലിയനിനിയുള്ള യുദ്ധവൈദഗ്ദ്ധ്യംകെട്ടുകൊ
ള്ളുവിനൊടുമുഖാൽവൻ *

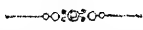

കമ്പതാം അദ്ധ്യായം.

ഭദ്രഭ്രൂണ്യനമരികൂലനായുതനരം പത്രികളെഴുപത്ത
ഞ്ചെയ്തിതുലഘുതരം * കൊസലാധിപനെഴുപത്തഞ്ചുമുറിച്ചുപ
ത്താശ്വഗങ്ങളുഭദ്രഭ്രൂണ്യനപ്രയോഗിച്ചാൻ * വർമ്മവുംമോളിട
വുംവിളൻപുറപ്പെട്ടു ചെന്നുഭൂമിയിൽപ്രവേശിച്ചിതുബാണങ്ങളും *

അമ്പുകൊണ്ടതിക്രോധംവലിച്ചഭദ്രശ്രേണ്യൻ പിമ്പൊരുനാണ
മെഴുവണ്ഡിച്ചാൻചാപത്തെയും * പത്രികരനാലുകൊണ്ടുകുതിര
കളെക്കൊന്നു വിട്ടതമോശശരംകൊണ്ടുസുതനെക്കൊന്നു * പത്തു
ബാണങ്ങളെയ്ക്കുകൊസലാധിപനെയു മത്തൽചെത്തതുനെരംകൊ
സലഗുഹപ്രസംഗം * മരൊരുവില്ലെടുത്തുപട്ടന്നുകലയെറി പ
രാലർകാലനൊരുസായകംപ്രൊയോഗിച്ചാൻ * ഭദ്രശ്രേണ്യാരസ്ഥ
ലംഭമിച്ഛുപുറപ്പെട്ടു കൂട്ടുപുത്രനെപ്പൊലെചുക്കിതുരസാതലം *
തെത്തടനന്നിൽവീണമോഹിച്ചഭദ്രശ്രേണ്യൻ ആത്തനായതുക
ണ്ടുദുർമ്മദൻകൊപത്തൊടും * ബാണങ്ങളുച്ചുകൊണ്ടുസാരഥിത
ന്നെക്കൊന്നു ബാണമൊരേടുകൊണ്ടുവാജികളെയുംകൊന്നു * വെ
ഗമോടൊന്നുകൊണ്ടുകെതുവുമുറിച്ചവൻ കൊസലാധിപനെയു
മെഴുടൻനരുകിനാൻ * അന്നെരംക്രോധാകലനായകൊസലഗു
പൻ ചെന്നൊരായിരബാണമെഴുടൽകീറീടിനാൻ * ദുർമ്മദനതു
കൊണ്ടുവിസ്മയമനസ്സനായ് സമോദ്ധാത്വിനനെരമുണന്നഭദ്ര
ശ്രേണ്യൻ * ചാപവുമ്പാണങ്ങളുക്കെക്കയ്ക്കൊണ്ടുവഗത്തൊടെ
കൊപമൊടെയ്ക്കീടിനാനായിരബാണമവൻ * തെത്തടമുടീശരം
കൊണ്ടുതനെരമ്പൻ മാത്താഡനംശുക്കളൊടുമിച്ചുപാലെത
ദാ* ഭദ്രശ്രേണ്യാസ്രങ്ങളെമെടിച്ചുനില്ക്കുന്നെരം പത്തുബാണങ്ങ
ൾകൊണ്ടുകൊസലഗുനെയെഴുടൻ * സുതനെക്കൊന്നുകുതിരകളെ
കലചെയ്തു വെധിച്ചാനൊരുശരംകൊണ്ടുചാപവുമവൻ * മാവ്വിടം
വിട്ടുനൊഴുകിടിനചൊരയൊടും വരൊരുവില്ലാകുഴിയക്കലച്ചൊ
രുശരം * ഭദ്രശ്രേണ്യനെക്കൊൽവാൻകല്പിച്ചതൊടുത്തിതു ചിത്ര
ഭാനുചാപപാലെചെന്നുവിശിഖവും * അലുചന്ദ്രാകാരമായിരി
പ്പൊരസ്രംകൊണ്ടു ദുർമ്മദനെഴുവണ്ഡിച്ചീടിനാനതിനെയും * ദു
ർമ്മദനൊടൊപ്പമുറിച്ചുനൃപതിയും ദുർമ്മദനൊടുത്തിതുരൊരുചാ
പമെപ്പൊൾ * മറ്റിച്ചൊരുമെഴുടനുകൊസലനരപതി*സാരഥിതന്നെ
കൊന്നുവാജികളെയുംകൊന്നു പാരാതെമുറിച്ചിതുകെതുവുമെപ്പൊ
ഴവൻ * മരൊരുതരിലെറിചാപബാണങ്ങളൊടും തൊറങ്ങ
ചെല്ലുന്നതുകണ്ടുകൊസലഗുപൻ*സതപരംചാപമുറിച്ചീടിനാനതു
കണ്ടു ദുർമ്മദനൊടൊപ്പമുറിച്ചൊരുമോളികൾ * പത്തുപരമൊരു
മിച്ചുയലുവുമുടങ്ങിനാൻ പത്തുപരമയുകലചെയ്തിതുനൃപതി
യും * ഭദ്രശ്രേണ്യാരമതുകണ്ടതിവഗത്തൊടും ശ്രദ്ധനായടുത്ത
നരബാണങ്ങൾതുകീടിനാൻ * ശസ്രങ്ങൾകൊണ്ടുകൊപംപൊണ്ടൊ
രുനൃപതിയും പത്തുബാണങ്ങൾകൊണ്ടുഭദ്രശ്രേണ്യനെയെഴു *
ദുർമ്മദനെയുമെഴുബാണംകൊണ്ടെയ്ക്കീടിനാൻ * ഭദ്രശ്രേണ്യാരമ
പ്പൊൾമില്ലതുമുറിച്ചിതു പത്തുബാണങ്ങൾകൊണ്ടുകൊസലഗു

നെയെത്താൻ * ദുർമ്മദൻതാനുമപ്പൊളെട്ടുവാണങ്ങളെത്താൻ * വി
ല്ലതുപായനെയെക്കൊസലനരപതി നല്ലൊരുഗദയുമായടുത്താ
നശിദൃതം * സുതനമശപങ്ങളുംകെതുവുംകൂടെഗദാ പാതനംകൊ
ണ്ടുപൊടിപെടുത്തൊരനന്തരം * ചാപബാണങ്ങളോടടുത്തുഭദ്ര
ശ്രേണ്യൻ ചാപവുമുറിച്ചുസുതനെയുംകൊന്നുപിന്നെ * അന്നെ
രമൊരുഗദയെടുത്തുഭദ്രശ്രേണ്യൻ മന്നവനായകൊസലനെ
നെപ്രയോഗിച്ചാൻ * കൊസലാധിപൻതന്റെതെരുത്തുകത്തി
തു ചെതസിവിചാരിച്ചഭദ്രശ്രേണ്യനുമപ്പൊൾ * വല്ലുചാപങ്ങ
ളോടടുക്രമിച്ചതുനെയും * ഉൾക്കരുത്തൊടുശരംതുകിനാൻവസു
മന സ്സോഷക്കുളുഭിച്ചഭദ്രശ്രേണ്യനുംചർഗത്തിനാൽ * ദുർമ്മദന
തനെയുംകൊസലനപതിയെ ശക്തികൊണ്ടെറിഞ്ഞതുകൊണ്ടുപി
ന്നിതുസുതൻ * സാരഥീമരിച്ചതുകണ്ടുകൊസലനപൻ പാരമുൾ
ത്താപപൂണ്ടുനിലുറുന്ധാർഭദ്രശ്രേണ്യൻ * വല്ലുചാപങ്ങളോ
ടുംസതപരമുടുത്തിതു വല്ലുചാപങ്ങളുംകണ്ടുണ്ടിടിനാൻ ദുർമ്മദ
നും * താതനുംമകനുമായ്കൊസലനപനെയെ കൊണ്ടനവധി
പ്പിതിനായടുത്തിടുന്നരം * ബാണങ്ങളുൾക്കീടിനാൻകൊസലന
പെനനും പാണിലാപവംകൊണ്ടുനറുങ്ങിശരങ്ങളും * തരുകൊ
സലനപൻഭദ്രശ്രേണ്യന്റെവാമം ശന്യസ്രവണ്ഡിച്ചതുകണ്ടു
ദുർമ്മദനനും * സുതനെയുംകൊന്നുതരഗങ്ങളെക്കുലചെയ്താൻ കൊ
ണ്ടനഭദ്രശ്രേണ്യന്റെതെരുത്തുകളഞ്ഞിതു * പുത്ഥപിയിൽചാടി
നാൻകൊസലനപതിയും * ഭദ്രശ്രേണ്യന്റെവല്ലുമെത്തുവണ്ഡിച്ച
പിന്നെ വിദൃതവക്ഷസ്ഥലം ഭേദിച്ചാൻ ബാണങ്ങളാൽ * ഭദ്ര
ശ്രേണ്യനുംഗദയെടുത്താനതനെയും * ദുർമ്മദനാനുമുച്ചിഞ്ഞൊര
വുവശംകെട്ടാൻ * അന്നനുമടുത്തുടൻകൊസലനന്റെചാപം
പ്പിന്നമാക്കിനാനതുകണ്ടുകൊസലനപൻ * ചെന്നതൻവലാഹകമെ
റിപ്പായ് പുരിപുക്കാൻ വന്നുകൂടീലയെല്ലൊ പിന്നെയുംമനോര
ഥം * ഹേമയന്മാരും പരിശ്രാന്തന്മാരായാഞ്ഞൊര മാഹവത്തി
കുൽനിന്നുനില്പത്തിച്ചതുനെയും * ശേഷിച്ചപടയുമായ്പുക്കിതുപുരി
തന്നിൽ ദ്രോണത്തൊടൊന്നൊന്നുമുൾക്കൊണ്ടൊരുവെരത്തൊടു—
രവേതദ്വായമെവംചൊല്ലിയനിനിനിങ്ങ. ജിഹ്വമായിരുന്നുകെ
ട്ടിടുകിൽശേഷംചൊല്ലാം *

വത്താം അദ്ധ്യായം.

കാലമങ്ങിനെയൊട്ടുകഴിഞ്ഞൊരനന്തരം ഭൂലാകപതിവിരൻ
കൊസലനരവരൻ * ഹേമയന്മാരെജയിക്കണമെന്നാമിമ്പെ

ട്ടു സാമസത്താടംപടകൂട്ടിനാനതുകാലം * സ്നേഹമൊവുമുള്ള
കാശിഭൂപാലനെയു മാമവത്തിനുമമിത്രമായ്തരുത്തണം * ഇതഥ
മൊത്തവനൊരു ഭൂതനനിയോഗിച്ചാൻ സതപമവൻചെന്ന
കാശിരാജ്യവുംപൂക്കുൻ * ശൂരനാദിവൊദാസനന്ദനൻപ്രതദ്ന
ൻ സാദരംഭൂതനൊടുവൃത്താന്തംചൊല്ലുംചെയ്താൻ * ഭൂതനംതൊ
ഴുതുചൊല്ലീടിനാൻവസ്ഥകൾ സാദരംചൊല്ലുന്നൊൻവന്നകാ
യ്ക്കുമെല്ലാം * അഗ്രജനുടെചക്രംകെട്ടുകൊണ്ടാലുമെങ്കിൽ മൽഗി
രസമസ്സുവൃത്താന്തവുമുള്ളവണ്ണം * ഞാൻപലവട്ടംഭ്രമശ്രണ്വ
നൊടൊരതൊറാൻ മാംപ്രതികാരണമുണ്ടാകണംഭവാനിനി *
ഹൈന്ദവനാരൈജ്ജയിപ്പാറൊരുസഹായമാ യാമവത്തിനുകൂടെ
പ്പൊരണമയംസാകും * പുത്രമിത്രമാത്രന്മാരൊടനിഗ്രഹി
ക്കണം ഭ്രമശ്രണ്വനെയെന്നെന്നെന്നുശ്ശാന്തിവത്ര * അല്ലെന്ന
വരുന്നാകിൽസംഗമത്തികലെന്ന കൊല്ലണമവനരിനില്ലസം
ശയമെത്ര * ആകയാൽസമസ്തസൈന്യത്തെടുമൊരുമിച്ചു വെ
ഗൈവനീടണമെന്നരുപെയ്തപ്പൻ * ഭൂതവാണികളെവം
കെട്ടെപ്പൊരുപ്രതദ്നൻ പ്രീതിപൂർവ്വകഭൂതന്തന്നൊടുചൊല്ലീടിനാ
ൻ * ഭാഗ്യവാനൊരയ്യൊത്താനെന്നതുവന്നിതിപ്പൊൾ യോഗ്യക
ർമ്മത്തികൽമാമാർന്നാജ്ഞാപിക്കയാൽ * എങ്കിൽനീയങ്ങുചെന്ന
ചൊല്ലുകമടിയാതെ സങ്കടമിതുനിനച്ചുള്ളിലുണ്ടായിടേണ്ട * വാ
ഹിനിയൊടുംകൂടെച്ചെന്നൊൻയുദ്ധംചെയ്തു ഹൈന്ദവധീവനെ
യുംപുത്രമിത്രങ്ങളെയും * ആമവത്തികൽവധിച്ചാൽപാദംഭൊ
രുമ മാമന്തവന്ദിപ്പതിന്നായ്തരുമെന്നൊചൊൽനീ * ഭൂതനമതുകെ
ട്ടുചെന്നയൊല്ലിയുംപ്രാപി ച്ചാദരവാടുവൃത്താന്തങ്ങളുമറിയിച്ചാ
ൻ * ഭൂതനസ്സമ്മാനിച്ചുരണ്ടാംമാസത്തിൽനൂപൻ ജാതമൊദ
നചടക്കൊപ്പുകൾകൂട്ടീടിനാൻ * ഹസ്ത്യശ്ചരമങ്ങളുമൊമില്ലാതെയു
ള്ള പത്തിയുംപുത്രമിത്രമാത്രാസനാപന്മാരും * രാജ്യകാനനങ്ങളു
ടെശബ്ദകടന്നൊപായ് പൂജ്യമാംമാഹിഷ്ഠി നഗരൊപാന്തംചു
ക്കുൻ * തല്ലാലെപടയൊടുവന്നിതുകാശീനൂപ നരകാമ്പുതെളി
ഞ്ഞിതുകൊസലനരന്ദ്രനും * നല്ലൊരുസഹായമുണ്ടായിതുമു
ക്കിപ്പൊൾ എല്ലാജാതിയുംജയിക്കുമിനിശ്ശതൃക്കളെ * എന്നുകല്പി
ച്ചശിശ്രുക്കൊസലകാശീസൈന്യം ചെന്നമാഹിഷ്ഠിയാംപുരിയെ
വളഞ്ഞിതു * നിഷ്പടങ്ങളുംപൊടിപെടുത്തുകിടങ്ങുക ളൊക്കവെ
നിർത്തിപ്രാകാരവുംമുറിച്ചുടൻ * ഗൊപുരങ്ങളുംകുളത്താലയങ്ങളു
മെല്ലാം കൊവനകളുത്തതുകണ്ടൊരുഭ്രമശ്രണ്വൻ * പുത്രനാ
താനുംചതുരംഗവാഹിനിയുമായ് സതപരംപുറപ്പെട്ടുയുദ്ധമുതടങ്ങി
നാൻ * ഉത്തരദിവാറെപ്പൊട്ടുശത്രുവിനെക്കു ണെത്യർത്ഥംകൊപ

ത്തൊട്ടുംകൊസലനരവരൻ * ചെട്ടന്നുതട്ടത്തപ്പൊതുടൻകല
 ഫവും എട്ടുദിക്കുകളുമൊന്നിച്ചുചെത്തിതു * ശക്തിയൊടുത്തി
 ടചെന്നിതുപരസ്സരം ശസ്ത്രാസ്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടുതുകിനാനതുനേരം *
 ഫസ്ത്രശാപരഥങ്ങളുമാറമില്ലാതെയുള്ള പത്തിയുമരിച്ചിതുരണ്ടുഭാഗ
 ത്താളപ്പൊര * വസ്ത്രചർമ്മങ്ങൾഗദശക്തിപട്ടസങ്ങളും മുൽഗരച
 ക്രുചാപബാണങ്ങൾഭിണ്ഡിപാലം * ദണ്ഡചാശങ്ങൾമുസലങ്ങ
 ജെന്നിവയൊറ്റു വണ്ഡമായവയവയെവർപെട്ടുവീണിടിനാർ *
 ശങ്കരശിവശിവ ചൊല്ലാവതല്ലയെതും സംഖ്യയില്ലാതപടമരി
 ച്ചൊരനന്തരം * ദാഹവുംബുഭുക്ഷയുംസാദവുംമുറിഞ്ഞുള്ള മൈഥ
 വ്യകേലന്നിതുശേഷിച്ചുപടയെല്ലാം * ഭിതിയുംവൃണ്ടുപരവശനാ
 രായാർചിലർ ചെദവ്യകളുത്തടത്തീടിനാർചിലരപ്പൊര * വീ
 ുസ്വപ്നത്തെപ്രാപിച്ചിടമെന്നുള്ളിലൊത്ത ശൈത്യന്നയുലംചെ
 യ്മരിച്ചിടിനാർചിലർ * യുദ്ധഭൂമിയിൽവന്നനിറഞ്ഞു ചെത്തിതു
 മൃഗ്യങ്ങൾകാകങ്ങളുംസാരമെയാദികളും * രക്തവാഹിനികളും
 വെഗത്തിലൊഴുകുന്ന നൃത്തമാടുന്നകമ്പസങ്ങളുംബാഹുവിധം *
 ചിത്രമെത്രയുംയുദ്ധമെന്നുദൈവാദികളും ചിത്തവിഭ്രമത്തൊടുമന്ത്രി
 ത്തംപുകഴ്ന്നു — ഉക്തമായിതുപത്താമദ്ധ്യായമിനിയുണ്ടാൻ വ്യ
 ക്തമായ്സംക്ഷേപിച്ചുചൊല്ലുവൻകെട്ടുകാൾവിൻ * *

പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

ചൊല്ലുള്ളതൊളികൾശസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടുവെഗാൽ കൊല്ല
 ന്നാഗജവാജിപത്തികളെയുംപിന്നെ * നല്ലതൊളികളുംമരിച്ചുവീ
 ണീടുന്ന ശല്യങ്ങൾകൊണ്ടുവലഞ്ഞീടുന്നചിലരെല്ലാം * മത്തഫ
 സ്സികൾകരുത്തരിയവീരന്മാരും ശസ്ത്രതൊമരമുസലാംകശങ്ങളെ
 കൊണ്ടും * പത്തിഫസ്സിപവീരശ്യാശാഗണങ്ങളെ പത്തുമമ്പ
 തുന്റൊരുമഞ്ഞുറുകൊന്നീടുന്നു * പത്തികൾപത്തികളെസ്സതപരമൊടു
 ക്കുന്നു പത്രികൾമഴചൊലെവിട്ടുതംചൊഴിക്കുന്നു * അദികൾചിറ
 കറുപ്പുമ്പിയിൽവീഴുംവണ്ണം ഫസ്സികൾതെരുതെരമറിഞ്ഞുവീ
 ണീടുന്നു * സിന്ധുസൗഖീരബാൽഹികാരദ്രാധിപന്മാരും അന്തക
 പുരിപുഷാർചതുരംഗങ്ങളൊടും * രക്തവാഹിനികളുംസതപരമൊ
 ഴകുന്നു രക്തപായികളെല്ലാംനൃത്തവുമാടീടുന്നു * ഭദ്രഭ്രാന്തനുമ
 ചൊരുകുലനായ്തെരിലെറി വിളതമടുത്തിതുപുത്രനുംപടയുമാ
 യ് * ബാണങ്ങൾമഴചൊലെതുകിനാനതുകൊണ്ടു വീണിതുഭൂമി
 തന്നിൽകൊസലന്മാർധിപന്മാരെന്നും * രാജപുത്രന്മാരെയുംകൊന്നിതു

പലരെയും ആജിയിൽമരിച്ചിതുപടനായകനാഭം * വാജികൾ
ഗജങ്ങൾതൊളികൾകാലാളൊടും പ്യാജമെന്നിയെന്നിന്നപൊരു
താർഭയങ്കരം * കാശിരാജനുമയൊദ്ധ്യംധിപന്താനമട്ട ത്താശുഗ
ങ്ങളെക്കൊണ്ടുതുകിനാർമഴപൊലെ * ഫെഫയധിപനുടെസെ
നയുചതുനെയും ഫാഫാകാരണമരിച്ചിടിനാരേക്ഷണാൽ * ദുർമ്മ
നതനെയമന്തകന്നെനപൊലെ വിദൂതമൊടുകിനാൻപ്രത്യർത്ഥ
ലമെല്ലാം * ദുർമ്മദനുടെശരമെറുതൻപടയെല്ലാം പ്രദൂതമായനെ
രമട്ടത്താൻപ്രതട്ടൻ * കാശിഫെഫയഗുപധിമന്മാർജയിപ്പതി
ന്നാശയാപരസ്സംനിന്നപൊർചെയ്യുന്നതും * സിദ്ധചാരണഗ
ന്ധാപ്താപ്തരൊടെവാദികൾ യുദ്ധംകാണതിന്നവന്നാകാശമൊഴ്ചെ
ല്ലാം * നിറഞ്ഞുവിടുന്നങ്ങൾകൊണ്ടുഗീതങ്ങളൊടും പറഞ്ഞുതുട
ങ്ങിനാരെന്ത്യാന്യമൊരൊന്നവർ * യുദ്ധവൃത്താന്തംകെട്ടുമാറുള്ള
പന്മാരും ബലകൈതുകംപുണ്ടുചിത്തത്തിൽനിരൂപിച്ചാർ * ബ
സ്യകൃത്വംചെയ്യണമാകുന്നതെല്ലാമിപ്പൊ ഉത്തരമുണ്ടനമുക്കല്ലാ
സ്തിലല്ലാംകൊണ്ടും * ഇതഥമൊത്തന്യഗുപന്മാരെല്ലാംനിജനിജ
മിത്രമായുള്ളവർകൂട്ടുന്നതുകാലം * കണ്ടുകൂടാതൊളമങ്ങുള്ളവ
മ്പടയെല്ലാം രണ്ടഭാഗത്തുമയച്ചിടിനാർജയിപ്പാനായ് * വാരിധി
കളിൽച്ചെന്നുനദികൾകൂട്ടംവണ്ണം ചെരുന്നപെരമ്പടരണ്ടഭാഗത്തു
മെല്ലാർ * ആനകപടഫലംവാദികൾവാദ്യത്തൊടു മാനതെർ
കുതിരകാലാർചെന്നുനിറയുന്നു * ഭൂമിയിലുള്ളചതുരംഗവാഹിനി
യെല്ലാം പൊർമദത്തൊടുരണ്ടഭാഗമായ്നിറയുന്നു * ആഫവത്തി
നകാശികൊസലഗുന്മാർചെന്നു ഫെഫയരാജ്യംവളഞ്ഞിടിനാ
രെന്നുകെട്ടു * ഭീമാക്ഷനായരാത്രിഞ്ചരനായകൻനിജ ഭീമമൊയൊ
രുപടക്കൊല്ലൊടുംപുറപ്പെട്ടാൻ * ക്ഷേമകനായനിജതാതനെക്കു
ലചെയ്താൻ ഭൂമിപനായദിവദാസൻപണ്ടത്രയല്ല * കൊസ
ലേശപരൻവസുമനസ്സംകലചെയ്താൻ മാതുലനായപിംഗാക്ഷനെ
യെന്നതുകൊണ്ടും * ക്ഷേമകൻഭദ്രശ്രേണ്യൻതന്നുടെസവിമുത്തം
വാമന്മാരെല്ലാംകൊണ്ടുംകൊസലകാശീശന്മാർ * മൂന്നരക്കൊടി
രാത്രിഞ്ചരസൈനയുമായി ചെന്നിതുഭീമാക്ഷനുംഫെഫയസൈന്യം
തന്നിൽ * ദുർമ്മദനുടെപാസ്കീഗ്രാഹകനായിച്ചെന്നു യുദ്ധവൃത്തുട
ങ്ങിനാൻനിട്ടയൻഭീമാക്ഷനും * കാശികൊസലപതിസൈന്യമുൾ
പ്പക്കുകൊണ്ടു നാശവുംവരുത്തിനാരാശുരാക്ഷസരെല്ലാം * വസ്തു
ചാപെഷുശക്തിപരിപാലഗദശൂല മുൽകൂരപാശവക്രവലയാദിക
ളാലെ * കൊന്നുകൊന്നൊടുകിനാർമാനേഷരെയുംപുറ യന്നതഗ
ജഫയപത്തികളെയുമെല്ലാം * അന്നെരംകാശീശനുംകൊസലഗു
പെന്ദനും അന്യഭൂപാലന്മാരൊന്നിച്ചുയുദ്ധംചെയ്താർ * ഫെഫ

യമമാവലമസംഖ്യംമരിച്ചിതു വാമനാദികളൊടുംമരിച്ചരാക്ഷസ
രും * ഇങ്ങിനെയൊരുയുദ്ധംകണ്ടിട്ടില്ലെന്നമൊക്കെ തങ്ങളിൽപറ
യുന്നിതാകാശ ചാരികളും— ചൊല്ലിയെൻ പതിനൊന്നുലുപായം
ഞാൻനിങ്ങളൊടു ചൊല്ലുവൻവെന്നമെങ്കിലിനിയുംകെട്ടുകാശ
വിൻ *

പത്രങ്ങളാം അലുപായം.

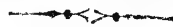
ഭീമാക്ഷനതുനരംശോണിതനദികണ്ടു യാമിനീചരന്മാരെ
ടീവണ്ണമുരചെയ്താൻ * നമ്മുടെകുലത്തിനുഭക്ഷണത്തിനുമുന്നം ബ്ര
ഹ്മാമുകുലിച്ചിതുശോണിതമാംസാദികൾ * നിങ്ങളെന്തിങ്കാതെ
നില്ക്കുന്നതെല്ലാവരും സംഗമമനാശ്യമരക്കൊന്നുഭക്ഷിച്ചുകാശ
വിൻ * ശോണിതവാമിനികളൊരൊരൊവഴിമണ ക്ഷോണിയി
ലൊഴുകുന്നതൊക്കവെകണ്ടീലയൊ * ആനകൾകതിരുകളെന്നിവ
റൊടുട്ടടി മാനവന്മാരുമൊലിക്കുന്നിതുബാഹുവിധം * ശൂരനാം
പ്രതാപനാഭനെയുംമകനെയും പൊരതിൽവസുമനസ്സിനെയുംമ
കനെയും * ഭക്ഷിച്ചഭദ്രശ്രേണുനാനന്ദംവരുത്തണം രക്ഷാവിര
ന്മാരല്ലൊനാമെന്നതൊത്ത്ിടുവിൻ * ഇത്തരംവാക്കുകെട്ടരാക്ഷസപ്പ
ടയല്ലാം ഉല്യുതസമുദ്രവൽക്ഷുബ്ധമായതെന്നും * രക്തവാഹി
നികളെപാനവുമ്പെയ്തചയ്തു ശത്രുസൈന്യകമെല്ലുപുക്കുകൊണ്ട
തിടുതം * ഹസ്തികളെയുംപുനരശ്വസംഘാതത്തെയും മന്ത്രിവീര
ന്മാരെയുംഭക്ഷിച്ചുതുടങ്ങിനാർ * അന്നെരംദൈവാസുരസിദ്ധഗന്ധ
ർവാദികളെന്നെകഴുമയെന്നതങ്ങളിൽപറഞ്ഞിതു* കാശികൊസ
ലഗ്രവപന്ത്രന്മാരെക്കണ്ടീലങ്ങു മാശരാജിയിൽമന്നന്മാരായാരയ്യാ
പാപം * കാണികളെല്ലാംതമ്മിലിവണ്ണംപറയുമ്പാൾ പ്രാണ
ഭീതിയുംപുണ്ടുശേഷിച്ചനരബാലം * ക്ഷീണസത്വങ്ങളുമായൊരവു
വിഷണ്ഡരായ് കൌണപവരപരിപാഡിതരായിതെല്ലാം— ദ്വാ
ദശാലുപായമെവംചുരുക്കിച്ചൊന്നെന്നിന്നും സാദരംപൂണ്ടുകെട്ടുകാ
ളുവിൻകഥാശേഷം *

പതിമൂന്നാം അലുപായം.

കാശികൊസലഗ്രവന്മാരതുനരംകൊവി ച്ചാശുഗങ്ങളെ
പൊഴിച്ചിടിനാരതുനരം * ഫേഫയസൈന്യമൊരമരിച്ചാ
തിടുതം ആഫവംദൈവാസുരതുല്യമായ്തെത്തിതു * ഭദ്രശ്രേണുനെ

പ്രയാഗിച്ചിതുവാണങ്ങുൽ യുദ്ധംഭയകരമായ്ക്കുന്നിതുകണ്ടു *
 ഭദ്രശ്രേണ്യനുമടുത്തിടിനാനതനൈരും ക്രുദ്ധനായ്ചെന്നാരെയൊ
 ധ്വോധിപതെരാളികൾ * അസുങ്ങളെത്താരവരവധിയില്ലാതൊളം ഭി
 ദ്ഭനതനൈരമയ്യഞ്ചുവാണമെന്താൻ * ശത്രുഭൂപാലന്മാരെത്തൽ
 ക്ഷണംത്രിധനപാവുഃഭിദ്മൻതന്നെപ്രയാഗിച്ചിതുവാണങ്ങുൽ *
 യുദ്ധംഭയകരമായ്ക്കുന്നിതുകണ്ടു ഭദ്രശ്രേണ്യനുമടുത്തിടിനാനതു
 നൈരും * ക്രുദ്ധനായ്ചെന്നാനയൊദ്ധ്വോധിപനതുകണ്ടു സതപര
 മടുത്തിതുഭീമാക്ഷൻനിശാചരൻ * ഫസ്തിതൻകഴഞ്ഞരിച്ചാപബാ
 ണങ്ങളൊടും * കാശിരാജനുമവനൊടുവെപ്പാർചെയ്തിടിനാ നാശ്ര
 വനടുത്തിതുരാക്ഷസപ്പടയപ്പൊൾ * കാശിരാജാത്മജനാംവത്സ
 നമതനൈര മാശ്രുഗപൈരുമഴപൊലെതുകിനാനൈരും * രാക്ഷസ
 രുടെതലയറുത്തുതെരുതെരെക്കാൽക്ഷണംകൊണ്ടുയുദ്ധഭൂമിയിൽനി
 രത്തിനാൻ * മൃത്യുലൊകവുപുഷ്പരാക്ഷസപ്പടയപ്പൊൾ ക്രുദ്ധനാ
 യടുത്തിതുഭീമാക്ഷൻവെഗത്തൊട * ആശരംധിപനൊരുതൊമ
 മംകൊണ്ടുദൃഢം കാശിരാജനെപ്രയാഗിച്ചതുകൊണ്ടനൈരും * തെ
 ത്തടന്തന്നിലിരുന്നീടിനാൻമുഖമൊഴ മാത്തടുത്തിതുവത്സനതുക
 ണ്ടിദൃതം * ബാണങ്ങൾകൊണ്ടുപിടന്നീടിനാൻഭീമാക്ഷനെ
 കെഴുന്നപാധിപന്മാരുംകൊപമൂർഛിതനായാൻ * തെരിനൈരെ
 തന്നെകൂട്ടിനാൻഗജേന്ദ്രനെ വീരനാംവത്സനപ്പൊൾബാണങ്ങൾ
 തുകീടിനാൻ * തൊമരംപ്രയാഗിച്ചാൻമാർപ്പിടത്തികലതു ഭീമാ
 ക്ഷൻപത്തശരമെയ്തടൻനരികിനാൻ * മാരുതവെഗത്തൊടുംവ
 ത്സനനൈരെപിന്നെ വാരണപ്രവരനെക്കൂട്ടിനാൻഭീമാക്ഷനും * ജ
 യിക്കവത്സനെന്നൊചൊല്ലിനാൻദൈവാദികൾ ഭയപ്പെട്ടിതുകാശികൊ
 സലഗൃചന്മാരും * ആനതൻവരവതിവെഗനകണ്ടനൈരും മാന
 സെയെടുത്തൊടെവത്സനുംബാണങ്ങളാൽ * വായുവെഗത്തെ
 ശൈലംതടുത്തുനിന്തുംപൊലെ വീര്യവാൻതടുത്തുനിന്തീടിനാ
 ന്ഗജേന്ദ്രനെ * സുഭീച്ചകുംഭീന്ദ്രനെക്കണ്ടാരുഭീമാക്ഷനും വ
 ന്വിച്ചശക്തികൊണ്ടുവത്സനെപ്രയാഗിച്ചാൻ * ശക്തിയെറൊറ
 രവത്സൻക്രുദ്ധനായതനൈരും പത്രികളഞ്ചുകൊണ്ടെന്തീടിനാൻഭീ
 മാക്ഷനെ * നാരാചമാകണ്ഠമാകൃഷ്ടചന്ദ്രാഭനിഭം വാരണന്ദ്ര
 നെപ്രയാഗിച്ചതാൽവക്ത്രമേറു * പാരതിലുച്ഛിധരംവീണതപൊ
 ലെവീണ വാരണപ്രവരനുംഭീമാക്ഷനതനൈരും * ചാപബാണങ്ങ
 ളൊടുംഭൂമിയിൽചാടിടിനാൻ കൊപമൊടൊരുതെരിലൊറിനാൻ
 പിന്നെയവൻ * കാശിഭൂപാലപുത്രനൊടുയുദ്ധംചെയ്താനാ യാ
 ശപ്പണ്ടടുത്തിതു കാലസന്നിഭനായ — അദ്ധ്യായംപതിമൂന്നു കഴി
 ഞ്ഞിതിനിയുംതൊൻ യുദ്ധവൈചിത്ര്യമൊട്ടുചുരുക്കിപ്പൊല്ലിടവൻ *

പതിനാലാം അദ്ധ്യായം

വസനൊടുത്തഭീമാക്ഷനെക്കണ്ടനേരം വസതാതനുമു
ന്നൻതമാനംചെയ്തിടിനാൻ * സായകധനുർഭരനാകിയകാശീ
നൃപൻ വായുവെഗത്തൊടുത്താത്മജാന്തികംപൂക്കാൻ * വ
ജ്രതുലൃങ്ങായബാണങ്ങൾപൊഴിഞ്ഞപ്പൊരും സജ്ജരനായൊ
രനകുതഞ്ചരപ്രവരനും * കാശീഭൂപനെപ്രയാഗിച്ചിതുബാണ
ങ്ങളാ ലാശരധിപനെക്കാശീശനുംപ്രയാഗിച്ചാൻ * ഭീമാ
ക്ഷനതുമനരംബാണങ്ങൾതുകീടിനാൻ ഭൂമിപാലെന്റൻപ്രതട്ടുന
നമതുനേരം * കൌണപാധിപനുടെമൊട്ടിടംപിളർന്നിതു ബാണ
മൊന്നെയുപിന്നെരണ്ടുബാണങ്ങൾകൊണ്ടു * ചാണികൾരണ്ടി
നെലുമെത്തുകൊണ്ടനേരം കൌണപാധിപനായഭീമാക്ഷൻകുപി
തനായ് * നാരാചങ്ങളെക്കൊണ്ടുമർമ്മങ്ങൾതൊറുമെന്താൻ ചൊ
രയാൽമുഴുകിനാൻകാശീഭൂപനമെപ്പൊരും * സുതാശപദ്ധ്വജരഥയു
ക്തനാംഭീമാക്ഷനെ ക്രൊധനബാണാവലികൊണ്ടുടൻമുടിടിനാ
ൻ * ശ്രദ്ധനായ്പ്രതട്ടുനൻതന്നെയുമതുനേരം പത്തുബാണങ്ങ
ൾകൊണ്ടെത്തിടിനാൻഭീമാക്ഷനും * അന്നെരമുപതുനാരാചങ്ങ
ളെക്കൊണ്ടു മന്നവൻഭീമാക്ഷനെസ്സുതപരംപ്രയാഗിച്ചാൻ * അ
ല്പൽപൂണ്ടതുകൊണ്ടുകാശീഭൂപതിയുടെ വില്ലെഴുമുറിച്ചിതുരാക്ഷസ
പ്രവരനും * വില്ലുപൊയതുമനരംമന്നവൻഗദകൊണ്ടു തല്ലിനാ
നമൊളവിഭീമാക്ഷനതുകൊണ്ടു * തെത്തടന്തന്നിൽമൊഹംകൈ
ക്കൊണ്ടുവീണിടിനാ നാത്തിതുകാശീനൃപനനുടെസൈന്യമെപ്പൊ
രും * ഭീമാക്ഷൻമരിച്ചിതെന്നൊത്തുടൻപ്രതട്ടുനൻ തുമയൊടൊയ
വില്ലുകലച്ചാനാത്തിടിനാൻ * ധൈര്യമുൾക്കൊണ്ടുരാത്രിഞ്ചാരന
മൊഹംതീൻ ശൌഞ്ജ്ഞശരങ്ങൾതുകീടിനാൻഭൂപാലനെ * കാ
ശീശൻഭീമാക്ഷന്റെചാപവുമെത്തുമുറി ചൂശുഗമിരിവതുകൊണ്ടവ
നെയുമെന്താൻ * മറൊരായവില്ലുംകലച്ചന്നെരംനിശാചരൻ തെറ്റാ
ന്നുനൃപതിൻകഴുത്തിലെത്തിടിനാൻ * ചൊറുതാപവുംപൂണ്ടുനി
ന്നിതുഭൂപാലനും * പറ്റാലർകാലനായഭീമാക്ഷനതുമനരം * കൊ
ന്നിതുനാലമ്പെയ്തുതരഗങ്ങളെയെല്ലാം കൊന്നിതുസുതനെയുമുറി
ച്ചാൻപദ്ധ്വജത്തെയും * കാശീഭൂപനമെപ്പൊളുപ്തപന്ത്രാമൊയൊരാ
ശുഗംകൊണ്ടുചാപമുറിച്ചാനതുമനരം * വസ്ത്രവുമെക്കൊണ്ടു
കാശീശപരനുടെചാപം തൽക്ഷണവെട്ടിമുറിച്ചിടിനാൻഭീമാക്ഷ
നും * ചാപവുമതെയുംതരഗങ്ങളുംസാരമിയും വെർപെട്ടുപരവ
ശനാകിയകാശീനൃപൻ * വസ്ത്രചർമ്മങ്ങളുമായുവിയിലതിദൂതം നി
ശ്ശിച്ചുടഞ്ഞിതുഭീമാക്ഷനെന്നെക്കൊൽവാൻ * പെടിച്ചഭീമാക്ഷനും

തെരിൽനിന്നുടൻചാടി പൊയതുനൈരന്റുപൻ സുതനെവെട്ടി
ക്കൊന്നു * തെർകുതിരകളെയുമെണ്ണണിപ്രായമാക്കി വെഗമാട
ടക്കുന്നകാശീഭൂപനക്കണ്ടു * ഭദ്രശ്രേണുന്റെതെരിലറിനാൻഭീ
മാക്ഷനും വിറ്റതമാരുവില്ലുമടുത്തുകലയെറി * ബാണങ്ങൾതു
കീടിനാൻകാശീഭൂപനെയവൻ പാണിലാലവത്താൽവാർകൊ
ണ്ടുവണ്ണിച്ചാനെല്ലാം * ഭീമാക്ഷൻകൃപാണവുമെല്ലുവണ്ണിച്ചാ
നപ്പൊൾ ഭൂമിപനെയുപാപമെടുത്തുകലയെറി * ശസ്ത്രങ്ങൾ
തുകീടിനാനെന്നെരുംഭീമാക്ഷനും ശക്തിയെപ്രയാഗിച്ചുകാശീശവ
ക്ഷോഭേശ്വരം * ഒട്ടിച്ചാനതുമെന്മൊഹിച്ചുകാശീശനും ആതുര
ച്ചെതസ്സാടുംതെരിൽവീണീടിനാൻ * ദുഃഖത്തൊടുതകണ്ടു
കൊസലനൃപന്റനും രക്ഷാനായകനുടെമുഖത്തൊടുമെല്ലു *
അന്നെരുംഭദ്രശ്രേണുൻകൊസലനരപതി തന്നുടെശരാസനമെല്ലു
വണ്ണിച്ചീടിനാൻ * ഭദ്രശ്രേണുനുംനിശാചരനുമൊരുമിച്ചു ശസ്ത്ര
ങ്ങൾതുകീടിനാൻകൊസലനൃപന്റനെ * ഇഷ്ടപാകകലവരൻമ
റ്റൊരുവില്ലുമായി തൽക്ഷണമടുത്തുബാണാവലിതുകീടിനാൻ *
രക്ഷാനായകനെയും ഹൈന്ദവനൃപനെയും സക്ഷതനായകാശീഭൂ
പനുമെന്നും * മൊഹാലസ്യവുംതീൻചാപബാണങ്ങളൊടും
ഹൈന്ദവനിശാചരശരണമൊടുത്തിതു * നാലുബാണങ്ങൾകൊ
ണ്ടുഹൈന്ദവരഥമായും നാലുംകൊന്നിതുവസുമനസ്സുമെന്നും *
ഭീമാക്ഷഭദ്രശ്രേണുനായുടെചാപങ്ങളെ ഭീമബാണങ്ങളെല്ലുവ
ണ്ണിച്ചുസുതനെയും * കൊന്നതുമെന്മുഖവശനാരായിത്തത്ര നി
ന്നതുകണ്ടുകൊപിച്ചടുത്താൻദുർമ്മദനും * അന്നെരുംദുർമ്മദനൊടു
ത്താൻത്രിധനപാവും പിന്നെയുണ്ടായയുദ്ധമത്രയുംഭയങ്കരം * ദു
ർമ്മദൻത്രിധനപാവിൻവില്ലെടുമുറിച്ചിതു സതപരംകലമെല്ലു സുത
നെലാലുതരം * കൊന്നിതുവാജികളെലുപജവുമുറിച്ചിതു പിന്നെ
യൊരൈഴശരംത്രിധനപാവിനെയെല്ലാൻ * സുതനുംതെരുവില്ലും
പൊയപ്പൊൾത്രിധനപാവു മാദാനചെയ്തീടിനാൻവസ്തുചർമ്മങ്ങ
ൾകയ്ക്കാൽ * ദുർമ്മദനെന്നൊടുത്തീടിനാനതിറ്റതും അസ്പന്നവ
ണ്ണിച്ചിതുവസ്തുചർമ്മങ്ങളെപ്പൊൾ * ആയുധപൊയനൈരന്റൊറ്റൊ
രുതെരിലറി വായുവെഗത്തൊടുത്തീടിനാൻത്രിധനപാവും * ദു
ർമ്മദനതുകണ്ടു സതപരംവാങ്ങിപ്പൊയി ഭദ്രശ്രേണുന്റെസമീപ
ത്തെപ്രാപിച്ചീടിനാൻ * ഭദ്രശ്രേണുനുംരക്ഷാവീരനുമൊരൊത
രിൽ സതപരംകരയെറിശ്ശസ്ത്രങ്ങൾതുകീടിനാൻ * അന്നെരുംത്രിധ
നപാവുതെരിലങ്ങെറിക്കൊണ്ടു ചെന്നിതുയുദ്ധത്തിന്നുചാപബാണ
ങ്ങളൊടും * യുദ്ധസന്നദ്ധനായികാശീഭൂപനുംതെരിൽ ഉദ്ധതബു
ദ്ധിയൊടുമടുത്താനതുമെന്മുഖവശനായ്കാശീഭൂപനുംതെരിൽ ഉദ്ധതബു

ശര മല്ലൽപ്പുണ്ടിതുബാണമെറുവെദനയൊടും * കൊസലന
പനതുകണ്ടുഭീമാക്ഷപാപം ഭാസുരമായശരംകൊണ്ടുവണ്ഡിച്ചീടി
നാൻ * ഭദ്രശ്രേണ്യനുമ്പൊരുകൊസലനപന്ദെ വിസ്തരവക്ഷ
സ്ഥലംഭേദിച്ചാനസൃങ്ങുൽ * ബാണചാപവുകയ്യിൽനിന്നുവെ
രിട്ടതരിൽ വീണിതുവസുമനസ്സെന്നെമതുകണ്ടു * സിംഹനാദവും
ചെയ്തസത്തുഷ്ടനാരായിതു ഹേഹയനാരുഹാപൻമരിച്ചാനെന്നൊ
ത്തുള്ളിൽ * ഘോഷങ്ങൾകെട്ടതരുമൊടിച്ചുവത്സനതി രൊഷം
പുണ്ടുതതിതുബാണവുതുക്കിത്തുകി * തൽക്ഷണമൊരഥനാര
വർദ്ധവരുമാ യക്ഷമാരനെവളഞ്ഞാശ്രഗുതുക്കീടിനാർ * ഭദ്രശ്രേ
ണ്യനുമൊരുറുബാണങ്ങളെത്താൻ ദുർഗ്ഗമതുനെരമെൻപതുബാ
ണമെത്താൻ * നിർവ്വമേശുപത്തുമുണ്ടുഭീമാക്ഷനെത്താൻ പത്രികൾ
കൊണ്ടുവത്സൻവണ്ഡിച്ചാനവയെല്ലാം * നന്നാലുബാണംകൊ
ണ്ടുവാജികളെയുമെത്താ നൊന്നസൃതൻതന്നെയുമെത്തുഭേദിച്ചാനവ
ൻ * പലരൊടൊരുബാലൻപിന്തിരിയാതെന്നിന്നു കലഹിപ്പതു
കണ്ടു തെളിഞ്ഞു കാണികളും— പതിനാലദ്ധ്യായവും ചൊല്ലിയ
നിനിയുന്താൻ കതുകനിങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നാകിലൊചൊല്ലീടുവൻ *

പതിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

നൂറുമായിരവുമഞ്ഞൂറുംബാണങ്ങളെവെ വെട്ടെതൊളികളെ
വത്സനംപ്രയോഗിച്ചാൻ * ചെറുത്തൊന്നൊലികളാൽമറ്റൊരി
ക്കൊണ്ടുലൊകം മറഞ്ഞുശരങ്ങളൊലാകാശമൊഴ്ചമല്ലാം * അരികളൊ
രുമിച്ചു വത്സനൊടടുത്തപ്പൊൾ നരപാലകനായകൊസലനെത്രാം
ദൂതം * അണഞ്ഞുശരാസനശരജാലങ്ങളൊടും പിണങ്ങിത്തുടങ്ങി
നാനെന്നരംഭീമാക്ഷനും * ബാണമെത്തുവനീശൻമാർപ്പിടംപിളന്നി
തു കൌണപാധിപനമാത്തിടിനാനതുനെരം * ഹർഷശൈവനെ
യൊരുപുല്ലൊളംമാനിയാതെ ശൌർയ്യമൊടടുക്കുന്നഭീമാക്ഷനെന്നെ
കണ്ടു * വീര്യവാനൊരുശരമെടുത്തുതൊടുത്തുള്ളിൽ ധൈര്യമൊട
യച്ചതുവന്നുകൊണ്ടുതന്നെരം * ഭീമാക്ഷനുടെമുറുപിളന്നുപുറപ്പെട്ട
ദുരീയിലകംപുഷ്പബാണവുമഹിപാലൈ * വളരെറവനിയിലിട്ടി
വീണതുപാലൈ നിശ്ചേഷ്ടമരിച്ചുവീണിടിനാൻഭീമാക്ഷനും * വാ
സവാദികളായദൈവകളുതന്നെരം കൊസലനെസൃതിച്ചീടിനാ
രാനന്താൽ * ഭദ്രശ്രേണ്യനുമ്പൊൾകൃദ്ധനായടുത്തതാൻ വി
ദൂതപ്രതട്ടനടുത്താനതുനെരം * ബാണങ്ങൾപൊഴിച്ചുക
ണ്ടൊരുഭദ്രശ്രേണ്യൻ പാണിലാലവത്തൊടുംകാശിദ്രുപാലചാ

നന്ദപരവശനായിച്ചെന്നു * ഗാഢമായാശ്ലേഷവ്യായേവത്സ
നെയവർ കൂടവെമുല്പാദിതമുദകന്ദചൊല്ലിടിനാർ * ശത്രുക്ക
ളെല്ലാംനിന്നാലൊടുങ്ങിപ്പലഭമ തെത്രയുതുളതംകെളുതിനാലിനി
മെലിൽ * ശത്രുജിത്തെന്നാമമുണ്ടാകവിശേഷിച്ചു മിത്രിലൊക
ത്തിൽനിറഞ്ഞീടിനകീർത്തിയൊടും * പിന്നെയപ്രതട്ട്നൻകൊ
സലനരൈനനെ ചെന്നുകെകൂപ്പിടിനാൻമുനംചൊന്നതുചൊലെ*
ആശീർവാദവുചൊല്ലിഗാഢമായ്പ്പണന്നിതു കാശിഭൂപനെമുദാ
കൊസലനാചപ്രസംഗം * ശത്രുക്കളെയുംജയിച്ചത്വത്വമാനന്ദന
പുത്രന്മാരൊടുംപടയൊടുമൊന്നിച്ചുചെന്നു * കാശികൊസലനര
വീരന്മാരെമരിച്ചു കാശിരാജ്യവുംപുഷ്പസുഖിച്ചമരുവിനാർ— ദുർമ്മ
പുത്രനായ കനകനതുകാല മെത്രയുടേവത്തൊടും ശേഷിച്ചുപട
യൊടും * തന്നുടെപിതൃപിതാമഹന്മാരുടെകർമ്മ മൊന്നൊഴിയാ
തെചെയ്തവാനിതുപരിതന്നിൽ * കൊസലനാചപ്രസംഗംപ
ടയുമായ് വാസരംചിലകഴിഞ്ഞീടിനൊരനന്തരം * ആമൊദംപൂ
ണ്ടുകാശിഭൂപതിനിയോഗത്താൽ ഗൊമതികടന്നുപൊയ്ചെന്ന
യൊദ്ധ്യയുപേക്ഷാൻ— പതിനഞ്ചദ്ധ്യായവുചൊല്ലിയെൻസം
ക്ഷേപിച്ചു കഥകളിനിയുണൊൻചൊല്ലുവൻവെണമെങ്കിൽ *
ഏകനല്ലാംപറഞ്ഞിരുന്നീടിനാർകിളിപ്പെണ്ണും വന്ദിതാനന്ദമിതു
കെട്ടിയനവകെല്ലാം * ഇത്യാദിമഹാപുരാണബ്രഹ്മാണ്ഡമദ്ധ്യ
മഭാഗെപഞ്ചദശാദ്ധ്യായഃപ്രഥമപാദസ്സമാപ്തഃ

പതിനാറാം അദ്ധ്യായം.

ചെല്ലിടശേഷമിനിയുംമടിയാതെ നല്ലകഥയിതുകെട്ടാൽമതി
വരാ * ചൊല്ലിനാർദൈവംകിളിപ്പെണ്ണമതുകേട്ടു ചൊല്ലുവനെററം
ചുരുക്കിക്കഥകൾക്കാൻ * സൂര്യവംശൈന്ദ്രത്രിധനപാവിനസുതൻ
ത്രയായണനവൻപുത്രൻത്രിശങ്കവും * പുത്രനവനാഹരിശ്ചന്ദ്രന
ന്നൊ യുദ്ധമുണ്ടായിതുമൊഴയനാരുമായ് * രൊഹിതാശപൻഹ
രിശ്ചന്ദ്രാത്മജനന്ന മാഹവമൊരമുണ്ടായിച്ചമഞ്ഞിതു * സാമാസ
മെറുംകൃതവീട്ടുഭൂപതി മൊഴയവംശാധിപനന്നുപിന്നെയും * മാ
ഹാത്മ്യമുള്ളഹരിതനാഭഭൂപതി രൊഹിതാശപാത്മജനെനനിഞ്ഞീ
ടുവിൻ * പിന്നെഹരിതാത്മജൻമൃത്യുഭൂപതി മന്നവൻമൃത്യു
തനയൻവിജയനും * കാൽതവിട്ടാജ്ജനനന്നുജയിച്ചിതു മാൽതാ
ണ്ഡഗൊത്രജനാരെയുദ്ധാംകനെ * പിന്നെരുരുകൻവിജയാ
ത്മജനവൻ തന്നുടെനന്ദനനല്ലാസുബാഹുവും * താലജംഘാ

ദിയാഹ്മയന്മാരും കോലംസുബാഹുവിനെജ്ജയിച്ചിടിനാർ *
ചൊല്ലാംസുബാഹുതനയൻസഗരനെ നെല്ലൊജഗതിപ്രസിദ്ധ
നായ്ക്കുറുപ്പതും * ഹ്മയന്മാരായുണ്ടായവൈരവു മഹവൈ
രീഷസഗരനരേന്ദ്രനാൽ * ഭാർത്താവിചിത്രംപവിത്രംസഗര
നാം പാത്ഥിവാന്തന്റെ ചരിത്രം മനോഹരം— ചൊല്ലുവനേംകി
ലൊക്കെട്ടുകാൾവിൻമുദാ കല്യാണശീലൻസുബാഹുദമീപതി *
യാഗാദികർമ്മങ്ങൾചെയ്തചിരമോജ ഭോഗങ്ങളൊടുസുഖിച്ചുവാണി
ടിനാൻ * യാദവിയാകിയഭായ്ക്കുയന്താനോ യാദവൊട്ടുംപ്രജാ
പാലനംചെയ്തു * സന്തതംവാഴുന്നകാലത്തുമാനസെ സന്താപ
മുണ്ടായ്പെത്തിതുകെവലം * സന്താനമുണ്ടായതില്ലെന്നതുകൊ
ണ്ടു സന്താനസന്ധിഭംഭാനങ്ങളുംചെയ്താൻ * ഗർഭമുണ്ടായ്പെ
ത്തിതുപത്തിക്കു തൽപ്രജകൾക്കുമാനന്ദമായിതലാം * ചെന്നി
തുഗർഭമുണ്ടുമാസംപൂന്ന രണ്ടുപത്നീവിഷംകൊടുത്തിടിനാൾ *
സ്ത്രീകളുപൊയിതുഗർഭമുണ്ടൊണ്ടു സഭേവിച്ചിലകുമാരനാകുമാലം *
നാശവുംവന്നീലബാലനുമെവു മാത്രപരിപൂർണ്ണമായിതെന്നാ
കിലും * യാദവിഭൈവിജ്ഞൈവസിച്ച്തു മൊരൈനഗർഭമുണ്ടുസംവ
ത്സരം * ദൈവവിഭാസമൊഴിക്കരുതാക്കുമെ ദൈവമന്ത്രജഗ
ത്തൊക്കുവെനിശ്ചയം * ഇത്ഥമയൊദ്ധ്യോപരിയിൽസുബാഹുവാം
വൃദ്ധൻനൃപന്ദ്രൻവഹിക്കുന്നകാലത്തു * മാമിഷ്ണുതിപുരിതന്നിൽ
വാണിടിനാൻ ഹ്മയന്മാരുപനാത്താലജംഘനും * വിക്രമമുള്ള
സുതന്മാരൊരുത മകാലമുണ്ടായിത്തതാലജംഘനും * പണ്ടുള്ള
വൈരനിരൂപിച്ചയൊദ്ധ്യക്കു കൊണ്ടുചെന്നാമ്പടതാലജംഘാഭിധ
ൻ * കാഞ്ചൊജവീരയവനകിരാതശ കാഞ്ചൊജപാരമപല്ലവസൈ
ന്യവും * പുത്രന്മാർനൂറുപെരൊട്ടുമൊരുമിച്ചു മിത്രഭൂപാലരസൈ
നാപതികളും * ഹസ്തിവീരന്മാരുമഗണങ്ങളും പത്തിയംശം
പാദിവാദ്യഭൂപനിയൊട്ടും * അറാമീല്ലാതവെരുമ്പടപൊയ്ചെന്നു
ചുറ്റുംവളഞ്ഞിതയൊദ്ധ്യോപരന്തദാ * യുദ്ധത്തിനാശുപുരപ്പെട്ടു
ചെന്നിതു വൃദ്ധനായൊരുസുബാഹുദമോരഥൻ * വന്നുവളഞ്ഞൊ
രുസൈന്യമെഴുംവെം കൊന്നുമുടിച്ചുസുബാഹുശരങ്ങളാൽ * തെ
രാളികൾവന്നുചുറ്റുംവളഞ്ഞതി ലൊരമാണ്ണിനിയുദ്ധമെന്നെ
രും * താലജംഘൻമഹാവീരപരാക്രമൻ കാലാനുപ്രഭന്താനും
പടയുമായ് * ചെന്നുസുബാഹുവിനൊടുപൊരുത്തിതു വിനാശമാ
ഞ്ഞങ്ങൊഴിച്ചുസുബാഹുവും * വാൽകൃപീഡയാവംശധർമ്മത്തെ
യു മാർത്തികുഴുത്തുവെടിഞ്ഞിതുഭൂപനും * ഹ്മയന്മാരുപനടക്കിയ
യൊദ്ധ്യയു മഹാവത്തികൾജയിച്ചുകൃതാത്മനായ് * ഭീതിമുഴുത്തു
സുബാഹുനരേന്ദ്രനും യാദവിയാകിയഭായ്ക്കുയന്താനായ് * ചെന്നു

[illegible]

പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

ഇതുമൊഴൊണ്ടാശ്രമത്തിങ്കൽ വാണിതു വൃദ്ധൻസുബാഹുതൻ പതിയൊടുംകൂടി * തന്ത്രവകാലവശനായിതുനൂപ നെത്രയും ടുഃഖിതയായിതുപതിയും * മറ്റുമൊരുത്തർതാനെന്നിയെയില്ലെല്ലൊ മുറുംശരണമായ്തന്ത്രവരാജ്ഞിയും * ഭർത്താവുതന്നത്ത മാംഗംമടിയിൽവെ ചൂർത്താപമൊടുകരഞ്ഞാർപലതരം * പിന്നെക്കുറച്ചിലുമൊട്ടടക്കിച്ചെന്നു ഖിന്നയായ്ത്താനെചിതയുമുണ്ടാക്കിനാർ * വഹ്നിയുമുജ്ജ്വലിപ്പിച്ചുവന്ദിച്ചവർ തന്നുടെഭർത്താക്കൾ * പിന്നെപ്രദക്ഷിണവുംമൂന്നുരചെയ്തു വഹ്നിയിൽചാടിമരിപ്പാൻതുനിഞ്ഞതു * തന്നുള്ളിലൊട്ടുനീഞ്ഞതിവിദൂതം ചെന്നുനൂപപതിതന്നൊടരുപെയ്തു * ഭാദ്രമരിക്കരുതെന്നുടെവാക്കുകൾ ഭദ്രമായുള്ളതെന്താൻപറയുന്തുക * ഭക്തനാണുനിൻഗർഭപാത്രസ്ഥനാ യുതലവിച്ചിട്ടുവെൻഘോഷനായെ * സപ്തദിവൈകാധിപൻബലവാനവൻ സപ്തതന്ത്രക്കളൊരുസഹസ്രംചെയ്തും * ശത്രുക്കളായുള്ളവർക്കുതന്നെ മിത്രംചെയ്തവൻ ധർമ്മ കന്തത്രയും * ശ്രീമതാമത്രസരനായ്തരുമവൻ ഭൂമിപതരല്ലാമവനെവന്ദിക്കണം * ചക്രവർത്തിതപസ്സുണ്ടാമെന്നതി വി

കൂടമുള്ളവൻതൽപ്പുത്രനെത്രയും * സുൽപ്പുലുനിന്നാലുടന്നു
മെ കത്തവ്യമെന്നുടശാസനകൈവലം * താപസവാക്കുകളിങ്ങി
നെകെട്ടതി താപനചെണ്ണിതുഭന്തുസംസ്കാരവും * തന്നുടെയാത്ര
മത്തില്ലുംണ്ടുപൊയവർ തന്നെരക്ഷിച്ചിതുതാപസശ്രോഷണം *
സല്പുരസാമവാക്യാദികളാൽമുനി ടുഃഖവുപൊക്കിവസിക്കുന്ദശാ
ന്തമെ * ജാതനായാൻ ശുഭലഭനകമാരനും ജാതകർമാദികൾചെയ്തു
മുനിന്ദ്രനും * ബാലൻഗരത്തൊടു കൂടിച്ചെന്നിപ്പതു മൂലംസഗരനെ
ന്നിട്ടിതുനാമവും * രാജചിഹ്നംഭോഗനംബാലനെക്കണ്ടു രാജ
പതിക്കുമെന്നുമയീതദാ * ശൈലജാദൈവികമാരനെക്കൊണ്ടെന്ന
പൊലെസദൈവശൊഭിച്ചിതുവാദവീ * പൗലൊചിതാനുംജയന്ത
നെക്കൊണ്ടെന്ന പൊലയുണ്ടൊഭിച്ചിതത്രെയുവാദവീ * വാമന
മൃത്തിയെക്കൊണ്ടിരിക്കുള്ളി ലാമൊദൈവമുണ്ടായതുപൊലെ *
ഭൂമീന്ദ്രപതിശൊഭിച്ചുസഗരനാൽ ഭൂമിദൈവിഷംഘനംകൊണ്ടത
ദാ * ശുക്ലപക്ഷത്തിൽനിശംകരനെപ്പൊലെ മുഖ്യനുംബാലൻ
വളന്നുതുടങ്ങിനാൻ * പ്രീതിയുതന്നുടൈവച്ചുകളക്കൊണ്ടു മാ
താവിനുംമുനിക്കുവളത്തിടിനാൻ * മാതാവുവാദവീദൈവിയുത
ന്നുടെ താതനാകുന്നതുതാപസശ്രോഷണം * ഇത്രെയറിവുള്ളിത
ക്കുമാരനുള്ളിൽ നിത്യംമടിയിലിരുത്തിലാളിച്ചിട്ടും * അത്താപ
സെന്ദ്രനുംവാദവീദൈവിയു മിത്ഥകേഴിഞ്ഞിതുശൈശവംബാലനും *
സാദമൈകദാബാലകനൊപ്പനെ ത്താതനെനാശ്രവിച്ചിപ്പതു കെ
ട്ടൊയ * യാദവീതാനുംകരഞ്ഞതുടങ്ങിനാൻ ചൈവൈരാഞ്ഞ
തുകണ്ടൊരുബാലനും * എന്തിനമ്മെകരയുന്നതെന്നാനന്ദ സ
ന്താപചൊട്ടുചൊന്നാൽമകനൊടവർ * എന്റെമകന്റെജനകനല്ലീ
മുനി നിന്റെജനകൻസുബാഹുമാധീപതി * ശത്രുക്കളാൽപ്പരി
പീഡിതനായവ നത്ഥരാജാദികളെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു * വർത്തിച്ചി
തത്രാവനാശ്രമാനൈവന പൃഥ്വഭാവൈനപുഷ്കാനമരാലയം * താ
തനെക്കാളുമേലതപമുണ്ടീമുനി കാദരിച്ചീടുന്നിരിച്ചുനിനമ്മെയും *
വൃത്താന്തമെല്ലാമറിഞ്ഞുകുമാരനും തന്ത്രൈവമാതാവുമാസ്തസിച്ചീടി
നാൻ * ശൊഭനമായമുള്ളന്തുകുമാരനെ താപസശ്രോഷണപ
നിച്ചിതാദരാൽ * സദൃശത്തനാകിയബാലനതാപസൻ വിദ്യക
ളെല്ലാമുപദേശിച്ചീടനാൻ * അസൃശാസ്ത്രാത്മശസ്ത്രാദികളൊക്കെ
യും ബുദ്ധിമാനൊന്നാശിച്ഛാനതിദൃതം * ഭാഗ്യവാസ്യത്തെയെന്ന
ൽകിവിശേഷിച്ചു ഭാഗ്യവാനായസഗരനതാപസൻ * തദ്ദശാ
യാമയൊദ്ധ്യാപുരവാസികൾ തത്രതന്ത്രൈവപൊൽദേശാന്തരങ്ങ
ളിൽ * അക്കുചിങ്ങുചെന്നിരുന്നവരൊന്നിച്ചു തങ്ങളിൽകൂടിനിത്യ
വിച്ചുസത്പരം * ചെന്നുവസിപ്പൂമുനിയെവണങ്ങിനാൻ വിചന്ത

പൃത്താന്തങ്ങളുംപറഞ്ഞീടിനാർ * വൃദ്ധനായൊരുസുബാഹുളമഹീ
പതി യുദ്ധപരാജിതനായ്നന്നകാരണം * അത്ഥമിത്രാമാത്രഭൂതു
രാജ്യാദിയും തൃക്തപാമഹവിഷമയ്ക്കുനഷ്ടകൃതു * മൃത്യുവുംപ്രാ
പിച്ചിതെന്നുകെട്ടുവയ മിത്ഥമാകണ്ഠവസിഷ്ഠനുംചൊല്ലിനാൻ *
ദുഃഖിച്ചതാപസനെയ്യാശ്രമചെന്നു പൂക്കിതുഭായ്ക്കുയുത്താനായ
മുനി * സല്പാരപൂർവ്വമിരുത്തിനിജാശ്രമെ സ്വർഗ്ഗവുംപൂക്കിതുത
ത്രൈവഭൂപനും * ഗഭീണിയായിരുന്നൊരുരാജ്ഞിക്കുഞ്ജോ രഭക
നണ്ടായ്ചമഞ്ഞിതുദിവ്യനായ് * ഭൂർവ്വരാംബാലകൻതന്നെവള
ത്തിതു സർവ്വജ്ഞനായ്ചമഞ്ഞാനവൻകൈവലം * വെദശാസ്ത്രാ
ത്ഥംധനുർവ്വേദവുംഗൃഹ നീതിയുനന്നായ്ഗ്രാമിച്ചുകുമാരനും *
ലോകങ്ങളെല്ലാമവൻപരിപാലിക്കു മെകാതപത്രമാംവണ്ണഗുണാ
ലയൻ * അഞ്ചെന്നാലെങ്കിലക്ഷമാരന്തന്നെ നിങ്ങളെല്ലാവരും
കാഞ്ചയമാസുഖം * എന്നരുചെയ്തുവസിഷ്ഠമുനീന്ദ്രനെ വന്ദിച്ച
വരുംപുറപ്പെട്ടിതാദരാൽ * ശൈലവനനദിരാജ്യത്തുരൂപിനിട്ടു
ബാലാവലോകനാശാവിവശാത്മനാ * ചെന്നുപൂക്കീടിനാന്റെപ്പാ
സമമവർ നന്നായ്നന്നിനാർതാപസന്തന്നെയും * പുത്രവതി
യായരാജ്ഞിയെയുകണ്ടു ചിത്തമൊക്കെനവണങ്ങിനാരെവരും *
ബന്ധുക്കളെക്കണ്ടുഭത്താരമൊത്തൊത്തു സന്താപമൊക്കെകരഞ്ഞുതു
ടങ്ങിനാൻ * യാദവിതന്നുമതുക്കണ്ടുനന്ദനൻ മാതാവിനൊടുചൊ
ദിച്ചരുളീടിനാൻ * ആരിവരാകുന്നതെന്തിനുവന്നിതു നെരെപാ
യെന്നമെന്നൊടുമാതാവെ * എന്തിനിവർകളെകണ്ടനെരത്തമ്മ
സന്താപമുൾക്കൊണ്ടുരോദനംചെയ്യും * എന്നിവചൊദിച്ചനന്ദന
ന്തെന്നൊടു കണ്ണുനീരുംതുടച്ചമ്മചൊല്ലീടിനാൻ * തപസ്വിതാവിൻ
പുരവാസികൾപണ്ടിവ രിപ്പൊഴിവിടെക്കവന്നതികാരണം * നി
ന്നെയുമെന്നെയുംകാഞ്ചതിന്നെന്നതെ വന്നുകൂട്ടുപുനരെന്നറിഞ്ഞീട
നീ * തന്നാലനുഭൂതമായദുഃഖങ്ങളെ ഏറ്റിന്നയവരെടുചൊല്ലിനാ
ളാകലാൽ * ഭൂപൻമരിച്ചതുംബാലൻജനിച്ചതും താപസന്തന്നെകൃ
യാഭരിച്ചതും * താവെനവെഴുമെന്നാത്താടറിയിച്ച ഭൂപതിപതി
കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ * താപസശ്രൗഷ്ഠനുംവെഴുമെന്നങ്ങളുംതാപ
വുചൊക്കിനാൻസാമവാക്യങ്ങളാൽ * നാലഞ്ചുവാസരമിങ്ങിനെ
വാണൊരു കാലമാകാശമാളുകണ്ടിതെവരും * മെരുശിവരി
പൊലെസുവണ്ണായോ ചാരുസുവണ്ണൻവരുന്നതുചിത്രമായ് * ഭൂ
ർവ്വനെച്ചെന്നുചസ്സരിച്ചീടിനാൻ ദുർവ്വീകരാശനൻഭക്ത്യാവിനീത
നായ് * ആശീർവചനവുചൊല്ലിമുനീന്ദ്രനു മാശിവിഷ്ണുശനണാ
സനമാദിയാം * പൂജയുചെയ്തുസുചൈനവാഴ്ചപൂജി രാജനനു
ഭൂതയുതപാധനൻചൊല്ലിനാൻ * ഏങ്ങുനിന്നിപ്പൊഴിവിടെയ്ക്കു

വന്നിതു മിഷ്ടാനിന്നെന്തൊരുകാൽമാകുന്നതും * ഇങ്ങിനെയുള്ള ജനങ്ങളെകാണമതി നെഞ്ചിനെയൊഗംവരുന്നതുംമാദൃശം* ഇത്ഥംമഹത്വമുള്ളൊരുജനംപുനരിത്രിലൊകത്തിങ്കലാരുമൊള്ളതും * ഏകാകിയാൽക്കൊരാൾക്കുടാതെ നാകലൊകംപുഷ്പമരരെയുംവെണം * പീയൂഷകുടുംബംകൊണ്ടുനാലാൽചൊന്നു നീയല്ലെന്തൊരുദാസ്യമൊഴിച്ചതും * ആത്മപ്രഭാവനനാരായണനന്തി കാത്മാനുകൂലമാംവാമനമായതും * ഭാരതുകണ്ടാളംവിചിത്രമത്രെമഹൽ കീർത്തിയുംനാരായണങ്കലഭക്തിയും * ശക്തുമുഖ്യത്രിദശന്മാരെ മറ്റാർക്കു വിക്രമത്തെൊടുക്കിച്ചുകൂട്ടരണ * തപസ്വഭാവത്തെ പുകഴ്ത്തുവാനൊക്കിലി നിപ്രപഞ്ചത്തിങ്കലാരുമില്ലെങ്ങുമെ * ഏതൊരുകാൽക്കുംവിശേഷിച്ചുമാനസ ചിന്തിച്ചുവന്നിതെന്നതിനെ ചൊല്ലുനീ * ഇത്ഥംപ്രശംസിച്ചുചൊന്നമുനിന്ദനെ പ്രസ്തുതപക്ഷിപ്രവരനുംചൊല്ലിനാൻ * ഉണ്ടുകിഞ്ചിൽക്കായ്മുള്ളിലൊത്തിട്ടതു കൊണ്ടുഭവൽസമീപംപ്രവേശിച്ചതും * സൽസംഗമത്തിനാലൊന്നൊന്നൊലൊകം ഏകാദ്ധ്യായമുള്ളകർമ്മമൊമൊതെ * ഏകിലൊചൊല്ലുവൻഞാൻവന്നകാരണ മെങ്കലൊറംകൃപയുണ്ടാകവെന്നമെ * വാരിധിമല്ലൊമണകമെന്നൊരു പെരാംമൊദപീപമുണ്ടതിധിസൂതം * കാളിയനാദിയാംകാറ്റവയനാർക്കു കെളികലൺ വസിപ്പതിന്നായ്ക്കാര * മാതൃദാസ്യത്തെയാഴിച്ചുഞാൻചെന്നതി കൊഡമൊടാട്ടിക്കളഞ്ഞെനവരെയും * ഞാനുംവിനതയാമെയുമായ്ക്കു മാനന്ദമുൾക്കൊണ്ടിവിടെവാണിടിനെന്നൻ— അദ്ധ്യായമിത്ഥം പതിനെഴുചൊല്ലിയെ നത്യാദരണൈകദംബിൻ നിഷ്ഠിനിയും * * * * *

പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായം

തന്ത്രൈവവാഴുന്നകാലത്തൊരുദിന മെത്രയുംപ്രീത്യാജനനിയുംചൊല്ലിനാൻ * വത്സവരികരികത്തിരികളിദം തപസ്വസാരംപ്രതിചല്ലുന്നകാരിയും * നിന്നടെപൂർവ്വജയായസുമതിയാം കന്യകാചാരശീലാഭപശാലിനീ * നൂതനമായവയസ്സികൽത്തൊറുമായ് ത്താതനുടൈരികെമരുവുന്നനാൻ * വന്നുവയൊധികനായൊരുതാപസൻ നിന്നടെതാതനെക്കാണാനൊരാശയാ * താതനതിമിസൽക്കാരവുചെയ്തിതു മൊദാലിരുന്നമുനിന്ദനമെന്നരം * വന്നതിൻകുഴങ്ങുംചൊരിച്ചിതുപിതാ വന്നെന്നമാശ്വാപരത്തുമുനീന്ദനം * സർവ്വശാസ്ത്രാർത്ഥജ്ഞനായ്സതപാഖെന്നു ടിപ്പു

നായുണ്ടായപ്പോൾ മേൽനിന്നു താഴെ * നാനാവർണ്ണകനാമുപമസ്ത്രവ
നാനാസാലീഷ്ടവ്യഞ്ചാലുനതുണ്ടാൻ * ഭൂമിപ്രദക്ഷിണാപ്തം ചൈ
സ്തന്മുദിത കാമനായനീളനടക്കുംദേശാന്തരെ * ചെന്നെൻഗയ
യാമവിടെപ്പിതൃക്കൾക്കു പിണ്ഡവൃന്തൽക്കിയെനല്ലൊരപിതൃക്ക
ളും * സത്തുഷ്ടരാസ്തന്നുചൊല്ലിയാരെനൊട്ട സന്തരിയുണ്ടാക്കുക
തുമെവൈകാതെ * സന്തരികാക്കണ്ടഗതിവത്രകൾഗുണാം സ
ന്തരിയില്ലാത്തീടമൊന്നൊക്കെനിഷ്ഠപം * ആകയാൽനീഗൃഹസ്ഥാ
ശ്രമഭീഷിക്കു വെഗനവെല്ലൊപാഹ്ലാസാദാം * ഇത്ഥം
പിതൃക്കളാലുക്തനാം ഞാൻതഥ തൃക്തപാനമസ്തുതപാനേൻ
തദാജ്ഞയാ * കന്യകയാന്തവപുത്രിയെനൽകുന്ന മെന്നതിന്നാ
യിവിടെക്കുവെന്നനന്ദം * എന്നിങ്ങിനെമുനിയൊന്നതുകെട്ടൊരു
നിന്നാടതാനവനൊട്ടുചൊല്ലിനാൻ * എന്നാടൊന്നസമുദയവണ്ണം
ധരി കെന്നാലദാതവ്യയത്രൈകമാരിയും * മാതാവിനുള്ളിൽതെളി
ഞ്ഞവക്കെന്നിയെ ദാതവ്യയല്ലെന്നറികമുറിവര * ഏൻമുഖം
നൊക്കിപ്പറഞ്ഞുമുനീന്ദ്രനും നിന്മതംചൊല്ലുന്നതുകെട്ടുഞാൻത
ര * * എത്രയുകൊപശീലൻപുന്നരൊരവും വൃദ്ധനെന്നൊത്തന്ന
നവദിച്ഛിമുതാൻ * കൊപംവളന്നയം മ്ലാഘംഗമെത്തന്നാ താപ
സൻത്തങ്ങുശാപമിട്ടിടിനാൻ * കന്യകതന്നെയിനിക്കുതരാതെ
കുണ്ടന്നുദിഷ്ടനുകൊട്ടക്കീലതന്നെരം * ഉത്തമാംഗം നൂറുവണ്ഡ
മാഞ്ചെട്ടിച്ച മുത്രപുരപ്രവേശിക്കുചൊല്ലിങ്ങും * എന്നുശപിച്ചു
ചൊയൊൻമുനിശ്രോഷണം പിന്നെഞാൻപെരിച്ചു ചിന്താകലതയാ *
ഭർത്താവിനൊടുപറഞ്ഞെന്നിനിയെത്തു കർത്തവ്യമാകുന്നതെന്നരുൾ
ചെയ്യണം * എന്തുസമതിയെക്കൊണ്ടുനിനച്ചതു സന്തപമുള്ളി
ൽപുരുഷന്നിതൊരവും * എന്നതുകെട്ടുനിൻതാതൻവിചാരിച്ചു പി
ന്നെയെന്നൊടുമുഖമെല്ലൊസാക്ഷരം * താപസസ്ത്രന്നാഗചൊ
ബലമുണ്ടല്ലൊ ശാപംതടുക്കരുതൊന്നുകൊണ്ടുപ്രിയെ * ഭൂമിദൈ
വനുകൊടുത്തുതാനല്ല ഭൂമിപാലനുകൊടുക്കുന്നതെവത്ര * നി
ർമ്മലനായിരിപ്പൊരുരാജാവിനു നമ്മുടെപുത്രനെക്കൊണ്ടുകൊടുപ്പി
ക്കാം * എന്നുപറഞ്ഞുതപസ്സിനാസ്താനനെ ചെന്നുചുക്കുതവതാ
തനറികൻ * എന്നതുകൊണ്ടുഞാൻനിന്നൊടിവയെല്ലൊ മിന്നുപ
റഞ്ഞിതുകളിനിയൊന്നുനീ * നിന്നാടെസാദരിയെക്കൊടുത്തീടു
വാ നിന്നുമുപായമൊന്നുണ്ടുക്കണ്ടിട്ടുഞാൻ * കെട്ടുതുചൊല്ലുവനെ
ക്കിലൊപണ്ടുഞാൻ കാളിയന്തന്നാടമുതലൊരുവായ് * കദ്രവി
ൻദാസിയാസ്താഴുന്നതുകാല മെത്രയുടേടിച്ചുപിധിതയാകയാൽ *
ഇന്ധനപുഷ്പഫലദാനകാമയാ യന്ധകാരമുഴഞ്ഞൊരുവനാത്തരെ *
ചെന്നുചുക്കൊരുനൊത്തുതൊന്നിബലാ ചെന്നമിറിഞാൻമരിക്ക

ന്നെയുള്ള * എന്നുനിനച്ചതികൂടാസത്വംവേഴ്സനവനലവി
സഞ്ചരിച്ചിടീനൻ * കണ്ടാൽപിടിച്ചുഭക്ഷിക്കുന്നജന്തുക്കളുണ്ടു
ശാസ്ത്രപശരഭസിംഹാദികൾ * കണ്ടാരുനെരവററിനെനെക്കുറി
ച്ചുണ്ടായിതൊരംകൃപയതുകാരണം * വീഡിച്ചതില്ലെതുമെയവർ
തങ്ങളിൽ ക്രീഡിച്ചിരുന്നതെയുള്ളയഥാസ്യം * പിന്നെയതിലു
മൊരംഘോരമാംവന നന്നിലാമ്മാറുകടന്നുചെന്നനമ്മം * അ
ന്നെരവെരംമെന്നൊരമായൊരു പുണ്യപ്രദേശമടുത്തുകണ്ടിടീനെ
ൻ * തത്രൈവകാണായിതത്രയുനെജസാ പൃഥുയായൊരുതപ
സിപിനിതന്നെയും * വന്ദിച്ചുനിന്നെൻകറഞ്ഞൊന്നവിടെഞ്ചാൻ
പിന്നെസ്സമാധിയുണൻവടുത്തദാ കണ്ണുദിഴിച്ചൊന്നമല്ലവെന്നെ
ക്കിനാൻ പുണ്യവതിയെന്നമസ്സരിച്ചൊന്നമ്മം * ആശീർവ്വചനവും
ചൊല്ലികനിവിനൊ ടാത്തുകൾമയമാസനംനൽകിനാൻ * ഞാന
തന്നെടുത്തിലത്തിരുന്നിടീനൻ ജ്ഞാനവതിയുമൊന്നൊടുചൊല്ലീ
ടിനാൻ * ദാക്ഷായണിമഹാഭാഗൈമെന്നൊമ്മരെ സാക്ഷാൽപ്രജാപ
തിവല്ലഭെറിന്നെത്താൻ * ഉള്ളവണ്ണുദിഞ്ഞീടീനൻനിന്നുടെ യു
ള്ളിലുള്ളൊരുചിന്താവിഷാദാദിയും * അത്യന്തമാപത്തുവന്നടു
ത്തിടിലും കർത്തവ്യമല്ലവിജ്ഞാനിനാംസാധനം * മൂന്നുകഴി
ഞ്ഞജന്മത്തിങ്കലെന്നൊന്ന തന്നാൽകൃതമായ കർമ്മമരിൻപ
ലം * ഇന്നുസുഖമുദയഭൈനകാണുന്നി തെന്നമിളക്കമുണ്ടാ
കാത്തതിന്നെടൊ * ആപത്തുവന്നാലുചീശപരനെപ്പൊത്തു താ
വത്തെയെല്ലാംഭുജിക്കുന്നതെവത്ര * കാലസ്വരൂപനാമീശപരന
മനു കൂലനാമെന്നാലൊരുകാലമാക്കുനി * മൂന്നുസംവത്സരംപാക
നീനിന കെന്നാൽവരുമൊരുമംഗലംനിണ്ണയും * കുറ്റകൃതഭയ
മൊക്കെയകറ്റുവാൻ ഭദ്രനായുണ്ടാണിനക്കൊരുനന്ദനൻ * പ
ക്ഷീശരൻബലവാനവൻത്രൈലോക്യ രക്ഷാകരൻപവനാശനനാ
ശനൻ * ലക്ഷ്മീശവാമനനാകയുമുണ്ടവൻ ദക്ഷനഹികുലമട്ടനന്മ
മൻ * നിന്നുടെദാസ്യവൃത്തിക്കുവേനതി ധന്യനസുരസ്പാദികൾ
ക്കന്തകൻ * എങ്കിലൊപൊകനിനക്കൊരുനാളൊരു സങ്കടമു
ണ്ടാകിലന്നവരികനീ * ഇത്ഥമനുഗ്രഹിച്ചെന്നെയച്ചിതു സത്വ
രംകുറ്റഗേഹംപുക്കിരുന്നെത്താൻ * അബ്ജശതത്രയാതീതെപിന്നി
തു മൽപ്പത്രനാശ്ലീമെന്നൊരഥസിദ്ധയെ * പിന്നെയുണ്ടായവൃത്താന്ത
ങ്ങളൊഭവാ നൊന്നൊഴിയാതെയരിച്ചിരിക്കുന്നിതും * കർത്തവ്യ
മെന്തിവിന്നെന്നതുചൊല്ലുവൻ സത്വരംപൊകനീദക്ഷത്വമമാജ്ഞ
യാ * ചെന്നാത്തപസിനിയെക്കണ്ടുവന്ദിച്ചു നിന്നാലരിയുന്മേൽ
രംതാവകം * പിന്നെയവളൊടുചൊല്ലിച്ചുകൊൾകുനി കന്യകയെ
കൊടുക്കാവതാക്കുന്നതു * ചൊല്ലിത്തരുമവളെന്നാൽസുമതിക്കു

വല്ലഭനാകുന്നതുമവൻനിണ്ണയം — ചൊല്ലിയെന്നല്ലായമിതപതി
നെട്ടു ചൊല്ലവനിന്നിയുടവണമെന്നാകിൽത്താൻ *

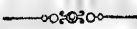
—o—o—o—

പത്തൊമ്പതാം അദ്ധ്യായം.

ഇങ്ങിനെമാത്രവാക്യംകെട്ടുത്താനുമ തങ്ങിനെയെന്നവണങ്ങി
പ്പൊപ്പട്ടു * താപസിവാഴുംതപാവനംപ്രാപിച്ചു വെപഥാദൈ
നശ്ശിണവണങ്ങിനൻ * അപ്പൊഴുതാശീവ്വചനപൂർവ്വംവന രല്ല
ന്നമൊദനചൊദിച്ചുരളിനാഥ * എന്തൊന്നുചിന്തിച്ചുവന്നിതെ
ന്നന്തിക സന്താപമെതാനുമുണ്ടാകയല്ലല്ലി * എന്നതുകെട്ടുത്താ
ൻപുത്താന്തമൊക്കവെ ചൊന്നെൻജനനീപറഞ്ഞപ്രകാരവും *
എന്നുടെപ്പൂർണ്ണയായസുമതിയാം കന്യകയെക്കൊടുക്കാവതാക്ക
ണത്താൻ * ചൊന്നതുന്നരമുറ്റത്തുവിചാരിച്ചു പിന്നെയെ
ന്നൊടയർചെയ്തപസവിനീ * ഭാഗ്യവശംത്രത്തിലൊപ്പുനെന്ന
ങ്ങൊരു ഭാഗ്യവാനായതപാധനനെന്നുകൻ * ഉന്നതമംഗസ
മാദനപദ്യം തന്നുടതാഴ്ന്നയിങ്കൽസ്തരനി തീരദൈശവസി
ക്കുന്നിതുതത്രചെ നാനുരൂപഭക്ത്യാവണക്കുപക്ഷീന്ദ്രനീ * എന്നാ
ലവൻനിന്യാഗിക്കുന്നവന്നനിൻ കന്യകതന്നെക്കൊടുക്കുടടിയൊ
തെ * നൂറുസംവത്സരംകാലമുടനെന്നാൻ നൂറുദൈശവസിപ്പിച്ചിടി
നെന്നാദരാൽ * ഹൈന്ദവഭൂപാലദൃഷ്ടതൈനാനാ ദൈവനാശംവ
രാതെപിന്നാനവൻ * സൽഗരിയുംപിതൃക്കൾക്കുചത്താനവ
ൻ തൽഗുണമെല്ലാംപറയാവതല്ലമെ * ക്ഷിപ്രമവനവന്ദിച്ചു
കൊണ്ടാൽവരം തപൽപ്രീതിയെല്ലാമതിനില്ലസംശയം * തപൽ
പാദപംകജംവന്ദിച്ചതിനുത്താൻ തൽപ്രസാദനവന്നീടിനെന്ന
ന്തിക * മൽഭഗിനിക്കൊരുത്താരമാത്മനി കല്പിക്കവണമവർ
ക്കുരൂപനായ് * സൽപ്പമാനായിരിക്കണംവിശേഷിച്ചു വിപ്ര
ദൈവമംലപ്രിയനാകയുംവേണം * ഇതുംഗതഡൊക്കതികെട്ടുത
പൊധന സത്തമന്മാതരംവന്ദിച്ചുചൊല്ലിനാൻ * ഇക്കുമാരൻമമ
ശിഷ്യജനനാത്തമ നിഷ്പാകവംശതിലകൻഗുണാകരൻ * നാറ്റാ
സഗര മയാപരിവർത്തിത നാറ്റായശാസ്ത്രദിവ്യാസ്ത്രജ്ഞനെത്രയും *
ചക്രവർത്തിതമുണ്ടാസ്തരംനിണ്ണയം ചക്രവാണിക്കുസമാനൻഗുണ
ങ്ങളാൽ * യോഗ്യനിവൻതപൽഭഗിനിക്കറിണ്ണയം ഭാഗ്യവാൻ
ത്രൈലോക്യരക്ഷാവിചക്ഷണൻ * ക്ഷോണീന്ദ്രനായസുഖാഹുത
ൻനന്ദനൻ കാണെണമങ്കിലൊകാക്കുകമാരനെ * താപസവാ
ചാഗതഡനെന്നാക്കിനാൻ ഭൂപതിപുത്രനെപ്രീതിപുരസ്സരം * ചാ

ത്ഥിവലക്ഷണപുണ്ണദൈവായം പാതൃപക്ഷീന്ദ്രനംസന്തതൈടി
നാൻ * മൽഭഗിപിന്നുരൂപനാവല്ലഭ നിപ്ലവഞ്ചാത്തമനില്ലാ
രുസംശയം * പിത്രോർമ്മുനികൃതമായശാപത്തെയും ഭദ്രമെന്നാശ്ര
കല്പിച്ചുഗന്ധനം * ഭാഗ്വന്തന്നെയുംവന്ദിച്ചുപുഷ്പമ മാഗ്ഗ്വപറ
ന്നിതുവൈനതെയന്തദാ * സൊദരിതന്നെയുമാദായവൈനഗ
സാദരമേഷ്വരാശ്രമംപുഷ്പതാപസം * വന്ദിച്ചുചൊല്ലിനാനാജ്ഞ
യാന്താൻതവ സൊദരിയെച്ചെന്നുകൊണ്ടുവന്നീടിനെൻ * വൈന
തെയൊക്കതമാകുന്മുനീന്ദ്രനം മാനസൈകല്പിച്ചാച്ചമുഹുന്തവും *
പാതൃകമ്മുണ്ടല്ലാംകഴിച്ചുഗനിയും പെന്തുജപലിപ്തിച്ചുഫലമുവ
ചെയ്താൻ * പാണിഗ്രഹണവുമാശ്രുചെയ്തിപ്പിച്ചു വാണപുരവാ
സിക്വമയോശ്രമ * ഔഷ്വാജ്ഞയാപുനസ്ത്രീധനംനൽകീനാൻ
ദിവ്യരത്നാംബരാദ്യങ്ങൾഗന്ധനം * ശത്രുസംഹാരാത്മമായ്നി
ജാസ്യത്തെയും പൃഥ്വിശപുത്രനനൽകിനാനാദരാൽ * രജ്ഞി
യൊടുംപുരവാസികൾതമ്മൊടും പ്രാജ്ഞനാംതാപസശ്രേഷ്ഠനൊ
ടുംതഥാ * യാത്രയുചൊല്ലിസ്സുരതിയയുപുണ്ണ ന്നാസ്ഥയാചൊ
വാൻപുറപ്പെട്ടതാക്ഷ്യനം * അംബാമാഗ്ഗ്വപറന്നാമനാരഥ മ
ഞ്ചാടസാധിച്ചുചൊയൊൻസസമ്മതം * അമ്മയെച്ചെന്നുവന്ന
ങ്ങിപ്പത്താന്തങ്ങ ള്ളുമയോവണ്ണംപറഞ്ഞുഗന്ധനം * പിന്നെ
സ്സഗരൻജനനിയുമാശ്വയം തന്നമാത്മനാരുമായ്താപസാശ്രമമ *
സൌഖ്യമായ്നാലഞ്ചു നാറുവസിച്ച്ടിനാൻ പെൺജനവുനിത്ര
ച്ചിതാത്മനാ * രാജ്യത്തിനാശ്രനാകൊണ്ടുചൊയ്ക്കൊള്ളണം
പുഷ്പനാഭ്രപതിപുത്രനെസാദരം * മന്ത്രികളിത്ഥമൊന്നിച്ചുവിചാ
രിച്ചു മന്ത്രിച്ചുനിശ്ചിത്രകുന്തവ്യമെകദാ * താപസശ്രേഷ്ഠനാരോ
ജ്ഞിയുംകൈരുകവെ ഭൂപാലനന്ദനനൊടുചൊല്ലീടിനാൻ * നിന്നു
ടെതാതൻസുന്യാഹുവാഭ്രപതി മുന്നമയോദ്ധ്യയിൽവാണസുഖാ
നപിതം * വൃദ്ധഭാവനനിസ്സതപനായ്നനിതു ശത്രുക്കളൊടുതൊ
റന്നുപുറപ്പെട്ടു * പത്നിയൊന്നിന്നുടൊതാവുമായ്ക്കുന്നു സന്ധ്യാ
നാമിമ്മുനിവരനെക്കണ്ടു * തപഞ്ചാധത്തൊടിവിടയിരുനിതു
മുത്രവുപ്രാപിച്ചനന്തരമത്രൈവ * പുത്രനായുണ്ടായിതുഭവാന്തെ
ദിനി ഭത്താചിരംപരിവാലിക്കരാജ്യവും * ശത്രുഭൂപാലമന്ത്യാ
ന്ത്യാവൈരമെ വിത്രസ്തരായൊളിച്ചാർചിലർകാനനെ * ഭൂഷാരോ
യാർചിലർഭൂഷാരയാർചിലർ നഷ്ടരയാർചിലർഭൂഷലന്മാർചില
ർ * ശത്രുക്കളാലയൊദ്ധ്യാപുരവുപരി തൃക്കതയായ്ക്കുന്നിതിപ്പൊഴെ
ന്നരികനീ * രാജ്യമനാഥമായ്ക്കുന്നകുടീമ്പലാൽ ത്യാജ്യമല്ലിപ്പൊര
ഭവതാഹ്വനനിയെ * ഞങ്ങൾവസിപ്പുമുനീന്ദ്രൻപറഞ്ഞുകെ ടിങ്ങ
വന്നുഭവാനെക്കണ്ടുകൊള്ളുവാൻ * നിൻമുഖപക്ഷജകണ്ടുവയംകൂ

താ ത്വന്നാമമാത്മമഞ്ഞുഗുണവാരിയെ * ബാലസുധാകരനെക്കു
ണ്ടപൊൽഭവ ഭാലോകനെന്നഭവിച്ചിതാനന്ദവും * ഭൗവ്വപ്രസാ
ദാൽസമത്വാനല്ലൊഭവാൻ സർവ്വലോകങ്ങളുംപാലിച്ചുകൊള്ളുവാ
ൻ * ഭൂമിമാത്രംപരിപാലിച്ചുകൊള്ളുവാൻ സാമത്വമെന്നുപിന്നെ
പ്പറയണമോ * രാജ്യധനംപിത്രവൈതാമഹത്തുസം പ്രാപ്യ
ലക്ഷ്മാഭവത്യവംപ്രതിഷ്ഠിതം * വിത്തങ്ങളെക്കൊണ്ടുതപ്പണം
ചെയ്തു നന്മികൾക്കെല്ലാമഭീഷ്ടംവരുത്തുക * ബാസുജനങ്ങൾക്കു
സന്തോഷവുംപരി പന്മിജനങ്ങൾക്കുസന്താപജാലവും * വിക്ര
മത്തൊടുവധ്വിപ്പിച്ചുകീത്തിയും ദിക്ഷകൾതൊറുംപരത്തുകസാമ്പ്ര
തം * വിശ്വപാദോചക്രമെല്ലാംജയിച്ചുകൊണ്ടുശപഥധാരിയാക
മ്മങ്ങളുംചെയ്തു * വിശ്വപവിത്രയാംകീത്തിയുംപൊങ്ങിച്ചു വിശ്വപം
ഭരൻതന്നിലെകൃഭാവത്തൊടും * വാക്യസുചിരമയൊദ്ധ്യാനഗരി
യിൽ പൊകനാമിപ്പൊളിവിടനിന്നെന്നതുമെ * വൈകുണ്ഠത്തെ
പറഞ്ഞാരമാത്രയും നാഗരന്മാരുംവിനയപൂർവ്വന്തദാ * ചൊല്ലി
യെൻപത്തൊമ്പതദ്ധ്യായമിങ്ങിനെ ചൊല്ലുവനിന്നുംകഥാശേഷ
മാദരാൽ *

ഇരുപതാം അദ്ധ്യായം.

പൗരജനനാകതികളിങ്ങിനെകെട്ടൊരു നെരംസഗരഹൃദയ
വുപപ്പണി * വാരാന്നിധിജലംകൊണ്ടിളിതപൊലെ പാരമിളകി
ച്ചമഞ്ഞിതതെജസാ * ബാലകനൗർവ്വമനീന്ദ്രമുഖാംബുജ മാലൊ
കനചെയ്തിതാനന്ദപൂർവ്കം * അപ്പൊഴുകുണ്ടുതാപസശ്രേഷ്ഠ
നും പില്ലാട്ടബാലകന്തന്നൊടരുൾചെയ്തു * വത്സകൾസത്യചി
വരിപ്പറഞ്ഞതു തപസ്വദനംപ്രതിപൊകെണമാശ്രുനീ * ദിവ്യമു
ഹ്വതത്തപ്പുറപ്പെട്ടിതമ്മയു മൌഢനുംപതിയുംപൗരജനങ്ങളും *
ഘോരവനങ്ങൾനദികൾദേശങ്ങളും നെരെകടന്നുചെന്നുത്തരകൊ
സലം * പുക്കിത്തന്നുള്ളൊരുവാത്തകെട്ടൊറവു മുറുകാനിപ്പുണ്ടാ
യസന്തോഷപൂർണ്ണനായ് * കാശിരാജാത്മജനംപടയൊടുപു ഷ്ടർ
ശയാവന്നിതുമാറ്റുള്ളഭൂപഥം * മാറ്റമദ്ധ്യവന്നുതന്നുടെസൈന്യ
വും ഭാഗ്വതശിഷ്യനാംബാലനെക്കണ്ടിതു * സംപ്രാപ്യബന്ധുക്ക
ൾനൽകിനാരണനരം സമ്പ്രയാണാത്മംമഹാമഥമുത്തമം * സ
ദാജിയുക്തമണികനകൊജ്ജ്വലം സദ്ധ്വജംകണ്ടൊരുരാജകുമാര
കൻ * ഭൗവാനനംകടാക്ഷിച്ചുരജീടിനാൻ ഭാവമറിഞ്ഞുകൾദികമാ
രനും * അച്ചിതനാസ്തിജഭയ്യാസമനപിതം ശച്ഛാപുരന്ദരനെന്ന്
പൊലെമുദാ * മാതാവിന്നൊടുപ്രകൃതികൾതമ്മൊടും ആദരവെ

വീടുമൗവ്മുനിയൊടും * വാജീഗജരഥപത്തിബലത്തൊടും രാജ
കുമാരന്മാരെൊടുംകലനാടൻ * പ്രാഭുതപാണികളായജനത്തൊടും
പ്രാഭുവത്തൊടുംനടക്കുന്നതനെയും * മാഗ്ഗമദ്ധ്യവന്നനിനമഹാ
ജനം ഭാഗ്യപുരുഷനെക്കണ്ടുകൊണ്ടൊടിനാർ * സുതവന്ദിസ്തുതി
പാഠകന്മാരെല്ലാം മെദിനിപാലനെവാഴ്ത്തിസ്തുതിപ്പതും * കെട്ടുകെ
ട്ടുച്ചുവാദ്യഘോഷത്തൊടും വാടുംകളഞ്ഞയൊല്ലാപുരമെവിനാ
ൻ * ബ്രാഹ്മണരുന്നാരിമാരുംനരന്മാരും കാണതിന്നായ്ക്കുന്നയൊ
ല്ലാനിറഞ്ഞിതു * ലാജാപദാനവുമൊറുലഗണശുഭെ രാജകുമാര
നൗമൗഖനമുനിട്ടു * പള്ളിയാലിലകംപുക്കുമെവിനാ നുള്ളിലാന
ദംവളന്നിതെല്ലാക്കുമെ * ചെമ്പുവെണമഭിഷേകംസഗരൻ വൈ
കരതെന്നുകല്പിച്ചുസമസ്തരും * ഭൗര്യാജ്ഞയാലഭിഷേകസംഭാര
ങ്ങൾ സർവ്വവുംസംഭരിച്ചാരൊത്ത്യഘവും * പുത്ഥപീപതിപുത്രനാ
യസഗരനെ ശുഭലഗണനടീക്കിപ്പിച്ചിതെപ്പുനും * തീയത്ഥാദക
പരിപൂർണ്ണകലാങ്ങൾ ആസ്ഥയാപൂജിച്ചുനൃപരസ്തതും * ശൊഭന
മായമുള്ളുത്തസഗരനെ ത്താപസശ്രേഷ്ഠഭിഷേകവുചെയ്തു *
വെണവിണ്ടാമൃദംഗാദിപടഹശം ഖാനകമുഖ്യവാദ്യലാപിസംഘ
തം * മന്ത്രതന്ത്രങ്ങളാലുള്ളജലങ്ങൾകൊണ്ടുനമുദംസപൂർണ്ണസിം
ഹാസനൊപരി വെച്ചഭിഷേകവുചെയ്തുപന്ത്രാസവു മുച്ചുഗിച്ചാർ
ജയശബ്ദവുമെൽക്കുമെൽ * വന്ദിസ്തുതിപാഠകസ്തുതമാഗധ വൃന്ദ
വുഭൂപാലനെസ്തുതിച്ചിടിനാർ * അത്ഥമനെകംകൊടുത്താനനാ
രത മത്ഥികൾക്കെല്ലാമനയംശാന്തയത്ഥമായ് * ബ്രാഹ്മണക്കുംവി
ത്തവസ്ത്രരത്നാദികൾ കാച്ചുചെയ്തുള്ളതെല്ലാകൊടുത്തീടിനാൻ * ര
ത്നകിരീടമുഖ്യാഭരണങ്ങളാൽ പതിയുത്താനുലങ്കരിച്ചജനസം *
ഭക്ത്യാഗൃഹവിനൗച്ചെന്നനമസ്കരിച്ചുത്യാദരണതൊഴുതുവിനീത
നായ് * നിന്നൊരനെരമാശിപ്പാദവുചെയ്തു നന്നായനഗ്രഹിച്ചു
നിശ്രേഷ്ഠനും * പിന്നെസുമതിയുത്താനുമായമ്മയെ ചെന്നുപാദാ
നെന്നമസ്കരിച്ചിടിനാർ * സംഭ്രമത്തൊടുമാതാവുമെഴുന്നീറുസം
പ്രാത്ഥനംചെയ്തദൈവകളൊടെല്ലാം * ഏതുകനായസ്സനെകമുണ്ടാ
കെന്നു സമ്മാദനമൊടുമനുഗ്രഹിച്ചിടിനാൾ * പിന്നെമൊറുള്ളഗൃ
ഭുതന്മാരെയും നന്നായ്ക്കണങ്ങിനാൻഭക്തിപുരസ്സരം * പിന്നെമ
ഹാരമമെറിനഗരിയിൽ മന്നവൻനീളപ്പെരുമാറിനാൻതദാ *
കാഴ്ചയുവെച്ചുകണ്ടാർപുരവാസികൾ പൂജ്യനായ്ക്കണസഭാതലമെ
വിനാൻ * സ്വപൂർണ്ണമണിയസിംഹാസനൊപരി വിണ്ണവർനാഥ
നെപ്പൊലെവിളങ്ങിനാൻ * മന്ത്രിസമന്തഭൂപാലബാലന്മാരാൽ
സന്തതംസെവ്യനായൊരുസഗരനും * ചെന്നുപിതാവിൻമണിയ
റപ്പുകിയ നന്നിദ്രഘടംകലനമരുവിനാൻ * ബന്ധുജനങ്ങളൊ

ടംനിജമദിനേ സത്തുഷ്ടനുല്യാവസിച്ഛസഗരനം * രാജ്യാഭിഷേക
കവുചെന്തുകൃതാത്ഥനായ് പൂജനംതാപസശ്രേഷ്ഠനാമേവ്വനം *
പൊക്കെണമാശ്രമത്തിന്നനുകല്പിച്ച സാകെതവാസികളോടനു
വാദവും * കൈക്കൊണ്ടുയാദവിനയാടുംപറഞ്ഞുതൻ ദുഃഖമല്ലാ
മടക്കിച്ചെന്നുതന്നുടെ * ശിഷ്യനായൊരുസഗരനാപത്രമാ ശ്രീ
ഷ്ടശിരസിചുംബിച്ചുസഗൽഗ്ദം * യാത്രപറഞ്ഞൊരുനരംസഗ
രനേ മാന്തനായെന്നുപിരമംപൊറായ്തായ് * ഇന്നുപെക്കിച്ചെഴു
ന്നെള്ളിയാലീദശം പിന്നെയൊരുള്ളുമെന്നയടയതായ് * ജാത
നായെന്നനാളെതുടങ്ങിസ്സദാ വെദംകലനതിക്രമനമാംപ്രതി *
പൊഷണപാലനലാഭനപ്രീണനാ ദ്രെഷ്ടുകൃതശ്രമചീഡയുണ്ടാ
യതും * മാതാവൊഴിഞ്ഞുമാറാറിഞ്ഞുള്ളതു മാദരിച്ചീടുവാനാരു
ള്ളതിങ്ങിനെ * ബാലഭാവംകൊണ്ടുജ്ഞാനീമതുന്നാ ലീലകൊ
ണ്ടുചെയ്തപരാധമൊക്കവെ * പാരംവളനവാത്സല്യമുണ്ടാകയാ
ൽ കാരുണ്യമൊടുംക്കുചിച്ഛകൊള്ളണമെ * താതനുംമാതാവുമാ
ചാത്തുംമമ ഭ്രാതൃസഹൃൽബാധവാദികളൊക്കയും * കാത്തുക
ണ്ടാൽനിന്നിരവടിനിണ്ണയം പെത്തുമാറില്ലാരുമിത്രങ്ങൾമാമകം *
തപസ്സസാദനരാജ്യംപ്രാപ്തമായ്ക്കുന്നി തിപ്പൊളിനിക്കുകാരണ്യ
വാരാനിധൗ * ചിത്തമൊന്നുകുളയായ്ക്കവെന്നമെ ഭൂതനാമെന്നെ
പ്രസിദപ്രസിദഭോ * ഇതുംപറഞ്ഞുബാഷ്പാബുഷ്ണാക്ഷനായ്
ഭക്ത്യാപദാനന്തനമസ്തരിച്ചീടിനാൻ * പ്രത്ഥപീശവത്രാപിടിച്ചെ
ഴുന്നീല്പിച്ച നിത്തിപ്പണന്നിതുഗാഢമുനീന്ദ്രനും * സ്തിശ്ചവാക്യ
ങ്ങളാലൊരമനുസരിച്ചുമാത്താപവുന്തീത്തനുഗ്രഹിച്ചീടിനാൻ *
യാത്രയുചൊല്ലിനടന്നെന്നെത്തന്നെ യാത്രയുചെയ്തിതുഭൂപതിപുത്ര
നാ * യാദവിതാനമനുഗമിച്ചീടിനാൻ ആതുരന്മാരായപെരജ
നങ്ങളും * പിന്നെത്തിരിഞ്ഞുനിന്നമ്മുനിച്ചൊല്ലിനാ നണ്ണീപുരവാ
സികളുമായ്ചെന്നു * മദിരംപൂക്കിരന്നീടുമാതാവുടേയ് വന്നീ
ടുവൻതൊനടുത്തിങ്ങൊരുദിനം * എന്നുപറഞ്ഞുങ്ങവരെയച്ചു
പൊയ് ചെന്നുതന്നാശ്രമംപുക്കുമനീന്ദ്രനും — പിന്നെസ്സഗരനുംമ
ദിരംപ്രാപിച്ചു നന്നായ്സുഖിച്ചുവസിച്ചുസഭാര്യനായ് * ധർമ്മ
ണരാജ്യംപരിപാലനംചെയ്ത കർമ്മങ്ങളാൽപിതൃദൈവാദികൾക്കെ
ല്ലാം * തൃപ്തിയുംചെത്തുതൻകീർത്തിയുംപൊങ്ങിച്ചു ശത്രുസംഹാര
വുചെയ്തുമവീടിനാൻ * ഗായകവദിസുതാവലിസ്തുതനായ് നാ
യകനായന്ത്രരാജവർഗ്ഗത്തിനും * മാതൃശ്രേഷ്ഠയുചെയ്തഭക്ത്യാസ
ർവ്വ ഭൂതജാലത്തിനുമാനന്ദമുൾച്ചെത്തു * പതിയായൊരുസുമതി
യൊടുംചാരു രത്നസിംഹാസനവാണയമാസുഖം * ഇന്ദ്രാണി
യൊടുമരോവതിതന്നി ലിന്ദ്രൻവസിച്ചുപൊലുവസിച്ചീടിനാൻ —

ചൊല്ലിയെനിമ്മാലായമിരുപതു ചൊല്ലുവൻവെന്നെന്നാകിൽ
ഞാനിനിയും

ഇരുപത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

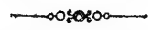
ഭൂമിപനായമിരണ്യനാഭൻതദാ ജൈമിനിയൊടുചൊല്ലി
രുജീടിനാൻ * ഔദ്യാദികളാലഭിഷിക്തനാകിയൊ യുവീശപരനാം
സഗരനനന്തരം * എന്തൊന്നുചെയ്തുതന്നെരുചെയ്യുന്ന മന്ത
മുദാനിന്തിരുവടിസാദരം * ഭൂമീന്ദ്രാചാക്രമവംകെട്ടുജൈമിനി
സാദാദമുത്തരമായരുചെയ്തിതു * കെട്ടുകൊണ്ടാലുംസഗരചരി
ത്രങ്ങൾ കെട്ടാൽമനോഹരംപാപക്ഷയകരം * തന്നെടരാജ്യവും
പ്രാപിച്ചുധർമ്മണ മനവനാകിയകൊസലാധീശപരൻ * ശത്രു
ക്കളെത്തന്നീകൃത്യധരാതലം ക്ഷത്രധർമ്മണരക്ഷിച്ചനിരാകലം *
ഭൂതൃപ്തമാത്രസനാധിപാനപിതം അരുമീസുഹൃന്ദിത്രവർത്തി
നാദരാൽ * നിത്യസൗഖ്യഞ്ചെന്തുദേശികന്മാരെടും * സ്വാചാര
ശീലംവസിച്ഛാനന്ദിനം പൂജയ്ക്കെവൊതിമിപിതൃക്കൾക്കെല്ലാം *
ഭക്തിയൊടൊക്കെയ്തു രാജഭോഗങ്ങളും ഭക്തപാസുവിചുവാഴ്ന്നൊ
ളൊരുദിനം— ആസ്ഥാനമണ്ഡപെരാജസിംഹാസന മാസ്ഥയാ
സംപ്രാപ്തനായിനയത്തൊടും ആസ്ഥിതനായിതാനജനങ്ങളോ
ലാസ്ഥയാസെവ്യനായ്സൂര്യസമാഭയാ * നാനാമുനികളുംബ്രാഹ്മ
ണൈശ്വര്യം നാനാവിഷയാധിപാവനിപാലരും * വിദപജ്ജന
ങ്ങളുംവൈശ്വേന്ദ്രാദിയും നന്തകന്മാരെടഗായകവൃന്ദവും * മ
ന്ത്രികളുമായുരുവുന്നെന്നെത്തു സത്തുഷ്ടനായവസിഷ്ടമുനീന്ദ്രനും *
ഉദ്യൽപ്രമാദംകലന്ദന്ദനെയ്തളിനാൻ ഉത്ഥാനവുചെയ്തുശീഘ്രം
നരവരൻ * സംഭ്രമത്തൊടുപാദ്യാഗ്ലാദികൾകൊണ്ടു സംപൂജ്യ
സപ്രമാദൈനവന്ദിച്ചുടൻ ആസ്ഥാനദേശംപ്രവിശ്വഗുരുവിനു
കാത്തസപരസനവുകൊടുത്തിടിനാൻ * കൊശരാജാദിസമസ്ത
പദാത്ഥവും ദേശികപാദൈസമർപ്പിച്ചുസാദരം * ഭൂപതിദത്തമാംഹൈ
മാസനൊപരി ശൊഭയാമ്മാറണിജനമുനീന്ദ്രനും * പിന്നെന്നമ
സ്തമിച്ചാൻവിനയത്തൊടു മന്നെരാജാവസിഷ്ടമുനീന്ദ്രനും * സം
ഭ്രമംപൂണ്ടഴിയില്ലാഭൂപനെ സംപ്രീതനായുണച്ചാലിംഗനംചെയ്തു
* നന്നായനുഗ്രഹിച്ചാശീർവ്വ ചന്ദ്രങ്ങൾ പിന്നെയുംപിന്നെയും
ചെയ്തനിത്തിടിനാൻ * ഇന്ദ്രനുംവാചസ്പതിയെന്നപൊലെ വ
ന്ദിച്ചിന്നിനാൻവസിഷ്ടപാദാന്തികക * മന്ദസ്മിതംപൂണ്ടിരിക്കുന്നി
തുമുനി വന്ദിച്ചവിടെയിരുന്നെന്നെന്ദ്രനും * മറ്റുള്ളമനവന്മാരുമി

തന്നിതു ചുറ്റുംയഥാവിതാനമുള്ളവർകളും * ദൈവകളോടുംബ്രഹ്മാ
 ധർമ്മത്തിനൊപ്പം ദൈവശാപരൻദിവ്യനെന്നപൊലെതദാ * അത്യ
 ഭൂപന്മാർമുഖങ്ങളെയെന്നാക്കി മന്നവനൊടേതൊന്നുവസിപ്പി
 നും * രാജപ്രവരകൾലഭിച്ചിതു രാജധാനിയുംപുരൈവഹീനംബ
 ലാൽ * കാനനംതന്നിൽനിന്നിക്കാലമിങ്ങിനെ മാനംകലനംനീവ
 ന്നതുകാരണം * രാജ്യമകണ്ഠകളായ്നിന്നിരിക്കാലം പൂജനാസ്തോ
 നീദൈവസ്വലത്തിനാൽ * നഷ്ടമാസ്തന്നരിപുകൾതാവകം ദിഷ്ടാ
 ഭവാനനകുലനിന്നീശപരൻ * ദൈവമെന്തൊന്നിനെസ്സാധിച്ചിട്ടാ
 ത്തതു മെവംവരുത്തിയതത്രയുംവിസ്മയം * താലജംഘാദികൾ
 തങ്ങളിലൊരൊ പാലപുരിപുകൾതത്രയുംമുതൽ * മുന്നമയൊ
 ല്യാപുരവുമടക്കിയാ തന്നതന്മാരായതാലജംഘാദികൾ * ഇപ്പൊ
 ള് നിനക്കുടങ്ങിവിധിവശാൽ കല്പിതമാക്കുന്തക്കതൊന്നിനാ
 ള് * നഷ്ടമാസ്തന്നരിപുകൾതങ്ങളേ കഷ്ടമൊത്താലതുദീശപരക
 ല്പിതം * വലിക്കുമെൽക്കുമെൽഭാഗ്യവാനായനീ മിത്രഭൃതാമാത്യ
 പൗരജനത്തൊടും * ഹേമയന്മാരെടുത്തൊരുന്നിന്മാതരും
 മൊഹനരാജ്യമുപേക്ഷിച്ചുകാനനം പുകയുകാലമയൊല്യാപു
 രത്തെയും വിക്രമത്തൊടുടക്കീതരികളും * ബാലകനായനീരാജ്യ
 മിനിച്ചിര കാലവുംപാലിച്ചുവാഴ്ചമീതലെ * ദൈവംനിനക്ക
 നകുലമതുക്കൊണ്ടു സർവാധികളുമെടുങ്ങീഗുണനിധെ * അല്ലയെ
 ന്നാകിലവരെജ്ജയിപ്പതി നില്പലാകത്രയെശക്തിമൊരാക്കുമെ *
 മൗഢ്വംശ്രമത്തിൽനിന്നുമാതാവുമാ യൗവ്വനൊടുംകൂടിരാജ്യമകം
 പുക * രാജാഭിഷേകവുംചെയ്തുകൃതാത്മനായ് പൂജനാസ്തോ
 ന്നതുകെട്ടുഞാൻ * കാണമിനായിട്ടിവിടെക്കവന്നതും ധാർമികനാ
 യ്ചിരകാലംവസിക്കുനി * ഇരുപതൊന്നാമദ്ധ്യായംകഴിഞ്ഞുവെന്നു
 ബാലാജ്ഞലിയൊടുമുത്തരംചൊല്ലിനാൻ * സർവ്വമെകൾക്കുംഭവി
 ക്കുന്നിതു സർവ്വദൈവാനുഗ്രഹമിന്നിനിഷ്ഠ * നല്ലതിനിഷ്ഠവരുമാറു
 സന്തത മെല്ലാവഴിയിലുംധ്യാനിക്കുകാരണം * ഏങ്ങിനെസംഭവി
 ക്കുന്നിതാചതുർകൾ ഇന്നിനിഷ്ഠനതെയല്ലവിശേഷിച്ചും * ഇ
 പ്പൊൾഭവാനാലനുഗ്രഹീതൊസ്തിഞാൻ ഉല്പന്നമൊടുംകൃതാത്മനാ
 യെന്നഥം * ദൈവികനാമനിന്തിരവദികാണമതി നാശയാനന്ദമുപ
 ഗതനാകയാൽ * ഭാഗ്യവാൻതൊന്നെന്നവന്നിതുകെവലം ഭാഗ്യ
 വാനുഗ്രഹസാഹചര്യവുമിദം * പിന്നെയൊന്നുണ്ടാകുകൊണ്ടുഭ
 വാനതു മെന്നൊടേതൊന്നുവെണംകൃപാനിധെ — ഹേമയവം
 ശൊഭവനാനുപന്നു മൊഹാത്മ്യമെറുവാക്കൊന്നൊക്കാരണം *
 ദാനതപോവ്രതയാഗയോഗാദികളുംവരാതെകഴിച്ചതൊന്നൊ
 ന്നവൻ * കീർത്തിപരാക്രമശ്രീഭാഗസൗഖ്യങ്ങൾ പാത്ഥിവിനെ

നൂകൊണ്ടൊരയുണ്ടായതും * ഹേമയവംശത്തിലുണ്ടായവർകളോ ടാമവെതൊറ്റമൽത്താതൻവനഭൂവി * മാതാവുമായ്പൊയ്ക്കുസിച്ചപ്രകാരവും മാദരവൊടരുചെയ്തുകൊടുപ്പിക്കണം * ഇത്ഥം സഗരൊക്തികെട്ടുവസിപ്പുന മുത്തരമായ്നാചനനൊടരുചെയ്തുകൊടുക്കൊണ്ടാലുമെങ്കിൽഭവാനാദിയെവാട്ടംവരാതൊരുഹേമയഭൂപതി * ജനകമ്ബരതത്സംസാധമായുള്ള ധർമ്മകഥകളും ചൊല്ലുവൻഭൂപതി * ശൈതനാമാനപിതദപിപംത്രിഭൂവന വെദമായ്ക്കീഴാജ്ഞിവെച്ചിതമായുണ്ടു * വിസ്താരവുംലക്ഷ്യയൊജനയുണ്ടതി ചിത്രംസുവണ്ണമയംമനൊമൊഹനം * കന്ദകമുദൈന്ദുതുല്യകല്ലൊലങ്ങു ചെന്നുതുംബുനിമ്ബലാപലജാലവും * സിദ്ധനാരീരതിചെടുകളുവതി നന്നിതരംഗെഴുചുൾകരശിതളും * പയ്തനപാഷാണസംസിക്തമൈനങ്ങ ഉായുള്ളമുക്താഫലങ്ങളാൽശൊഭിതം * സിദ്ധശ്രീദിവേശകിന്നരചാരണ വിദ്യാധരാസ്സരായക്ഷഗന്ധവ്യാര ഗാളൈസ്സസേവിതം സ്വണ്ണപുഷ്പാനപിത മോദ്യനധരമധരസസംയുതം * രത്നങ്ങൾകായ്ക്കുനവല്ലികലവൃതം പതികളൊട്ടംസുരന്മാർകളിപ്പെടും * പീയൂഷപുണ്ണനദികളാൽശൊഭിതം വായുനാമന്ദനശീതംസുഗന്ധിനാ * കാന്തകന്ദരദൈശങ്ങളിൽപൂക്കു മാനസാനന്ദനദൈവകരസന്തതം * മാനിനിയാരുമായ്ക്രീഡിച്ചിരിപ്പെടും ധ്യാനനിരതന്മാരായമുനികളും * സിദ്ധയോഗീശപരന്മാരുംജരാനര മൃത്യുഭയാടികൂടാതെവസിപ്പെടും * ചൊല്ലാവതല്പതിൻമാമാത്മ്യമാക്കുമെ കല്യാണദൈവതാവല്ലഭൻകേശവൻ * തന്നടൈത്രിത്വവാസസ്ഥലമാകയാൽ ധന്യതപമാക്കുംപറയാവതല്പല്ലം * മഹാരാജദീക്ഷമീവണ്ണമില്ലെങ്ങുമെ കറാമൊഴിഞ്ഞവിലാനന്ദപുണ്ണമായ് * തത്രമല്ലെന്തൊജനായുതവിസ്തൃതം ചിത്രം മണിയുമായഭിച്ചസ്ഥലം * മദ്ധ്യഭാഗൈനാഗഭോഗവിനിമിത മദ്യനണീമൽഫണായുതശൊഭിതം * ക്ഷീരരഹനൊപമംശുഭ്രതീജലം നാരായണൻജഗന്മംഗലൻമാധവൻ * താരിൽമാതൊടുസരണിയൊട്ടംസദാ കാരുണ്യമുറക്കൊണ്ടുലൊകരക്ഷാത്ഥമായ് * പള്ളിക്കുറുപ്പുകൊള്ളുന്നഭഗവാനെ യുള്ളിലുറപ്പിച്ചുചെന്നുടൻനാരദൻ * കണ്ടാൻജഗല്പരിപാലനതല്പരം തണ്ടാരിൽമാതുവാഴുന്നവക്ഷസ്ഥലം * സേവായ്മമാഗതന്മാരായ്ചുഴലവും ദൈവേന്ദ്രനാദിയൊടൈവസമുമാവും * യോഗീശപരന്മാർസനകാദികളുമായ് ലൊകേശനാദിയൊലൊകപാലന്മാരും * ആനതകസ്വരന്മാരായനാരതം സുന്ദരവണ്ണഗിരാപുകഴ്ന്നതും * കെട്ടുകെട്ടാനന്ദമഗാഹദയനായ് പ്രേഷമാത്മാനംപരബ്രഹ്മരൂപിണം * സംപ്രാപ്തപാശ്ചഭാഗാനമരാനപി സംഭാവയനതുമുദിപ്പിതാലൊകനൈ * നാസാ

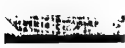
ഗ്രഹിതൃസ്തലോചനാനാംസമ മാനസസ്ഥൻകൃതാത്മാൽകൃത്യ
സാംപ്രതം * മന്ദസ്തിതാർപ്പടലങ്ങളാൽമുദാ വന്ദാരവൃന്ദത്തെയും
വെളുപ്പിച്ചുപലം * നാഥനെക്കണ്ടുകണ്ടാനന്ദമുറക്കൊണ്ടു പാദാന്തി
കൈചെന്നിന്നരുളീടിനാൻ—അദ്ധ്യായമുക്തമിപ്പൊളിരുപത്തൊ
ന്ന ഭക്തിയൊടെപറയാമിനിശ്ശേഷവും *

ഇരുപത്തിരണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

പ്രീതിവിസ്താരിതനെത്ര നായ്സന്നിധൗ മാധവരൂപംചിരം
കണ്ടുമെവിനാൻ * ആരണ്യമാർദ്ദവപാദലതകളും ചാരസമങ്ങളാം
പാദാഗ്രലികളും * വളുപ്പുപങ്കാംകശാബ്ദാങ്കുരയിച്ചൊറ്റ മുജപ
ലിച്ചുള്ളൊരുപാദാംബുജങ്ങളും * ഉന്നതമരംപ്രവദദപയംചാരവൃ
ത്താനപി തംജംഘസുഹൃദജാനങ്ങളും * ആവീനവൃത്തൊരയ്യശു
രാജിയും ദീപിതമിന്ദ്രവീലൊല്ലലസ്തഭവൽ * സ്വഹരമാംപീതകൗ
ശയവസൃത്തിനാൽ സുഹന്നമായജംഘനസ്ഥലാനപിതം * ലാ
ഞ്ചരിതാനെകരതപ്രഭാസംഘവൽ കാഞ്ചനസുത്രസ്തരൽകടി ശൊ
ഭിതം * അഭോജസംഭവാധ്യൈസ്താമന്ദിരം ഗംഭീരകൊമളാവ
ർത്തനാഭിസ്ഥലം * സുഭാണാധിപലീലലിയുതം മെറ്റാമാംസ
ളാതുനതാംസദപയം * ദീഗ്ദ്ധുത്തായതനാഹു ചതുഷ്ടയം വ്യാപ്ര
നവാഭാനഖരാംഗലിയുതം * ശ്രീവത്സശോഭിതൊത്തുഗവിസ്തീർണ്
മരം ശ്രീവത്സമിന്ദിരാസുന്ദരമന്ദിരം * കൌസ്തുഭരത്നരാജൽകംബു
കന്ധരം മാർത്താണ്ഡമണ്ഡലാഭോഗശോഭാനപിതം * സുഭൂതനതം
ചാരനാസംശുചിമയംവിഭ്രാണമാനനാംഭോജംസുധാമയം * ദന്തപ്ര
ഭാജാലനിർൽസിതാസിത മന്ദ്രദ്വരീലസന്ദന്ദമാസൊജ്ജ്വലം *
ഉൽഫുല്ലശാരദാംഭോജദലായത പ്രസ്തലനെത്രംകരുണാമൃതാർണ്ണ
വം * അഭേന്ദുതുല്യലവാടവിരാജിതം മുദ്ധേതിലകൊജ്ജ്വലൽതു
ണ്ഡമണ്ഡിതം * കണ്ഡലപ്ലായാലസൽഗണ്ഡമണ്ഡലം ചണ്ഡാം
ശ്രുകൊടികടവിരാജിതം * സ്തീശ്വനീലംദീഗ്ദ്ധകഞ്ചിതമുജ്ജ്വ
മുക്താമണികനകാഭാണൊജ്ജ്വലം * രത്തൊജ്ജ്വലാനെകദിവ്യാഗ്ര
ലീലവും സുസ്തീശ്വരകുതവണ്ണംഖ്രിതലങ്ങളും * ദരംഗദയാരകയു
രാദികാഞ്ചന കങ്കണസ്വണ്ണമയബ്രഹ്മസുത്രവും * ലക്ഷ്മീഭഗവരീ
മന്ദന്തലൊട്ടുന്ന തുകാലിണയുന്ധരാദൈവിസന്തതം * വെൺചാ
മരംകൊണ്ടുവീശ്രുണകാരെററു ചഞ്ചലപീതാംബരൊജ്ജ്വലഭംഗി
യും * ഭൂഷണശ്രുണിമണികിരണായണ വേഷസുഷമയുമന്ദസ്തി
താഭയും * നീലതാലാലദലപ്രഭാകായവും ബാലസുതൃപ്രഭാജാലാ

വൃതമായ നീലാചലമിവഭ്രഷണകാഞ്ചിയാൽ * സംപ്രേമമിന്ദിരാ
സുന്ദരാസ്ത്രാംബുജേ വിഭ്രമന്തേടുകടാക്ഷവിലാസവും * ചക്രാദി
കളായശസ്ത്രങ്ങളുംഘോര വിഗ്രഹംകൈകൊണ്ടുഭക്ത്യാനിഷേവി
തം * ശക്രാദിദൈവകളാലുപസേവിതം യജ്ഞഗന്ധർവ്വവിദ്യാധര
ദിന്യുതം * സർവ്വലോകൈകകനിലയംകൃപാലയം ദിവ്യയോഗീശപ
രാണാമൃതപ്രഭം * സർവ്വമഹിമാകൃതൈകനികേതനം സർവ്വതപ
ശ്ശക്തിസംപാദമുദയം * സർവ്വവിദ്യാനാനിധാനഞ്ജനശാഭയം സ
ർവ്വരൂപാണാംചൈതസമാഭ്രയം * ധർമ്മലക്ഷ്മമാവിഗ്രഹഃകൃ
ഹം നിർമ്മലജന്മമരണാമയേഷധം * ദിവ്യയതിജനാനാംപരമാ
നന്ദ മദ്യക്തമദ്യയംസർവ്വലോകേശ്വരം * സുന്ദരവക്ത്രംചിരേ
ണ്ടുകണ്ടതി വിസ്മയാവിഷ്ടമുദയനാസ്താരദൻ * സർപ്പതല്പസ്ഥ
നാദൈവശപരനെയും തൽപ്പാശ്ചസംസ്ഥിതന്മാരാമവമേയം *
ആലോക്യമുഷ്ടമൊമാവാസ്തസാമുപസം ത്രൈലോക്യനാഥപാദാം
മൊരുമാന്തിക * വീണഭക്ത്യാനമൊനാരായണായൈകീ വീണാധ
രനന്തമസ്സരിച്ചിടിനാൻ * ഉത്ഥായപിന്നെയുമുത്ഥായസാഷ്ടാംഗ
മന്ത്രേണശാന്ത്യാനമസ്തൃത്യാദരം * കൃപിഞ്ഞാഴ്ത്തവണങ്ങിനി
ന്നിടിനാൻ ബാഷ്പവുംവാർത്തുവാത്താനന്ദഗണനായ് * നിർമ്മണ
നായനാരായണസ്വാമിയെ ഗൽഗദവാചാസ്തുതിച്ചാൻഓർവ്വവി
ധം * ദൈവദൈവശനമസ്തനമൊനമഃ ദൈവദൈവശപ്രസീദമേ
കേശവ * ലോകൈകനാഥപ്രസീദപ്രസീദമേ ശോകവിനാശന
പാമിമാംപാമിമാം * സുജ്ഞാനമുത്തേവിദിതാഖിലജഗ ദപി
ജ്ഞാനതാപസമാനസമന്ദിമ * സർവ്വലോകാധാരഭൃതദയാപരദ
ർപ്പിനീതാനാംകൃതാന്തജഗൽപ്രഭോ * നിത്യമപാരമഹിമാസമാമീ
ത ശക്തൈപ്രധാനപരേഷാവ്യയാത്മക * നിത്യബുദ്ധാനന്ദവിഗ്ര
ഹമാധവ ഭക്തചിത്താഞ്ജലപ്രതിഷ്ഠിതാംബുദിയ * സത്യസാക്ഷീ
ൻനമസ്തപമുത്തേനമേ സ്തത്രായനിന്ത്യായശ്രദ്ധായതേനമഃ *
പാദമഞ്ജാരഞ്ജിതാമരശെഖര വേദാന്തവെദ്യവൈദാന്താത്മകപ്ര
ഭോ * സർവ്വഭൂതേശമരേശാശ്വതായതേ ഗീർവാണമുദ്ബന്ധി ഘൃഷ്ട
പാദായതേ * നാരായണായതേനിത്യാനമൊനമഃ കാരുണ്യപു
ണ്ണാമൃതാംഭോനിധനമഃ * സിലാംഗനാമൈലിപുണ്ണാച്ചിതാംബു
ദയേ ദിശാംബുരാശിനിവാസായതേനമഃ * ബ്രഹ്മാദികൾക്കുദരി
ഞ്ഞുകൂടാതൊരു ചിന്തയന്തനമവാജ്ഞനാഗൊചരം * ആതെമാദ
രാത്രതാശേഷലോകാവസ മാത്മാനമീശംപരബ്രഹ്മരൂപിണം *
നിത്യനമസ്തപമരൈവദൈവായ സത്യസ്വരൂപിണനിത്യാന
മൊനമഃ * വിഷ്ണവേസർവ്വജഗദാസിനെസർവ്വ ജിഷ്ണവേകൃഷ്ണായ
തുദ്യാനമൊസ്തതേ * ഇത്ഥംവിനീതനായിസ്തുതിച്ചന്തിക ഭക്ത്യാ

തൊഴുതുനിന്നീടിനാൻനാരദൻ * താക്ഷ്വൻതിരുമനസ്സപ്പൊഴി
ഞ്ഞാശു സാഗ്ദ്ധ്യംപരമാസനംകൊടുത്തിടിനാൻ * വന്ദിച്ചുഭ
ക്ത്യാസനകാദികളെയും നന്ദിച്ചിരുനീതുനാരദനുംതദാ * നാ
രായണസ്വാമിമന്ദസ്മിതംപൂണ്ടു നാരദനോടരുളിച്ചെയ്തിതാദരാ
ൽ * ഏതൊരുദിക്കിൽനിന്നത്രവന്നുഭവാ നെതൊരുദിക്കിനുപൊക
ന്നിതുമെടാ * എന്തൊരുവൃത്താനുമുള്ളുജഗത്തിങ്ക ലൊന്തൊന്നു
ചിന്തിതമെന്നതുചൊൽകെടാ * വീണനമസ്തുത്യകൃഷ്ണിതൊഴു
തുടൻ വീണാധരനുനിമെല്ലവെചൊല്ലിനാൻ * എന്നെമൊഹി
പ്പിപ്പതിന്നരുൾചെയ്തയൊ വന്നതിൻകാരണമെന്തിതെന്നിങ്ങ
നെ * സർവ്വഭൂതങ്ങളുടെഹൃദയത്തിലും സർവ്വഭാവഘോരതാരെന്നുമി
ല്ലയൊ * ഏല്ലാമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നജഗന്മയ നെല്ലൊവിശേഷിച്ചു
ചൊദിച്ചതെങ്കിലും * ഞാനൊന്നറിവാനപെക്ഷിച്ചുവന്നതു മാന
ദമുരന്തപരയുന്നതുണ്ടൊൻ * പിന്നെമനൊരഥവുംപറഞ്ഞീടു
വാൻ നിന്നുടെരൂപങ്ങൾകാണായ്ക്കുമെന്നമെ * നിന്നുടെനാമങ്ങൾ
കെൾക്കാത്തുമെന്നമെ നിന്നുടെനാമങ്ങൾചൊല്ലായ്ക്കുമെന്നമെ * നി
ങ്കല്യാണമന്തഃകരണങ്ങൾ പങ്കജലോചനകാരണ്യവാരിയെ *
ഭക്തിയുംവർധിക്കവേണംഭിന്നപ്രതി ഭക്തപ്രിയപരമാനന്ദവിഗ്ര
ഹം * നാരദനെവംപറഞ്ഞതുകെട്ടൊരു നാരായണസ്വാമിതാനു
മരുൾചെയ്തു * ഇങ്ങിനെയുള്ളഗുണങ്ങളെല്ലാംഭവാ നങ്ങുമെന്നയു
ള്ളതെന്നുചരണനും * എന്തൊന്നുഞാൻവിശേഷിച്ചുചെയ്യണ്ടു
ന്ന തന്മമുദാഭവാൻചൊല്ലുകയുണ്ടവണം * എന്നരുൾചെയ്തതു
കെട്ടൊരുനാരദൻ വന്ദിച്ചുപിന്നെയുചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ *
ഞാനിന്തിരുവടിതൻനിയോഗത്തിനാൽ മാനുനാസ്തിഭൂതനട
ക്കുംഭഗവതര * മെല്ലെരസാതലംതന്നിലൊരുദിനം ചെല്ലുവാൻ
തൊന്നിചിഴച്ചിലതെതുമെ * കണ്ടെന്നവിടെയൊരുരാജധാനിഞാ
ൻ കണ്ടീലദനൊങ്ങുമുണ്ണമിങ്ങിനെ ദികുപാലകന്മാരുടെരാജധാ
നിയും ഭൂകുപ്രിയമല്ലിത്രസത്യലോകാഭയും * ഇപ്രഭാവത്തിൻകാ
ണാകെവലം തപൽപ്രസാദംകൊണ്ടുതന്നെവരദ്രുധം * അപ്പുറ
മെത്രയുമുള്ളതമെന്നൊഴി ഞ്ഞിപ്പൊഴിനിക്കുപരയാവതല്ലതും *
സുസ്വരഗീതവാദിത്രങ്ങളാൽപ്പന രത്നവകൊലാഹലധ്വനിപൂ
രിതം * സ്വർഗ്ഗസമ്പത്തിയുംധീകൃതമായ്തരും സൽഗുണസഞ്ചയം
പാർത്തുകാണുംവിധയം * സുപ്രീതിപൂരിതയൊഷിൽഗണാവൃതം സു
പ്രഭാവപ്രാവിവിധാപണചതപരം * ഉത്തമഗന്ധസൗധമണിയയ
പ്രാസാദ ചിത്രാംകുഗാപുരാട്ടാലാഡ്യതാരണം * തൽപ്പരത്തെ
പ്രവേശിച്ചുകാത്തസ്വര പ്രസ്താവനദിരാലോകമെന്നൊഹരം * തൽ
പ്പരരാഭാഗൈമുണ്ടെവകണ്ടെന്നഹം അതുതകാസ്തികലനസഭാത

കെഴുതുക. ലഗ്നകഥാലാപവും മറ്റിങ്ങിമൊന്നെ * ചിത്രവിന്ദുസ്തരികളെപ്പോലെ ചിത്രഭാവം വെച്ചു ചിത്തമൊന്നെതാഴെ * അസ്സസ്തത്രാപവിശ്വേഷസ്തഥാല വിസ്തൃതമാമുദകൈരുകായി തന്തിക * കൊലാധലാപനിപുരന്തതപ്രഭാ ജാലവുകാണാസ്തമന്തദിഗന്തം * പ്രാലയഭാനകരഞ്ജാലൈനതു പൊലെയെവെതൽക്കാരണനൊക്കിയൻ * അപ്പൊഴനകംജനത്തെ വരുന്നതു മുല്ലാടുകാണാസ്തമന്തവിചിത്രമായ് * നാനാവിധാഭരണങ്ങളാൽ ശോഭിച്ച ദാനവന്മാരായുധങ്ങളും കൈക്കൊണ്ടു * മാനിനീമാരുമുണ്ടുപുരസ്സികളും മാനിച്ചവന്ദിഷ്ടംഗംഗ്യമേദാ * രതദണ്ഡപുത്രപട്ടീശതാവൃതം സുസ്തിശ്ചമത്യുസസ്തപരശോഭിതം * ഗന്ധദ്വഗീതികാചിത്രജയത്പനി സന്തുഷ്ടലോകമഗ്രഗാനാനിതം * വെണവീണാകാളതാളസ്വരാനിതം സ്ത്രീണാംകുളാലാപമാധുർവ്വസ്വരം * ശംഖഭെരിപടഹലാപിപ്പിതം ശൃംഗാരവേഷചിലാസവിരാജിതം * ചാമരതാലവൃന്തമഞ്ജവീജിതം കൊമളസാരസഗന്ത്വാവിമോഹനം * പാദസഞ്ചാരകൃമരണന്തു പുരം വെദവാക്യസ്തുതിഭൂദൈവസംയുതം * മന്ദമന്ദവന്തമന്തമന്തം തത്ര സുദരനായപുരുഷനെക്കൊണായി * സർവ്വമരണമണിഗണഭൂഷിതം ദിവ്യപുഷ്പാദിനൈശസമപ്രഭം * കണ്ടനരതുളളിൽ വലിച്ചവിസ്തൃതം കൊണ്ടുതാനുമി ചാരിച്ചിതനീടിനൻ * ആവിവനായതാദിവപ്രവരനൊ ചാരതചെന്തൊരുമോരവവിരനൊ * മംഗളൈലാകങ്ങളിൽ നടക്കുന്നതൊ നാരായണിങ്ങിനകങ്ങളിലെടുത്തു * ലക്ഷ്മീചിലാസവും സംപദ്പ്രഭാവവും ലക്ഷ്മീശകണ്ടരി പ്ലീദഗ്ധിയംവിഭാ * ഏനൈഷപുണ്യഫലമിതുമാനസ ചിന്തിക്കിലത്യന്തദുഷ്ടഭാകവലം * അത്യുളളതപ്രഭാവം മോരാമരതന മിത്ഥമയോപരാദൃഷ്ടമല്ലകദാ * ദാനന്മാഗാദികൾക്കുള്ളഫലങ്ങളും ഞാനവീവണ്ണവരായെന്നിണ്ണയം * ഇത്ഥംവിചാരിച്ചിരിക്കുമ്പോഴൊന്നാർ ചിത്തതാരികലുടിച്ചിതൊന്നാത്തൊ * മുന്നൊരഗ്രാപദമെല്ലാമടക്കിയ മന്നവനായമഹാബലിനിണ്ണയം * മഹാമല്ലിതൊന്നൊത്തിരിക്കുമിദയ മറ്റിതഭക്ത്യാനമസ്സരിച്ചീടിനാൻ * ഏമനയംപ്രജ്ഞാനെന്താപുനാതി സന്നതിയൊടുന്നമസ്തത്രവിനൊയും * ഉത്ഥാപ്യസാദമപ്രാപ്താദനംനിജ പൗത്രനാഗീച്ചാദവും ചെയ്താറിങ്ങിനാൻ * ഏന്നാദനമന്തയോദ്ധിപ്പിതാമഹൻ തന്നൊടമൊന്നമന്തയൊക്കെക്കൊണ്ടു * തന്നാടമിറങ്ങിന പൊയിട്ടുവാ നന്യനഭക്ത്യാനടന്നുടങ്ങിനൻ * വൈവത്സ്യതന്നുസമവൻകൊചന പാവകതുല്യൻപ്രതാപനനിണ്ണയം * ദൈവദ്രസന്തിഭൻപ്രാഭവംകൊണ്ടവൻ ലാവണ്യപൂർവ്വമന്ദമ

സന്നിഭൻ * ഐശ്വര്യപൂർവ്വമണരാജരാജരാജപമ നീശപരതൃപ്തൻ
പ്രസാദൈനകവലം * ചിത്രഭാസ്വതപമൻതെജസ്സുകൊണ്ടവൻ പൃ
ഥ്വിസമാനൻഷമാബാലമോക്ഷിലൊ * ഗാഢീയമോക്ഷിലഭോനി
ധിസന്നിഭൻ സാംപ്രതംസൗച്യഭാവനസോമോപമൻ * അ
തൊതുല്യൻബലംകൊണ്ടുസന്തതം നീതികൊണ്ടാദിതയോപാത്മ
സന്നിഭൻ * രേഖൈകലാകങ്ങളിലുചിവനനെ രാജമിഹ്ലാക്ഷിപ
രാക്രമംകൊണ്ടമോ * ഹൈന്ദവങ്ങളുടെവെച്ചൊന്നിരൂപിക്കി ലാ
ജംപുകഴ് വാനില്ലലൊകത്രയെ * മൊല്ലാവതല്ലിനിക്കുതുവൻ
ടെ കല്പാണരൂപശീലാദിഗുണഗണം * ഇങ്ങിനെകണ്ടുസോതല
ത്തിങ്കൽമ റൊത്തുമെണ്ടിലൊമതുതംവിഷ്ണവ * സത്യജനങ്ങളാ
ലഭ്യരജ്ഞാതനായ് തത്ഭവനത്തിലാമ്മാറുപൊയനവൻ * മൂന്ന
മവനൊടുവാങ്ങിമഹേന്ദ്രൻ തന്നെകൊടുത്തിതെന്റുപദമെക
ടാ * പക്ഷിഗ്രന്ഥത്പരിക്ഷിപ്തനാഞ്ജനയവൻ പൂക്കിതുപാതാജ
മെത്രയുഷ്ണിനനായ് * അങ്ങിനെയുള്ളമോബലിയായവൻ ഇങ്ങി
നെവന്നവാരത്രയുടത്തും * കാരുണമെന്തിനെനന്നിത്തീടു
വാൻ കാരുണ്യപാദിധവനെന്നിവിടെത്താൻ * എന്താമവൽപ്ര
സംഭംകൊണ്ടാഴിഞ്ഞു മറ്റൊന്നിനാലുണ്ടാവതല്ലെന്നിണ്ണയം *
എന്തൊന്നിനാൽനിന്തിരുവടിയെറ്റതം സന്തുഷ്ടനാക്കിച്ചമച്ചതീദാ
നവൻ * ദാനതപോനിയമവ്രതകർമ്മങ്ങൾ ഉപനംവരാതെകഴിച്ച
തെന്തൊന്നവൻ * അല്പകാലംകൊണ്ടുസന്തുഷ്ടനായ്തന്ന തത്തുത
മെത്രയുപതാമസയാപതെ * തത്കാരണമേൽപചയ്യണമെ
ന്നൊടു തൃക്കുലിണയൊഴിഞ്ഞിപ്പിറിക്കാത്രയം * നാമദനി
ത്വമുണർത്തിച്ചതുകട്ട നാരായണനമവനൊടുമേൽപെയ്തു * ആ
ശ്ചതുമാമ്മാറുദൈത്യാധിപന്തി കൈശപത്നമുണ്ടായകാരണം
കെൾക്കുനീ— ഏകിൽമോബലിയൊടുജഗന്മന്ത്രയം സംക്രമന
നാചാങ്ങിക്കൊടുത്തനമം * ഭീതനാത്തനമോബലിയുന്ത
ടാ പാതാളലൊകറുപൂക്കിതന്നീടിനാൻ * വാരാഹകല്പാദി
കാലഭവനവും വാരിയയമാസ്തമഞ്ഞുകൂടിനാലാൽ * എകാ
ണ്ണപമാസ്തമഞ്ഞുകൂലച്ചൊന്ന മുകനായ്തന്നവിരിഞ്ചനമെത്രയം *
എന്തനല്ലുചുഗൽസൃഷ്ടിക്കിനിയെന്ന ചിന്തിച്ചധാതാവിടിക്കു
ശാന്തരെ * ഖോരമിറാണാക്ഷരസന്ദർശിക്കുള്ള ധാരണശ
ക്തിയെയുമപഹൃത്യനായ് * പാതാളലൊകംപ്രവേശിച്ചകാരണം
മെടിനീടെവിതഞ്ഞായമഴുകിനാൻ * തൊണിപ്പൊലൊളികാര
ണവാരിച്ചി ലാണപൊയ്ക്കാലുലഗന്ധായിടിനാൻ * അകണ്ണാജ
യൊനിപരവശനായ്തന്ന നന്നമെന്നെസ്സതിച്ചതുടങ്ങിനാൻ *
ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുവാ നെത്തുനല്ലമമൽ പൃഥ്വിതലമെന്നറിയാത്തു ധാ

താവും*ബലഹീനനായെന്നെയുംധ്യാനിച്ച ഭക്തിയാടെറെസ്തുതി
ചൊരനന്തരം* ഭൂദാരവേഷണയജ്ഞാംഗനായ്ഞാൻ പാഥോ
നിധിജലന്തന്നിലിറങ്ങിനെൻ * പാതാളലോകംപ്രവേശിച്ചസുര
നെ ക്രോധനകാകാസുരന്റെവിതന്നെയും * പൊങ്ങിച്ചതെന്തെ
ലവെച്ചുകൊണ്ടുപൊ നിങ്ങളെന്നവണ്ണമാളവെച്ചീടിനെൻ*ഭൈ
തെയ വീരനാകംഹിരണ്യാക്ഷനാൽ പാതാളലോകനിരലയായ്ക്ക
ന്നൊരു * മെടിനീടെവിയുമെത്രയുംപീഡിച്ചു ചെന്നവന്നുമൽസ
ന്നിധൗമവിനാഥ * തൽക്കാലമാത്രസനൽക്ഷമാരൻമുനി മുഖ്യ
നംവന്നുനിന്നീടിനാനന്തിക * വാതാക്ഷയാകുഭജീവവന്നുമൽ
പ്പാദാന്തികനിന്നമെടിനീടെവിയും * എന്നൊട്ടുചൊല്ലിനാളെത്ര
യുംതാപന മുന്നമെന്തൊന്നുഞാൻചെയ്തപാപംവിനഭാ*പാതാള
ലോകനിരലയായെന്നഹം ഭൈതെയവീരനാലെത്രകയ്യംപ്രഭാ *
ഉണ്ടായടുഃഖങ്ങളെല്ലാംനിരൂപിച്ചു കണ്ടാൽപൊറുക്കരുതല്ലൊരുജാ
തിയും * പീഡയെല്ലാമകന്നീടുവാനുമിനി പീഡയിവണ്ണമുണ്ടാകാ
തിരിപ്പാനും* ഇക്കാലമാത്രസംപ്രാപ്തയായെന്നഹം തപക്രൂപയാമ
മസ്ഥാനംവിധീയതാം* ഭൂയാപിടുഃഖംവരാസ്താൻമയാജഗ നായ
കുക്കർത്തവ്യമെന്തുദയാനിയെ * ഇത്ഥംതൊഴുതവെക്കിച്ചതുകെട്ടു
ത്താ നെത്രയുംരീതികലൺചൊല്ലീടിനാൻ * ഭക്തജനങ്ങൾക്കു
ലോകദപയാത്മകം ഭക്തിമുക്തിപ്രദമെത്രയുമുത്തമം * ഭദ്രചെവി
തന്നുകെട്ടുകാൽകെങ്കിൽനീ ഭദ്രദീപപ്രതിഷ്ഠാപ്തമാപ്രതം * ത
ല്ലാമന്ത്രക്രിയാദികളായുള്ള തൊക്കെയുപദേശവുമെന്തെന്നരം*
വാരാഹവേഷമുവെക്കിച്ചുഞാൻക്ഷീര വാരാന്നിധിപുക്കിരുന്നെൻ
യഥാസുഖം * അദ്ധ്യായമിത്ഥമിരുപത്തുമുന്നത്താ നദ്വൈവനിങ്ങ
ളൊടൊട്ടുചൊല്ലീടിനെൻ * ശേഷശായിചരിത്രംനൊമൊഹനം
ശേഷംപറയാമിനിയുമെന്തുഞാൻ *

ഇരുപത്തിനാലാം അദ്ധ്യായം.

നാരദനോടരുചെയ്തിതുപിന്നെയും നാരായണസ്വാമിഭക്ത
പരായണൻ * കാലമിത്ഥംകഴിഞ്ഞൊരുശേഷംബലാൽ നെത്ര
ലൊകൃതെല്ലാമടക്കിമഹാബലി * ദൈവന്ദ്രഭാഗവുമെല്ലാംഭജിച്ച
വൻ പാവനമാനസനായ്ക്കുസിക്കുന്നനാഥ * വാമനരൂപസ്ഥിരമ
രേന്ദ്രൻ സാമവാചാവാങ്ങിനൽകിനെൻവിഷ്ണുപം * നിയതെല്ലാമ
റിഞ്ഞെല്ലാമരുവുന്നു ചൊയവൻപാതാളവുമ്പുക്കുമെവിനാൻ *
മൽപ്രസാദനെ ലഭിച്ചവിഭൂതിയും സപ്രമോദനഭജിച്ച രസാത്

ലെ * ബന്ധുക്കളുമാസ്തിഷംദശാന്തരെ സന്തുഷ്ടരാമസുരാധിപ
നാരെല്ലാം * പാതാളവാസികളാമദ്ധിവിരരെ ദൈതയവൃന്ദവ
ദ്രവിച്ചീടിനാർ * പന്നഗാധീശപരന്മാർനിമുദഃഖങ്ങ ഉള്ളെന്നാടു
വന്നിയിച്ചുകെണിടിനാർ * ചക്രിഗണത്തൊക്കിപ്പതിന്നാശു
ത്താൻ ചക്രത്തെയുംനിയോഗിച്ചൊരനന്തരം * ചെന്നുസദർശം
ദൈത്യപ്രവരരെ കൊന്നൊടുക്കിയതുകണ്ടുമാമാബലി * ബന്ധു
ക്കളെല്ലരിപാലിച്ചുകൊള്ളുവാ നെന്താവതെന്നൊത്തുഭുവസന്തപ്ത
നായ് * സതപരംപ്രാർത്ഥനചെന്നുവന്ദിച്ചു മിത്രക്ഷയമറിയിച്ചാ
നശേഷവും * ടുവനിപുത്തിവരുവാൻപായമെ ന്തിക്കാലമൊന്നു
ചൊല്ലേണമെന്നിങ്ങനെ * വൈരൊചനിയുടെവാക്കുകെട്ടത്രയും
ധീരനാംപ്രാർത്ഥനംപറഞ്ഞീടിനാൻ * ചക്രപാണിപ്രസാദംകൊ
ണ്ടോഴിഞ്ഞിഹ ടുവനിവത്തിവരികയില്ലാക്കുമെ * നാരായണപ്ര
സാദംവരുത്തിടുവാൻ നെരെപായാമുപദേശമാശുത്താൻ— എം
കിലാതാതൻത്രിഭുവനംപാലിച്ചു സംകടമെന്നിയെവാഴംദശാന്ത
രെ * നന്ദനനായത്താൻവിദ്യാത്മിയായ് ഗുരു മന്ദിരംതന്നിൽപാ
ണിടിനെന്നക്കാലം * ആദിയവാസനയാവിഷ്ണുഭക്തിയും ജാതമാ
സ്തന്നിതിനിക്കഭാഗ്യോദയാൽ * നമ്മുടെശത്രുവാംവിഷ്ണുവിനെക്കു
റി ചെന്നുകനെത്രയുണ്ടകതിയാകുന്നിതും * കൊന്നുകളവിനിവ
നെയെന്നുപുനം തന്നുടെസൈവകന്മാരെടുത്തൊല്ലിനാൻ * ത
ങ്ങുമാലാവതല്ലാത്തവത്രാദാം ചങ്ങലചാറിസ്സമുദത്തിലിട്ടിതു *
പൊങ്ങുതടിപൊലെമെലെകിടന്നിതു മുങ്ങിലവള്ളത്തിലെന്തൊരു
വിസ്മയം * കൃത്യയാലുംദിഗ്ഗുജങ്ങുമാലുംനാറ്റു ശാസ്ത്രങ്ങുമാലുമി
വർന്മാരാലും * മായകളാലുംഹൃതവഹന്തന്നാലും വായുവിനാലുംവി
ഷത്താലുമാക്കുമെ * കൊല്ലായതില്ലെന്നെയൊന്നുകൊണ്ടുവ ക്കില്ലൊ
രുപീഡയുമൊന്നിനാലുംബലാൽ * എല്ലാമൊമാവിഷ്ണുമായാബലമി
തെ നുള്ളിലുറപ്പിച്ചിരുന്നുകൊണ്ടെന്നമം * അങ്ങിനെകാലവുമൊ
ട്ടുചെന്നൊരുനാ ഉങ്ങുതൻമുമ്പിൽവിളിപ്പിച്ചിതെന്നെയും * പ്രാ
സാദമുക്തിമൊസുരവീരരോ ലാസൈവ്യമാനനായ്സിംഹാസനൊപ
രി * ദിപ്തംകലനമരവ്യാജനകനെ സുപ്രീതനായ്തന്നുകൈതൊ
ഴതെന്നമം * തന്നുടെമുമ്പിൽവിനിതനാസ്തിന്നീടു മെന്തെയും
ശ്രദ്ധിച്ചുനൊക്കിയുരചെയ്താൻ * തന്നുടെഭൃത്യജനത്തൊടുസതപര
മെന്നെവധിപ്പാൻപായമൊത്തെന്നരം * നാഗപാശംകൊണ്ടിവ
നെബന്ധിച്ചതി വൈഗനതാഴുത്തുതള്ളിവിട്ടിടുവിൻ * എന്നതുകെ
ട്ടതുചെയ്തൊരവർകളു മുന്നതിയുണ്ടതൊരായിരംയൊജനാ * തന്ന
ടെമേൽനിന്നതാഴുത്തുവീഴുവാൻ ഖിന്നനായ്താഴുന്നെന്നെരംവിധിവശാ
ൽ * ധന്വാനുഗിയായൊരുനാരിമണിവന്നു തന്നുടെകയ്യിലങ്ങൊറു

കൊണ്ടിടിനാൾ * നാലിങ്ങിയുടനെസ്സു 2 മുതല കാര്യങ്ങളാൽ
 മിറക്കിനാൾമല്ലവെ * ഭക്ത്യാതെഴുതുമ്പൊഴിപ്പൊന്നവളാൽ ഭക്തി
 ജനനിയെതിരെയെന്നെട * ദുഃഖംകളഞ്ഞുതന്നെമൊഴിച്ചുതും തപ
 ശ്ചപാവവെദവമെന്നെപറയാവു * ഇങ്ങിനെചൊരിച്ചുനെക്കമ
 ഒന്നാട്ടൻ മംഗലയാക്കിയദൈവിയുഞ്ചൊല്ലിനാൾ * വിശ്വംഭരയാ
 യദൈവിതാനായതു നിശ്ശേഷജന്തുക്കൾമാതാവുതാനല്ലാ * നാമാ
 യണഭക്തനെരൂപുനീയതു നെരെധരിച്ചിരിക്കുന്നിതൊന്നെടാ *
 എന്നതുകൊണ്ടുതാൻനിന്നെരക്കിച്ചുതും നന്നായ്ക്കമെലിഖെന്ന
 തുനിർത്തും * വേണ്ടുംവമത്തെവരിച്ചുകൊൾകെന്തൊട്ട വെണ്ടാവി
 ഷാദിപ്പുമെന്തിനുംമാനസെ * എന്നതുകെട്ടുതാൻചൊല്ലിയെന്ന
 നൊമ മെന്തെമറന്നചൊക്കായെകരുണയാ * താന്നൊരുകാലംനിന്ന
 ശരണനെത്തു കാണായ്ക്കമെന്നിരിക്കുവേതിയെ * നീനിരൂപിക്ക
 നന്നെമതിദൂതം താനവിടെക്കുവന്നീട്ടുചൻനിർത്തും * എന്നരു
 ള്ചെയ്തുമെന്തായെന്നിയും പിന്നെതാൻനാരായണനെകുറുപ്പാനി
 ച്ചു * ചെന്നുതപുതന്നിർവാണിടിനെ നശ്ശിയിക്കെപ്പടർച്ചൊ
 ള്ളെന്നിനിയും — അല്ലായെമിപ്പൊളിമിപത്തുനാലുതൊ നത്യാ
 ദരണെചൊല്ലിടിനെതിരുന്നെ

ഇരുപത്തഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

വിനെയുംപ്രപ്പാടനാശമോബലി തന്നോടുസാരമോ
 പ്പിത്തുടങ്ങിനാൻ * മലിതാവൊടുകാലംഭവനത്രയും മിപ്പംകലൻ
 വീഡിപ്പിച്ചിതൊരും * ത്രൈലോക്യരക്ഷകനായമഹാവിഷ്ണു പാ
 ലിപ്പതിനെന്നെയുംഭവനത്തെയും * സ്തംഭത്തിനുള്ളിൽനിന്നാശു
 പ്പാറപ്പട്ടി അഭോജനത്രൻനരസിംഹവേഷമായ് * രാതന
 കൊന്നഭവനമക്ഷായ്മായ് ദൈതയനായകനായഭിഷെകവും *
 ചെങ്കീതിനീക്കബന്ധുക്കളുമായ് നാഥനെന്നുടങ്ങിത്താനത്ര
 യും * രാജസമ്പത്തിയുംപുണ്യസമഗ്രരൂപ പൂജിതനായുരുവിടും
 ദശാത്തമ * ഉണ്ണപുണ്യമദംസനായൊരവും മിപ്പംകലൻടൻ
 വിഷ്ണുനായാബാൽ * വിസ്മയമായിതുവിഷ്ണുപാദാബ്ജവും മത്സ്യ
 മിതൻപാദഭക്തിയുനേഷുമായ് * സപാഭാവികമാമസുരഭാവബാലാ
 ല് പ്രാപിച്ചിതെന്നുള്ളിലൊരൊരുവിസ്മയം * എന്തെന്നുമാത്ര
 യിലൊരസ്മരനായ മൃണതന്മാരായിവർഷിച്ചിതൊരവും * ദൈവാ
 സുരപുനമകാലമത്രയും ഖലാരമയുണ്ടാക്കുതേങ്ങിയുലുംവും *
 നീനത്തൊതൻവിരോധനാശാശ്വകൻ വിഷ്ണുവൻകൊന്നൊടുതൊ

ററിയസംഗമം * ഞാനതുകെട്ടുയുദ്ധംകണംപ്രാപിച്ചു വാനവർ
 കൊന്നെയുവെന്നുജിതശ്രമം * സ്വപ്നമുവെക്കിച്ചുപെടിച്ചമരം
 പുകിതത്തൊരൊടിഗന്തരംസംഭ്രമം * ദൈവകളുംചെന്നുനാരാ
 യണപദം സെവിച്ചുണത്തിച്ചിതുണ്ടായസങ്കടം * ചക്രായുധനും
 വിബുധരക്ഷാത്മമായ് വിക്രമത്തൊടുവെന്നെന്നൊടേതൃത്തിതു * യു
 ഭൈതളൻചമഞ്ഞൊരുത്തൊരമൻ ചിത്തവിചാരിച്ചുകണ്ടു
 പായവും * വൈനതെയൊപരിശാസ്ത്ര ചക്രായുധ പാണിയാസ്ത്ര
 ന്നാവുതാശ്ശുണാനെങ്കിലൊ * കേശവനെജ്ജയിക്കുവീതുനിണ്ണ
 യം നാശംവരാതൊരുയോഗബലനൊൻ * ധ്യാനമുച്ചുസമാ
 ധിയെപ്രാപിച്ചു മാനസബഹ്യാന്തരഭ്രമഹീനനായ് * നാരായ
 ണസ്വാമിതന്നൊടഭേദമായ് സാരൂപ്യവുംകലനൊരുശരണമെ
 യുദ്ധംഭയങ്കരമായ്നീതെത്രയും ബലകൊപത്തൊടുത്തിതുനാഥ
 നും * അസുത്തപൊബലവീർവാദികൾകൊണ്ടു വിസ്മയപ്പെടുത്തു
 ന്നയവാസികൾ * എന്നുള്ളിലപ്പൊൾവളന്നൊരമമ്മതി പന്ന
 ഗാധീശപരനുംപറയാവതൊ * നാരായണനൊടൊരുഭേദമെന്നി
 യെ പൊരുതുടങ്ങിയനെരംകൂറമെന്നൊൻ * ശക്തിക്കുയംപുണ്ടു
 പാമിൽവീണീടിനൻ ചിത്രമല്ലാമഹാവിഷ്ണുമായാബലം * എ
 ന്നെയുംയുദ്ധമുജയിച്ചുനാരായണൻ തന്നുടെലോകംപ്രവേശിച്ചുരു
 ളിനാൻ * ദൈവത്തിനങ്ങായപീഡപൊറാസ്ത്രയാൽ മൊഹിച്ചു
 ഞാനുംകിടന്നിതുഭൂമിയിൽ * പിന്നെയുണന്നിരൂപിച്ചിതുളളിൽ
 തൊൻ വിന്നനാസ്ത്രനതിനെന്തൊരുകാരണം * ദുർല്ലഭയാകിയനാ
 രായണഭക്തി കല്യാണദായിനികൈവടിഞ്ഞീടിനാൻ * രാജ്യ
 ലൊഭംകൊണ്ടുതിസുബ്ബനായൊ നൈശപത്നമത്തനാസ്ത്രനപൊ
 യെൻബലാൽ * ക്രൂരനാസ്ത്രനീതെന്നെക്കുറിച്ചെത്രയും ഭക്തപ
 രായണൻപത്മാലയാവരൻ * എന്തുചെയ്യാവിതവിടെക്കുപൊ
 കാവി തെന്നൊന്നുചെയ്താൽശുഭംവത്രദൈവമെ * മൃഗനായെ
 നുള്ളിൽവന്നമതപവു മൃഗമായ്നീതുബാഹ്യവസ്തുക്കളിൽ * നാ
 രായണാംബ്രിസരൊജമുവെക്കിച്ചു സാരമായുള്ളൊരുരാജ്യലൊഭ
 ത്തിനാൽ * വിജ്ഞാനവുംമമവിസ്മൃതമായ്നീ തജ്ഞാനവുംപൊ
 ന്നവലിച്ചിതുബലാൽ * വിഷ്ണുമായാദൈവിയെജ്ജയിക്കാതവത പ്ല
 ണ്ണാംശുപാവകബ്രഹ്മമുപ്സന്നാക്ഷം * ചൊല്ലുവാനായുള്ളതദ്വൈതാ
 ഹിതം കല്യാണദൈവതാവല്ലഭൻകേശവൻ * സന്തുഷ്ടനാവതിനെ
 ന്നുനല്ലമദി യാസ്വതപമെന്നൊന്നുകൊണ്ടുപൊവുഭ്രമം * ഇത്തരം
 ചിന്തിച്ചുപൂർവ്വത്താന്തങ്ങു കൂറത്താരിലൊക്കെൻധരാദൈവിത
 നെയും * ഭൂമിയുദിച്ചുരൂപംപുണ്ടുമുമ്പിൽവ ന്നാമൊദമുപ്സമെ
 ന്നൊടുചൊല്ലിടിനാൻ * ഞാനെന്തുവെണ്ടുന്നതെന്നൊച്ചൊല്ലിടുക

മാനസതാപംകളിഞ്ഞാലുമാശ്വസി * എന്നതുകെട്ടുധരാദൈവിതയാ
ടുത്താ നെന്നുടെചെഷ്ടിതചൊന്നെന്നവിചാരം * എന്നൊന്നിനാ
ലിനിക്കെശവൻമാംപ്രതി സത്തുഷ്ടനാസ്തുതുകാരണ്ണവുവ്വകം * എ
ന്നതുകെട്ടുധരാദൈവിയുംകനി ഞ്ഞെന്നൊടുപദേശമായരുചെയ്തി
തു * മൂന്നുമുദനനതുപരയാമെടൊ നിന്നൊടുനീവിഷ്ണുഭക്തനെ
ല്ലൊപുരാ * ചിത്തഭ്രമംനിനക്കുണ്ടായതിങ്കാല മുത്തമപൂര്യന്മാ
യാബലവശാൽ * കാക്കനീവിഷ്ണുമായാദൈവിതയെബലാ ലാക്ഷ്മിനി
ദിക്കാവതുമല്ലകെൾ * ഭദ്രദീപപ്രതിഷ്ഠാമഹാപ്രതമത്രയ മുത്തമംവി
ഷ്ണുപ്രസാദകരമെടൊ * എന്നൊന്നഭീഷ്ടമെന്നാലതുസാധിക്ക മ
ന്തരമില്ലനാരായണസപാദിയും * സംപ്രിതനാസ്തുതുംപിന്നെയൊടു
ക്കത്തു സംപ്രാപ്യമാസ്തുതുംമൊക്കുവുന്നിണ്ണയം * ഭക്തിയൊടെയ
നുഷ്ടിക്കനീവെണ്ടതു ഭദ്രദീപപ്രതിഷ്ഠാപ്രതംവൈകാതെ * ഞാനി
തുകൊണ്ടുസാധിച്ചെനളിതം ദീനതയുന്തീന്നനിത്യസത്തുഷ്ടയാൽ *
എന്നിതുഭൂമിദൈവീനിയോഗിച്ചിതം നിന്നൊടുമിന്നുപറഞ്ഞുതന്നെ
നമ്മം * ഇമ്മംമഹാബലിയൊടുചൊല്ലിടിനാൻ ഭക്തനാംപ്ര
ജ്ഞാനത്യാദരാനപിതം— അദ്ധ്യായവുമുദിരുപത്തഞ്ചു ചൊല്ലിയെന
സ്തുത്തമിതുശേഷവുംചൊല്ലുവൻ *

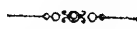
ഇരുപത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

നാരായണരുചെയ്തിതുസാദരം നാരദനൊടുകഥാമൃതംപി
ന്നെയും * സാരനാംപ്രജ്ഞാദിനാലനുജ്ഞാതനാം വൈരാചനി
യുംപിതാമഹന്തൻപദം * വന്ദിച്ചതിപ്രീതനാസ്തുതന്നുടെ മ
ന്ദിരംപുഷ്പവസിച്ചൊരനന്തരം * ഭക്തിയുമെങ്കൽവലിച്ചിനംപ്ര
തി ഭദ്രദീപപ്രതിഷ്ഠാമനുഷ്ടിച്ചിതു * പൂജാവിധാനെന്നരണ്ടേന
ത്തിലു മാജീവനാനംപ്രതിജ്ഞയാശ്ശുദ്ധനായ് * എന്നെയുംപ്രീതി
വരുത്തിനാനൊരവും തന്നുടെഭൂതൃജ്ഞത്തൊടുകൂടവെ * അന്നതു
ടങ്ങിസുദർശനവുംമമ കൊന്നീലസുരരെതഭക്തരാകയാൽ * വലി
ച്ചിതൊരമസുരപ്രവരരും സിദ്ധനാസ്തുതമാമാബലിവിരനും * കാ
മപ്രദനാമമപ്രസാദത്തിനാൽ ശ്രീമതാമഹേശ്വരനാസ്തുതമാബലി *
സദ്യൊത്തമനാസ്തുതത്തിതെന്നിങ്ങിനെ സദ്യുഗപരനരുചെയ്തിതു
സാദരം * ഭദ്രദീപപ്രതിഷ്ഠാവിധാനംകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചിതെശ്വ
ർവ്യംബലിക്കിളശം * നാരായണനരുചെയ്തുതുകെട്ടൊരു നാരദ
ൻവന്ദിച്ചുചൊദിച്ചിതാദരാൽ * തൽപ്രസാദംബലിപ്പാൻസ
ഗരണൊ ടെല്ലാജ്ഞീവതെളിഞ്ഞരുചെയ്തിതു * നാരായണസപാ

മിഥാരപ്രസാദിച്ചു നാരദനോടരുചെയ്തിതുപിന്നെയും * മന്ത്ര
തന്ത്രങ്ങളോടുംതൽക്രിയാക്രമ മന്തരംകൂടാതിവണ്ണമരുചെയ്തു *
മൽപ്രസാദത്താലനാഗതമായതു മുൽപ്പാടരീതവുംവർത്തനാ
നപിതം * എല്ലാമറിയാംഭവാനുസർപ്പജന്തപ മല്ലോമയാദത്തമാ
യതുകെവലം * സർപ്പലാകേഷസംഭാവിതനായവാൻ സർപ്പദാസ
ബാരിച്ചാലായഥാസുഖം * എന്നതുകൊട്ടാരുനാരദൻപിന്നെയും
വന്ദിച്ചുപെങ്കിച്ചിതെകുമ്മാവരം * നാരായണമശ്രോത്രെന്ദ്രി
യംഷൈഃ ഞ നാരായണേരിതനാമമനാരതം * കെരുകാശ്വര
ണംസമന്യഭാവേഷുമ ഏഘ്രമതെല്ലാമമാഭീഷ്ടമായതും * എന്ന
തുകൊട്ടഭവാനപ്രസാദിച്ചു മന്ദസ്തിതപ്യേണരുചെയ്തിതുത്തരം *
എങ്കിലീവിണാമധരസ്വരാനപിതാ നിൻകയ്യിലാമ്മാറനൽകുന്നതു
ണ്ടുഞാൻ * നാരായണേതിമനാമവിംചിതം ചാരുഗാനംചെയ്തി
രിഷന്നതന്ത്രിതം * സപ്തതന്ത്രിയതംലോകമെന്നാമരം സപ്ത
സ്വരാനപിതംഘസ്സസ്ഥിതാചിതെ നിന്നാലനാമതയെന്നക്രി
ലുചിതു തന്നെസദൈവഗാനചെയ്തുമനപഥം * എന്നുടനോ
മംനിനക്കഭീഷ്ടംവരം വണ്ണമതിനില്പുസംശയംകെരുകുന്ദി * ല
ക്ഷ്മീസമ്മചരിയാകിയദൈവിയും തൽക്കുണന്നാരദൻകയ്യിൽനൽ
കിടിനാൻ * സപ്രണാമംവീണയുംവാങ്ങിനാരദൻ തൽപ്രസാദ
ത്താലനജന്തയുംകയ്യിലാണ്ടു * ലോകാന്തരേഷുനടന്നവനംസഭാ
ഭാഗവതന്മാക്കുനഗ്രാമവുംചെയ്തു * ഭാരതവണ്ഡനശ്രവണ
ളിൽ നാരായണേതിഗാനമെന്തെന്തസന്തതം * തന്ത്രതന്ത്രൈവസം
പൃജിതനായതി ചിത്രയാദേക്ഷിണദിക്കിൽനടക്കുമ്പോൾ * നമ്മു
ദാതീനരവിശ്രദ്ധദൈവമുദാ നിമ്ബലയാകിയമാഹിഷ്യാതിപുരി *
ഘോരമായവംശജാതാനാമഹീഭൂതാം മോഹനമാകിയരാജധാനീം
ശുഭാം * തന്ത്രകൃതവീര്യപുത്രനാമജ്ജന നെത്രയുമുത്തമൻതൈ
ലൊക്യവിശ്രുതൻ * പാത്ഥിവന്മാരാലുപാസ്യനായ്യാണീടു മാന്യമാ
നമണ്ഡപചെന്നിതുനാരദൻ * ക്ഷിപ്രമൃതമാനവുഞ്ചെയ്തഭൂപ
നം സുപ്രീതനായ്യാമസ്തൃസസംഭ്രമം * നിമ്ബലതസുവണ്ണസിം
ഹാസന നന്മെലിരുത്തിബാഹുമാനസംശ്രുതം * അഗ്രപ്രപാദ്യാദി
കളെക്കൊണ്ടുപുജിച്ചു സല്പരിച്ചുപരിചാരകന്മാരെടും * വന്ദിച്ചു
നില്ക്കുന്നപനൊടുനാരദൻ നന്ദിച്ചിരുന്നാലുമെന്നരുചെയ്തിതു *
മന്നവരെടുംവിനയെന്നഭൂപന മുന്നതായസിംഹാസനമെവി
നാൻ * താപസന്ദ്രൻകശലപ്രശ്നവുംചെയ്തു ഭൂപതിശ്രേഷ്ഠനും
വന്ദിച്ചുചാലിനാൻ * നന്നായിതന്ത്രയുചിന്നനഴന്നുള്ളിയ തെ
ന്നുടഭാഗ്യംനമസ്തനമൊനമഃ * ശുഭമാസ്തന്നിതുദന്ദിരമ്മാമക മ
ദ്വഭവൽപ്പാദപാദസുക്കളെൽക്കയ്യിൽ * നഷ്ടമസ്തന്നിതുപാപഭേ

വല്ലഭം ദൃഷ്ടികൊണ്ടിങ്ങിനെകാണായകാരണം * പുണ്യഘവ
ഭംഗംഭിപ്രജനങ്ങളെ കണ്ണിലാമാറുകണ്ടത്തുന്നതുംഗ്രണം *
വനഗൃഹസ്ഥാശ്രമഫലപ്രാപ്തിയു മിനകൃതകൃത്യനായനരമംചി
രാത് * ജനസാമപ്രവൃദ്ധനുകൂടീമമ ബ്രഹ്മജ്ഞഭാഗവതൊത്തമ
ശ്രീനിയെ * പുണ്യചിപ്പാതജനങ്ങളുടെഗൃഹ നന്തിലെങ്ങുമഴ
ന്നെള്ളകയില്പ്രമോ * നിണ്ണയംഭിപ്രജനങ്ങളുതുകൊണ്ടു ധന്യ
നെന്നെന്നൊന്നിന്നമെന്നുമെന്ന * കണ്ടതുകൊണ്ടുചൊടിക്കയ
ല്ലെഷത്താ നാണ്ടാന്നറികയീചാഗ്രഹംമാനസെ * മന്ത്യാനയാലി
ഫലൊകസൗഖ്യങ്ങളും മുക്തിയുമൊന്നുകൊണ്ടെലഭിച്ചിട്ടുവാൻ *
തക്കൊരുകർമ്മമെന്തുളളതെന്നെന്നൊട്ടു ദുഃഖശാന്തിക്കുരുപെയ്ത
മെന്നെമ * മുഖ്യധർമ്മശ്രവണത്തിങ്കൽവാഴുമയ്യ മുരുകരുനീക
ൽവർദ്ധിക്കുന്നിതൊറവും * ദൈവാസുരനരൈന്ദ്രന്മാരിലെത്രയും പാ
വനന്മാരമ്മമാത്തമാക്കുകയവർ * പുണ്യചരിതങ്ങൾധർമ്മാത്മ
യുക്തങ്ങൾ വണ്ണിച്ചരുപെയ്തയുവെന്നമാദരാൽ * സല്പഥാര
തജലധിയെല്ലാഭവാൻ മല്ലപുഷ്പങ്ങൾപൊവാനാസ്തമൊസ്തമെ *
ഏവന്ത്രാപത്രാവെക്കിച്ചെന്നെത്തു ദൈവമുനീന്ദ്രനരുപെയ്തിതു
ത്തരം * പൂർവ്വത്താനന്ദംയഥാവൽകുരമെന്നഭൂ ദൈവഭക്താത്ത
മദ്വപതൈകരൂപി * എന്നാൽശ്രുതമായതുംദൃഷ്ടമായതും നി
ന്നൊട്ടുചൊല്ലാമതെയല്ലകരൂപി * എന്നാലനുഷ്ഠിതമായതുമെ
ത്രയും കണ്ണാമൃതംചെയിതന്നുകെട്ടിടടൊ * ശൈവതമണിയ
ടിപിപ്രപ്രവിശ്രുതാൻ മാധവനെത്തരുകണ്ടുകൊണ്ടെന്നെടൊ *
എന്നൊടനകംകഥകളരുപെയ്തി തെന്നതിലൊന്നെത്രയുംമ
ന്നൊമൊഹനം * ഭദ്രദീപപ്രതിഷ്ഠാപ്രതമെത്രയ്യ മുത്തമെന്നൊ
ഴിഞ്ഞത്തുചൊല്ലാവതും * ഇയ്യമംമുനീന്ദ്രാകുതികെട്ടുകൃതവീര്യ
പുത്രനാമജ്ജനൻചൊടിച്ചരുളിനാൻ * ഭദ്രദീപപ്രതിഷ്ഠാപ്രമ
ഹാപ്രതം ഭദ്രപ്രദമരുപെയ്തവെണംഭവാൻ * നാരായണനരു
രുപെയ്തുകെട്ടിട്ടുവാ നാരളളതുനിന്തിരുവടിയെന്നിയെ * കാരു
ണ്യമെന്നിലുണ്ടെങ്കിലതെന്നൊട്ടു നെരെയരുപെയ്തവെണംദയാ
നിയെ * ലൊകങ്ങളിൽഭവാൻസഞ്ചരിയാസ്തില്ലൊ ലൊകരെല്ലാം
നരകത്തിൽവിണിട്ടുവാൻ * നിത്യംപരൊപകാരൈകവിരതനാ
യ് ചിത്തൈകവയൊടുമാരുളളിതിങ്ങിനെ * നാരായണപ്രസാദപ്ര
ദമാപ്രതം നാരായണാനന്ദാജോജ്യാപ്രതംഭവാൻ * ഇല്ലാഴിനി
ക്കുവദൈശിഷ്യംവെന്ന മുല്ലലസംഭവപുത്രതപാനിയെ * മുന്ന
മിതാരനുഷ്ഠിച്ചിതുളളതല ധന്യദേശമിതിനെതെന്നതുംതഥാ *
കാലമെന്നെമതിന്റെവിധികളും മൂലമന്ത്രങ്ങളുംദ്രവ്യങ്ങളുംതത്ര *
കീദൃശംദൈശികനാകുന്നതെന്നതും കീദൃശമായതധികാരിയെന്ന

തും * എല്ലാമരൾചെടികൾക്കുയിലാഗ്രഹം തുല്യമെന്നുചൊ
 രത്തപാനിധി * ക്ഷൌരങ്ങൾപുണ്യനദികൾവനങ്ങളും തി
 ത്തങ്ങളെനിവശ്ശലികരങ്ങൾപൊൽ * സാധുക്കളെകാക്കമാത്ര
 മെകാരണം ചെതൊവിശ്ശലിവരുവാൻമനീഷിണാം * ആകയാ
 ത്തപദ്രുഗ്നംകൊണ്ടിനിക്കിഹ ഭോഗമൊക്കുങ്ങൾ സിദ്ധിക്കായ്ക്ക
 രണമെ— അദ്ധ്യായവുമിരുപത്തൊന്നാലായിട്ടു നത്യതുതമിതു
 ശേഷമുചൊല്ലുവൻ *

ഇരുപത്തൊമ്പതാം അദ്ധ്യായം.

ഭദ്രദീപപ്രതിഷ്ഠാശ്ചമഹാപ്രതം ഭക്തിമുക്തിപ്രദംചൊ
 പശാന്തിദം * കാത്തവീർവാജ്ജനൻതന്നൊട്ടനാരമൻ പ്രിത്യാമ
 ധരമാമ്മാറുചൊല്ലിനാൻ * ഉദ്ദീശനാമിളൻമുന്നമുണ്ടായിതു
 സർവ്വരാജാക്കൾക്കുമാദ്യനായ്ഭൂപത * വൈവസ്വതനന്ദനരുടെ
 പുത്രനായ് സർവ്വജ്ഞനായ് പ്രദിഷ്ഠാനെപ്പുമെപ്പോ * സോമസ്യ
 യ്യാനപയത്തികലുണ്ടായ്ക്ക ഭൂമിപന്മാക്കാദിഭൂതനായ്ഭൂതച *
 സുപ്തനെന്നൊരുനാമവുമുണ്ടായി തെത്രയുഷ്പാതികലൻമുണ്ടാമ
 തും * തന്നെരാജ്യാതനിക്കുലഭിയാഞ്ഞു ചിന്നസപവീർവാലാഭി
 ഗുണങ്ങളാൽ * ധന്യനായ്നിതന്നെപായാവിതു മെന്നതുകെ
 ട്വാതുചൊദിച്ചിതജ്ജനൻ * രണ്ടാമതെങ്ങിനസുപ്തനെന്നുപേരു
 ങ്ങായ്മഞ്ഞിതിളനമൊമന * പൂജനായൊരിളനത്തു
 ലനിഷ്ഠ രാജ്യമലബ്ബമാവാൻതപാനിധി * ഭാനുസോമാ
 നപയംമണ്ടിനമെങ്ങിന താനെകനാദ്യനായ്ക്കനമൊമന *
 കാത്തവീർവാജ്ജനനിങ്ങിനെചൊദിച്ച താസ്മയാകെട്ടശ്രീനാര
 ദൻചൊല്ലിനാൻ * ആദിത്യപുത്രനായ്ശാലഭവനൻ മെ
 ദിനീന്ദ്രാദ്യനായുണ്ടായിതാദിയിൽ * പുത്രമില്ലാത്തുവെദിച്ച
 വൈവസ്വതൻ ചിന്തഞ്ഞിരൂപിച്ചുപുത്രാഭികാംക്ഷയാ * മി
 ത്രവരണഭവനാമൊനസെ ഭക്തിയൊട്ടിഹ്വചയ്ക്കാനാരി
 ഷ്ടിയും * കർമ്മയമൊക്കുമല്ലാഞ്ഞതുകാരണം രാഗംഗിയാ
 യൊരുകന്യകയുന്തദാ * ജാതയാസ്സന്നാളിയെന്നുനാമൊയ്
 ചെതൊവിഷാദംകലൻമുണ്ടവിനം * താതമെപ്പൊഴുസത്തു
 നായ്ക്കുണ്ടു വൈകുലനൊരുകന്യകയുന്തദാ * ചെന്നമിത്രാവ
 ങ്ങണമാരവെദിച്ച നിന്നതുകണ്ടുചൊദിച്ചാമവർകളും * എന്തൊ
 ന്നവെക്കിച്ചവന്നതൊക്കുകനിൻ ചിന്തിതെങ്ങെൻതരുണുണ്ടു
 നിണ്ണയം * എന്തുകെട്ടൊരുകന്യകാചൊല്ലിനാൻ എന്നുടെ

താതനഭീഷ്ഠതനികൊരു * നന്ദനനുണ്ടാകവേണമെന്നല്ലയൊ
വൃന്ദാരകാധിപന്മാരെവിചാർത്താ * തന്നീടവണമിനിക്കുപു
സ്തപംനിങ്ങൾ വന്നീടുമെന്നാൽമനോരഥംതാതനും * ഏകിൽ
പുരുഷനായെന്നവചികനീ സംകടംവെണ്ടാനിനക്കുജനകനും *
ഈപിഷകളൊടുവെവസ്വതൻപുന മെത്രയുംപാരംപര്യം
പറഞ്ഞിതു * പുത്രകാമേഷ്ടിത്താൻചെയ്തൊരുകാരണം പുത്രി
യുണ്ടായതുമെത്രയുംതൂതം * ഇങ്ങിനകമ്മഹലംവരത്തിടുവാ
ൻ നിങ്ങൾക്കൊഴിഞ്ഞുമാറാക്കുമരുതമൊ * ഇതപിഷകളുതകെട്ടു
ടനന്യാസ്വ മൊത്തുവിതവിച്ചുകല്പിച്ചിതന്തിതം * സർവ്വയജ്ഞ
ശ്വപനായമുകുന്ദനെ സർവ്വാത്മനായമിച്ചീടിനാനാദരാൽ * വെ
ദമന്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടുവെണ്ണവെണ്ണാത്ര ഭേദങ്ങൾകൊണ്ടുമാറേണ
തിച്ചീടിനാൻ * ഇതപിഷകളുമിളംപുസ്തപമയിച്ച തതപാത്മമു
ത്തിയെണ്ണവിച്ചനന്തരം * യജ്ഞസ്വരൂപനാനാരായണൻപ
രൻ യജ്ഞാവസാനസമയപ്രസന്നനായ് * വാഞ്ചരിതമായവ
രവുകൊടുത്തിതു പാഞ്ചജന്യഭൂപനിപ്പുകുമാധവൻ * സ്ത്രീ
ഭാവവുമകലക്കളഞ്ഞെത്രയും ശോഭനതീർത്ഥപുരുഷനായാനിളൻ *
സർവ്വപവരലക്ഷണസംയുത നവീതലംപരിപാലിച്ചുവെവിനാ
ൻ * സജ്ജനവല്ലഭൻപ്രാജ്ഞൻജിതെന്ദ്രിയൻ ലജ്ജാസമന്വി
തൻബ്രാഹ്മണ്യസത്താൻ * സത്യസന്ധൻവദാന്യൻവൃതിമാൻ
മഹാ സതപശ്ചരാത്രമൻവിദഗ്ദ്ധജനപ്രിയൻ * സർവ്വജ്ഞനാമിള
നായതനയനു ദൈവജ്ഞചൊടിതൻതാപസന്മാരുമായ് *
വൈവൽസ്വതനഭിഷേകവുമെണ്ണിതു സർവ്വസമാവരത്രൈഷ
നായ്സാദരം * പിന്നെക്കരസ്ഥനായനൃപരിതൻ കന്യകാത
ന്നെവിചാർത്തുമെണ്ണിതു * നിത്യംഗ്രാഹസ്ഥാശ്രമത്തെയുംരക്ഷി
ച്ച ഭൂതചിത്രാമാത്യവർഗ്ഗസംയുക്തനായ് * കൃത്യങ്ങളായുള്ളകർമ്മ
ങ്ങളുംചെയ്തു സത്യവ്രതനായ്സുഖിച്ചുവാനാൻചിരം * ഇരുപതുക
ഴിഞ്ഞിതനകകാലംതത്ര പുത്രരുമുണ്ടവിച്ചിലതുകാരണം * ചി
ത്തൈവരിതാപമുറക്കൊണ്ടുകർമ്മങ്ങൾ പുത്രോരുളവത്തിനാഞ്ഞു
സ്തപംഗുഹിധം * ദാനതപാനിയമവ്രതാദൃഷ്ട മൂന്നുവരാതെ
കഴിച്ചാനന്ദിനം * ഒന്നിനാലുംഫലംവന്നിലതുകൊണ്ടു പിന്നെ
യുമുള്ളിൽവിചാർത്തുടങ്ങിനാൻ * ഇല്ലപാലൊക്കസഞ്ചയപുത്ര
നെ നെല്ലൊശ്ശരികളുംചൊല്ലുന്നിതാകയാൽ * സന്തതിവിളപ്പു
ഭൂലംപിതൃക്കളു മന്യതമസിപതിക്കുമെല്ലൊദൃഢം * പുത്രതമ
ത്രപൂജാത്രാണകാരണം പുത്രശബ്ദംപിതാവിന്നെന്നുനിണ്ണയം *
ഇത്തരമൊത്തിളൻരാജ്യഭാരത്തെയും ഭൂതൃജനേഷവിനൃന്യവ
സ്തിനായ് * കാനനംപ്രാപിച്ചുനാരായണപദ മാനസംഹിതവ

മായുരപ്പിച്ചലം * മൂലഫലജലമാരുതാഹാരനാ ന്നാലസപത്രപനെ
പ്രാപിച്ചസന്തതം * കാലമൊരായിരത്താണ്ടുകഴിഞ്ഞിതു കാള
മെഘപ്രഭനായമുകുന്ദനം * പ്രത്യക്ഷനായതുകണ്ടുപാലനാ ഭ
ക്ത്യാനമസ്തരിച്ചീടിനാനന്തികെ * വൈനതെയസ്ഥനാംനാഥ
നെകാൺകയാ ലാനന്ദമുറക്കൊണ്ടുബാഷ്പപൂർണ്ണാക്ഷനായ് * നാ
രായണനെസ്തുതിച്ചതുടങ്ങിനാൻ കാരുണ്യമുത്തനമസ്തനമൊന
മഃ * മൂർത്തിരൂപയഭൂതായമുകുന്ദായ മാർത്താണ്ഡകൊടിസമാ
ഭായതൈമഃ * സാത്വികരൂപായരക്ഷാപരാത്മനെ ശാസ്ത്രസമ
സ്തലാകേശായതൈമഃ * രാജസഭാവായസ്പഷ്ടികണ്ഠനമോ
രാജീവവാ.സാത്മനെതൈമൊനമഃ * വിശ്വപ്രഭയകാലൈതാമസാ
ത്മനെ വിശ്വരൂപായഭദ്രായനമൊനമഃ * നിഗ്ഗ്നായാനന്ദരൂ
പായതൈമൊ നിഷ്പളായാപ്യക്തമുത്തനമൊനമഃ * ഇത്തരം
ചൊല്ലിസ്തുതിച്ചുറുപനൊടു ഭക്തപ്രിയനുതെളിഞ്ഞരുളിച്ചെന്താ
ൻ * വെണ്ടുവരത്തെയച്ചികൊറുകെന്നൊടു വെണ്ടാമനസിവി
ഷാദമോരിക്കലും * പുത്രനുണ്ടാകണമെങ്കിലിനിക്കെന്നു പൃഥ്വി
പതിയുമെപക്ഷിച്ചരുളിനാൻ * എന്നതുകെട്ടരുചെന്തുമുകുന്ദനം
ചെന്നുനീരാജ്യമകംപുക്കുസതപരം * പ്രീതിവരുതുകവണ്ഠപിതൃ
ക്കളെ സാധിക്കുമെന്നാലഭിമതന്താവകം * സന്തുഷ്ടനായെന്നഹമ
തുകാരണം ചിന്തിതമല്ലാംലഭിക്കുംനരപതെ * എന്നരുചെന്ത
മറഞ്ഞുരമാഹൻ മനവൻവീണനമസ്തരിച്ചീടിനാൻ * പിന്നെനി
ജപരൂപക്കുനരേന്ദ്രനും തന്നെടരാജ്യവ്യംപാലിച്ചുമെവിനാൻ —
അദ്ധ്യായവുമിരുപത്തൊഴുചൊല്ലിയെൻ ചിത്തംതെളിഞ്ഞിനിയും
കെട്ടുകൊള്ളുവിൻ *

ഇരുപത്തെട്ടാം അദ്ധ്യായം.

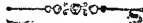
ഭൂമിപാലൻനിജരാജ്യമകംപുക്കു സാമാത്ര്യാത്മപുരോഹിത
നാസ്തിരം * ധർമ്മണരക്ഷിച്ചുവാഴുന്നകാലത്തു തന്നെകാവി
ൽവിചാരംതുടങ്ങിനാൻ * ഏതൊരുജാതിപാത്രകർമ്മത്താനിനി
പ്രീതിവരുത്തുതിരിഞ്ഞീലതെതുമെ * കാലദേശംദ്രവ്യഭേദങ്ങളു
മിൻ മൂലമന്ത്രാദിയുമൊന്നറിഞ്ഞീലല്ലോ * ഇത്തരമൊരൊന്നാചി
ന്തിച്ചുചെദിച്ച ചിത്തംതളന്നിരുന്നീടുംഭഗവതരെ * മുന്ധിചാമ്മാറു
സനൽക്കുമാരൻമുനി സംപ്രാപ്തനായിതുഭാഗ്യവശാലുടൻ * കണ്ട
നെരമെതിരെറാശ്വപാട്ടാദി കൊണ്ടുപൂജിച്ചുവദിച്ചുവിരീതനാ
യ് * കാഞ്ചനവിഷ്ണുരത്നകിസ്സഭാതല വാണരയാപൂജിച്ചിരുത്തിയ
മൊചിതം * ഞാപസനംശലപ്രശ്നപൂർവ്വകം ഭൂപരിവയാടുചൊ

ദിച്ചുജീടിനാൻ * അപ്രസന്നംനിൻമുഖാംബുജമെന്നിനി കി
പ്പൊരമനസിതാനുന്നിതുഭൂപതെ * കാരണമെന്തതിനെന്നു
യെന്നൊടു നെരെപറകിൽഞാൻതാപങ്ങൾതിക്കുവൻ * എന്ന
തുകൊടുത്തുഭൂപതിശ്രേഷ്ഠൻ മൊന്നൊഴിയാതെപാഞ്ഞാനവസ്ഥ
കൾ * വൃത്താന്തമൊക്കെയരിച്ചൊരുതാപസൻ ചിത്തവിചാ
രിച്ചിളനൊടുചൊല്ലിനാൻ * ശ്രാദ്ധകല്പംപിതൃപ്രീതികരംപുന
രാസ്ഥയാചൊല്ലിക്കൊടുത്തുമുനിവരൻ * പിന്നെവിശ്വദൈവക
ളുംപിതൃക്കളും മൂന്നുവിവാദമുണ്ടായപ്രകാരവും * ബ്രഹ്മൻവിവാ
ദവൃത്തിത്തുടൻതങ്ങളിൽ സമ്മതംകൂടിപ്പുലച്ചുയറുകല്പിച്ചു * മാന
ഷരെല്ലാംപിതൃക്രിയചെയ്തിലോ വേണമൊക്കെവിശ്വദൈവകൾക്കെ
ന്നതും * കല്പിച്ചുധാരാനിരത്തിച്ചുമച്ചതും മല്ലാടിയിച്ചുപിന്നെ
യുതാപസൻ * പൈതൃകകർമ്മത്തിനുള്ളദൈവങ്ങളും മൊദകല
ന്നിയിച്ചുസമസ്തവും * തന്നടൈശ്വര്യംകൈശ്രവ്യംവിഷ്ണുതന്മ
നിരവുന്നദീതീരവുഗോഷ്ടവും * വാരിധിതീരദൈവങ്ങൾഗിരിക
ളും വാരിധിഗാമിനിയാനദീതീരവും * സിന്ധുതാകരസംഗമ
വുന്നദി സിന്ധുവുന്നല്ലസാമുദ്രാമസന്നിധി * പുഷ്പരവൃക്ഷ
ക്ഷേത്രംപ്രയാഗയും മുഖ്യമാനൈമിശ്ശസാമുദ്രാമാചലം * ഗൊ
കണ്ഠവൃഗയയുമാറുമിങ്ങനെ * മുഖ്യസ്ഥലേഷുപിണ്ഡംകൊടു
ക്കുന്നവ നൊക്കെവന്നുമനസാഹല്യമെന്നതും * ചൊല്ലിസന്തർക്ക
മാമൻറുപനൊടുത്താൻ ചൊല്ലിയെന്നദ്ധ്യായവുമിരുപത്തൊട്ടു—
ചൊല്ലുവൻവേണമെന്നാകിലിന്നുകഥാ കല്യാണമുറക്കൊണ്ടുകെ
ൾപ്പിന്നല്ലാവരും *

ഇരുപത്തൊമ്പതാം അദ്ധ്യായം.

കാലമമാവാസിയുപ്രതീപാതവും പ്രാലയഭാനുഗ്രഹണങ്ങ
ളുതഥാ * പിന്നെവിഷ്ണുമയനംയുഗാദിയും മനഃപസംക്രാന്തി
യുംഭിവസത്രയം * ചിത്രാദിയാടമാവാസികൂടുംഭിന്നം രൌദ്രാദി
താമത്രയേഷമാവാസിയും * മാറുപിതൃക്രിയചെയ്താൻഭിവസങ്ങ
ളൊരമില്ലാതൊളമുണ്ടെന്നറികനീ * പാത്രഭേദങ്ങളുദ്രവ്യഭേദങ്ങ
ളും പാത്രമുമാനുമുട്ടിടവാനുതഥാ * ശ്രാദ്ധകർമ്മത്തിൻനിഷിദ്ധ
ങ്ങളായതും ശ്രാദ്ധവിധികളുമെല്ലാമരുചെയ്തു * പാതമിവനൊ
ടുസന്തർക്കമാമൻമുനി ചീത്തകാരണ്യംകലന്നുതിരുച്ചുനായ്—അ
ദ്ധ്യായവുമിരുപത്തൊമ്പതായിതു പൃഥ്വിശനൊടരുചെയ്തിതുപി
ന്നെയും *

മുപ്പതാം അദ്ധ്യായം.

മന്ത്രത്രാദിയുംകത്തുഭേദങ്ങളും വർണ്ണഭേദങ്ങളുംവണ്ണാശ്ര
 മകൂടം * സ്ത്രീതുലകർമ്മങ്ങളുംതൽപലങ്ങളും രാശിനക്ഷത്രതിഥി
 വിധാനങ്ങളും*വൈതുകകർമ്മവുമൊക്കെയറിയിച്ചു മെടിനീപാലന
 ടുചെയ്തീളുതൻ * യാത്രയുചൊല്ലിമാഞ്ഞുചേരുന്നി പൃഥ്വി
 ശരണംപ്രീതിപ്പുണ്ടിരുന്നീടിനാൻ — അദ്ധ്യായവുംമുപ്പതായിതിപ്പൊ
 ശിനി ചിത്രചിതിന്നുചെയ്തുകൊടുക്കുകയും * ഇതി ബ്രഹ്മാണ്ഡപുരാ
 നെ മദ്ധ്യമഭാഗെ ദ്വിതീയപാദസ്സമാപ്തം

മുപ്പത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

ചൊല്ലുചൊല്ലിനിയുന്നീനല്ലസല്ലമയെല്ലാം കല്യാണവേദ
 വതിനെതുമെമടിയാതെ * ചൊല്ലുവനെങ്കിൽകെട്ടുകൊള്ളുവിനെ
 ല്ലാവതും ചൊല്ലെഴുതിച്ചുൻമഹിവല്ലഭൻഗുണാലയൻ * ശ്രാദ്ധക
 ൾമുതുടങ്ങിടിനാൻവഴിവൊലെ പായ്മിവൻപ്രസാദിപ്പിച്ചീടി
 നാൻപിതൃക്കളെ * മൂന്നുവത്സരംകൊണ്ടുസത്തുഷ്ടരാജാവർ മൂ
 ന്നാക്ഷരമുണ്ടായ്നിന്നുനരേന്ദ്രനും * ഉല്ക്കനംഗയനംമൂന്നാമവൻ
 വിനതനും ഉൾക്കാമ്പുതെളിഞ്ഞിതുഭൂപതിപ്രവരനും * സപ്തത
 ത്തുകൾപലചെന്തിതുസുദക്ഷിണം സപ്തദീപവുംപരിപാലിച്ചുഭൂ
 പാലനും * ഭക്തിയുന്നൊരായണപാദപങ്കജങ്ങളിൽ നിത്യവുമന
 ന്വഗാമിനിയായുദ്ധിച്ചിതു * പൃഥ്വീമണ്ഡലമിളനടക്കിവഴുക്കാ
 ലാ പൃഥ്വീദൈവിയുംപരമാനന്ദംപൂണ്ടൊളൊരും*താതന്നരണ്ടാമതു
 പത്തുപുത്രന്മാരുണ്ടായ് പ്രാതിയാടിക്കുപാകവെന്നാദിയാസ്തപ
 തെ * ഭൂതലേശപരിച്ചന്തന്നുടേഗുണങ്ങളാൽ സാദരപ്രജകളെ
 രഞ്ജിപ്പിച്ചുനടീനും * യാഗങ്ങൾപലതരംചെയ്തൊരായണനെ
 സപീകരിച്ചൊരുമന്ത്രാണ്ടുചെല്ലുന്നകാലം * താപസന്മാർ
 ണ്യേയനവിടെക്കെഴുന്നള്ളി ഭൂപതിപ്രവരനെക്കണ്ടിതുസഭാ
 രം * അഗ്നൈവംശാദികളാൽപൂജിച്ചുമനിന്ദനെ സപ്തരിച്ചിരു
 ത്തിനാൻകാഞ്ചനസിംഹാസനെ * അന്യോന്യംപലപലകഥക
 ൾപാഞ്ഞിരു നൊന്നിച്ചുനേതളിരെന്നെമിരുവഴം * മാക്കണ്ഡ
 യനംനരപാലനൊടരുചെയ്തു ശ്വാപ്തനായിരിക്കുന്നീസൗഖ്യ
 യനുദിനം * ശൈവദീപത്തിന്നുത്താൻചൊന്നുനരപതെ മാ
 ധവനാടൊഴുതത്തങ്ങൾകണ്ടീടുവാൻ * എന്നതുകേട്ടുനവൻ
 താപസനൊടുചൊന്നാ നൊന്നുണ്ടയാചിങ്ങു നിന്തിരുവടിയൊ

ട്ട * കാരുണ്യമുണ്ടെങ്കിൽഞാൻനിന്തിരവടിഞ്ഞൊട്ടും വൊരുന്നതു
ണ്ടുളളടനാഥനെക്കണ്ടുകൊൾവാൻ * ഏകിലങ്ങിനെതന്നെപൊ
രികെന്നരുൾചെയ്തു പങ്കജാക്ഷിനെയെത്തന്നുകണ്ടിതുഭക്തിയൊടെ *
ശ്രീപാദങ്ങളിൽ വീണൊമസ്സാരവുമായൊരു താപസപ്രവരനുംഭൂപ
തിപ്രവരനും * മന്ദഹാസവുമായൊരു മാധവനരുൾചെയ്തു വന്ന
തെത്രയുംനന്നായെന്നിതുനരപന്ത * ചൊല്ലുന്നിന്നഭിമതമെല്ലാം
ഞാനിപ്പൊൾത്തന്നെ ദുഷ്ടഭയനാകിലുംനൽകുവൻമടിയാതെ *
ഭൂപനത്തൊഴുതപെക്കിളിതുവരമെപ്പൊൾ ശ്രീപാദഭക്തിവൽച്ചീ
ടെണമിളകാതെ * സന്തതംധർമ്മസ്ഥിതിയുണ്ടെന്നുവിന്നസപ
തെ സന്തതംവസിക്കുകയുണ്ടെന്നുവെക്കിച്ചാൻ * ഏറെന്തൊ
ന്നുചിന്തിച്ചതുനീയെന്നാലവയെല്ലാ മന്തരംകൂടാതെനല്ലീടിനെ
ന്നരപന്ത * ഭൂമിയിൽച്ചെന്നുധർമ്മതല്പരനാസ്സാശ്വനീ ഭൂമിയിൽപ്ര
തിഷ്ഠിക്കു മൽപ്രതിമകളെയും * പുഷ്പയംബീപങ്ങളുമുസവാദിയുമെ
ല്ലാ മാചരിച്ചീടുകെന്നാഥനമരുൾചെയ്തു * പിന്നെപ്പൊന്നിള
ന്നാമീമണ്ഡലാതന്നിൽവന്നു സ്വസ്താദികൊണ്ടുവിസ്തൃതരിമകളെ
ത്തിരിച്ചു * ഗ്രാമങ്ങൾതൊറുംജനപദങ്ങൾതൊറുംനാനാ നാമങ്ങളോ
ടുംപ്രതിഷ്ഠിച്ചിതുഭക്തിയൊടെ * അശപമധാദികളായജ്ഞ
ങ്ങൾപലയൊരു വിശ്വപുനീജകീർത്തികൊണ്ടൊക്കെയെടുപ്പിച്ചു *
നിത്യവുമ്പെപ്പൊഴുംവരുംപ്രതങ്ങളൊടുംകൂടി ചിത്തശുദ്ധിയുംപൂണ്ടുവ
സിച്ചുചിരകാലം—അക്കാലമൊരുദിനംമൃഗയാവിവവശനായ് പു
ക്കിതുമാമാലഗന്ധനമാവാവനെ * സാരംഗസിംഹവ്യാഖ്യസുക
രാദികളെയും ശൂനാമിളകൊന്നുകൊന്നടനറിയാതെ * ഹോര
മാം വനമതിൽച്ചെന്നൊരുനരനെയൊരു നാരിയൊരുമത്തുതാനെന്ന
തെയറിഞ്ഞതെ * കാരണമതിന്നുണ്ടുചൊല്ലീടാമതുമെങ്കിൽ കറ
രണമില്ലാത്തുണ്ടൊക്കായ്തങ്ങളുണ്ടാകുന്നു * മാരാധിയൊരുദിനം
ഗൌരിയുന്താനുംമന്ദ മാരുതമൊരുവെരുമാറിനെന്നരമൊറം *
മാരബാണങ്ങളൊരുദിവിയുന്താനുംകൂടി മാരസംഗരംപൂണ്ടുരുവീ
ടിനെന്നരം പാമേശ്വരപാദംവന്ദിപ്പാൻദൈവകളും * പാരാതെ
ബലാൽവന്നുസന്നിയെഴുപ്പൊട്ടു പാമയുണ്ടായിതുലജ്ജയുടെ
വികുലപ്പൊൾ * വസ്യവുമെടുത്തുടനടുത്തുമാഹശരീ ചിത്തഭംഗ
വുമതിഭംഗത്താലുണ്ടാക്കുന്നു * തത്രകൊപിച്ചുദൈവൻശാപവുമരു
ൾചെയ്താൻ അത്രവന്നീടുംപുരുഷന്മാർനാരികളായി * തല്ലാലെ
ഭവിക്കുന്നുശപിച്ചുതല്ലാൻ പുകിതുവനമതിലിക്കഥയറിയാതെ *
പുഷ്പരണത്രയായുന്നീടിനാനിളന്താനും ദുഃഖിച്ചാൻഭൂത്യാദികളോ
ടുവെർപെട്ടതലം * വിഭൂതത്തൊടുവന്നെസഞ്ചരിച്ചീടുന്നെര മുൾ
പ്പുഷ്പധാത്രമെത്രയുംമെന്നാഹരം * കമാന്തനായബുധനിള

യെവിളിച്ചുകൊണ്ട് ചാക്കോടെമെടുത്തുചിരകാലം * അക്കാലംപുത്രരവനെനാരുതനയനും വിദ്യാതനായുണ്ടായിസൊമം ശാഭ്യനായി. * ഇത്ഥംപണ്ടിളനാഭ്യനായ്ക്കനകാരണംകൊൾ മിത്ര സൊമാനപയങ്ങൾമണ്ടിനംധരപതെ— ഇത്ഥമദ്ധ്യായമിപ്പൊൾമുപ്പത്തൊന്നെന്നാലിനി ഭക്തനാംകാത്തവീട്ടുനൊട്ടനാരദൻചൊന്നാൻ *

മുപ്പത്തിരണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

നാരിയാമിളൻബുധൻതന്നടെയാശ്രമത്തിൽ മാർജീലകളൊടുംവാണിതുചലകാലം * സൈനികനാരുമോത്സാഹമിളനെന്നെക്കൊന്നാഞ്ഞുതിർത്തൊപ്പൊളിത്തൊപ്പത്താനങ്ങൾ * മന്ത്രിയുമിളയുമായ്ക്കുതൻമുമ്പിൽച്ചെന്നു സന്തുഷ്ടനായാൻമനുപുത്രനെലഭിക്കയാൽ * ചിന്തിച്ചുവെവസ്വതനിളയൊടുമൊത്തൊന്നെകാത്തകനെന്നെസ്സവിഷവഴിയെനീ * ചിന്തിതംസാധിച്ചിട്ടെന്നെകെട്ടിളൻചെന്നു സന്തതംതപസ്സുചെയ്തിടിനാൻവിശുദ്ധനായ് * പൂജനാമിളൻതപസ്സിനുപൊയൊരുശേഷം രാജ്യവുമൊരുമൊത്തൊന്നിതുപാരം * ആത്തരായ്പ്രജകളും ദ്രോണപീഡിതനായ് ശ്രാദ്ധവെവെന്നൊട്ടസംകടംപറഞ്ഞൊപ്പൊൾ * മകളിലനുജനാമിഷ്ടപാകതന്നെമനു തല്ലാലമിളയൊത്തൊഴിച്ചാൻവഴിവൊല * ശങ്കരൻപ്രത്യക്ഷനായിളയൊടുമൊത്തൊന്നാൻ സങ്കടമെത്തുഭദ്രതയവൻവരമിപ്പൊൾ * എങ്കിലൊപുരുഷതപനല്ലെന്നിനിക്കെന്നുതൻകഴൽകൂപ്പിച്ചൊന്നാളിളയുമെന്നും * എന്നുടെശാപംകൊണ്ടുനാരിയായ്ക്കുണ്ടാവാൻ തന്നിട്ടുണ്ടുപുണ്യപുണ്യസാധനികളൊരാൻ * ഇന്നൊത്തൊരുമൊത്തൊന്നിരിക്കാമൊസം പിന്നെയുമൊരുമൊസംനാരിയായ്ക്കരികീ * ഇങ്ങിനെമനുസന്താനുപകന്തപകന്താരി യംഗനയായുംപുമാനായുംവഴികളെ * ഇങ്ങിനെവരനൽകിമറഞ്ഞുഭഗവാൻ മങ്ങുചെന്നിളൻതാതന്നെടറിയിച്ചൊന്നെല്ലാം * പൂർവ്വമിളയെപരിചരിച്ചിരുന്നപുനരിള നല്ലായ്ക്കുസ്സബലയായ്ക്കുഴിഞ്ഞൊരുനന്തരം * സ്ത്രീഭാവനിമിത്തമായ്പ്രജകളീടനാകും ഭൂപതിയൊടുമൊത്തൊഴിച്ചിളനുമെമിളൻ * വൃതമൊത്തൊരുമൊരുമൊത്തൊന്നി സ്ത്രീകളീടന്നെതൊന്നൊത്തൊരുമൊത്തൊന്നായ്ക്കുതൻവരമിപ്പൊൾ * രാജലക്ഷ്മിയുമൊരുമൊത്തൊന്നായ്ക്കുതൻവരമിപ്പൊൾ * സന്തുഷ്ടനായശംഭുകൊടുത്താൻവരങ്ങളും * സന്തതംപുരുഷതപനല്ലെന്നിനിക്കെന്നുതൻവരമിപ്പൊൾ

മദ്യോഗവും സിദ്ധിക്കുന്നാൽ * ബന്ധവ്യമരദമൊക്കെപ്രാപ്തിയുമ
 മനീന കന്തരമെന്ത്യസാധ്യമാസ്സമംമോമതെ * ഇത്തരംവരം
 നൽകിമറഞ്ഞുഗിഹീശനം സത്വരംനിജപുരംപുക്കിതുപുൻരിളൻ *
 ഏന്നടെതാതനുള്ളരാജ്യഭണ്ഡാരാദികളൊന്നുംതൊന്നിച്ചുകയീല്ല
 നിളനാമുപ്പൊൾ * ഇഷ്ടപാകസമോദമൊന്നായൊരുമിച്ചു
 വിഗ്രഹംതുടങ്ങിനാരിളനൊടതുകാലം * മക്കളെപ്പറഞ്ഞനസ
 രിച്ചനടത്തുവാൻ ശക്തിപരാജയമൊക്കെകൂട്ടിക്കൊണ്ടു *
 ചെന്നിതുവസിപ്പുനന്നാശ്രമത്തിങ്കലപ്പൊൾ നന്ദിതനായമുനി
 വസിപ്പുനയർചെയ്താൻ * നിങ്ങൾക്കുനല്ലതെല്ലാം ചൊല്ലുവനി
 നിനിങ്ങൾ തങ്ങളിൽപിണങ്ങരുതെന്നൊരിക്കലൊല * രക്ഷി
 ച്ചാനനെകനാളിക്ഷിതിതലമിച്ച നിഷ്പാകതന്നെവാഴ്ചപുത്ഥീമ
 ണ്ഡലമെല്ലാം * സൽക്കർമ്മങ്ങളുംചെയ്തുവസിപ്പാനിളനിനി മു
 ഖ്യമാംപ്രതിഷ്ഠാനനഗരംകൊടുക്കയും * വസിപ്പുനിയോഗത്താൽ
 മനുവുചിത്തനാശ്വ വസിപ്പാൻപ്രതിഷ്ഠാനനഗരംനൽകീടിനാൻ *
 സർവ്വശാസ്ത്രാർത്ഥജ്ഞനാരിളനുംപ്രതിഷ്ഠാനന ഗുരൂജനയൊചെന്ന
 വസിച്ചുസത്തുഷ്ണനായ് * യോഗാദികർമ്മങ്ങളുംചെയ്തിതുണുറ്റവിധം
 രാഗാദിദോഷങ്ങളുംനിഖിലമുപേക്ഷിച്ചാൻ * കാലവുമനെകസം
 വത്സരംകഴിഞ്ഞതു ശീലാദിഗുണമെന്തെന്നുനന്തുകാലം * ത
 ത്തൊഴികൊടുത്തഭിഷേകവുംചെയ്തീടിനാൻ വില്ലാടുചെന്നുനിജതാ
 തനെവണങ്ങിനാൻ * പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളെല്ലാംകണ്ടുസെവിച്ചീട
 ണം നിണ്ണയമിരിക്കതിന്നുജ്ഞനൽകീടണം * താതനുമൊജ്ഞ
 യെന്നുകിനാനിളനതി പ്രീതനായ്പ്രയാഗയെപ്രാവിച്ചാനതിറ്റ
 തം * മിത്രാദിവിപ്രനുംരൈപുജിച്ചുമൊചിതം തത്രതത്രൈവപു
 ണ്ഡക്ഷേത്രങ്ങൾകണ്ടാനെല്ലാം * ശ്രീപുരുഷോത്തമവ്യക്ഷേത്രം
 പ്രാവിച്ചാൻപിന്നെ ശ്രീവാദപത്മങ്ങളെസ്സെവിച്ചാൻവഴിപൊ
 ലെ * തിർത്ഥസ്നാനാദിതപോവിയമഗ്രതല്യാന ഷണ്മന്ത്രാപവാ
 സസ്തുതിജപങ്ങൾകൊണ്ടുനിത്യം * ദൈവബ്രാഹ്മണവിഗ്രഹുജയും
 ചെയ്തചെയ്തു പാവനനായിത്തരവസിച്ചാൻചിരകാലം * പി
 ന്നൊപുഷ്പക്ഷേത്രംപ്രാവിച്ചുസരസ്വതി തന്നിൽസ്നാനവുംചെയ്തു
 പിതൃദൈവന്മാരെയും * പൂജിച്ചുമനീന്ദ്രന്മാരാശ്രമംതൊറുംചെന്നു
 യാചിച്ചുവിഷ്ണുഭക്തിവാങ്ങിനാനവരൊടും * മുഖ്യമാംകുരുക്ഷേത്രം
 പൂക്കിതുപുനരിളൻ ചൊൽക്കൊണ്ടുസാമഗ്രാമക്ഷേത്രംപ്രാവിച്ചാ
 ണ്പിന്നെ * തത്രഗണ്ഡകാതത്തിൽസ്നാനവുംചെയ്തുനിത്യം ഭക്ത്യാ
 നാരായണനെസ്സെവിച്ചുമരുവിനാൻ * വിന്നെപ്പൊസ്സാശ്വാചലംക
 ണ്ടുവദിച്ചുനിന്നാ നന്നൊടചാദൊപ്പുണ്ഡ്രക്ഷേത്രവുംകണ്ടീടിനാൻ *
 തിർത്ഥങ്ങൾ പലതുമുണ്ടവിടെയവറിലു മാനുഷര കളിച്ചുടനമ്നീ

മുളഗവാനെ * ദാനവുബ്രഹ്മാപ്തമാക്കെത്താൻദിവിജനാക്ഷ മാ
നസതുദ്യോമനവത്സരംതത്രവാണാൻ * രണ്ടുയോജനവഴിവ
ശ്ചിമദിക്കിൽച്ചെന്നു കണ്ടിതുഗോകുണ്ഠമായിടിനശിവക്ഷത്രം *
പശ്ചിമമാദധിതിരക്തൊശാലംമോത്രംതത്ര വിശ്വനായകപ്രിയമ
ന്ദിരംമനോഹരം * ചൊല്ലുന്നസിദ്ധക്ഷത്രമെന്നല്ലൊബുധജനം
ചൊല്ലുവാനില്ലമരൊന്നിതിനസമാനമാൻ * ശൈവലിംഗങ്ങൾ
മുനിപ്രവരാത്രങ്ങളും പാവനരീതങ്ങളും * മൂന്നരക്കൊടിയുണ്ടു
തത്രഭൂതങ്ങളൊട്ടുംഭൂതേശനുമായൊട്ടു മെത്രയുംസുഖിച്ചുവാനീടി
നാനനാമതം— ചൊല്ലിയെൻ മുപ്പത്തുരണ്ടുദ്യോയമിനിയുണോൻ
ചൊല്ലുവനതുതകട്ടാലല്ലല്ലൊമതീരം *

—o—o—o—

മുപ്പത്തിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

ഗോകുണ്ഠപ്രാപിച്ചൊരുപത്തുവത്സരമിളൻ ലോകനാഥ
നെന്തെപ്പിച്ചിടുന്നുഭക്തിയൊടെ * നൈമിശാരണ്യംപുഷ്പവസിച്ചു
ചിരകാലം മൗമുനികളുമായിച്ചെല്ലിതുയാഗങ്ങളും * ചെന്നുണ
മൊരുയാഗമിനിയുഛോഷിച്ചൊരാ മായിത്താണ്ടുകൂടിക്കാലവും
കൂടീടണം * അത്ഥമുപയധിയിപ്പൊക്കൊളംവെണമതു സിദ്ധിച്ചാ
നിതിന്നിപ്പൊളതമുചിപ്പയെല്ലൊ * വിക്രമനിധിമാനാംഭൂപതി
റുപൻമാരെ വിഗ്രഹമുജയിച്ചുവരൊടല്ലാംകരംവാങ്ങി * ദൈവ
ബ്രാഹ്മണക്കുല്ലാംതൃപ്തിയെവരുത്തണ മാവൊളംദാനംകൊണ്ടും
യാഗാദികമ്മംകൊണ്ടും * എന്നുകല്പിച്ചുഗുരുക്കൾദൈവതങ്ങളെയെല്ലാം
വന്ദിച്ചുതരിലെവിച്ചാപബാണങ്ങളും * ഉത്തരാദിക്കിലങ്കാ
പുരംമനോഹരം വിത്തസഞ്ചയപുണ്ണാപുക്കിതുപടയൊടും * യു
ദ്ധമെന്തുകൾക്കുണ്ടെന്നെയുംജയിച്ചുവ നെത്രയുംപ്രസാദിച്ചുനൽ
കിനാൻനിധികളും * അക്ഷയനിധികളുംകൈക്കൊണ്ടുപടയുമായ്
പുക്കിതുജയത്തൊടുനൈമിശാരണ്യംകുടിയൊഴി * യാഗവുചെയ്തുപു
നരത്ഥികൾക്കെല്ലാമവ നാകാംക്ഷാധികംകൊടുത്തിടിനാൻബഹു
ധനം * നിസ്തമാത്സരവീല നിധികളുതുകൊണ്ടും പ്രൃഥ്വിങ്ങിനെവാ
രികൊടുക്കുന്നതുകണ്ടും * സുദ്യുദ്ധനിവന്നെന്നുപെരിട്ടാരതുകാലം
വിദഗ്ദ്ധനാമതുളംപ്രച്ഛാതനായാമിളൻ * വത്സരസഹസ്രാന്തെ
യാഗവുസമർപ്പിച്ചു സൽസെവ്യനവഭൂതസ്നാനവുമെന്തിടിനാൻ *
നൈമിശാരണ്യംകുടിയൊഴി ധർമ്മദാരങ്ങളൊടും ഭൂമിപാലാധിപന്മാൻ
വസിക്കുംദശാന്തരെ * വന്നിതുസനൽക്കുമാരൻറുപതിയെക്കാണാ
ൻ സപണ്ണപിറവുക്കൊടുത്തിടിനാൻഭക്തിയൊടെ * അപ്പുപാ

ലാഭികൊണ്ടുപൂജിച്ചു മുനിനൃനെ സൽക്കരകളുടേതാക്കിത്തന്നി
ശ്രേഷ്ഠൻ * സുപ്രകൃതസനാൽക്കുമാരന്തന്നൊടുചെയ്ത നല്ലവന്നി
തുമേജനസാഹസ്യവിഭാ * മാക്കണ്ഡയാനുഗ്രഹാൽശൈവതദീ
പാനെന്തെന്നു പാൽക്കുടൽതന്നിൽവാഴ്ത്തവെകണ്ഠൻതന്നെക്ക
ണ്ടൻ * മാധവമൃത്തികളായ്ക്കുവീടുംപ്രതിഭകൾ ഭൂതലന്ത
ണിൽപ്രതിഷ്ഠിച്ചുൻതന്നിയൊഗത്താൽ * ദാരുശൈലാദിപ്ര
തിഷ്ഠാവിധികളെയെല്ലാം നെന്തൊടയിനിക്കുതരെയെല്ലാമെന്നാ
യന്നൻ * മറ്റൊരുജാതിവിഷ്ണുപ്രതിഷ്ഠയുണ്ടെന്നാകിൽ കുറ
ച്ചെന്നിയെഭവാനരുളിച്ചെയ്തിടണം * അന്നെരംസനാൽക്കുമാരന്ത
നിയരുൾചെയ്താ നന്നവഭക്തിയൊടുകെട്ടുകൊള്ളുകയെങ്കിൽ *
ഭക്തിയുപേന്ദ്രവിമുക്തിയുസോധിച്ചീടാം ഭദ്രദീപാവ്യപ്രതിഷ്ഠാ
വിധികൊണ്ടുതന്നെ * ഭൂദാരമുന്തിമുനുംഭൂമിയൊടരുൾചെയ്തു ഭൂ
ദൈവിപിന്നെപ്രഹ്ലാദനമ്പദശംചെയ്താൾ * അക്കാലമനുഷ്ഠിച്ചാ
ൻ പ്രഹ്ലാദൻമഹാപ്രഭം മുക്തിസാധകനിനക്കുവദേശിക്കാമിപ്പൊ
ൾ * സർവാഭീഷ്ടദംസമസ്താശുഭവിനാശകം സർവ്വേശ്വര്യംപുന
രൈധികപാരത്രികം * ആയുരാരോഗ്യസമ്പത്സുഖകീർത്തിവർദ്ധ
നം മായാനാശനംമെന്നൊന്നെമ്മല്ലപ്രദംപുണ്ഡ്രം * ഭക്തിവർദ്ധ
നംപുരുഷാരത്നംഭോഗപ്രദം മുക്തിസാധനമുദാചൊല്ലവൻകെ
ട്ടാലുന്ന് * എന്നിതുസനാൽക്കുമാരൻമുനിയരുൾചെയ്താൻ മന്നവ
ർമന്നവനാമിളന്നൊടനുക്രമം * മുപ്പത്തുമൂന്നു മദ്ധ്യായമാരിയായ
ഞ്ചുമദ്ധ്യായം മുപ്പത്തെഴുമദ്ധ്യായവും കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവോളം * ഭദ്രദീ
പാവ്യപ്രതിഷ്ഠാവിധിസമസ്തവും സുപ്രകൃതനെക്കുറുപ്പിച്ചവനെ
ക്കൊണ്ടുമാ * ഭദ്രദീപാവ്യപ്രതിഷ്ഠാവ്രതംചെയ്തിപ്പിച്ച സുപ്രകൃ
തൊടുയാത്രപറഞ്ഞുമാമുനി * സത്പരംവിഷ്ണുപദംപ്രാപിച്ചുസു
പ്രകൃതം പുത്രമിത്രാത്മകളത്രാദിഭാഗങ്ങളൊടും * എത്രയുംസുഖി
ച്ചനെകാഞ്ചീംസംഭവതരം പുത്ഥീചക്രവർത്തിപാലിച്ചവസിച്ഛ
മ * ഭദ്രദീപാവ്യപ്രതിഷ്ഠാവ്രതാനുഷ്ഠാനത്താൽ മുക്തിയുന്സി
ദ്ധിച്ചിതെന്നറികനരപതെ— ആസ്ഥയാചൊന്നാനിളൻതന്നുടെ
ചരിത്രങ്ങൾ കാത്തവീട്ടുറയ്ക്കുന്നൊടിങ്ങിനെശ്രീനാരദൻ * ഭദ്രദീ
പാവ്യവ്രതമാമാത്മ്യംകെട്ടുന്നരം ഭക്തിവർദ്ധിച്ചുകാത്തവീട്ടുനരം
ചൊല്ലിടിനാൻ * ഭദ്രദീപാവ്യപ്രതിഷ്ഠാവ്രതമനുഷ്ഠിച്ചാ നെത്ര
യുമാഗ്രഹമുണ്ടിരിക്കുതചൊനിയ * അന്തരംകൂടാതെകഴിപ്പാ
നനുഗ്രഹം നിന്തിരുവടിമന്ദനകുണ്ഡലയൊല * എന്തൊരു
ദണ്ഡംനിനക്കുതിരുമുറിവര ചിന്ത്യനാംനാരായണാശൈവ
നെല്ലൊഭവാൻ * ദണ്ഡമുണ്ടാകയില്ലെന്നുജ്ഞകൊടുത്തുടൻ
പുണ്ഡരീകൊത്തവെല്ലാമുത്രാഭംഭരഞ്ഞിതു— മന്നവൻകൃതവീര്യന

നൊട്ട ധന്വനാംകൃതവീർ്വനന്ദനൻചൊല്ലാചൊല്ലാൻ * വിരുദ്ധാ
ചാരവേഷധരിച്ചുകണ്ടവരെ ത്തിരിച്ചുചൊല്ലിടേണമെന്നൊടുത
പൊനിയെ * ഇങ്ങിനെയൊരുപുരുഷനാക്കേണ്ടിലവ ണ്ടംഗനമാ
രെയുംമറീവണ്ണാകണ്ടിലെങ്ങും * കാരണമെന്നുദ്യക്ഷിപ്പവാൻനദി
ജല നെരൊടെയരുളിച്ചെയ്യുന്നു ഹിംസാദി * ഗർഭനമതു
നെരമജ്ജനനൊടുചൊന്നാൻ തൽഗുണനാമജനനാദികൾസമ
സ്തവും * അത്രിതാപസനുടേപുത്രനാശ്വാശായണൻ പൃഥ്വിയി
ലവതരിച്ചിടിനാനരികനി * ഒത്തനെന്നല്ലൊനാമതത്സമചരി
യാകും ശക്തിയാലക്ഷ്മീദേവിസന്നിധൗകാണായതും * യൊ
ഗീന്ദ്രന്മാരിലാദ്യനായതുമത്രിപുത്രൻ യോഗശാസ്ത്രാത്മജ്ഞനാ
ഷാചാർയ്യഭൂതനല്ലൊ * ആയിരംബ്രാഹ്മണരുണ്ടരികേശിഷ്യകളാ
ൽ മായംകൂടാതെശുശ്രൂഷിച്ചവത്തിക്കുംകാലം * നിങ്ങൾക്കവിദ്യ
യെല്ലാമുണ്ടായിതിനിവിങ്ങൾ തങ്ങൾതങ്ങൾക്കുവെണ്ടിക്കിനു
പൊക്കെവെണ്ട * എന്നെയുംപിരിയാതെശുശ്രൂഷിച്ചുനടിനും ഖി
ന്നതയൊടുംപീഡിക്കേണ്ടയെന്നാത്രെയനും * പിന്നെയുംപലദി
നംപറഞ്ഞാലവകളളി ലെന്നുമെപിരിഞ്ഞുപൊവാറുതൊന്നുക
യില്ല * എന്നതുകൊണ്ടുനിരൂപിച്ചിതാചാർയ്വനളളി ലെന്നുടെസ
മാധിഷ്ഠിപ്പമുണ്ടിവരാലെ * എന്നൊടുപിരിഞ്ഞിവർചൊവതി
നുപായമെ നൊന്നുചെയ്യാവതെന്നുചിന്തിച്ചുരഹസ്യമായ് * ശ
ക്തിപൂജയ്ക്കുടങ്ങീടിനാനല്ലൊളിവർ വ്യക്തമദ്യുപനെന്നുകല്പിച്ച
ശിഷ്യകളും * സതപരമവേഷിച്ചുപിരിഞ്ഞുപൊയാരൊക്കെ സപ
സ്ഥമാസ്തുമഞ്ഞിയയ്യുക്കനാംഒത്താത്രെയൻ * സന്തതംലൊക്കു
ളിൽസഞ്ചരിച്ചിടുന്നതു മെന്തിനനദിജലമജ്ജനംചെയ്തിതെന്നും *
ഐതുമെയറിഞ്ഞതില്ലെന്നുഭൂപതിയൊടു സാദരമർത്ഥമെല്ലാഗർ
നാംതചൊധനൻ * കാൽതവീർ്വനമിതുകെട്ടുചൊദിച്ചിടിനാ നാ
സ്ഥയാഗർഭമുനിതെന്നൊടുവിനീതനായ് * ഏതുകാരണമത്രിപുത്ര
നാസ്തിരപ്പതി നിന്ദിതാവരനായഭഗവാൻനാരായണൻ * എന്ന
തുമരുളിച്ചെഴുതിടണമെന്നനെന്നും പിന്നെയുംഗർഭമുനിമനവനൊടു
ചൊന്നാൻ * പുഷ്പമൊരുമവനുടേപുത്രനാമത്രിമുനി ദക്ഷനന്ദന
യാകുമനസ്സയയ്മായെ * ഗൃഹസ്ഥാശ്രമമവലംബിച്ചുനിരന്തരം മ
ഹത്പരവളമമാരിദിക്കാലത്തിങ്കൽ * സ്രഷ്ടാവുനിന്യാഗിച്ചു
നീയിനിപുജകളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതുമെമത്രിയുതപൊബലാൽ *
സന്തതിയുണ്ടാക്കുവാൻപുരുഷൊത്തമനെ സ്പന്ദതഃശ്യാനിച്ച്
രുനീടിനദശാന്തരെ * ചൊല്ലെഴുത്തുവംശംതന്നിലുണ്ടായൊര
ല്ലൊ തുല്യമാനസനായസുതപസ്സെന്നമുനി * സുതപസ്സിനുസു
തനാജനരൂപതപ സ്പതികൊപനശിലനുണ്ടായാനതുകൊണ്ടു

നല്ലൊരുനരപതിതന്നുടെനാട്ടിൽത്തനി കീല്പുവുന്തിതുവസിപ്പിച്ചി
ടിനാൻഗ്രഹസ്ഥനായ് * ഭാത്യയംശീലാവതിയെന്നവനുണ്ടായ്
ന്നു * കാത്യാകാത്മജശീലാമണ്ഡനപതിപ്രതാ * ഭന്താവിൻപ്രി
യഹിതതല്പര മഹാഭാഗാ ചിത്തജ്ഞാ നിത്യാപ്രിയവാദിനീതുഭാ
ചാരാ * കുലശീലാദിഗുണസമ്പന്നാദയാവതി കളഭാഷിണീഗ്രഹ
കൃത്യനൈപുണ്യവതീ * അവളുടെൊരനരമനകുലതയമി ല്ലവ
നമതിശാൻക്രൊധവാൻഭൃഷ്ടശീലൻ * ക്രൂരനൈത്രയമവനപ്രിയ
വാദിനിത്യാ നെരൊടെശുശ്രൂഷിച്ചാൽഭൃഷണനെന്നെചൊല്ലും *
ദൊഷത്തെക്കാരണമൊറ്റഗുണത്തെതൃപ്തിച്ചീടും രൊഷവുമെരുതി
ദൈഷവുമുണ്ടുതാനും * ക്ഷീരത്തെക്കൊടുക്കിലുംവിഷത്തെനൽകുമ
ഹി ധീരതപംകയ്ക്കൊണ്ടവരതന്നുടെമനകാമ്പിൽ * കല്പിച്ചാളെ
ന്റെപാപമിങ്ങിനെവന്നതെല്ലാം മല്പതിയുടെദൊഷമല്ലെതുമൊ
ത്തുകണ്ടാൽ * ഇത്തരമൊത്തുനാഹുകാലംചെന്നൊരുശേഷം ഭ
ന്താവിനുണ്ടായിതുപാണ്ഡുരോഗവുമെല്ലാമുൾ * ദാഹവുംവിശപ്പു
മില്ലാത്തുപാവനുടെ ദൈഹവുംചീത്തുവീത്തുവിളത്തുചമഞ്ഞിതു *
പാനഭോജനസ്നാനാചാരശൈലാദികളും ഹീനമായ്ജ്വലിക്കുന്നതായന
ശക്തിയുമില്ല * നടപ്പാനരുത്തരുദീഗ്ലനിശ്വാസംപൂണ്ടു കി
ടക്കെയുള്ളകാലംകരവുമിളക്കാനെ * സജ്ജപരദൈഹമാവായ്ജ്വ
ലിക്കുന്നതുകൊണ്ടും സജ്ജനദൈഷികരക്ഷ സൗഖ്യമൊവരായെ
ല്ലൊ * അപ്രിയമാമ്മാറതിനിപ്പുരവാക്കുകൾ മെല്ലൊഴുപറഞ്ഞ
വനിങ്ങിനെകിടക്കുമ്പോൾ * ദുഃഖിച്ചുകരഞ്ഞവരവക്ത്രവുമൊ
ടിപ്പന അർക്കാമ്പിൽമുഴഞ്ഞൊരുചിന്തയുമുണ്ടായ്നന്നു * എത്രയും
ദുഃഖയായുണ്ടായൊരിനിക്കിപ്പൊൾ ഭന്താവുചീവണ്ണമായ്ജ്വലിക്കു
മ്പുംകഷ്ടം * ആരയ്യാഹിതാഹിതംചൊല്ലുവാനുള്ളമമ പ്രാർത്ഥ
നമെന്നൊന്നിനിച്ചെയ്യാവുണ്ടാനംപിന്ന * പൊകാവിതെവിടെക്കു
ഭന്താവിനുണ്ടായ്നന്നരോഗത്തെജ്ജ്വലിപ്പിപ്പാനെന്താവതിനിക്കിപ്പൊ
ൾ * ഇത്ഥമൊരൊന്നെന്നിരൂപിച്ചുനാപ്പുവുമ്പാത്തു ഭന്തപാദി
വുതലൊടിത്തലൊടിക്കൊണ്ടുള്ളിൽ * ഭന്താവിനീക്കിയല്ലെന്നാ
കിലുംമരുണകൾ ഭക്തിപൂർവ്വകംകൊടുത്താശ്വാസിപ്പിച്ചനിത്യാ *
ബ്രാഹ്മണഗ്രാമംതൊറുംഭിക്ഷയൊററുദിനം കാമ്യദാഹമുണ്ടും
ചെയ്തനുസരിച്ചോറും * വിബുത്രാദികൾദുരക്ഷത്തുപതിദൈഹം
നിമ്ബലമാക്കിരക്ഷിച്ചൊട്ടുനാൾചെന്നശേഷം * ഭാദനമചിചെറു
തുണ്ടായിച്ചമഞ്ഞെല്ലാമുൾ ഭൂദൈവനാരംക്ഷണിച്ചീടിനാൻഗ്രഹം
തൊറും * ഭന്താവുതന്നെന്നിജകഴുത്തിലൊരിക്കൊണ്ടു തത്രത
ത്രൈവകൊണ്ടുചെന്നവർഭജിപ്പിച്ചു * പിന്നെയത്രമന്തികലെ
ടുത്തുകൊണ്ടുചൊരു മനപഥംശീലാവതിതുശ്രേഷ്ഠചെയ്താളെവം *

കാലവുമിത്ഥമൊടുചെന്നപ്പൊളൊരുമിന മോലസ്സാത്താമുഗ്രത
 പസ്സുചൊല്ലിടിനാൻ * ഇന്നലെയൊരുവിപ്രന്തന്നാടഗുഹത്തിങ്ക
 ൽ ചെന്നനാളുജിച്ചസായാഹ്നമുടുത്തപ്പൊൾ * എന്നെയുമെടു
 ത്തുകൊണ്ടിങ്ങൊടുപൊരുന്നെര മുന്നതസൗധത്തെൊടുകാണായി
 തൊരുഗൃഹം * ആസ്ഥലത്തിങ്കൽനിന്നുവരുന്നജലത്തിന്നു ലെത്ര
 യുമാർദ്ദായമാഴ്വുവ്യഞ്ചിച്ചുനീ * എന്തിനായ്തൊണ്ടുപഴിയിരിഞ്ഞു
 നടന്നിതു മന്ദിരമതുപുനരാർജ്ജിച്ചൊല്ലിടൊടൊ * ഉഗ്രനാമുഗ്രത
 പസ്സിങ്ങിനെചൊരിച്ചപ്പൊൾ സൽഗുണവതിശീലാവതിയുചൊ
 ല്ലിടിനാൻ * അങ്കുണ്ടതൊരുവശ്രാമന്ദിരമറിഞ്ഞാലും തല്ലായപ്ര
 തികർമ്മസഭവജലത്തിനാൽ * ആർദ്ദാകിയനിലം ചവിട്ടിടരുതെ
 ല്ലൊ പാത്തതുകടക്കയുമരുതുതപൊനിയാ * സ്നാനതൊയാകത
 സ്ഥലം ചവിട്ടുജനങ്ങൾക്കു ഹാനിപനീടുമാചാരയശ്ശീകിത്തിക
 ക്കും * തന്മൂലമതുകടന്നീടാതെതിരിഞ്ഞുപൊ നന്മെഷഞ്ഞൊടുമി
 ങ്ങുവന്നിതുമാമുനെ * ഇങ്ങിനെശീലാവതിചൊന്നതുകെട്ടനെ
 രം തിങ്ങിടുമുദ്യാഗത്താലസ്സ സ്ഥനാകയാലെ * ഉണ്ടായചിന്ത
 കൊണ്ടുനിദ്രയുമതുല മുണ്ടായില്ലുഗ്രതപസ്സാകിയമുനീന്ദ്രനും—
 ചൊല്ലിയെൻമുപ്പത്തൊമ്പതദ്ധ്യായമിനിയുണ്ടാൻ ചൊല്ലുവനി
 ത്താമകെട്ടുകൊള്ളുകകഥാശേഷം *

—o—o—o—

നാലുതാമരപ്പൂയം.

എങ്കിലൊശീലാവതിഭത്താവിനുണ്ടായ്തന്ന സകടംകണ്ടുപറ
 ണ്തീടിനാൻമധുരമായ് * എന്തുകാരണക്കൊഴിച്ചിടുവാനിതുകാലം
 അന്തസ്സാപത്തിനുലഭമെന്നെചൊല്ലിടണം * നിദ്രാഹാരാദിക
 ക്കുമില്ലാതെചമഞ്ഞിതു ഹൃദ്രാഗമുണ്ടാകയൊദൈവമൊഗമൊരു
 വ * വല്ലതുംപരമാർത്ഥമെന്നൊടുവഴിവൊചെ ചൊല്ലുകിത്സന്തര
 പങ്ങകളില്ലാമെതീത്തുകാൾവൻ * ഇങ്ങിനെശീലാവതിചൊന്നതു
 കെട്ടനെരം തിങ്ങിടുത്താപത്തൊടൊല്ലിനാൻമുനീന്ദ്രനും * സ
 ത്രംനീപറഞ്ഞതുകേളിനിക്കില്ലൊൾ സ്വസ്ഥതയൊടുമില്ലാ
 നയുണ്ടാകമൂലം * ദുഷ്ടഭാവനാരഥമെന്നെപ്പിഡിക്കുന്നതു ചെ
 ല്പവാൻയോഗ്യവുമല്ലെത്രയുമശ്രദ്ധയാം * ദുഷ്ടഭവസ്തുകുളിലുണ്ട
 കുളമത്യാഗ്രഹം നല്ലസജ്ജനത്തെയുമൊരവുമ്പിധിച്ചിടും * ചെ
 ന്തയായിടുജപരംവിദപാന്നാരെന്നാകിച്ച മെന്തെല്ലാചെല്ലിത്ത
 തിന്ദ്രിയവികാരങ്ങൾ * ദൈവശേഷവുമിവണ്ണതപസ്സുചെയ്ത
 പം മൊഹവുപ്രജാഗരംജ്ജ്വലതപമാലസ്യവും * സമുപ്തനുകേ

വിദഗ്ദ്ധമുണ്ടാകയും ദുഷ്ടാരമായിട്ടുള്ളദീനഗർവാഷ്ട്രശാസങ്ങളും *
ഘട്ടമയുള്ളശയനാസനാശനങ്ങളിൽ നിത്യവൃതതിയുംനൈത്രരാ
ഗാദികളും * ധ്യാനമുകുതപംബധിർത്വവൃദ്ധസുതപവും മാനസ
ത്തികൽസദാവിസ്മൃതിയെന്നിതെല്ലാം * ചിഹ്നങ്ങൾചിന്താജ്വല
നാകിയപുരുഷനും ധന്വേസംഭവിച്ചീടുമില്ലസംശയമെതും * ഏ
നെയുമിവകൊണ്ടുപീഡിപ്പിക്കുന്നുനൂനം റിഹ്നാടുപറഞ്ഞറിയിക്ക
യൊവെണ്ടായെല്ലൊ * ഇത്തരംഭൗതവാക്യംകൊട്ടാരുശീലാവതി
ചിത്തതാപവുംപുണ്ടുപിന്നെയുംചൊല്ലിടീനാഥം * ഉൾക്കാമ്പിലി
നിന്നുക്കാരംവർദ്ധിച്ചീടുന്നുപുന യർക്കുണതല്ലാരണമകെരപ്പതിനി
തുകാലം * വക്തവ്യാചയാമയാശ്രോതവ്യമെന്നാകിലും വ്യക്ത
മായെന്നെലുരിപ്പിക്കണംമടിയാതെ * എന്നതുകെട്ടുമുനിശ്രേഷ്ഠന
മരുൾചെയ്താ നെന്നെബാധിക്കുന്നതുമന്മനരികറീ * സർവ്വഭൂത
ങ്ങളെയുംമോഹിപ്പിച്ചീടുമവൻ ദുഷ്ടാരശരങ്ങളാൽദിവ്യനാരെന്നാ
കിലും * ജീവിപ്പിക്കണമെന്നെയെങ്കിൽനീയെടുത്തതന്നെ പ്രാ
പിപ്പിക്കണംധൈശ്യാമന്ദിരംമടിയാതെ * ഭൗതശാസനമവലംഘ്യ
വല്ലതുമെന്നു ണ്ടത്തമസ്ത്രീകൾക്കെന്നുനിന്നുള്ളിലുണ്ടെന്നാകിൽ *
വാരസ്ത്രീഭവനത്തെപ്രാപിപ്പിച്ചീടുകെന്നെ പ്പാരതെപാരത്രിക
സൗഖ്യപ്രാപ്തിക്കുഭേദ * ഭൗതവാക്യങ്ങളിഹമംകൊട്ടാരുശീലാവ
തി ചിത്തകാമ്പികൽനിരൂപിച്ചിതുസസാധപസം * കർത്തവ്യംപ
തിവ്രതമാരായസതികളാൽ ഭത്താവിൻവചനമില്ലത്രസംശയമെ
തും*ലംഘിച്ചീടുകിലുണ്ടാംഭൃഷ്ടതമെന്നുനൂനം കിങ്കരൊദ്യഗുനാഠാ
ൻദൈവമെന്നാരായണ*സംജനാനുചിതകർമ്മത്തിങ്കൽഭത്താവതി
സജ്ജനാസ്തു മഞ്ഞിതുകഷ്ടമെത്രയുമൊത്താൽ * ഏനെയുംനിശയാ
ഗിച്ചാനതിംകലിനിക്കിപ്പൊൾ ഒന്നുമെയരുതാതെവന്നിതുനിരൂപി
ച്ചാൽ * ഭത്താവിന്നനുക്തലയായിരുനീടുമെന്നാ ലഭത്രൈവകർത്ത
വ്യമെന്നെന്നറിഞ്ഞീലയെല്ലൊ * ഭത്താവിൻപ്രിയപ്രിയമനെപ
ഷിയരുതെന്നെ വക്തവ്യംഫിതമതുസജ്ജനങ്ങൾക്കുംമതം * ഭ
ത്താവിനഫിതമായുള്ളകർമ്മങ്ങളുംനും കർത്തവ്യമല്ലസതിമാരായ
നാരിമാരിൽ * ദുഷ്ടാർത്ഥമിതനായഭത്താവുതന്നെയിപ്പൊൾ സ
ന്നാർത്ഥത്തിങ്കൽപറഞ്ഞുറപ്പിക്കയുംവെന്നും * ഇതുമാരമനിചിന്തി
ച്ചുറച്ചുമന്ദംമന്ദം ഭത്താവിന്വാദങ്ങളുന്തടവിസ്സരസമായ് * മാധുര്യ
ലംഘാപറഞ്ഞീടിനാൾശീലാവതി ചാതുര്യസമനപിതംകെൾക്കണം
മമവാക്യം * ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളറിഞ്ഞിരിക്കുണാനെങ്ങിനെ സമ്മ
തിച്ചീടുവാനാഭത്താവിന്നിശയാഗങ്ങൾ * സ്വസ്ഥനല്ലാതെവന്നു
ഭത്താവുചിതുകാലം ചിത്തജ്ഞാസ്യങ്ങളെറന്ത്രതംപീഡയാലെ *
കാഷ്ടാകാഷ്ടങ്ങൾവിചാരിച്ചിവിമനസ്സികൽ ധൈര്യമുണ്ടാകവെന്നു

മെന്നതപരയാവൂ * ഭന്താവുപതിയെയുമാചാതുൻശിഷ്യനെയു
ന്നിത്യാംശിക്ഷിക്കണമെന്നല്ലാവിധിപണ്ടെ * ശിഷ്യനാചാതുനെ
യുപതിഭന്താവിനെയും ശിക്ഷിക്കുമാറില്ലതുധർമ്മമല്ലയെല്ലാം *
രാഗരോഗങ്ങൾകൊണ്ടുതാനനാകയാൽ ഞാ നെകാന്തത്തിങ്കല
നുശാസനംചെയ്യുന്നതും * അങ്ങിനെയുള്ളാരപരായണ ക്ഷമിച്ചു
കൊണ്ടുണ്ടല്ലതുപറയുന്നതുകട്ടിടണം * സജ്ജനാചാരംപരി
ത്വജിച്ചിട്ടുനന്നുമാൻ നിജ്ജീവനാകുന്നിതുജീവിച്ചുങ്ങിരിക്കിലും *
സജ്ജനാനിന്ദിതമായുള്ളധർമ്മത്തെല്ലാം വഞ്ചിക്കുംവിട്ടുപത്തുകൂ
ത്വാചത്തന്നാകിലും * ആചാരമുള്ളപുരുഷനാക്കുന്ദിച്ചിട്ടു മാ
യുരാരോഗ്യകീർത്തിദ്രവ്യസമ്പത്തുള്ളല്ലാം * ആചാരമുള്ളവനെ
ചൊല്ലുപനറിത്താലു മാത്രപുരുഷനുംഭന്താവതപാനിധി *
നിത്യവുമഹിംസാദിഗുണങ്ങളൊടുകൂടി ചിത്തവഞ്ചിച്ചുരാഗ
ഭെദാലാഭാദികളും * വഞ്ചനധർമ്മഭവത്സരവിഹീനനായ് പ
ഞ്ചയജ്ഞാദികളുംദിവസംപ്രതിചെയ്തു * സത്യൈകനിരതനായ്
സ്വധർമ്മദാർശണ്യനായ് മിത്രമായ്ജന്തുക്കളിൽകാരുണ്യഹൃദയനാ
യ് * ആസ്തികൃപാനാസ്തപസ്സുപാദ്ധ്യായസംയുക്തനാ യാസ്ഥ
യാസത്തുഷ്ടനായ്സുപസന്നാത്മാവുമായ് * വശഗേന്ദ്രിയനാജ്ഞ
തത്ത്വധീരാത്മാവായ് പശുവിപ്രാദികളിൽപരമവിശ്വസ്തനായ് *
അശ്രാന്തംസത്യപ്രിയമിതഭാഷണത്തൊടും നിശ്ശേഷംവിട്ടജ്ഞ
നപ്രിയനായിനീതനായ് * ശുദ്ധനായ്ശുഭാചാരയുക്തനാസ്താരാ
യണ ഭക്തനായ്തപജ്ഞനായ്ശ്രീമാനായ്തന്നാജ്ഞനായ് * ഏ
വമാലയത്തിങ്കൽവത്തിക്കുംപുരുഷനും ദൈവതമാരുംപ്രസാദിച്ചിട്ടും
നിരന്തരം * വെദവേദാംഗശാസ്ത്രതപജ്ഞാപ്തനല്ലാഭവാ നെതു
മൊന്നറിയാതമൃഗമനുജയെല്ലാം * നിന്ദിതമായകർമ്മത്തിങ്കല
ങ്ങിനെതവ ചെന്നിതുചെന്നുതുമ്മത്തുതൊളുതുകണ്ടാൽ * കെട്ടു
കൊണ്ടാലുചെങ്കിൽഗണികാപ്രകൃതിയും ശാസ്ത്രമാരെറാമതിക്കുറ്റമാര
ത്രയല്ല * ശൂരമാർപാപപരായണമാർനില്പുജ്ജമാർ ആരില്ലാമാരു
കൃപയില്ലാത്തദുർഗന്മാർ * അസത്യഭാഷിണിമാർപുരുഷവഞ്ചക
മാ രസഭക്തമാർപരദ്രവ്യാപഹാരിണിമാർ * കാമചാരിണിക
ളാസ്തലഹപ്രിയമാരായ് കാമുകന്മാരെനിശ്ചീകന്മാരാസ്തുമ്മിച്ചും *
അത്യല്പവിത്തലാഭംകൊണ്ടുതന്ദ്രാമയത്തെയും സതപരംസമർപ്പിക്ക
മിഹയല്ലെന്നാകിലും * അങ്ങിനെയുള്ളവരെക്കാളധർമ്മസ്ത്രീകളാ
യംഗനമാരിലാരുജില്ലല്ലാലൊകത്രയ * കാമികളുടെദന്തനഖ
രക്ഷതങ്ങളാൽ പൂമെനിക്കുള്ളചിഹ്നംകൊണ്ടു ശുചികളുമായ് *
നിത്യവുമെപയപാനാദികാംക്ഷിണിമാരാ സ്തത്തിക്കുംവൈശ്വകളെ
ത്തൊട്ടുചൊകിലുംബലാൽ * അപ്പൊഴെസചെലമായിക്കളിക്കണമെ

ല്ലൊ വിപ്രന്മാർശുദ്ധികാമന്മാരെനവയെന്നാകിൽ * അങ്ങിനെ
 യുള്ളവെശ്വരാദൈവഭാഗീഷംപുമാ നെങ്ങിനെശുദ്ധിവന്നുകൂടുന്നറി
 ത്രപിച്ചാൽ * കാമിച്ചവെശ്വരാദൈവഭാഗീഷംഭവിജനാക്കു പൊ
 മരൈപ്പുണ്യമെല്ലാമെഴുജനത്തെതാളവും * നരകംഭൂജിക്കുന്നമില്ലസം
 ശയമെതും പരസ്പരീജനത്തെനന്നരകമാകുന്നതും * ധർമ്മചാരിണി
 യായപതിയെയുപേക്ഷിച്ചു രത്നംഗിയായുള്ളൊരുവെശ്വരയെപ്രാ
 പിപ്പുവൻ * ഷണ്ഡനായ്ജനിച്ച്മെഴുജനത്തെതാളവും കണ്ടില
 ഗതിയവനെനിനിയെന്നതാമം * നിന്ദുന്മാരെശ്വരാതനാഭവിജൻ
 ചെയ്തുകർമ്മ മൊന്നുമെപരിഗ്രഹിച്ചീടുകയില്ലയെല്ലാ * നിണ്ണ
 യംപിതദൈവഭവിജനാരാജനാളും * ബ്രാഹ്മണാതുലംസുരയ്ക്കും
 ഷലിയും ധാർമികന്മാരെനന്നാകിലകലവഞ്ചിക്കണം * സാധുപി
 ലായുള്ളനിജപതിയെയുപേക്ഷിച്ചു മെശ്വരയല്ലാതെയുള്ളവെശ്വ
 രയെപ്രാപിച്ചവൻ * സപ്തജനങ്ങൾകഴിവൊളമുസരിയായ് പൂ
 ത്ഥപിയിൽപിറന്നീടമൊരവൃഷ്ടംഗയായ് — അദ്ധ്യായംകഴിഞ്ഞി
 ത്തനാല്പത്തൊന്നിത്താലും ചിത്രമായുള്ളകഥചൊല്ലുവനിനിയുണ്ടാ
 ന് *
 —o—o—o—

നാല്പത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

ഇത്തരംശീലാവതിധർമ്മങ്ങൾചൊന്നെന്നര മുത്തരമുത്രത
 വസ്സവളൊടരുചെയ്താൻ * ഞാനിവയൊന്നുമറിയാഞ്ഞല്ലമ
 നൊഫരെ മാനസമടങ്ങുന്നിലത്താവതിനിഷിപ്താർ * ടുഷ്ടമ്
 പ്രസക്തന്മാരായുള്ളജനങ്ങൾക്കു സൽക്കർമ്മപ്രാപ്തിക്കായിസർവ്വ
 ഷാംപ്രായശ്ചിത്തം * മുന്നമെസപായംഭവനാഭിയാംഭവിച്ചുജനം
 നിണ്ണനിച്ചുചെയ്തൊരന്നറിഞ്ഞീകലമ്പാലെ * ഇന്ദ്രിയപ്പുഷ്പങ്ങളു
 ഭവിച്ചുപുണ്യത്തിനായ് പിന്നെയുംപ്രായശ്ചിത്തംചെയ്തുകാൾകെ
 നെവത്ര * പ്രജ്ഞാചതന്നെപ്രാപിച്ചീടിനാൻകഞ്ചമുനി നിർമല
 ന്വിശ്വാചിത്രൻമെന്നകാവശനായാൻ * ഇന്ദ്രനാമല്ലയെപ്രാപി
 ച്ചാനെല്ലാമുനം ചന്ദ്രനംഗുരപതിതന്നെപ്രാപിച്ചീടിനാൻ *
 ഉദ്യമിതന്നെമിത്രാവയണന്മാരുംപുണ്യാർ ഭിച്യന്മാർപലരുംപുരി
 പ്പിച്ചാരഭിപ്രായം * പ്രായശ്ചിത്തവുമായ്തൃശ്ശൂലന്മാരായാർവർ
 കായത്തൊക്കിക്കണംകാൽത്തസ്സാധിച്ചാനായ് * ആദ്യസാധ
 ന്ദൈവധർമ്മത്തിന്നറികുവീ സിദ്ധമായുള്ളകാമംസധിച്ചുകാൾ
 കെയുള്ള * നീയതിന്നനുകൂലയായിരിക്കണമെന്നു ഭാർയ്ക്കയാടവെ
 ക്ഷിച്ചതാപസപ്രവരണം * ആവതില്ലെന്നുകല്പിച്ചവളുംഭേത്താ

വിനെ കൈവലംകഴുത്തിൽവെച്ചശ്രുതിനിഷ്കാശമാവാൻ * രാത്രിയിലിരുട്ടത്തുപാദങ്ങൾകൊണ്ടുമാറ്റം പാത്തുപാത്തിടറിയുടിയയിൽമന്ദനം * പൊകുന്നനെരംവഴിക്കടുത്തുണ്ടാരുത്തനെ ചാകാതെകഴുവെറിക്കിടക്കുന്നിതുമുഖ * കഴുത്തിലിരിക്കുന്നമുനിതൻതലതട്ടി കഴുകിനാഗ്രവംശംമുനിതൻപാദത്തിനേൽ * സാരജ്ഞനല്ലാതൊരുദ്രുപതീമാണ്ഡവ്യനെ ചൊരന്മാരെമടുപ്പിച്ചുലാഗ്രത്തിനെലിട്ടാൻ * രാജഭണ്ഡാരംകുട്ടചാരന്മാരെമദിനം പ്രാജ്ഞപുഷ്പാർചനകാനനന്തന്നിലപ്പൊൾ * രാജകിംകരന്മാരുംതിരഞ്ഞുപിന്മെപ്പൊൻ പൂജിതനായമുനിയെന്നെരംവന്നാത്തര * നിൽക്കുന്നസമാധിയിലുറച്ചുനിശ്ചഞ്ചലം തൽക്കാലചൊരിച്ചിതുരാജകിംകരന്മാരും * ചൊരന്മാരിതുവഴിവെച്ചവാരുണ്ടാകണ്ടു നെരൊടെപറയണമെന്നവർചൊരിച്ചപ്പൊൾ * താപസന്മാരിയാടീലെയുമെന്നതെന്നും ദ്രുപതിഭടന്മാരുംതിരഞ്ഞുകുണ്ടീടിനാൻ * അത്ഥംവ്യംകിട്ടികളുന്മാരെയുംപിടികിട്ടി പൃഥ്വീശൻമുഖിൽകൊണ്ടുചെന്നിതുഭടന്മാരും * കളുന്മാരെല്ലാരെയും കഴുവെറുകയെന്നു ചൊല്ലിനാൻനൃപനപ്പൊൾദ്രുപതിഭടന്മാരും * താപസനെയുംകൂടക്കൊല്ലാതെകഴുവെറി പാപികളായരാജകിങ്കരന്മാരുംപൊയർ * അങ്ങിനെകഴുവിന്മേൽമലൻകിടക്കുമ്പോൾ ചൊങ്ങിനതലതട്ടിക്കാലൊന്നതിരിഞ്ഞപ്പോൾ * ചെറുനസഹിയാഞ്ഞുകണ്ണുകൾതിരിച്ചപ്പൊൾ ആതുമനായമുനികണ്ടിതുമദ്ധ്യമാഗ്നം * പത്നിതൻഭർത്താവിനെകഴുത്തിലൊരിക്കൊണ്ടു സന്തോഷംവെശ്വാഗ്രഹമൊകുന്നതരിഞ്ഞവൻ * ചെറുനസഹിയാഞ്ഞുശപിച്ചാൻകൊപത്തൊടു മാദിത്യനദിക്കുമ്പോൾമരിച്ചുപൊകുവാൻ * ശാപത്തെക്കെട്ടുപരിതാപത്തൊടുഗ്രതപ സ്സാപത്തുവരുമെന്നു കല്പിച്ചുഭയത്തൊടെ * വല്ലഭയൊടുചൊന്നാനാശ്രമത്തിനുപാകു വല്ലാജയകുറുപ്പട്ടനമുക്കുവിധിവശാൽ * നീപറഞ്ഞതുകൾ കാഞ്ഞതിനാൽവന്നുപരി താപവുംനമുക്കിപ്പൊളുത്തുമരണവും * ഭർത്താവിങ്ങിനെപറഞ്ഞൊരുനരത്തുപത്നി ചിത്തതാപത്തെമറച്ചാദരവാടുചൊന്നാൾ * ഭർത്താവെഭയപ്പെടാഞ്ഞുതമമമപാതിപ്രത്യുത്തിൻനിഷ്കാകൊണ്ടുരക്ഷിച്ചുകാൾവന്നെന്നും * മൃത്യുവന്നീടുമെന്നുചിന്തിച്ചുപീഡിക്കുണ്ടോ സത്യധർമ്മാദികൾപാലിച്ചിടുമതുചെയ്താ * ഇത്തരംപറഞ്ഞവർപണ്ണശാലയിൽപ്പൂക്കു ഭർത്താവുതന്നെത്താല്പ്രകിടത്തിലാലുതരം * ശുദ്ധമാണ്ഡാദിങ്ങുംകഴുകിപ്രാർത്ഥിച്ചിതു സത്യധർമ്മാദികൾക്കുസാക്ഷിയാംഭഗവാനെ * വെദവാക്യാത്ഥമുത്തമാത്താണ്ഡദയാനിധയ വെദാന്തവെദ്യഭവാനൊന്നുചെയ്തുന്നമിപ്പൊൾ * കൈതവമറിയുന്നീലെയുംബാനിനിക്കിപ്പൊൾ

വൈധവ്യം വരുത്താതെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെ * ബ്രഹ്മവിഷ്ണു പം
ഗീരദ്രാദി വ്യമാരുതദിജ ധർമ്മാദി ദൈവന്മാരെ ഭക്തി വിശ്വാസ
ത്തോടെ * ചിന്തിച്ചു നമസ്കരിച്ചു വെച്ചാൽ ഭർത്താവുതന്നെ നന്നികെമ
രുവിനാൾ സന്തതം ശീലാവതി— നാല്പത്തൊന്നാദ്ധ്യായവും കഴി
ഞ്ഞു നിങ്ങൾക്കിതിൽ താല്പര്യമുണ്ടെന്നാകിൽ ചൊല്ലുവൻ കഥാ
ശേഷം *

നാല്പത്തിരണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

ആദിത്യനുദിച്ച കൂടാഞ്ഞിതു ശീലാവതി പാതിവ്രത്യത്തിൻ നി
ഷ്ഠകൊണ്ടു നിമിത്തമായ് * പൂച്ചാദി തങ്കൽ വന്നു പാത്തിതു ദിനക
രൻ ദൈവഭൂമി ദൈവാദികളാകലപ്പട്ടാരപ്പൊൻ * കർമ്മങ്ങൾ മറ
ഞ്ഞിതു കാലത്തെ യറിയാഞ്ഞു നിർമ്മലാദിതിന്റെ കൈമന്തിതു വന്നീടു
വാൻ * ആദിത്യനുദെഗതി മുടക്കിക്കുട്ടിട്ടില്ല വെദത്തിൽ മുന്നമിതി
ൻ മൂലമെന്നെയ്തൊപാപം * സിദ്ധദൈവാദികളുന്താപസശ്രേഷ്ഠന്മാ
രും ബദ്ധമാനസന്മാരായ് സുത്രാമാവിനക്കുണ്ടാർ * മിത്രനുമുദിച്ച
തില്ലെത്രയും കഷ്ടമിതി നല്ല കാരണമെന്നെല്ലാരുമൊത്തീട
ണം * ചിന്തിച്ചാർ മുന്നികളുന്താപസശ്രേഷ്ഠന്മാരും മന്ത്രമുച്ചുന്മാ
രെല്ലാ മന്യന്മാരായാരെല്ലാ * എന്തു കാരണം ജഗൽ പ്രകാശഭൂമി
ണ്ടാവാനെ നന്നരാത്മനിതിരിയാഞ്ഞുഴന്നീടുന്നെരും * നാരദന
രുൾ ചെല്ലു പൂത്താത്ത സരിച്ചിതു കാരണം കെട്ടെന്നെരും സാധ്യമല്ലെ
ന്നൊത്തീറ്റൻ * വാരണധീരൻ കഴുത്തറിനാൻ വൈകീടാതെ വാ
രിജാൽ ഭവാനൊടു ചെന്നറിയിക്കെയുള്ള * ഇത്ഥമൊത്തൊരുവ
തത്തിന്നെല്ലെപ്പുരന്മാൻ മന്ത്രചാമരവ്യജനാംബരമാരങ്ങളാൽ *
എത്രയും ശോഭിച്ചിതുകെലാസശൈലം പൊലെ വൃത്രാരിയൊടു
കൂടെ നടന്നു ദൈവകളും * ബ്രഹ്മലോകത്തെ പ്രാപിച്ചിടിനാരതു
ന്നെരും ബ്രഹ്മജ്ഞന്മാരാൽ പ്പരിസപ്തനാം വിധാതാവും * കണ്ഡി
കാസ്യ ചാക്ഷസ്യ ത്രാടയാകുമാർബുജം പണ്ഡിതപരിണ തന്ത്രൈലൊ
ക്രൂപിതാമഹം * കണ്ടുടൻ നമസ്കരിച്ചിങ്ങലുണ്ടായതെല്ലാം അ
ണ്ടർകൊന്നറിയിച്ചെന്നെത്തുവിരിച്ചെന്നും * രണ്ടുനാഴികവിചാരി
ച്ചുകല്പിച്ചു നീല കണ്ഠനൊടുണത്തിച്ചു സങ്കടം തീർത്തുകൂട * ചൊ
കനാമൊക്കത്തക്കുകെലാസത്തിന്നു ചെന്നു നാഗഭൂഷണനൊടു സ
ങ്കടമുണത്തിപ്പാൻ * ലോകേശനിതരം ചൊല്ലി സ്തനകാദികളൊ
ടും പാകശാസനമുച്ചു വിബുധവൃന്ദത്തോടും * ശ്രീകെലാസത്തി
ങ്കൽ ചെന്നീശപരനിലയനും വെഗനെ ഭക്തിയൊടു വീണ്ടുടൻ വണ
ങ്ങിനാൻ * ചണ്ഡം മണ്ടാകണ്ണനന്ദീശപരമഹാരാജ ചണ്ഡേശ

ഭംഗിഗണ്യേശസ്തദുദയോദി * ഭൂതകാടികൾമദ്ധ്യപാദ്യ
തിയൊടുംവാഴും ഭൂതശനതന്നവിമിശ്ചാദികൾവണങ്ങിനാർ *
ബ്രഹ്മന്ദ്രാദികളൊടുമന്ദമാസവുചെയ്തു മന്ദമാരിയുമരുചെയ്തി
തുക്തപയൊടെ * എന്തുകാരണംനിങ്ങളെല്ലാവരുംമൊരുമിച്ചു നന്നി
കെവന്നിട്ടുവാൻചൊല്ലുവിൻപരമാത്മം * എന്തൊന്നുകരണീയ
മെന്നാലെന്നതുംചൊൽക സന്താപമെതാനുമുണ്ടെങ്കിലുംപറഞ്ഞാ
ലും * ബ്രഹ്മാവുചിത്രൻപറഞ്ഞതായവൃത്താന്തമെല്ലാം മന്ദമവൈ
രിയൊടുസകലമറിയിച്ചാൻ * അക്ഷമകെട്ടനരമുൾക്കാമ്പിലൊ
തുളകുണ്ടു മുക്കണ്ണൻനമ്മാൽത്തന്നസാദ്ധ്യമല്ലിതുനന്ദം * ക്ഷീരാബ്ധി
രീരചെന്നുചിഷ്ണുതന്നൊടുതന്നെ നെരെനാമറിയിക്കതാപമുണ്ടാ
യതെല്ലാം * പാരാതെനടപ്പിനെല്ലാവരുമിനിക്കീര പാരാവാരാതെ
ചെന്നുമാധവനതന്നെക്കണ്ടു * പാരാതങ്ങുന്നത്തിക്കുപാരമാത്മ്യത്തെ
യെല്ലാം കാരുണ്യംപൂണ്ടുപരിപാലിക്കുന്നാരായണൻ * സൂര്യനുമുദി
ക്കായ്ക്കുന്നിട്ടമെന്നെന്ദനം പാരിടത്തിങ്കലുള്ളസുകടമെല്ലാംതീരും *
എന്നരുചെയ്തുവൃഷഭത്തിന്മേൽക്കരറിനാൻ പന്നഗവിഭ്രഷണൻ
പാദ്യതിദവിഷയാടും * മുൻനടന്നിതുവിമിശ്ചാദികൾഭൂതങ്ങളും
ചെന്നുചാലാദികളുപകണ്ണുതുടങ്ങിനാർ * ഭക്തികണ്ടൊരമ്പ്ര
സാദിച്ചൊരുമുകന്ദനം പ്രത്യക്ഷനായിശ്രീകണ്ഠാദികളൊടുചൊ
ന്നാൻ * ഭരതത്രവനിങ്ങളെല്ലാംവരുവാനെന്തുതലം കത്തവ്യമെ
ന്തുമാകഥ്യതാപരമാത്മം * കൃത്തിവാസാദികളെകൃത്യമായുള്ള
തെല്ലാം വക്തവ്യമെന്നൊടൊന്നാൽസിദ്ധമെന്നൊച്ചാലും * ഇത്ഥ
മിഹിവാവരനരുളിച്ചെയ്തനരം മുത്സുശാസനഭാവംപാർത്ത്യധാരാവു
ചൊന്നാൻ * ദിവ്യദൈവശബ്ദഗണാമധ്യവഹരെ സർവ്വലൊ
കൈകപ്രിയപ്രണതാതാപമര * സൈവകാലീഷ്ടപ്രേമപ്രണവാ
ത്മകപ്രഭോ കൈവലാനന്ദാത്മകഭഗവൻനമോസ്തുതേ * സർവ്വഭൂ
താന്തരാത്മാനിന്തിരുവടിസാക്ഷാൽ സർവ്വജ്ഞാനനിരീക്ഷപ്പി
ന്നെയുംവിശേഷിച്ച ലൌകികധർമ്മങ്ങളൊഴികെയൊക്കെയൊന്നിടൊ
ൾ ലോകേശവൃത്താന്തങ്ങളുഖിലമറിയിക്കാം * ശുദ്ധാഗ്രന്ഥിത
നായമാണ്ഡവ്യമഹാമുനി മാലൊഴ്ജ്ജ്വലാവതിപതിയെശപിച്ചിതു *
സൂര്യനിങ്ങടിക്കീഴ്നിമിദിക്കുന്നതുകട്ട ഭാര്യയായുള്ളശീലാവതിയും
ദുഃഖത്തൊടെ * സാധുപിയാംപതിവ്രതാവൈധവ്യംവരുമെന്ന ഭീ
ത്യാഭയത്താവിൻപ്രാണരക്ഷാത്മംദൈവകളെ * പ്രാർത്ഥിക്കുകൊണ്ടു
സൂര്യനടിച്ചിലതുതലം പാത്തിരിങ്ങുന്നീതുദയാചലപൂർവ്വതടെ * ധാ
രാവിഷ്ഠിനമധുസുദനന്തന്നൊടതി ചൈവ്യമുണ്ടിയിച്ചുവൃത്താ
ന്തംകെട്ടുനാഥൻ * എന്തൊരുദണ്ഡമിതിനെല്ലാരുപൊന്നീടുവി
ൻ സന്താപംരീതുതുകാൾവാൻനസ്യയയെക്കൊണ്ടാൻ * അത്രീത

നവകേന്ദ്രചെന്നൈവെള്ളികളെല്ലാം * അന്തരജ്ഞിതകൽചെന്നൈ
ഭംഗങ്ങളടങ്ങുൻ സമ്പതിച്ചതുപൊലെയുംപ്രാപിച്ചിതുതദാ *
അത്രിയുടൈവാളീച്ചുടറിഞ്ഞുപതിയൊട്ടു മന്ത്രൈവസമ്യംകുത
യ്ക്കെതിസംവാദംചെയ്താൻ * ഭക്തശാസനംപുരസ്കൃതപതിയുമ്മ
മാ പ്രസ്ഥാനംചെയ്താർവിന്ദവചൊഴിയിട്ടുവെന്താർ * ചെന്നി
തുശീലാവതിതന്നെയൊരൂർത്തിൽ വന്ദിച്ചുശീലാവതികൊടുത്താ
ർദിവ്യാസനം * സ്വാഗതൊക്താനന്തരമാചാരത്തൊടുപൂജി
ച്ചുകൊണ്ടുശീലാവതിസമ്മാനിച്ചിടത്തിനാർ * വന്നകാരണവും
ചൊദിച്ചിതുശീലാവതി മന്ദമാസംപൂണ്ടനസ്യയമുമതുനെരം—
അദ്ധ്യായംനാല്പത്തുരണ്ടിതഥാചൊല്ലിയെന്നിനി വക്തവ്യംനിങ്ങ
ളൊടുസല്ലമാശേഷമല്ലാം *

—o—o—o—

നാല്പത്തിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

സാധുവിയാംശീലാവതിക്കാശീർവാദവുംചെയ്തു സാദ്ധ്യമായുള്ള
തനസ്യയമുമരൾചെയ്താർ * ഭക്തന്താൻവന്നുകാൽചൊല്ലുവൻ
കെട്ടാലുന്ദീ പൂത്രാരിമുഖ്യത്രിദശനാമംമുനിമാരും * മൃത്തികൾമു
വരമൊയെന്നൊടു ചൊല്ലിടിനാർ തീർത്തുകൊള്ളണം ജഗൽപ്ര
ക്ഷോഭമെന്നിങ്ങിനെ * മാത്താസ്ഥാനദിയാഞ്ഞുസങ്കടമുണ്ടുപാർ
ആത്തിപൂണ്ടിട്ടുവെബ്രാഹ്മണരതുലം*കർമ്മങ്ങളില്ലാത്തയാലീയെഴ
ലൊകങ്ങൾക്കു മുമ്പുലനാശംവരുമില്ലസംശയമെതും * ആധിപ്യാ
ധികർനിദ്രാതന്ദ്രികൾചാരഭയം ആസുരഭൂതാദിയുന്തരിക്കുമ
കൊടിയെ * കാരണകോലമത്രെകർമ്മങ്ങളെല്ലാറ്റിനും കാരണംകാ
ലത്തിന്നില്ലെന്നതുമാറിയെന്നും * കാലത്തിമ്പരിന്നാമാദിത്രൊട
യന്തന്നെ കാലാത്മാവത്രെപരബ്രഹ്മമെന്നതുനാനും * ആകയാ
ൽശുഭപ്രതന്നിന്നുടവാക്കുകൊണ്ടു ലൊകനാശവനുദിക്കായ്ക്കരി
കയുവെന്നും*നാരിമാർപതിവ്രതമാരായിപ്പലരുളുണ്ടാരുമില്ലല്ലൊ
നിന്നെപ്പൊലെയാണെന്നതുവരും*ഇത്തരമനസ്യയവാക്കുകൾകെട്ടുന്ന
ര മുത്തരംശീലാവതിചൊല്ലിനാർമധുരമായ് * ഇങ്ങനെഭവതിവ
ന്നതുമിച്ചുകാൽമില്ലൊളെങ്ങിനെയനുവദിയാതെത്താനിരിക്കുന്നു *
വൈധവ്യമിനിക്കുവന്നിടാതവണ്ണമില്ലാർ ആദിത്യനുദിച്ചാലുന
ല്ലതുവരുവാനായ് * കർമ്മങ്ങൾത്താനുലമായ്മുടങ്ങിപ്പൊയാലതും
ധർമ്മമല്ലെല്ലാമെന്നതുമുഖരാജെല്ലൊ * ഇങ്ങിനെശീലാവതി
ചൊന്നപ്പൊഴുനസ്യയ മംഗലവാചാസുയ്ക്കനുദിക്കുന്നതൾചെയ്താ
ർ * ചിത്രഭാസുവിവസത്രയുംകഴിഞ്ഞപ്പൊളെത്രയുന്തെളിഞ്ഞു

ദിച്ചയന്നുതുടങ്ങിനാൻ * സർവ്വലോകരൂപരമാനന്ദപൂർണ്ണദീപിനാർ
ഉദ്യോഗവൈഗ്രഹാർക്കമർത്ത്യർതുടങ്ങിനാർ * അന്നെരമുഗ്രതപ
സ്സാകിയമനീന്ദ്രനും തന്നുടെജീവനൊടുവെർപെട്ടുവീണിടിനാൻ *
വിഷ്ണുപ്രഭം സ്ഥാപരണങ്ങളൊടവനിയിൽ തൽക്ഷണമരിച്ചുഗുരു
പസ്സുവീണെന്നും * ഭർത്താവിൻദൈവത്തെയുമാശ്വസിപ്പിച്ചുശീലാവതി
തന്ത്രവചനമൊഴിച്ചുവീണിടിനാൻദുഃഖത്തൊടെ * തൽക്ഷണവി
രിഞ്ചനാരായണരുദ്രനാമം ശക്രാദിദൈവകളുന്താവസവരന്മാരും *
ചെന്നിതുശീലാവതിതന്നുടെമുമ്പിലെപ്പൊൾ വന്ദിച്ചനിന്നിടിനാള
നസ്യയയുമുദാ * കല്പാന്തത്തൊളമായസ്സുണ്ടുഭർത്താവിനെനും കല്പി
ച്ചവരങ്ങളുവെവെപ്പൊന്നൊക്കിടിനാൻ * കാമരസമാനമായിടിന
ലാവണ്യവും പ്രേമദുഃശീലാവതിതന്നിൽവലിക്കുന്നിതും * സ്വ
സ്ഥാനതക്കരണനാസ്തിരോഗശരീരനായ് വർത്തിക്കുമർത്ഥമിതിയൊ
ടുമാകല്പകാലം * ബ്രഹ്മാവിസ്തപിശന്മാരുംനിജ്ജരവരന്മാരും സ
മ്മൊദംപൂണ്ടുവരംകൊടുത്തൊരനന്തരം * ദമ്പതിമാരുംനമസ്കരി
ച്ചുപദാന്തികെ സഭഭംഗപൂണ്ടഭക്ത്യാതൊഴുതുനിന്നിടിനാൻ * പ
ണ്ണശാലയിൽചെന്നഗ്രാമസ്ഥാനംകഴി ചന്ദ്രപഥംപതിയുമായ്ക്കാ
യ്ക്കെന്നദൈവന്മാരും * നൽകിനാനന്ദഗ്രാമമെന്നൊരുമനീന്ദ്രനും മെകാ
ന്തഗ്രാമസ്ഥാധിപന്മാരുടെതരക്കിച്ചുവാണാൻ * പിന്നെയത്രീമുത്തിക
ൾചൊല്ലിനാനസ്യയ തന്നൊടുത്തങ്ങളൊടുവാങ്ങിക്കൊൾവരങ്ങ
ൾനീ * ഈവണ്ണത്രീമുത്തികളുമുളിച്ചയ്ക്കുന്നതും പാവനയായൊ
രനസ്യയയുചൊല്ലിടിനാൻ * എങ്കിലൊനിങ്ങൾമൂന്നുപെരുമൻ
പുത്രന്മാരായ് എങ്കൽവന്നവതരിച്ചിടണമടിയാതെ * എന്തതി
ന്നൊരുകാവണിനതെന്നയതി നന്തരംവരികയില്ലെന്നവർകളും
ചൊന്നാൻ * സത്തുഷ്ടന്മാരായ്ക്കൊടുത്തുദൈവന്മാരും മന്തലോ
നവുംപ്രാപിച്ചിടിനാരുതെന്നും * സന്തോഷപൂണ്ടുവന്ദിച്ചുന
സ്യയയുമുദാ മന്ദിരംപൂർണ്ണഭർത്തൃശ്രേഷ്ഠചയ്ക്കുവാണാൻ * രം
ദ്രശംത്രീമുത്തികൾവരങ്ങൾകൊടുക്കയാൽ ജാതൻമാരായാനസ്യ
യനന്ദനൻമാരായ് * അത്രീതൻപുത്രൻമാരായ്ക്കുന്നവതരിച്ചുവാ
ന്തൊരുയംസംക്ഷേപിച്ചുചൊല്ലുപൻകെട്ടുകാൾക — ബ്രഹ്മാവുംപ്ര
ജകളെസൃഷ്ടിച്ചൊന്നൊഴിവെട്ട . നിജ്ജലവരബ്രഹ്മാവിനിച്ചുവസി
ക്കുവാൻ * വലിച്ചുസത്വഗുണമെന്നുംബ്രഹ്മാവുതൻ ചിത്ത
ത്തിൽനിന്നുണ്ടായാൻനല്ലൊരുനാലതാനും * മുമ്പിലാമ്മാറുനി
ല്ക്കുംബാലയെക്കണ്ടെന്നര മംഭോജോരുവതാനുംബാലയൊടരുൾ
ചെയ്താൻ * ആരാകുന്നതുനീയെന്നാശ്രുചൊഴിച്ചെന്നരം സാരസാ
ക്ഷിയുചൊന്നാൻസാരസ്യവാക്കുകളാൽ * നിന്തിരുവടിതക്കൽ
നിന്നുത്താനുണ്ടായെന്നൻ എന്തുവെണമെന്നുംമൽസ്ഥാനവുകല്പി

കുണം * എന്നതുകൊണ്ടുനരംധാതാവുമരുതൊക്കെയും ധന്വന്തരസ്വപതിയെന്നല്ലെന്നാമുണ്ടുണ്ടു * സർവ്വജന്തുക്കളുടെജീവപാത്രത്തിങ്കൽത്തന്നെ സർവ്വദാവസിച്ചാലുംവിന്നെയുംവിശേഷിച്ചും * വിദഗ്ദ്ധനാസരംഗനത്തനതല്ലായായ് നിത്യവൃന്ത്യപ്രീതയാസ്തത്തിക്കമനോഹരം * വാഹിനീവേഷാപുണ്ടുമദിനീശുഭമാക്കി മോഹവുണ്ടുതന്മാക്കുതിത്തുവാഴുകണ്ടു * മൂന്നാമതൊരുരൂപംകൈക്കൊണ്ടെന്നാദനീതും ചെന്നുനീവസിക്കണംവെദവിഗ്രഹമൊന്നാലെ * ഞൊയരൂപിണിയായദൈവിയുംപ്രസന്നയായ് ധാതാവിൻനിന്യാഗവുപാലിച്ചുചാണിടിനാഥം * ഇന്ദ്രിയക്കുടുംഭമല്ലാമടക്കിവിമിശ്വരനും കന്ദർപ്പൻതന്നശപിച്ചിടിനാനതിയുഷാ * ആസ്ഥാനവിഷയത്തിൽസകതിയുവദിച്ചിട്ടു ചിത്തക്കുടുംഭവരൂപമുത്തുക്കുടുംഭക്കുല്ലാം * സതപശ്ശമോഹാമായാകത്താവായതുദിവൻ തതപനൊയത്തുകലവിസ്മൃതിവളത്തുവൊൻ * പാത്രമല്ലാതെന്നിന്മുത്രമാഗ്നത്തിലുള്ളൊ രാസ്ഥയുവിശുദ്ധിഭാവത്തെതും വരുത്തുവൊൻ * സുന്ദരനെത്രയുത്താൻമറുളളപുഷ്പങ്ങൾ നിന്ദിച്ചുനല്ലജ്ജതപംപലക്കുകൊടുപ്പവൻ * ശങ്കരനെത്രാഗ്നിയിൽഭസ്മമാക്കുകുടൊൻ സകടംനിന്നാലെല്ലാസജ്ജനങ്ങൾക്കുനന്ദനം * ഉത്ഭവിക്കുമൊസൗഖ്യമേതാമപകാര മെപ്പൊഴുംചെയ്തിടുന്നമുഷ്ടന്മാക്കൊരുനാളും * ആത്മജാതനിമിത്തലോഷമുണ്ടാകമൂല മാത്രനാനിഹിച്ചിടുന്നാത്മജന്മാവുതാനും * വിന്നെത്താൻദൈവത്തിങ്കൽനിന്നാഗാശത്തെയും നന്നായെൻചെട്ടത്തിതലൊകങ്ങളുതെന്നും * കുടുംഭിച്ചുചമഞ്ഞിതുകണ്ടാരുവിരിഞ്ചനം ശൊഭിച്ചുതൊജാമയൻതൻകടാക്ഷങ്ങളാലെ * അത്രിതൻദൈവത്തിങ്കലാക്കിനാനതുവിന്ന അത്രിയുമനസ്യയതകലുണ്ടാക്കിടിനാൻ * ദുർദ്ധരായ്നീതത്തെജസ്സമനസ്യയ ക്ഷത്രിതകലയാക്കിപ്പിന്നെയുമനസ്യയ * ചിത്തക്കുടുംഭത്തൊടത്രിപത്രിതൻമുഖംബുജം സകരിപുണ്ടുരാഗത്തൊടുടൻനൊക്കിനൊക്കി * വാണിടുന്നരംകണ്ണിൽനിന്നുടൻപുറപ്പെട്ടു പുണ്യമണ്ഡലമുതാത്മകമനോഹരം * ആധാരമില്ലാഞ്ഞിങ്ങുഭൂമിയിൽവീഴുന്നരം ആദരാൽനാരികളായ് ദിക്കുകൾതാങ്ങിക്കൊണ്ടാൻ * ദിക്കുകൾക്കെടുക്കരുത്താങ്ങുഭൂമിയിൽവീണ തൽക്ഷണവിരിഞ്ചനംതെരതിലാറിനൊണ്ടാൻ * ദുർല്ലഭതരങ്ങളാംവരങ്ങൾനൽകീടിനാൻ നല്ലൊരുശോഭയുണ്ടായ്നിതലൊകങ്ങൾക്കും * നക്ഷത്രദിജ്ജാഷ്ടധീവീരദാദികൾക്കെല്ലാ മൊക്കൊജാഭവന്നഭിഷകവുചെയ്തിടിനാൻ * രാഗാംശാധിക്യംകൊണ്ടുമാന്ത്ഥാവായിതരറം ലൊകങ്ങൾക്കാനന്ദത്തവദിച്ചിട്ടിടുന്നിത്രം — ചന്ദ്രനന്ദനൻബുധൻബുധൻപുത്രൻവാ നന്ദ

നനായസ്സുവൻനന്ദനൻനഹുഷനും * നന്ദനൻയായാതിതൻന
 നന്ദനൻപിന്നെയു * തൽക്ഷലജാതന്മാരാകുന്നതുനിങ്ങളെന്നു ഗ
 ള്സാമരുചെയ്തുനാല്പത്തുനാലാമദ്ധ്യായം *

—o—o—o—

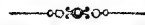
നാല്പത്തിനാലാം അദ്ധ്യായം.

വിന്നയുടെകുറപ്പിന്നൊരുബന്ധമുണ്ടാകുകൊണ്ടു ചന്ദ്രഗാമിഭൂഷ
 ണൻപാർവ്വതികാകുതന്നെ*ദൈവകളോടുകൊപിച്ചുടുത്തുപുരാരി യും
 ധാവനംചെയ്തിടിനാർവെടിച്ചുസുരന്മാരും * അന്നെരമിളകാതെന്നി
 ന്നതുപിതാമഹൻ ചന്ദ്രചൂഡനംകൊപിച്ചീടിനാർമുന്നതിലും *
 ശ്രദ്ധനായൊരുതലയറുത്തുഭയംകൊണ്ടു സിദ്ധദവാദികളുമൊളിച്ചു
 ഗുഹാന്തരം * ക്രൊധവുംഭയവുംപൂണ്ടൊരുപാർവ്വതിയെപ്പാദ ഭൂത
 ശർപാദങ്ങളിൽവീണടൻവണങ്ങിനാഥ * മംഗ്രതിപ്രസന്നനാ
 കെന്നമൻഭഗവാനെ സാംഗ്രതംനമസ്സാരംശരണംചരണംതെ *
 ഇത്തരംപ്രാത്ഥിച്ചുരാഷ്ട്രത്തെയുംശമിപ്പിച്ചു സതപംഗ്രണമുചാ
 ല്ലടിനാഥമധരമായ് * ദിവാസംഭവരിചമസതതംകൂടിവാഴ്ത്താൻ
 ശർപ്പശങ്കരമമങ്കുന്തിയില്ലകതാരിൽ * ശക്തിയില്ലിനിക്കൊട്ടും
 ധൈര്യമുണ്ടൊട്ടില്ല മുക്തിക്കുവിരോധകമുണ്ടുമകപ്പെടും * നി
 ന്നിരുവടിയൊടുപിരിഞ്ഞുവാഴ്ക്കുന്നതു മന്ദരാത്മാവിലൊരുനര
 വുമുണ്ടായ്തോ * ആകയാലല്ലാകൊണ്ടുദിനമുചെയ്ക്കിപ്പാൻ
 നാഗഭൂഷണവരംനല്ലണമിനിക്കിപ്പൊൾ * നിന്തിമുമ്പിൽനി
 ന്നദൈവത്തെയുപേക്ഷിച്ചു സന്തതംശമത്തെയുംപൂണ്ടുസവിഷാ
 കണം * അല്ലാത്തുകൊപംപരിശുദ്ധിച്ചിടണമേവാൻ നില്ക്ക
 മിതുരണ്ടുംകൂടീലല്ലെന്നുതാനും * അന്നെരംദൈവിയൊടുപിരിയുന്ന
 തുവെടി ചന്ദ്രനക്രൊധമെല്ലാമകലെയുപേക്ഷിച്ചാൻ * തൽ
 ക്രൊധംശൈനപുനരത്രിക്ഷപത്രനായ് തല്ലാലപിന്നിതരു
 ക്രൊധംശത്താലെ * കൊപനനാരതമങ്ങിനെദിവാസാവാം
 താപസക്രോഷനുണ്ടായ്നിതൃധരിച്ചാലും * ദിവാസംതപയീതിശ്രീ
 പാർവ്വതിചൊന്നതും ദിവാസാവനവെരുട്ടിതുചമൈശ്വരൻ *
 അങ്ങിനെമഹാദൈവനസുയാതമജനായ് മംഗലംലൊകങ്ങൾക്കു
 വരുവാനുള്ളനായാൻ * അത്രിതാപസനടപുത്രനായ്മുക്കുറും
 ദത്തനെനൊരുതിരുനാമവുംപൂണ്ടുപാണാൻ * പ്രാതിമാർദത്താ
 ത്രെയൻയതിവേഷംപൂണ്ടതി പ്രീതനായ്സമുദനാസ്സപ്പുന്ദാം
 സദാകാലം * ഇത്തരംത്രിമുത്തുകൾകൊടുത്തവരത്തിനാൽ ചാ
 ത്രിപുത്രന്മാരായാർമുവരുംയഥാക്രമം * ദത്താത്രേയാപ്രമീനമവ

ത്തിച്ചീടുന്നതെന്നു വൃത്താന്തംകാത്തവീർച്ചനൊടുഗുഹ്യംചൊന്നാ
ൻ * നമ്മദാതന്നിലിറങ്ങിക്കുളിച്ചവനീശൻ കമ്മങ്ങുകുഴിച്ചു
പാല്പ്രായനംപതിയുമായ് * നിന്നിതുന്നദീതിയെ മുങ്ങിയയതിന്ദ്ര
നെ പിന്നെയുംകാണാനായെ സെവിച്ചുഭക്തിയൊടും * അന്നെരം
ഭൂമിദെവിതന്നൊടുംചൊവിഞ്ഞു മുന്നപാതാളത്തിങ്കൽനിന്നുപൊ
ങ്ങിയപൊലെ * അംബുവിൽനിന്നുയർന്നുവിളങ്ങുഭിവ്യരൂപം തന്മു
ന്നിൽക്കാണായ്ക്കുന്നകാത്തവീർച്ചാജ്ഞാനം * ഭക്തിവിശ്വാസവിനയ
ങ്ങളുംപൂണ്ടുവീണ ദത്താത്രേയംശ്ലീലതമംവന്ദിച്ചുകാത്തവീർച്ചൻ *
സത്തുഷ്ടനായമുനിഭൂപതിയൊടുചൊന്നാ നെന്തഭീഷ്ടതെപറഞ്ഞാ
ലുത്തൊൻതന്നിടവൻ * എന്നതുകെട്ടുനൂപൻ താപസനൊടുചൊ
ന്നാ നെന്നുടെ മനോരമമെല്ലാമെ ചൊല്ലാമെങ്കിൽ * ബാ
ഹുക്കുളിനിക്കൊരുസഹസ്രമുണ്ടാകണം ദൈവദാമഗ്രവ്യംവെണം
പൂണ്ണായുവനംവെണം * ദ്രവ്യവുമാജ്യത്തിങ്കലൊടുങ്ങാതിരിക്കു
ണം ദിവ്യനാമെല്ലാമെന്നെസ്സഹമുണ്ടാകണം * വീർച്ചവുബ
ലങ്ങുവെലിക്കണംദിനംപ്രതി ശൌത്യദൈത്യങ്ങുകീഴലാലൊക
വുമുണ്ടാകണം * യോഗസിദ്ധിയും ധർമ്മസ്ഥിതിയു മുണ്ടാകണം
മൊഗശാന്തിയുംവെണംദൈവകാന്തിയുംവെണം * ആക്കുമെജയി
ച്ചുകൂടായ്ക്കയുംവെണമെന്നെ ദീഗ്ദ്ധായുഷ്ശാനാകയുംവെണംഞാൻവി
ശേഷിച്ചും * ചക്രവർത്തിത്വംവെണമഭിഗദ്യത്വംവെണം വിക്രമ
മൊറവെണമഗ്രാജ്യത്വംവെണം * സപ്തദീപാധിപത്വസർവ്വ
ശാസ്ത്രാർത്ഥജ്ഞതം സപ്തലോകാധിപത്വമെന്നിവയുണ്ടാകണം *
സംഗ്രാമത്തിങ്കൽമരണംവരികയുംവെണം സംഗവുമൊന്നിങ്കലു
മുണ്ടാകാതിരിക്കണം * നിന്തിരുവടിയെഞാൻചിന്തിച്ചീടുന്നനെ
ര മന്തികെകാണാകണംഭക്തിയുംവെലിക്കണം * എന്നിവയവെ
ക്ഷിച്ചെന്നെത്തുടത്താത്രേയൻ മന്നവനഭീഷ്ടങ്ങളെല്ലാമെന്നുകീടി
നാൻ * പിന്നെത്തൽക്കുണെമറഞ്ഞീടിനാൻദത്താത്രേയൻ മന്ന
വന്താനുംകൃതകൃത്യനായുരുവിനാൻ * സുതമാഗധവന്ദിസ്തുതിവാം
കുജന ഗീതവ്യംകെട്ടുകെട്ടുചുക്കിതുപുരംനൂപൻ * അപ്പുദികുപാല
കന്മാർതമ്മുടെപുരങ്ങളും നഷ്ടശ്രീമയംചാമിഷ്ഠൽപുരംകാണുന്നെ
രം * തത്രൈവസുവണ്ണസിംഹാസനംപുഷ്പനൂപൻ ശത്രുശബ്ദംകൂ
ടാതെരക്ഷിച്ചുഭൂമണ്ഡലം * ഭദ്രദീപാബ്രവൃതത്തിൻപ്രഭാവത്തെ
ക്കൊണ്ടും സത്പമാനസൻനിജമസ്സവിക്രമംകൊണ്ടും * സപ്തദീ
പങ്ങുകാധിപത്വവുംപ്രാപിച്ചൊരം വലിച്ചുസമുദ്ധിയുംകീർത്തി
യുംവിനയവും ശക്തിയുംഭഗവതിഭക്തിയുംവിശ്വാസവും * ഭാവന
യൊടുംപതിനായിരംയജ്ഞംചെയ്തു ദൈവഭൂദൈവാദികൾതൃപ്തിയുംപൂ
ണ്ടീടിനാൻ * എണ്ണത്താരായിരത്താണ്ടിങ്ങിനെരക്ഷിച്ചിതു സം

പ്രീതിതെടുംപ്രജാരഞ്ജനനിരതനായ് * പ്രാധിദാരിദ്ര്യബാലമരണ
ജരാനരാ ഭീതിയുംജനങ്ങളെന്നതു മെയറിഞ്ഞീല * ഘൃങ്ങാനമൊരു
ദിക്കിലൊരുത്തന്നധർമ്മത്തിൽ സംഗമുണ്ടാകിലപ്പൊളുവൻറമുന്ധി
ൽക്കാണ്ണം * വരഗവുണ്ണാണങ്ങളുംചക്രപാപാദികളും കൈ
ക്കൊണ്ടുതാനന്തരംഭീതിയുണ്ടാമ്മാനപ്പാറ * അങ്ങിനെരക്ഷിച്ചി
തുവണ്ഡങ്ങൾനാല്പത്താറും ഇങ്ങിനെയൊരുപന്റുണ്ടായിലൊരു
നാളും * പുത്ഥപീശനിയോഗത്താലുണ്ടായപുരപാലൻ നിത്യവും
ഫിതൊപദേശംചെയ്താനവനിയിൽ മഞ്ഞുൻകഴുത്തൊരിടേരിയു
മടിപ്പിച്ചു മന്ത്രിരെല്ലാരുടെക്കൊക്കുമാറാവൻചൊല്ലിടണം * നിത്യ
മല്ലറിയണംമാനുഷദൈവന്റേണം നിത്യമല്ലതുമ്പുത്രകളത്രവസ്തുക്ക
ളും * അതുംസംഗ്രഹിക്കുന്നുസതപരജന്തുക്കളെ കത്തവ്യധർമ്മ
തെമിത്രമായുള്ളൂന്നുണം * ദത്തഭുക്താവശിഷ്ടമായുള്ളൊരുതുമെ
ല്ലാം കുത്രചിന്ത്യസ്തസ്ഥമായ്തൊരൊവരുവിച്ചീടും * പുത്രമിത്രാദിശു
ശാനത്തൊളുംകൂടപ്പൊയം * പിന്നെത്താൻചെയ്തതുഭാഗ്യഭക്തർ
ങ്ങളൊഴിഞ്ഞൊന്നുമെതുണയില്ലെന്നല്ലാരുമറിയണം * ദുഷ്ജന
രഹിതമാംഭൂതലത്തിങ്കൽനിത്യ മജ്ജനൻപാലിക്കയാലിങ്ങനെ
കെറുകൊമെല്ലൊ — അദ്ധ്യായംനാല്പത്തുനാലുക്തമായ്നിതിപ്പൊ
റു ഉത്തമകഥാശേഷംകെറുകണമെങ്കിൽചൊല്ലാം *

നാല്പത്തഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

ഇതുംഭൂപതിശ്രേഷ്ഠനാകിവകാത്തവീരൻ പുത്ഥപീശസ്വ
ലംപരിവാലിച്ചവാഴ്കാലം * പെരുലസ്തനായലംകാധീശപരൻദ
ശാനന്തൻ ത്രൈലോക്യകണ്ടകനായുണ്ടായാൻമഹീതല * വക്ത്ര
ങ്ങൾപത്തുണ്ടവനഞ്ജനശൈലംപൊലെ ഹസ്തങ്ങളിരുപതുണ്ടത്ര
യുംഭയങ്കരം * തന്നുടെതപാപാലംകൊണ്ടുസന്താപിപ്പിച്ചാ ന
ണ്ണൊജാസനനെയുംചന്ദ്രശങ്കരനെയും * ദുർല്ലഭമായവരംകൊണ്ടും
കയ്യുക്കൊണ്ടു മെല്ലാലൊകവും വശമാക്കിനാൻ തനിക്കവൻ *
യക്ഷസൈനയാസാകുവൈശ്രവണനെയുളെ രക്ഷാനായകൻജ
യിച്ചീടിനാനതുകാലം * പുഷ്പകവിമാനവുംപരിച്ചുകൊണ്ടാനവ
ൻ പിപ്പാടുദൈവാസുരഭുജംഗാദികളെയും * സരപരംജയിച്ചടക്കീ
ടിനാനവരുടെ വസ്തുവുംപദങ്ങളുമതിനാലവരുടെ * ആയുധവി
ഭൂഷണവാഹനാദികളെല്ലാം കായലൊളൈവടിഞ്ഞൊളിച്ചൊ
രൊരൊദിക്കിൽ * ധാത്രിമണ്ഡലംവശത്താക്കുവാൻപിന്നെയൊരെ
ധാത്രിപാലന്മാരെയുംജയിച്ചുനടക്കുമ്പാറു * യോഗവുംചെയ്തുമരു

വിടിനമരുത്തനെ വെഗനചെന്നുവിളിച്ചിടിനാൻയുദ്ധത്തിനായ് * ശാസ്ത്രാസ്ത്രവുമായിയൊടുക്കിത്തുടങ്ങിയതായും എത്രയുപശം കെട്ടുമാറിത്തുടങ്ങാത്തതും * വികൃതിപ്പെട്ടതിനടുത്തീടിനാൻചന്ദ്രനാസം ചക്രവർത്തനമെടുത്തുതന്നെയുമരുത്തനും * കല്ലാത്തനലപ്രഭമാകിയവിണ്ണുചക്രം വിണ്ണുലിംഗങ്ങളൊടുകണ്ടൊരുമുഖൻ * വിത്രസ്തനായാനെറാമെന്നരംപുരൊമിതൻ പൃഥ്വിശന്തനെക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപൊയ്ശാലപുഷ്പാൻ * മഞ്ഞുനൂൽമരുത്തനുംനിവൃത്തനായനെന്നും യുദ്ധമുറവെക്കിച്ചുരാവണനാനുപോയൻ * പിന്നെച്ചെന്നയൊല്ലുപുക്കനമണ്ണനെക്കൊന്നു തന്നുടെമരണത്തിനായൊരുശാപമെറാൻ * ദുരംകാരംകൊണ്ടുതന്നെലൊകവുപശത്താക്കി ലംകയിൽചെന്നുസുഖിച്ചിരുന്നദിശാസനം * വാരണകുലവൈരിവിഷ്ണുമദ്ധ്യമെറി വീരഗാസ്ഥാനളവിമണ്ഡലവസിക്കുംപൊൾ * അരണരചാരികളുമ്പ്പരസ്ഥിചക്രവും തുഞ്ചനാരദനും ചെന്നുസെവിച്ചിടിനാൻ * ഗന്ധകൗതുകത്തൊടുതുഞ്ചനാരദനോ റൊടുചൊടിപ്പിടിനാനെന്നരംദിശാനനൻ * വീഴ്ചവികൃതബലകീർത്തിസൗഭാഗ്യധന ധൈര്യലാവണ്യശൌർയാദ്രവിചഗുണങ്ങളാൽ * ദൈവമാനവദൈത്യമാനുഷോരഗന്മാരി ലെവനീലൊകത്തിങ്കൽവിപ്രാതനായിട്ടുള്ള * ചൊല്ലേണെന്നെമെറിങ്ങെന്നതുകേട്ടനരം ചൊല്ലിനാരവർകളും മെങ്കിലൊ കെട്ടുകൊൾക * കാൽവീഴ്ചാജ്ഞനെന്നുണ്ടൊരുനരപാലൻ ധാത്രിയിലിപ്പൊളുവനെപ്പൊലെഗുണചാനായ് * ഇല്ലൊരുപുരുഷനുമിരഴ്ചലൊകങ്ങളിലെല്ലാഭിഷിപുമാനെചെയ്തെന്നാലറിഞ്ഞീടാം * ഇത്തരമന്യസ്തുതികെട്ടുകൊപിച്ചുപുനരുത്ഥാനചെയ്തിടിനാനത്രയുമീച്ച്യൊടും * എങ്കിലജ്ഞനൻതന്നെജ്ജയിച്ചെന്നിയെമമ ലംകയിലിരിക്കുന്നീലെന്നവൻപുറപ്പെട്ടാൻ * സുതനാലുപനീതമായപുഷ്പമെറിയാദിസാമ്പതിയെയുംകടന്നുവെഗത്തൊടെ * നമുദാരിരചെന്നുനിന്നപ്പൊൾകാണായ്ക്കുന്ന നിമുലമായമാമിഷ്ടതിയാംരാജധാനി * തന്നുപവനത്തിങ്കലിറങ്ങിയിരുന്നപ്പൊൾ വന്നിതുദിനകരംതമാംഗത്തിനുമെലെ * മദ്ധ്യോഹനംകണ്ടുവെരാതന്നിൽ സ്നാനമുചെയ്തു നിത്യകർമ്മത്തിന്നുകൊപ്പിട്ടിതുദിശമുഖൻ * ശംകരപൂജസ്തുതിവെണ്ടുന്നസാധനമെല്ലാം കിംകരനാരദമോരുക്കിക്കൊടുത്തിതുശീലം * അർച്ചനചെയ്തുജപശ്ലോകനിഷ്കയാതത്ര നിശ്ചലനായിദശകന്ധാരിരിക്കുമ്പൊൾ * നമുദാപ്രവാഹമുറമെല്ലെടുപൊന്നുവന്നു മന്മഥവൈരിയുടെലിംഗവുമ്പിറാദിയും * പൂജാസമുധനങ്ങളുമഭിഷിക്തങ്ങളായി പൂജകനായദശകണ്ഠനുമുഴുകിനാൻ * എന്തു കാരണമിതിന്നെന്നെന്നൊക്കുമ്പൊൾദശ കന്ധരന്യനിക്കുകാ

നിന്നുടർവീണാപായി * മുഷികൾക്കൊണ്ടുതാഡിച്ചീടിനാനല്ലൊ
രൂപൻ നഷ്ടചതനനായാ ഭൂഷണാഭോസ്യനും * പെട്ടെന്നു
കാത്തവീര്യൻ പിടിച്ചുരാവണനെ കെട്ടിനാൻ പിന്നെ പരിചുഷ്ട
ചെതസാഗ്രപൻ * ഉല്പന്നാദമംചന്ദ്രമാസവുമെടുത്തുകൊണ്ടു
പുലാക്ഷികളുമായുഷ്ണകംകരരിനാൻ * കിങ്കരന്മാരെക്കൊണ്ടുച
ല്ലികന്ധാരനെയും സങ്കടംകൂടാതെകണ്ടെടുപ്പിച്ചതനരും * തന്നെ
തൊഴുപ്പുക്കുസുവിചുരുമേവിനാ നന്നെരംബലാഭ്യക്ഷനാക്കിയ
സിംഹസേനൻ * വന്ദിച്ചുചൊരിച്ചിതുരാക്ഷസശപരനെക്കൊ
ണ്ടെന്നൊന്നുവെണ്ണുന്നതെന്നുളിച്ചയ്ക്കീടണം * കൊണ്ടുചൊ
യ്ക്കാരാഗ്രാമംതന്നിലാക്കുകദശ കണ്ണനയെന്നുനന്നൊന്നൊക്കൊണ്ടു
നിയോഗിച്ചാൻ * ഭൗശാസമറിഞ്ഞപ്പൊഴെസിംഹസേനൻ നി
ദ്രയംകാരാഗ്രാമത്തന്നിലങ്ങാക്കീടിനാൻ * ആയസമായനിഗമങ്ങ
ളാൽനിബന്ധനാ സ്തായവുമിളക്കാതെകിടന്നദശമുഖൻ * ചിത്ര
യൊധിയുമഞ്ജുമാസംപാത്തനന്തരം ചിത്തത്തിൽനിരൂപിച്ചുക
ല്പിച്ചാനുപായവും * കത്തച്ചുമിനിയോപുലസ്തുമുനിയൊടു വൃത്താ
നയമല്ലാമുന്നത്തിരക്കണമെന്നൊത്തവൻ * ചെന്നുവന്ദിച്ചുമുനി
തന്നൊടുവൃത്താന്തങ്ങ ളൊന്നൊഴിയാതെകെൾപ്പിച്ചീടിനാനതു
നരും * പൌത്രവാത്സല്യംകൊണ്ടുതാപസപ്രവാരം കാത്തവീ
ര്യനെച്ചെന്നുകണ്ടിതുകനിയൊട * അശ്വല്യാദിപുഷ്പാദവ്യംകൊ
ണ്ടുപുരിച്ചുമുനി മുഖ്യനെവന്ദിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ * രൂപതിയും * ഭാഗ്യ
വാനെനവന്നുത്താനിപ്പൊളിനകിന്നു യോഗ്യമാമതിമിസബ്രാഹ്മ
നായതുമൂലം * ഏതൊരുകാര്യത്തിലുമുള്ളത്തിലിതുകാലം ചിന്തി
ച്ചതെന്നു മരുചെയ്യണമടിയാതെ * നിത്യമല്ലാതെദൈവംകൊണ്ടു
സഞ്ചനങ്ങൾക്കു കത്തവ്യമുണ്ടെന്നാകിൽ ചെയ്തുകൊള്ളണമെ
ല്ലൊ * മത്സ്യജന്മത്തിൽപെചായതുമേതെന്ന സത്യംതന്നൊതു
ന്നതുചെയ്തെന്നറിഞ്ഞാലും * എന്നതുകെട്ടുമുനിമുഖ്യനുമരുചെ
യ്ക്കു മന്നവനിനക്കുപപന്നമീവചനങ്ങൾ * യാദവകുലത്തിങ്കലുത്ഭ
വിച്ചീടുന്നൊരു മെദിനീശന്മാരെല്ലാമിങ്ങിനെയുള്ളവണ്ടു * എ
ത്രയുമസാരമായുണ്ടൊരുകാര്യംനിന്നാൽ കത്തവ്യമായിട്ടതുസാര
മെത്രയുംമമ * മന്നവദശമുഖനെനൂടെപൌത്രനവ നന്മടെദൊ
ഷംകൊണ്ടുബദ്ധനായ്ക്കുന്നൊന്നെല്ലൊ * പുത്രവാത്സല്യമില്ലാതാകയി
ല്ലൊന്നുകൊണ്ടും മത്സ്യമരമാമയാവൈഭവംചിത്രംചിത്രം * നി
ന്നുകൊണ്ടുത്താലവനെയയയ്ക്കുന്ന മെന്നതുചൊൽവാന്തന്നെ
വന്നിതുതാനുമിപ്പൊൾ * എന്തൊരുദണ്ഡമിതിനെന്നുചെയ്തുക
വൻ ബന്ധനത്തിങ്കൽനിന്നുവെർപെടുത്തതനരും * അദ്വൈതം
ഗസ്താനപൂർവ്വമുഷ്ടമൊജനനാൽകി പില്ലാടാഭരണവസ്ത്രാണുവെ

ഞങ്ങളും * തൃപ്തിപ്പെത്തിനിമുനിതന്നുടൊപിനാലെനി ഓപ്പിയു
 പെക്കിപ്പൊക്കെന്നുചെയ്തായ് * പുണ്യകവിമാനവുംചന്ദ്രമാസവും
 നല്ലി തല്ലിതാമരൻകളിലൊഴെസല്ലിച്ചാൻ * ലജ്ജയാവ
 ദനങ്ങൾപത്തുംകമ്പിട്ടുപറ രജ്ജനനൊടുയാത്രപറഞ്ഞുനടക്കൊ
 ഞാൻ * ആശീർവാദവുംചെയ്തുകാത്തവീട്ടുനംപറ രാത്രിയാവണ
 നൊടുംനടന്നുപൊഴുനും * ചെന്നലങ്കയിൽപുക്കുവസിച്ചുദശാ
 നനൻ മനവൻമാരിപ്പുതിതന്നിലുംമരുവിനാൻ * കാത്തവീട്ടു
 ന്റെദൈവങ്ങളെസന്തോഷിച്ചുട അത്രൈയമനീനൂനംതൈയവ
 രവിനാൻ—പുതുമിശനായകുതവീട്ടുപുത്രനെന്ന പത്തുഭാഗ്യാർ
 പൊറുത്തുപുത്രന്മാരുണ്ടായ് * എന്നതിൽപരാക്രമാദ്യവിചിത്ര
 തൊട്ട മുന്നതന്മാരായ്നിതയ്ക്കുപെരിഞ്ഞാലും * ശൂരനുംശൂര
 സൈനൻധീഷണനുമുതാനും വിരനാംജയഭാജനെന്നവരുടെനാ
 മം * എന്നതിൽജയഭാജപുത്രനായ്താലജംഘ നെന്നെന്നവന്താ
 നമുണ്ടായാൻപ്രസിദ്ധനായ് * മെദിനീശപരനായതാലജംഘന
 പിന്നെ വീതിയൊരാദികളായ്തൊറ്റുപുത്രന്മാരുണ്ടായ് * താല
 ജംഘാത്മജന്മാരാകയാലവർകളെ താലജംഘനാമെന്നൊല്ലെന്ന
 ബുദ്ധജനം * ഇങ്ങിനെപുത്രപെരുപുത്രാദികളായ് മങ്ങാത
 കീർത്തിയൊടുംവാണിതുകാത്തവീരൻ * ഹൈന്ദവന്മാരെക്കൊണ്ടുനി
 രഞ്ഞുഭൂമണ്ഡല മാഹവത്തിനമാരുപ്സുവരൊടകാലം * സപ്തദീ
 പങ്ങളെമുടക്കിവാണിടിനാൻ തൃപ്തിപ്പണ്ടിതുകലപ്രജകളുമെ
 റം—നല്ലത്താറല്ലായവുംചൊല്ലിയനിനിശ്ശേഷം താല്പര്യമു
 ണ്ടെന്നാകിൽകെട്ടുകൊള്ളുവിൻനിങ്ങൾ *

നാപ്പന്തോടും അദ്ധ്യായം.

ലോകങ്ങളെ വംശപരിചാലിച്ചുവാഴുകാല മെക്കദൂതത്വം
 ഉപുത്രനാമ്പത്രെഷൻ * ഏകാഭിമുഖ്യവുമായിട്ടിറങ്ങി
 കരിയുടെ യോഗീന്ദ്രനായഭത്താത്രയപാദാഭാഷണം * വ
 നിച്ചുറുപവരനാശിപ്പാദവുമായ നന്ദിച്ചയത്രിശപൻചൊല്ലിനാ
 ന്തപയുടെ * ഏതാനുമൊന്നുചൊല്ലിപ്പവാൻവന്നിതെന്ന
 ചെതസിതെന്നന്നിനൂന്നിനാടഭാവംകണ്ടാൽ * വല്ലതുചൊല്ലി
 ച്ചാലുമെത്തുമെടിക്കണ്ട ചൊല്ലുവനചൊല്ലവുമെല്ലാത്തിനത്തരം
 ഞാൻ * എന്നതുകെട്ടെന്നൊന്നൊന്നിച്ചവനിശൻ മന്ദരമസ
 വുമായവനിച്ചുചൊല്ലാമെത്താൻ * അല്ലാത്തജ്ഞാനമിനിമ
 ലഭദിച്ചിടണം മൃത്യുജ്ഞാദികളാൽമുക്തനായെന്നിപ്പവാൻ * കൃ

ത്യാകൃത്യാദികളുപാശങ്ങളെല്ലാംനിന്നി നിത്യമാമാത്മാനന്ദസി
ദ്ധിച്ചിട്ടുവെന്നും * ഇമ്മമജ്ജനന്തപൻചൊദ്യചെയ്തുകൂട്ട ദ
ത്താത്രയനമരുചെയ്തിതുഗുഹായ് * എത്രയുംചിത്രംചിത്രംചി
ത്രഭോഗങ്ങളും വർത്തിക്കുന്നിനക്കിതുതാനിയതൊത്തുകണ്ടാ
ൽ * കെട്ടാലുംജനകനാടസിതമമാമുനി ശ്രേഷ്ഠൻപണ്ടതും
ചെയ്തൊരുശ്യാത്മജ്ഞാനമെല്ലാം പണ്ടുഭൂമിയിൽനിമിയാകിയതു
പത്രോഷം ഞാൻചിന്തനയനായജ്ജനനെന്നന്തപൻ * ശൈശവ
ത്തിങ്കൽത്തന്നെ കൈവലജ്ഞാനത്തിങ്ക ലാശയമുറച്ചിതുപൂർവ്വവാസ
നയാലെ * അഷാലാഭമതിനമസിതമുനിയുടെ തുക്കാക്കൽവീ
ണകാനതെചൊല്ലാൻജനകനും * പ്രാണികൾക്കുതോളമേ
ങ്ങുനിമിത്തമായ് ക്ഷോണിയിൽപ്പിറക്കുന്നിത്തജ്ഞാനതമസ്സിക
ൽ * ആകയാൽസംസാരമൊഴുത്തിങ്കൽനിന്നുവെച്ചുണ്ടാകലഹദ
യനായ്ക്കുന്നിതുതാനുമിപ്പൊൾ * നിന്തിരുവടിമേന്മയൊരുമൊപ്പം
ചെയ്തു സന്താപജനിമുറിസഭവംരീതിയിടന്നും * ഇങ്ങിനെജനക
വാക്യംകെട്ടൊരസിതനും മംഗലവാചാനിമിപുത്രനാടതുംചെ
യ്താൻ * വാങ്ങുന്നൊവിഷയമല്ലൊതൊരുപരബ്രഹ്മം കാണാനൊരു
പടിപ്പുറ്റുജ്ഞയതെങ്ങൊരുമ * എങ്ങിനെയുപദേശിച്ചിട്ടുണ്ടുഭവാ
നത്താ നിങ്ങനെയൊരുജാതിയൊട്ടൊട്ടൊപ്പിച്ചവൻ * യാതൊ
രാത്മാവുകൊണ്ടുസകലഭൂതങ്ങളും ചെതനയൊടുംകൂടിപ്രാർത്ഥിച്ചു
ബഹുവിധം * യാതൊരാത്മാവിങ്കൽനിന്നുണ്ടാകുന്നിതുശക്തി യാ
തൊന്നുചെയ്തിപ്പിടുന്നതുലോകത്തെങ്ങെല്ലാം * ചിത്തമനഃസർവ്വ
ത്മകൈവലമനിമിത്തം യല്ലാതുംപ്രപഞ്ചമെന്നാൽനാർപറയു
ന്നു * വെദാന്തവാക്യദൃഷ്ടവെദാന്തംവെദാന്തകം ബോധരൂപ
കംബ്രഹ്മമെന്നെല്ലൊചൊല്ലിട്ടു * അങ്ങിനെതന്നെഗുഹായ്ക്കുതൊ
ൻപറഞ്ഞതുതവ ബുദ്ധിവിസ്താരത്തിനതക്കവാദിത്തീടാം * അ
ന്നെരംചൊല്ലിതുജനകമഹീപതി ചിന്തനയുടസിതനൊടുണ്ടാ
യസന്ദിശാത്താൽ * ആത്മാവെന്നിതുകെചിൽ പ്രകൃതിയെന്ന
ചിലർ ആത്മാവുപുരുഷനെനിങ്ങനെയെന്നച്ചിലർ * ആത്മാ
വാകുന്നതെങ്ങമൊന്നല്ലെന്നതന്നെ സപാത്മാനംബഹുവിധമാ
യ്ക്കുന്നിതെല്ലാം * ഇങ്ങിനെയുള്ളവാക്കുകൊണ്ടുതാനറിവതി
ന്നെങ്ങിനെച്ചിട്ടിടുന്നനിത്യമാംപരബ്രഹ്മം * ബ്രഹ്മപത്മവാചിക
ളിലുള്ളശബ്ദങ്ങളൊക്കൊണ്ടു മഹ്യനൽകീടുന്നതുവിഭ്രമമത്രെനാനും *
എങ്ങിനെയറിയാവിതൊന്നിതെന്നാച്ചിനി കങ്ങിനെയതുംചെയ്തു
വെന്നുകാണുന്നിടൊ * പുഞ്ചിശിഷ്ടമുനിചൊല്ലിനാൻതപ
നൊടു നിഞ്ചെതാഗതിയമാത്മാനപചൈതമെല്ലാം * എന്തൊരു
ജാതിയതിനെപ്പരിമിതിക്കുവ സാധനാന്തരമൊരുകണ്ടതില്ലതി

നേതും * സർവ്വചക്ഷുക്കതപനബ്രഹ്മതപനത്തിനെ നാനിച്ഛ
ചൊല്ലിടുന്നാരതിനെയാറിഞ്ഞവർ * അന്നകാൽത്താല്പ്രദാത്തി
നാബ്രഹ്മതമു ഞെന്നചൊല്ലുന്നചിലർകെട്ടുകൊണ്ടാവുമങ്കിൽ *
തത്ത്വവൈകാരികശ്രോയമാകിയദൈവത്തെ നീത്യാംസർവ്വാത്മസാ
ധകമെന്നതുറനും * ആത്മയപ്രതിഷ്ഠാനമയമായുതവീടും ബ്രഹ്മ
കാൽത്തീർത്ത് നിന്നത്ത്വിതമാകുകൊണ്ടും * ദൈവലോകങ്ങളിലുള്ള
തുമ്പുംവർത്തിക്കയില്ലെത്തമദൈവത്തെത്താട്ടുകാരെപാത്രുകണ്ടു
ൽ * ശ്രോയസ്സിൻമൂലംദൈവമെന്നചൊല്ലുന്നതും ശ്രോയസ്സായ
തുമെന്നെന്നതുധരിക്കണം * താപാദിത്രിഗുണഭാവങ്ങളാംക
ർമ്മങ്ങൾതൻ വൈവരീത്യാനാരകസ്വർഗ്ഗമോക്ഷങ്ങൾക്കെല്ലാം *
കാരണമതുതന്നെസംസാരഭേദവിപ്പാനും * രാജാമുചൊടിച്ച്തുതാ
പസനൊടെന്നും പുജിതനായഭവാനരുളിച്ചെയ്തിടണം * സർവ്വ
ദുഃഖാത്മകമായിരിപ്പാനെല്ലൊക്കെയും സർവ്വദാമുതിഭയംക്ഷണഭം
ഗ്ഗാംതാനും * അജ്ഞാനമൂലാരണ്യകർമ്മബിജൊരുവങ്ങ ഉത്രനാ
മെക്കണ്ടത്രനാമുപവർത്തിക്കുംകർമ്മം * തല്പരംസംസാരവൃക്ഷത്തി
ൻഫലമിതപത്തെയും കണ്ഠാമുളളെന്നചൊല്ലിടുന്നിതുബുദ്ധജനം *
ഇല്ലാത്തദൈവത്തിനുള്ളജ്ഞാനസംഭ്രമിക്കും നിശ്ചിതംനിത്യത്വ
മില്ലെന്നതുധരിക്കണം * ഏതെന്നതദ്വൈതത്തെബ്രഹ്മമെന്നതും
ചെയ്ത ശങ്കുടാതെഭവാനെന്നതുമാറിത്തീല * യാതൊന്നാനിത്യ
ശുദ്ധബുദ്ധാദിസ്വഭാവമോ മുക്തിസാധനംതമ്മിലകലമുണ്ടുവാ
രും * തന്ത്രവവലിയായശങ്കയുണ്ടിരിക്കുള്ളിൽ വർത്തിച്ചിടുന്ന
തില്ലൊളളിതനെയാകാവാനും * നിന്തിയവടിയാഴിഞ്ഞാരുമില്ലാ
മെടത്തും സന്തൊഷംവളരുമാരുളിച്ചെയ്തിടണം * അന്തമെപര
ബ്രഹ്മംയൽകൃതപ്രപഞ്ചത്വം നിണ്ണയനിസ്സന്ദേഹപ്രകൃതങ്ങ
ളാത്സദാ * ബ്രഹ്മാദിഗുണപര്യന്തംഗതസ്കലവും നിർമ്മലമെന്ന
മയമാകയാലന്നംബ്രഹ്മം * യാതൊരാളതിവഹിദൈവകൽചെ
യ്തിടുന്ന താദിത്യൻതന്നെപ്രാപിച്ചിടമതാദിത്യനും * വൃഷ്ടിയെ
പ്രേയിപ്പിച്ചുവിശ്വപാത്തയെല്ലാമൊക്കെ പൂജാർക്കിടുന്നിതുജന്തുക്കൾ
തങ്ങളെയും * ഷഡധിയെന്നുംചൊല്ലെസർവ്വപ്രാണിനാമിഹ കല്പി
തമാദൊധാത്രാപ്രാണയാത്രോപായാത്മം * അന്നത്താൽവലി
ക്കുന്നനിത്യവൃഷ്ടിവജാല മന്നംകൂടാത്തീൽജന്തുവിശ്വമരിച്ചുചൊം *
ഗവ്യംവൃഷ്ടാലേവിതാദൈവതമാരും ജീവിച്ചുസുവിച്ചുപുഷ്പന്മാ
രായുരവുനും * ദൈവകൾമാറ്റമുള്ളാരുപ്രീതിയെപ്രാപിക്കുന്നു സ്വാ
മരജംഗമങ്ങളൊക്കെയെന്നമയം * അന്നമിപ്രപഞ്ചത്തെധരിക്ക
ന്നതുറനും അന്നമെപരമയാഗതിയുമെല്ലാവരും * സപ്തധാതു
ക്കളെല്ലാംവലിപ്പംദൈവങ്ങൾമാരും സപ്തമതിൽശക്തമത്രയംശക്ത

ജ്ഞമല്ലോ * യാതൊരുശുക്ലംപ്രസവാത്മകമാകുന്നതും യാതൊരാ
നന്ദരൂപമായെഴുംബ്രഹ്മബീജം * സെവിതമായൊരന്നംപ്രാപിച്ചു
രസസാരം സ്രീപുമാനാക്ഷരകതശുക്ലങ്ങൾവർദ്ധിക്കുന്നു * ഉല്പാദിക്കു
ന്നിതുകൊണ്ടെല്ലാവിശ്വമെല്ലാ മുറുപ്പിൽധരിച്ചുകൊള്ളു
ണമിച്ചൊന്നതെല്ലാം— നാല്പത്തൊട്ടാമദ്ധ്യായംചൊല്ലിയ നിനി
ശ്ശേഷം മെല്ലെടുച്ചുകുടിഞ്ഞാൻകഥകൾചൊല്ലിടവൻ *

നാല്പത്തൊട്ടാം അദ്ധ്യായം.

നാരിതന്നുടെദോഷംകൂടാതെയൊന്നിന്നാൽ പൂരുഷവീര്യം
പരമാനന്ദസാരാത്മകം * സമ്പാദിച്ചിട്ടമതുസംയോഗത്തിങ്കല
തി സംഭൂതങ്ങളാകുമെന്നൊന്നാകുകവല്യത്താൽ * കൈശ്വവാ
യനാസമിതിനാകിയശുക്ലം വാട്ടുമെന്നിയെഗർഭപാത്രസഞ്ചിതമാ
യാൽ * ഏകരാത്രെന്നാചന്നശാണിതത്തൊട്ടുകൂടും ഏകമാണ്ഡ
ലശുക്ലശ്ശാണിതമെന്നേരും * ഭൂതങ്ങളൊടുതത്രധാതുകളൊടു
പുത്രാ സാദരകർമ്മവശാനുഗനായൊരുജീവൻ * യൊനിയപ്ര
വേശിക്കുമെന്നൊരുതിൽവെച്ചു രക്തമെറുകിൽനാരിശുക്ലമെറുകിൽപു
മാൻ * ഭതീടുമെറുകിൽനാപുംസകമാണ്ഡയമെല്ലാ * തത്രാപിമ
നപ്രാണേന്ദ്രിയവിജ്ഞാനസുഖം യസ്മതിധാരണാപ്രജ്ഞാപ്രയു
ക്താദികളും * ട്ടുവെച്ചാമംകാരപ്രരണകരവണ്ണാകൃതി സ്വപ്ന
ദൈവപ്രീതിമഷ്ടങ്ങളുഭവാഭവം * ദൈവത്തെപരിഗ്രഹിച്ചിട്ടവ
നിച്ഛിച്ചൊരു ദൈവിതന്നെസംഗീകഭാവങ്ങളുവയെല്ലാം * പ്രാകൃത
നായകർമ്മാൽഭൂതങ്ങളെന്നൊന്നും ധാത്രാദിപഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽമു
ഖ്യനായൊടു * ആദ്യായസ്ഥിതിചെയ്യുമതിനാൽധാതുതാനും മു
ന്തിലൊമാസത്തുകൽവിടന്നതുംക്രമത്താലെ * തൽക്കൈശ്വവാവ
നാപാവനനായുടെശക്ത്യാ മിക്കതുംശേഷിച്ചുകാരിന്ദ്രത്തെപ്രാപി
ച്ചിടും * രണ്ടാംമാസത്തിൽദൈവംശീതൊണ്ണവായുക്കളും ലുബധപാ
കാൽമാംസവിന്ദധമായ്പ്രാപിച്ചിടും * തന്നുടെധർമ്മഗുണയുക്ത
മാണ്ഡലഭൂതം * തന്നംശയുക്തിയൊടുമിളക്കംതുടങ്ങിടും * മൂന്നാം
മാസത്തിൽവിനെശ്ശബ്ദശ്രോത്രങ്ങൾബലം സൂക്ഷ്മാവേഷണം
ദാഡ്പ്രലംഘനതപവിവികൃതതപം * സൂക്ഷ്മതപസുഷിരതപമെറിവ
കളെബരെ * ആകാശഗുണങ്ങളെന്നറിഞ്ഞീടുകവെന്ന മാക
വെചൊല്ലിട്ടവാനാവതല്ലെന്നാൽ * ഗമനാഗമനമംഗ
പ്രസാരണബലം ബലതപശ്രീന്ദ്രിയകേക്കുശതപമിവയെല്ലാം * വാ
യുതൽഗുണങ്ങളെന്നറിഞ്ഞീടുവിൻവിനെ നയനവിവർത്തിയുമംഗ
ത്വീകരണതപവും * സതതവണ്ണംശൈശ്വര്യമംഗസൈശ്വര്യങ്ങളും സ

നാപത്രപമഷാദ്യങ്ങളുതെജൊഗുണം * ഗാന്ത്രമാദ്വരസനെ
സ്രിയംസ്തിശ്ചതപവും ശൈത്യവൃക്തിനതപവുമുണ്ണിൻഗുണങ്ങൾ
ചൊൽ * ഗന്ധപ്രാണവും മൃജവിഗ്രഹഗരിമയും ചിന്തിക്കിൽഭൂ
മിയുടെഗുണങ്ങളറിഞ്ഞാലും * നാലാംമാസത്തിലുണ്ടാതെയുംകൈ
കാൽകളും കാലഗഭിന്നിപ്പുണ്ടാമൊരൊരൊമനോരഥം * നാരിതൻ
മനോരഥംനൽകെന്നമല്ലെന്നാകിൽ വൈത്രപ്യരോഗാദികളുണ്ടാകും
പ്രജകൾക്കും * അഞ്ചാംമാസത്തിൽ പൂഷ്കരംശവുമസ്ഥികളും ചെഞ്ച
മ്മെരയധിരവുസംഭവിച്ചിട്ടുമല്ലൊ * ഉണ്ടാകുംകാലകൃമാലംഗങ്ങൾ
ക്കൊക്കെസ്ഥായും ഉണ്ടായ്തന്നീട്ടുമാറാംമാസത്തിൽവിരലുകൾ *
കേശരൊമങ്ങളുംഗപ്രത്യംഗപൂർത്തിയൊടു മാത്രമെചതന്ത്രംമനോ
വൈകാല്യങ്ങളുമുണ്ടാം * ഏഴാംമാസത്തിൽകർമ്മയസ്രിയതനായ
ജീവൻ വാഴുന്നചഞ്ചഭൂതാത്മകമംഭദധത്തിങ്കൽ * നാഡികൾ
ശിരസ്സായുസഞ്ചയാനപിതമായാൽ നാഡികളാശ്രയമായ്തന്നുവായു
ക്കളുണ്ടാം * ദൊഷങ്ങൾസിരകളെയാശ്രയിച്ചുണ്ടായ്തന്നു ദൊഷ
ങ്ങൾസമത്തുംകലാരോഗ്യമുണ്ടായ്തന്നു * സ്നായുക്കളെല്ലാമസ്ഥിബ
ന്ധനഭൂതങ്ങളാം കായത്തെതപചാപരിവെച്ചിതമാക്കുമെല്ലൊ *
കർമ്മസംലാതങ്ങളാലെത്രയുംപീഡയൊടും നിർമ്മലാത്മാവുഗഭി
ഃഭവിച്ചുമരുവുന്നു * എട്ടാംമാസത്തിലുണ്ടാംപ്രാകുജനസ്മൃതിയെ
ല്ലാ മൊട്ടുമെവൊറ്റത്തുകൂടാതെവെദനകളും * സന്തതംജരായു
ക്കുന്നാത്മനാഭഗവാനെ ചിന്തിച്ചുനന്നാചയ്ക്കുഴുപ്പുതളയൊ
ത്തും * എന്നയൊപുറപ്പെട്ടുകാളാവിരി വിനക്കുന്നു തനുള്ളിൽ
നിരൂപിച്ചസംകചിതാംഗത്തൊടും * കാജസ്സാകുന്നഗുണംപ്രാപി
ക്കുമെട്ടാമാസെ തെജസ്സുകലനാടൻജാതനാകിലുചൊൽ *
നവമദശമവാമാസെതൽകർമ്മവശാൽ പ്രബലനായസുതിപവ
നൻതന്നാലപ്പൊൾ * വന്നീട്ടുധൊമുഖമായുടൻഗർഭപാത്രെ അ
ന്നെരംകർമ്മയപ്രബലമാരുതനാൽ * യൊനിസംകടനിന്നുപു
റത്തുപുറപ്പെട്ടു പ്രാണികൾക്കുള്ളജനദുഃഖമെന്നൊന്നുചൊല്ലു *
പ്രാകതനഭൊകതവൃകർമ്മഘബഹുലബലാൽ ധാത്രിയിൽശാ
സമാത്രമായുടൻവീഴുമെല്ലൊ * ചക്കിലിട്ടമത്തിട്ടമുള്ളണ്ണക്കുന്ന
ക്കെയു മിഷ്ടുചണ്ഡങ്ങളെന്നപൊലെയാകുമെന്നൊ * യന്ത്രനി
ർമുക്തശരമെന്നതുപൊലെയാനി യന്ത്രപീഡനംകൊണ്ടുമുഹൂർത്ത
നാകിലുചൊ * യൊനിസ്സൾവുഞ്ചാഹ്വായുസ്സൾവുകൂടി ജ്ഞാനവും
പൂർവ്വജനസ്മൃതിയുംനശിച്ചുപൊ * ഭക്താനരസചരിമാണത്തിൻകൃമ
വശാൽ സപ്തഭദ്രദൈവത്തിച്ചിട്ടുമെധാതുക്കളും * തദുക്തമാംസ
മെദൊസ്ഥിസ്ഥിതികളുംമജ്ജാ ശുക്ലമായതുബലംദൈവികൾക്കെല്ലാ
മൊത്താൽ * ഭരതധാതുക്കളുടെയുംപരിമാണതപി സ്മൃതികൾ

[illegible]

നാല്പത്തൊമ്പതാം അദ്ധ്യായം.

രാജാവു ജനകനും ചൊടിച്ചാനസിതനൊ കാശ്മീരിനിരു
വടിയരുളിച്ചെയ്തടണം * വിരമമുത്രപാത്രമാകുമെന്തെയെ
ല്ലൊഭവാൻ ബ്രാഹ്മണമെന്നരുചെയ്ത ചെമ്പീലതിനിക്കെതും * എന്ന
തുകെട്ടനരമസിതനരുചെയ്തു നിണ്ണയം വരുത്തുവാൻ കെട്ടാലുയ
മാതതപം * ഇത്യാദ്യഭവദ്യായം കൊണ്ടുടൻ ജനകനൊ ഭവ്യാ
തമജ്ഞാനമുപദേശിച്ചാനസിതനും * അതിനാൽ ഗതിവന്ന ജനക
നരപതി കുതുകാരണം നിനക്കുപദേശിച്ചു ഞാനും * അപൈത
ജ്ഞാനമെവം കാത്തവീർച്ചാജ്ജനന ഭത്താത്രേയനുമുപദേശിച്ചുവഴി
പൊലെ * യാത്രയുമയപ്പിച്ചു മറഞ്ഞു ഭത്താത്രേയൻ കാത്തവീർ
ചും കൃതാർത്ഥനാമഭവിനാൻ — അദ്ധ്യായമവതു മൂന്നിരുന്നിനെ
കഴിഞ്ഞിതു ബുദ്ധിമാനായ നൃപൻ സഗൗരവത്തുനരനും *

അമ്പത്തിനാലാം അദ്ധ്യായം.

ചൊടിച്ചവസിഷ്ഠനൊടു ജ്ഞാനവൃത്താന്തങ്ങൾ മൊഴിഞ്ഞൊ
ടരുളിച്ചെയ്യണമെന്നതുനരനും * മന്ദാരാസമുചെയ്തു വസിഷ്ഠനരു
ചെയ്തു നന്ദിച്ചുകെട്ടാലുനിചെല്ലുവനിനിയും ഞാൻ * സമുദ്രീ
പാധിപതിയാകിയ കാത്തവീർച്ച നല്ലിനുകലമെഴുതിരുന്നെന്നൊരു
ദിനം * ആസ്ഥാനമദ്ധ്യപചെന്നാസ്ഥയാമഭവിനാൻ പാതമി
വസം പലവിധതനായ് സിംഹാസനേ * രത്നാഭിഷിതസ്തംഭസം
സ്രാകനകാഡ്യം വൃത്രാദിനീലാപലപത്മപലകകുമാരം * പത്മ
രാഗാശുദ്ധനവദികാസശാഭിതം വജ്രസാപാനലസദൈവ്യ
യുദ്ധാശരാത്തമം * രത്നസഞ്ചയകവാടാഗ്നീവിരാജിതം തത്രത
ത്രൈവരതാദീധിതിപ്രദീപിതം * ദിവ്യപുഷ്പൗഘമാല്യശാഭിതം മ
നോഹരം ദിവ്യചന്ദനാപകസംസിക്തസുഗന്ധാഡ്യം * വിചിത്ര
വിതാനാഡ്യചക്രസുധുചിതം വിചിത്രമുക്താഭാമണ്ഡിതമതി
നമ്രൈ * സുവണ്ണയെദിവ്യകുങ്കുമവാസോപാച്ഛാദനവരത്താ
വ്യഗ്രജനൈവിവിഷ്ടരമഞ്ചൈ * ചെന്നിരുന്നിതു നൃപനൊരവു
ശാഭനയാടെ സ്വണ്ണാശരലൈരൂദിനാധീശപരനെന്നപൊലെ *
സുതമാഗധവനിസ്തുതിപാഠകന്മാരാൽ സാദരം സ്തുതിക്കപ്പെട്ട നൃപ
ശ്രീനാരാകം * മാഗധമന്ത്രികരുപാഞ്ചാലവിഭിമകൈ കയമോളവ
യടുക്കത്തു ചെന്നിരിക്കാരി * കൊസലകലിംഗസൗഖീരസാലെപാശീ
നര ത്രിഗത്താത്രേയസൈന്ധവസ്യജയന്മാരും * കാഞ്ചൊജേശാ

സ്നാനോത്സവംഗൈശ്വര്യം കാശ്മീരജ്ഞാനാംബുജനാഭംപാരസി
 കരം * ഓളകാശസൗരാജ്യനാഭംശങ്കരനാഭം വൈദ്യകീരതക
 നൈഷധനൃപനാഭം * ചോളകരളപാണ്ഡ്യനാഭംമരണ
 വെണ്ണാ സാഗരാനന്ദാസികളായഭൂപനാഭരല്ലം * സെവിച്ചു
 ശലഭമരുവുന്നതിൻമേലൂ ശൈലീച്ചമരവിനാൻകാത്തവീഴ്ത്തു
 നരം * വിദപപ്രൊഡനാർമുനിശ്രേഷ്ഠനാർവിപ്രനന്ദാർ ന
 ത്തതല്ലരമാരാംവാരമാനനിമാരം * ഗായകനാഭംമന്ത്രിപുനയു
 ശലഭം നായകനായനൃപവീരനൈസെവിച്ചലം * പ്രീതനായ്
 സിംഹാസനംപൂക്കിടുന്നിടുന്നരം ഭൂദൈവത്തമന്തന്നെകാണാ
 യിവരുന്നതും * ആദിത്യൻതാനൊഫവ്യവാഹനൻതാനൊമറി
 നീളശംതെജസ്സമറാക്ഷ്വകണ്ടിപ്പല്ലം * ഇത്ഥമൊത്തല്ലാവരം
 സംഭവത്തൊട്ടുത മുത്ഥാനചെയ്തുവസിച്ച്ടിനാർസഭ്യനാഭം *
 തന്നെപ്പൊരിതൻതന്നൊട്ടുംകിടയല്ലൊ മനവൻതാനു
 ത്ഥാനചെയ്തുവന്നങ്ങിനാൻ— അദ്ധ്യായമൻപത്തുനാലുകതൊ
 നിതിപ്പൊ ഉത്രാനന്ദനകെട്ടുകൊള്ളുവിൻകഥാശൈലം *

അമ്പത്തഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

കാഞ്ചനാസനപുനരിരുത്തിയമാവിധി വാണരയാപാ
 ദ്യാഗ്ദ്ധ്യാദികൊണ്ടുപൂജിച്ചിടിനാൻ * പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽവീണട
 ന്നമസ്കരിച്ചാദരപൂർവ്വംവിനയാനപിതനായിച്ചൊന്നാൻ * രാജ്യ
 വാഹനബലകാശാദിസമസ്തവും പുഷ്പനാഭവൽപാദാഞ്ജങ്ങളിൽ
 സമർപ്പിച്ചെൻ * എന്തുതാൻവെണ്ടതിനിയെന്നുചൊരിച്ചനരം
 സത്തുച്ചാതനാവിപ്രശ്രേഷ്ഠനുമരചെയ്താൻ * ഭൂപതികലശ്രേഷ്ഠ
 സാദരമിന്നാലും ഭൂപതിന്ദ്രാഗ്രനാഭമിവിപ്പിൻമുന്നൊപ്പാലെ *
 പിന്നെയുംമധുരമായ്ശൊഭനവാക്യംകൊണ്ടു മനവനൊടുവിപ്ര
 ശ്രേഷ്ഠനുമരചെയ്താൻ * പുത്രപൗത്രാദിമിത്രകളുരൂത്യാദികൾ
 കൈര്യംസൗഖ്യമല്ലിനിന്നൊടൊജ്ഞതികൽ * യോഗവൈഭവ
 ഗുണാവൈതനായൈശ്വര്യംപൂണ്ടകനാഭവാനൊഴിഞ്ഞാരിഹ
 ലൊകത്തിങ്കൽ * സർവ്വദീപങ്ങളെയുടക്കിരക്ഷിക്കുന്നൊരുവീവാ
 ലനാരവമുന്നമുണ്ടായിലാഭം * യാദവകുലംനിന്നാൽപാവിതമാ
 യിതിപ്പൊൾ പ്രാതിയുജ്ജഗത്തികലാക്കവെപരനിതു * ദിവ്യ
 നാന്നിന്നാലിന്നൊടവകൾപിതൃകളും ഹവ്യഗവ്യാദികളാൽതൃപ്തരാ
 യ്നാരെല്ലൊ * അത്ഥികൾധനംകൊണ്ടുംലൊകങ്ങൾഗുണംകൊ
 ണ്ടും അത്യുത്ഥംസത്തുച്ചനാരായണധരണിയിൽ * സത്യാധാദിക

അമ്പത്താം അദ്ധ്യായം.

ഹെമയന്ത്രപദ്മഭൂപാലനാരായണന്റെയും ഗെഹങ്ങൾ
 തൊറുമയച്ചിടിനാൻ പ്രീതിയായുടെ * തെരിലെറിനാൻ ധനുർ
 ഞങ്ങളോടും മോദാ ശുഭനാരായണസ്വന്തരാനുപരോടും ദേശ
 ഞാൻ പുരങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങൾ ഗോഷ്ടങ്ങളും ദർശിച്ചു ഞാൻ രാമിപ്പുകു
 ഞാൻ തീർത്ഥങ്ങളും * വാഹിനികളും കടന്നു തെരിശിലെ പെൻ മോ
 ഹനമായ വിസ്താപവത് പാദപുഷ്പാർ * അന്നെരം കാണാത്ത
 കാണാനുമാഹരം * ധന്യപാദപലതാഗ്രന്തസംകലസ്ഥലം *
 സതപസ്വജ്വലപരിസവിതമനുപമം വിസ്തൃതം വിഹംഗവൃന്ദാരാ
 ക്ഷുഭകളും * തന്മദ്ധ്യശിഷ്യജനകീർണ്ണമാശ്രമം മമ നിമ്ബലം നിഖി
 ലലാകാശം പ്രദീപ്യം * പത്രപുഷ്പോപമലപകുസംയുക്ത
 വൃക്ഷം പത്രികൾ മധുവ്രതനാദോഹനകരം * ശൈത്യസൗര്യ
 മാനുമാരുതനോഹരം പ്രീത്യാകണ്ഠാണാമെവിനാൻ നൃപാ
 ധിപദ് * തെരിൽ നിന്നിഴിഞ്ഞിരുന്നിട്രിയങ്ങളെ ജയിച്ചാരുധി
 ചാരാലിനിദിവനധ്വാനം ചെല്ലാർ * തൽക്കാലമെന്നെ നോക്കി
 രംഭുവെത്താടും അഗ്നിദിവനം വനം ദമിച്ചു തുടങ്ങിനാൻ * ആ
 ശ്രമം ദീയമാമന്തസന്ത്യാജ്ഞിപ്ര മാശ്രയാശാഷ്ടാക്ഷപനാരായ
 ശിഷ്യഗണം ഭൂപതിയോടു ചെന്നു പാഞ്ഞാരിതു മൂലം പാപമെന്നി
 യെ ഭയാനില്ലായ്മ പലമേതും * വെറുതെ ജന്തുക്കളെ കൊല്ലുന്ന ജന
 ഞാൻ ക്കു ദുരിതമോഴിഞ്ഞാനും ശേഷിപ്പതില്ലാത്തതും * ഭൂപനമ
 രിനടനത്തരം ചൊല്ലിലെതും താപനശിഷ്യരെല്ലാമെന്നെയും വ
 ന്നുകണ്ടാർ * അക്കാലം ഞാനും ബാലാലവിടെയില്ലാത്തൊരു ത
 ക്കും കണ്ടു നിതാനമാശ്രമം ദമിപ്പിച്ചാർ * നിന്നുടൊരാളുമായൊ
 ഭ്യോപുരം പ്രാപിച്ചിട്ടു ഞാനെത്ര വചസിപ്പിച്ചിടുന്നതിൽ മൂലം—
 നിന്നുടൊപ്പം പിതാമഹനാത്രയായാൻ തന്നെപ്പത്രനായ ഭൂപ
 തിസത്യവ്രതൻ പിന്നെയും ത്രിശങ്കവന്നുണ്ടായിനാമമവൻ വ
 ന്നിതു പണ്ഡാലനായ് ഗൃഹശാപത്താലുപാധം * മന്നവൻത്രയോ
 രുണനെന്നൊരാളുത്തിലാക്കി ചെന്നു കാണാനുപകുതപസ്സു തുടങ്ങി
 നാൻ * പന്തീരാണ്ടയൊഭ്യയരേക്ഷിച്ചു വസിപ്പിച്ചു ഞാൻ സന്താ
 പം ത്രിശങ്കവിന്നാക്കാലം തീർന്നു * കൌശികപ്രസാദത്താൽ
 ത്രിശങ്കവിശുദ്ധനായ് ആശയാനന്ദപൂണ്ടു രാജ്യവും വാണീടിനാൻ *
 പിന്നെ ശിഷ്യരുമായി ചെന്നു ഞാനതു നേരം മന്നവൻ കാത്തവീടു
 ന് ചെല്ലുകയും ചെയ്താൻ * ഭൂതിയായ് കിടക്കുന്നൊരാശ്രമം കണ്ട
 നെരം ജാതരൊഴെണ്ണശപിച്ചിടിനാനവനെ ഞാൻ * നിന്നെ
 കാൾ പ്രസിദ്ധനായ് ചെല്ലി ജ്ഞാതാനപയെ വന്നുടൻ ജനിപ്പിടും

നിന്നുടനാമത്തൊടും ധന്യനായൊരുപൻപിന്നെനിൻകീർത്തി
യെല്ലാ മനുതൊട്ടതിഷ്ഠിണമൊയ്ക്കരുമറികനി * യാതനാമാനപിത
നായ് ചമയുന്റീയുത്ത്വ പ്രാതിയുമജ്ജനനെന്നവനൊയ്ക്കരുമത്രെ *
സമസ്രനാശ്ശതപങ്കൊണ്ടുള്ളൊരുമദമെല്ലാം മഹത്വമെറ്റുമുഷി
ബാലകൻകളുത്തിടും * ബ്രഹ്മഹത്യാദോഷവുമുണ്ടാകാനിനക്കി
നി ദുർദ്ധംകൊണ്ടുയലേവരികമരണവും * ഇതിനെശംപചൈ
ത്യപിന്നെയുംതപാബലാൽ തിങ്ങീടവനുമെന്നല്ലാലെനിമി
ച്ചെന്നെല്ലാ * ത്രിശങ്കതനയനായുണ്ടായിഹരിശ്ചന്ദ്ര നശങ്കം
വൈരികളെജ്ജയിച്ചുവാനാവൻ * ഇഷ്ടപാകവരിക്കയാൽനി
ങ്ങൊക്കുഗുരുവായ്ഞാൻ ദുഃഖവൃന്തീന്തുവസിച്ച്ഛിടനെനിത്രനാ
ളും—ശാപത്തെക്കൊട്ടനരംകാത്തവീർച്ചാജ്ജനനും താപത്തെപ്പു
ണ്ടീലിത്ഥംകുഞ്ചമെന്നറക്കയാൽ— അമ്പത്തൊഴ്ചായയുചൊല്ലി
യെൻനിങ്ങൊക്കിതി ലിവമുണ്ടെങ്കിലിന്നുംചൊല്ലുവൻകഥാശെ
ഷം *

അമ്പത്തെഴാമ അദ്ധ്യായം.

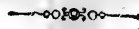
വസിഷ്ഠതപാധനൻസഗരപുത്രനെ രസിപ്പിച്ചിതു
കഥപലതുംപറഞ്ഞവൻ * ഭാഗ്വതവീരമണനാമവൈകുണ്ഠനതുകാലം
ഭാഗ്വതപന്ഥത്തിങ്കൽരാമനാസ്തിാനിതു * കെട്ടുകൊണ്ടാലുവത്സ
തൽപ്രകാരങ്ങളെല്ലാം കെട്ടാൽവന്നിടുംമൊക്കുചില്ലസംശയമെ
തും—ഉണ്ടായികുശാംബനാരാജാവുധർമ്മജ്ഞനായ് ഉണ്ടായിലവ
നൊരുസന്തതിയതുകാലം * വൃത്രവൈദികുസുമനായിനിക്കുണ്ടാക
ണം പുത്രനെനവപക്ഷിച്ചുതപസ്സുതുടങ്ങിനാൻ * അക്കാലംകു
ശാംബനപുത്രനായ്ചിറന്നിതു ശക്രനുംഗാനിയെന്നുംവിചാരനാ
മത്തൊടും * മക്ഷിച്ചുധർമ്മത്തൊടെഗാനിന്ദുഭൂമണ്ഡലം വിചാര
കീർത്തിപ്പുണ്ടുവസിക്കുംകാലത്തിങ്കൽ * ഉണ്ടായിസത്യവതിയെ
നൊരുപുത്രിതാനും തണ്ടാർമാനിനിയൊടുതുല്യയായ്ഗുണങ്ങളാ
ൽ * തല്ലാലമുച്ഛികനായിടിനഭൂഗുരൂഷ്ണൻ മുഖ്യനാകിയഗാഥീ
തന്നെയുചെന്നുകണ്ടാൻ * കന്യാത്വീയായമുനിഗുഹസ്ഥശ്രമ
മിനി നന്നായിരക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളൊരാശയാലെ * ഗാഥിയും
യഥാവിധിസല്ലഭിച്ചിരുത്തിനാൻ സാദരചൊദിച്ചിതുവന്നകാ
ണത്തെയും * അന്നെരംഗാഥിയൊടുചൊല്ലിനാറുചികനും വന്ന
കാരണചൊല്ലാംകെട്ടാലുംമഹാമതെ * താതനെന്നൊടുചൊ
ന്നാൻനീയിനിഗുഹസ്ഥനായ് ആദിത്യയന്മാരെരുമിവിജന

ത്തെയും * മൊദനപിതൃക്കളെയുംഭൂതഗണത്തെയും സാദരംവ
ഞ്ചയജ്ഞത്താൽപ്രസാദിപ്പിക്കണം * എന്നതുകെട്ടുതാനുംതവ
സംസമപ്പിച്ചു വന്നിതുവാനൊടകന്യാത്ഥിയായിട്ടുതാൻ * അ
ത്ഥികളുവെക്കിച്ചതൊപ്പയംക്കുണംകൊണ്ടു സിദ്ധിപ്പിച്ചിടുംദാന
ശിലന്മാർപലരുണ്ടു * ഭൈമുണ്ടവരിൽവെച്ചെഷണീവിദപാമ്പാരി
ലാദരവെവരുന്നോരുസർപ്പജ്ഞാനെല്ലൊന്നും * എന്നൊതുനിന്നെ
വന്നുകണ്ടിതുമധീപതെ കന്യകതന്നെമനരുകണംമടിയാതെ *
എല്ലാജാതിയുംകൊടുത്തിടണമൊരുത്തനു കല്യാണാംഗിയെയെ
ന്നനിണ്ണയമെല്ലാസഖെ * എങ്കിലിതിനിക്കാകിൽനല്ലതുവന്നു
ടും സങ്കടംനിന്നക്കാരജാതിയുംവരായല്ലൊ * ഇത്തരമുചികൻത
ൻവാക്കുകൾകെട്ടുന്നരം ചിത്തത്തിൽനിരൂപിച്ചുഗാഥിയുപലത
രം * വന്യഭാജനൻമുനികൊപനൻവിരൂപനി കന്യകാസുകമ
ർകൊമളാമനൊഥരീ * തങ്ങളിലടക്കയില്ലൊന്നുകൊണ്ടുമെപ്പന
രെങ്ങിനകൊടുക്കുന്നതെന്നൊടമകളുതാൻ * പുത്രിയെതരിക
യില്ലെന്നുതാൻചൊല്ലിടുകിൽ ശ്രദ്ധനാമുനിയെന്നഭസ്മമാക്കീട
മല്ലൊ * തിങ്ങിടുംമനൊരഥംനിവൃത്തിപ്പിച്ചിടവാ നെങ്ങിനെയൊ
വുനമുക്കെന്നതുദറിഞ്ഞീല * എന്നതിന്നുപായമൊത്തെന്നെരമുനി
യൊടു മനവൻതാനുംപാഞ്ഞരീടിനാനനാദരം * പണ്ടെയുണ്ടെ
ന്നാലൊരുസമയംചെയ്തിട്ടതു കൊണ്ടുതാൻവിഷാദിച്ചമിണ്ടാതെ
യിരിക്കുന്നു * എത്രയുംനല്ലപാത്രമെന്നുള്ളമൊദംകൊണ്ടും സത്യ
വില്ലെടുംവരുമെന്നുള്ളഭയംകൊണ്ടും * ധർമ്മകൃഷ്ണമമമാനസം
ധൊളായതെ ധർമ്മജ്ഞാത്തമേവൽസങ്കല്പംപ്രമാണമെ * ഗാ
ഥിതൻവാക്കുകെട്ടുചൊല്ലിനാനുചീകനം മെദിനീപതെകന്യാശു
ല്ക്കമെന്നെന്നുചൊൽനീ * ശക്യമെന്നാകിലതുതന്നെടൻകന്യാത
ന്നെ കണ്യാളായമാവിധിതൃപ്തിവന്നിടുംവണ്ണം * എന്നതുകെട്ട
ന്നെരംഗാഥിയുമുദയത്താൻ കന്യകാശുല്ക്കമെകെട്ടാലുംമൊമു
ന്നെ * ശ്യാമകകണ്ണങ്ങളായ് സഫ്രസ്പർശിതകൾ സൊമസങ്കാ
ശങ്ങളായ് വെണമെന്നതെയുള്ള * എന്നൊരുദണ്ഡമതിനെങ്കിൽ
താനവയുമായ് അന്തികെവന്നിടവെന്നെഴുന്നെള്ളിമുനി * വാ
രിധിയൊടുചെന്നുചൊല്ലിനാനുചീകനം പാരാതെന്നുകീടിനാനം
ബുധിവാചികളു * ഭൂപതിചൊന്നഗുണസംഖ്യകളൊടുംകൂടി താ
വസാത്തമെന്നുകീടിനാൻസമുദ്രവും * താനഥമുലത്തികൽ
നിന്നടൻകരരിനാൻ അന്നിലമശ്ചതീർത്ഥമെന്നുചൊല്ലുന്നിതി
ന്നും * അശ്ചസഞ്ചയത്തൊടുംതാപസൻപൊയവഴി അശ്ചങ്ങളു
ടെശക്യന്മുത്രങ്ങൾ വീഴ്ത്താലെ * ഉണ്ടായിതശ്ചശക്യദാഖ്യയാമ്മ
മാനദീ ചണ്ഡവെഗൊട്ടുൽപ്രവാഹത്തൊടുമുകാലം * താവ

സൻകന്യാകണ്ഠമാകിയപുരവരം പ്രാപിച്ചുവാജി കളെഗാമിഷ്ണ
രുകീടിനാൻ * കന്യാകാരതാത്തെയുമെന്നരംഗാമിതാനും വന്നസ
ന്തൊഷ്ണത്തൊടുമെന്നരുകീടിനാൻ * താപസോത്തമൻവിവാ
ഹംചെയ്തയഥാവിധി ഭൂപതിതന്നാലനുജ്ഞാതനായ്നടക്കൊ
ണ്ടാൻ * ആശ്രമത്തുകൽചെന്നപ്പുകുതൻഭാര്യയൊടു മാത്രയാശ
നനെയുംരക്ഷിച്ചുവരുവിനാൻ * പതിതൻപ്രിയത്തെച്ചെയ്യിട്ടവാ
സുചികനും രതകാഞ്ചനങ്ങളാൽനിർമ്മിച്ചഭവനവും * മന്യുങ്ങ
ളായുള്ളാരാമങ്ങളുംവാപികളും ധാന്യങ്ങൾധനങ്ങളുംനാരികൾന
രന്മാരും * ഭോഗസാധനങ്ങളുംനിർമ്മിച്ചമനസ്സിനാൽ രാഗവുമ
ന്യോന്യംപുറണ്ടുകൊണ്ടതരുവിനാൻ * നിർമ്മിച്ചമനസ്സിനാൽ ധ്യാ
നെന്നസമസ്തവും ധർമ്മബ്രഹ്മസ്ഥകർമ്മങ്ങളുംചെയ്തു നിത്യം * മൊ
ദനവാഴ്ചകാലമെകദാസത്യവതി സാദരംഭജ്ഞാവിനൊവന്ദിച്ചു
ചൊല്ലീടിനാൻ * തപസ്സുസാദത്താൽകലസന്താനുജ്യത്ഥമാ
യ് സൽപ്പാദനായിട്ടാരുപുത്രനുണ്ടാകവെണം * മാതാവുചെ
ററിട്ടിനിഷേത്രയുഗ്മണവാനായ് ഭാരതാവുമുണ്ടാകെണമെന്നചെ
ക്കിച്ചുമുഖം * മൊമശരണാനംകൊണ്ടുരണ്ടുപിണ്ഡങ്ങൾനിജ
ഭാമിനിയുടെകുന്തിതൻറകിനാസുചികനും * ഭേദകളിതുനിന്നാക്ക
മ്മെക്കമനൊപിണ്ഡം പുത്രസംഭവപ്രദമുപഭോക്തവ്യമെന്ദോ *
ഭജ്ഞാവിനൊടുമന്ത്രപിണ്ഡങ്ങൾവാങ്ങിക്കൊണ്ടു സതപരമാത്ര
സമീപത്തെസംപ്രാപിച്ചവൻ * മാതാവിൻമന്ത്രപിണ്ഡംകൊ
ടുപ്പാത്തുടങ്ങുമ്പോൾ ചൈതസിനിരൂപിച്ചുചൊല്ലിനാൻജനനി
യും * വന്തെക്കളെല്ലാവരുംസൽഗുണവാനാരായ പുത്രന്മാ
രുണ്ടാവതിനിർമ്മിക്കുമെന്നുറനും * ആദോൽനിൻറപിണ്ഡ
മിനിഷ്ണ തന്നിട്ടുനി ലോകപൂജിതനായതാപസൻതവപതി *
തന്നുടെതപോബലംകൊണ്ടുസാധിക്കുമല്ലോ നിനുടെപുത്രൻഗു
ണോൽകൃഷ്ണനായ്നീടുവാൻ * ഏകിലങ്ങനെയെന്നവളുംനാൻ
കീടിനാൻ മംഗലാംഗികളുപയോഗിച്ചുപിണ്ഡങ്ങളും * ഗർഭവുമി
രുവർക്കുമുണ്ടായിതതുകാലം ഉല്പന്നകൗതുമലചിത്തമാരായാരുവ
ർ * തല്ലാലമാരുദിനന്തനുടയരികത്തു നില്ക്കുന്നപതിതനെ
ക്കുണ്ടുചികനുംചൊന്നാൻ * എത്രയുംമൗദാക്യതികെക്കൊണ്ടു
തെത്തുഭേദ വ്യത്യാസംവന്നുമന്ത്രപിണ്ഡങ്ങൾക്കെന്നുറനും * ഏ
ന്തിനുമമനിയാഗത്തെലംഘിച്ചുവുമാ സന്താപമതുലമെന്നൊ
ന്നില്ലരികനീ * നിന്മാതൃപിണ്ഡത്തുകൽക്കുതാതെമുണ്ണെല്ലാ
ബ്രഹ്മതജ്ഞെല്ലാവിൻപിണ്ഡമെന്നതിനാലെ * ക്ഷത്രാചാര
തപംഭവിച്ചിട്ടുമെന്നരികനിൻ പുത്രനമാതാവുതൻപുത്രനാമവൻഭു
വി * ബ്രാഹ്മണാചാരയുക്തനായ്തരുമെന്നുറനും സമാജ്യമുണ്ടാ

സ്തംഭനിന്നുടേതനയനം * ഭത്താവിൻവചനങ്ങളിത്തരകെട്ടനെ
ര മത്സ്യതന്മളീതിയോടെപതിയുമുരചെയ്താൻ * മൽപുത്രൻഷ്ട്രാ
ചാരനായ്ക്കുന്നിടത്തുതല്ലാ തപൽപുത്രനായിട്ടെല്ലാത്താൻപെറ്റാ
ൽവന്നുതായം * മന്ത്രപിണ്ഡത്തിൻബലംനീങ്ങുകയില്ലെന്നാകി
ൽ സന്തതിമസുതനുണ്ടായ്ക്കുന്നിടനവർ * ഷ്ട്രാധർമ്മത്തെൊട്ട
സംയുക്തനായ്ക്കുന്നവൃതപൽ പൌത്രനാമവന്നതിന്നനുജ്ഞാൽ
കീടണം * ഏകിൽനിൻപൌത്രൻഷ്ട്രാചാരനായ്ക്കരിക്കത സങ്കട
മുണ്ടാകെണ്ടചെതസിമനൊരമര * താപസസന്താനമവനനുജ്ഞ
നൽകിടിനാൻ താപവുസത്യവതികാത്മനിതിന്നതഥാ * ദം
പതിമാതംപ്രീതിപൂണ്ടുവാണിടംകാലം സംഭവിച്ചിതുപുത്രനെത്ര
ജ്ഞതെജസ്സാടെ * ജാതകർമ്മാദികളുചെയ്താനന്യചികരം ജാ
തമൊദനപെരുമിട്ടിതുശുഭലഗ്ന * ലോകവിശ്വാതൻജമദഗ്നിയെ
ന്നതുകാലം ശൊകവുമകന്നിതുദമ്പതിമാർക്കുതൊപ്പാൻ * അഭിമൊ
ദനസുമുളുത്തംകൊഴുചികര മൂവനിച്ഛിതുജമദഗ്നിയായ്ക്കനയ
നെ * സാംഗമായുള്ളവദംഗ്രഹിപ്പിച്ചിതുസർവ്വം ശാസ്ത്രപാണി
ഷംപ്രീതനായിതുതപാധനൻ * പിന്നെയുമുചികരമുനാപുത്ര
നായുണ്ടാ സ്തനീതുവദവദംഗജശാസ്ത്രജ്ഞനാരായ് * ശുനഃ
പുഷ്പനഃശുനഃമരഹനഃശുനാലലാം ഗുലനെന്നവരുടെനാമങ്ങളു
രിഞ്ഞാലും— അമ്പത്തെട്ടാദ്ധ്യായവുചൊല്ലിയെന്നിനിശ്ശേഷ മ
മ്പോട്ടുചൊല്ലീടുവൻകെട്ടുകൊണ്ടാലുംനിങ്ങൾ *

അമ്പത്തെട്ടാം അദ്ധ്യായം

വിശ്വാതനായഗാമിതന്നുടേതനയനായ് അക്കാലംസത്യ
വതിതന്നുടേജനനീഷം * വിശ്വവിശ്വാതനായുണ്ടായ്ക്കുന്നാനവ
ന്നെല്ലാ വിശ്വാമിത്രാപ്തൻതപാവിതൃശശ്ശതങ്ങളും * സു
ഭ്യയമെന്നൊടൊരവർദ്ധിച്ചുമൂലമവൻ സതപരംരാജ്യമുപേക്ഷിച്ചു
കാനനംപുക്കൻ * വിപ്രതപംപ്രാപിച്ചിതുതപസാംബാലംകൊ
ണ്ടു തൽപ്രകാരങ്ങളെല്ലാംപില്ലാട്ടുചൊല്ലീടുവൻ—അംബരീഷനു
നരദധരചെയ്തിട്ടുവാനാ യ്ക്കനകനായശുനഃമരഹനനൾകീടിനാ
ൻ താപസസുചികരകാലത്തുവിശ്വാമിത്രൻ താപംകൂടാതെര
ക്ഷിച്ചീടിനാനവനെയും * അക്ഷമയൊക്കെചൊൽവാനില്ലവസ
രംജമ ദഗ്നിതന്നവസാകൾചൊല്ലുവൻകെട്ടാലുംനീ—ഏകിലൊജ
മദഗ്നിദ്രുപ്രദക്ഷിണംചെയ്തപകനാശനങ്ങളാൽതമ്മങ്ങളെല്ലാമാടി *
സഞ്ചരിച്ചിടുകാലമിഷ്ടപാകവശത്തിൽ സഞ്ജാതൻപ്രസന്ന

ജിത്താകിയനൃപശ്രേഷ്ഠൻ * തന്നടൈകളായരെന്നുകാമനാഥ
രി കവ്യകാതനെയവെഷ്ടിച്ചിതുജമദഗ്നി * ശാപശങ്കിതനായ
ഭൂപതികന്യാരത്നം താപസേന്ദ്രനുകൊടുത്തിടിനാൻമടിയാതെ *
നിമ്ബലാംഗിയെവിവാഹംചെയ്തജമദഗ്നി നമ്ബദാതീരെന്നല്ലൊരാ
ശ്രമമുണ്ടാക്കിനാൻ * ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തെയുംരക്ഷിച്ചുധർമ്മത്താ
ടെ മഹത്വംവളയമാറിവിജ്ഞാലത്തുകൾ * ജുഗുപ്സുനാസുഹൃ
ത്രനുംവസുധുംവിശ്വവസു ക്രമത്താലെവന്നാലുപുത്രനാരുണ്ടായ്
ന്നു—അക്കാലംഭൂമിദൈവിഭൂമിഭാരത്തെക്കൊണ്ടു ഓലിച്ചുദൈവകു
മാരെന്നുവിശിഞ്ചനെ * കണ്ടുസങ്കടമറിയിച്ചനെരത്തുധാതാ വു
ണ്ടായതാപത്തൊടുപാല്പുടൽതീരുംപക്ഷ * ദൈവകളൊടുമുറി
മാരൊടുവെദംകൊണ്ടു ദൈവദൈവനെസ്തുതിച്ചൊരുനേരത്തുനാഥ
ൻ * പ്രത്യക്ഷീകരിച്ചരുളിച്ചെയ്താൻഭൂഭാരംഞാൻ സതപരത്ത്വീ
ടുവൻപൊയാലുമെങ്കിൽനിങ്ങൾ * എന്നരുൾചെയ്തനെരംധാതാ
വുണ്ടെവകളും വണസന്തോഷത്തൊടുചെന്നുമിരുംപുകാർ *
വൈകുണ്ഠൻനിജാംശത്താൽമായയാജമദഗ്നി യാകിയമുനിപ്രവരാ
ശ്രമംപ്രവേശിച്ചാൻ * ഭന്തുസംസ്ഥിതമായവൈഷ്ണവസ്വാമിമേരി
കുലംഗംഗഭംഗിയിച്ചുലാമരെന്നുകയും * ആർക്കുമെസമിച്ചുകൂടാതൊ
രുതെജസ്സിനാൽ നൊക്കിക്കൂടാനെചമഞ്ഞാളുമരെന്നുകയും * ഗ
ർഭംപുണ്ണമായിശോഭനമുള്ളത്ത്കൊണ്ടുകുൻപിന്നിതുലൊകര
ക്ഷാത്ഥമായെ * ഉത്തവിചാരിച്ചാനരന്ദൈവകഥസന്തോഷിച്ചാ ര
ല്ലരസ്സുകളില്ലാത്തവുത്തുടങ്ങിനാൻ * ഗന്ധവാഹനന്തരേമ
ന്ദാസ്തീശീടുന്നു ഗന്ധർവ്വസമുദയംപാടുന്നമധുരമായ് * ഉജ്ജ്വലിച്ചീ
ടുന്നിതുനിർബുദ്ധഗ്നികളും സജ്ജനഹൃദയവുസ്ഥാപിച്ചായ്ചമയുന്നു *
സിദ്ധന്മാക്കല്ലാമുള്ളിലാനന്ദംവളരുന്നു * താപസവരന്മാക്കും
ചാരണവരന്മാക്കും താപവുരീന്ദജിച്ചീടുന്നഭയമീനം * സാര
ജ്ഞന്മാരാവിദ്വാധരന്മാർമൊദിക്കുന്നു * ജാതനായൊരുസുതനെക്ക
ണ്ടുജമദഗ്നി ചോദവാരിധിതന്നിൽമഗ്നനായ്തവുന്നെരം *
കെറക്കായിതശരീരിവാക്കുമാകാശമാഴ്ച്ച് ഭാഗ്യവാനായനിനക്കി
ല്ലൊളുണ്ടായപുത്രൻ * ത്രൈലോക്യത്തിൽശ്രേഷ്ഠനായ്തരമൊ
രൊഹുണ മംഗലാക്രമവൈവൈചതസിവിചാരികിൽ * അസ്ര
ശസ്ത്രാത്ഥശാസ്ത്രശൌയ്യവീര്യങ്ങൾകൊണ്ടും ഉത്തമൻതപോദാന
പ്രജ്ഞാദൈധർയ്യങ്ങൾകൊണ്ടും * വിക്രമബലനയൊപായധർമ്മങ്ങ
ൾകൊണ്ടും ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാവിനയാചാരാദികൾകൊണ്ടും * ഇങ്ങി
നെയൊരുപുമാനില്ലെന്നുവന്നുകൂടും മംഗലാത്മാവെന്നൊരായണൻ
സമറിവൻ * ഇത്തരമശരീരിവാക്കുകേട്ടനന്തരം ചിത്താനന്ദവുമെ
ററംവർദ്ധിച്ചതെന്തെചൊൽവു * ജാതകർമ്മവുംചെയ്തശിഷ്യസഞ്ചയ

ത്തൊടും ജാതാനുരാഗംപതിയൊടുംവാണൊരുശേഷം * രാമനെ
ന്നാത്മജനനാമവ്യംവിളിച്ചിതു സാമോദമമിപ്പിച്ചാൻലൊകരെ
യെല്ലാമവൻ * താതനകാലമുപനിചിതുകുമാരൻ ചെദശാസ്ത്രങ്ങ
ളെല്ലാംശിക്ഷിച്ചുപഠിപ്പിച്ചാൻ * ചെന്നിതുവയസ്സുചിരമുദാരമനുപ
ന രന്നൊരുദിനത്താതൻകാനനമകംപുഷ്പാൻ * കസ്യമസമിതകു
ശാദികളാമമിപ്പാനായ് പ്രസഭംരണകയുമാശ്രമാജിരമെല്ലാം *
അടിച്ചുതളിച്ചുടൻവാരികൊണ്ടുപനീടുവാൻ ഘടത്തെയെടുത്തുടൻ
പുഴക്കുഴപ്പായിടിനാഥ * രാമനെപണ്ണശാലനാക്ഷവാനാകിവെ
ച്ച ഭാമിനിരെയതീരെയെങ്ങുനിന്നുതന്നെ * ക്ഷോണീന്ദ്രനായ
കാത്തവിയ്ക്കുന്നസ്രീകുളായ് കാണായിജലക്രീഡചെയ്തിടുന്നതുമ
പ്പൊഥ * കണ്ണുകളായിവുകണ്ണുളായ്തെങ്ങൊരു വിണ്ണവർനാഥ
നിപ്പാളപ്പംസ്ത്രീകളൊടും നന്ദനാദി യുടെനിമ്ബലതപകണ്ടിഥ
നമ്മാത്മംവരികയൊചെയ്തതന്നൊരൊത്തം * ചിന്തിച്ചുചിന്തി
ച്ചതിവസുന്ദരപ്പട്ടചിത്ത മന്തരാത്മനികതുകംപുണ്ടുനിന്നാളവ
ർ— അജ്ഞനജലക്രീഡാദ്ധ്യായമമ്പത്തൊട്ടാമ തിജനത്തിനുപ
റഞ്ഞിടുവാൻ പണിയൊത്ര.

അമ്പത്തൊമ്പതാം അദ്ധ്യായം.

കാത്തവിയ്ക്കുന്നിജസ്രീജനത്തൊടുംകളി ച്ചാസ്ഥയാരാജ
ധാനിക്കാഞ്ഞൊണ്ടുനടകൊണ്ടാൻ * ആവിലമായജലംകണ്ടുരണ്ടു
കയെപ്പൊഥ റെയതീരത്തുകൂടക്കിഞ്ചനകിഴക്കൊട്ട * ചെന്നുനി
മ്ബലജലമുരുവാൻതുനിഞ്ഞൊപ്പൊഥ കണ്ണിനാനദംവരുമറുടൻ
കണ്ടിടിനാഥ * കന്ദപ്പസമനായസാൽവഭൂപനെനിജ സുന്ദരഗാ
ത്രിയായപുഷ്പഭായാടുംകൂടി * എങ്ങുചകണ്ടിലൊരുദവതിമാരെപ്പ
ന രിങ്ങനെവയൊത്രപലാവണ്യാദികളൊടും * അന്യോന്യമുള്ളോര
നുരാഗാനുകൂല്യാദിയ്ക്കും ധന്യദിദപദപമനാചിന്തിച്ചുരണകയ്ക്കും *
തത്രൈവനിൽക്കണനരപൊയിതുചിത്രരഥൻ സതപരംജലാ
ന്തികംപ്രാപിച്ചുരണകയ്ക്കും * ഹസ്തപാദാസ്യങ്ങളുംപ്രക്ഷാലപ്രീതി
പൂർവ്വം ചിത്രഭാനുവിനെയുവേദിച്ചുവെഗത്തൊടെ * കുളത്തിൽ
ജലംകൊരിസപാശ്രമത്തിനുപൊവാൻ സഭ്രമത്തൊടുംനടകൊണ്ടി
തുരണകയ്ക്കും * അന്നരംസമിതകുശഭാരമാരികളായ തന്നുടെ
പുത്രനാരുമായ്ജടദഗ്നിമുനി * മദ്ധ്യഹ്നാതപമറുവനചക്രമണ
ത്താ ലെത്രയുവിയത്തൊരതളന്നദൈവത്തൊടും * വന്നതാത
നെക്കണ്ടുരാമനുപുഷ്പപാത്രം തന്നാടകയ്യിൽചാങ്ങിപ്പുസിയുന്നേൽ

കീടിനാൻ * താൻപിന്നെതാലപ്പുജനംകൊണ്ടുവീശിവീശി സാം
പ്രതംതളുപ്പുചൊക്കിനാനന്ദംമന്ദം * ഉണ്ടായപരിശ്രമംതീർന്നു
നൊക്കീടുന്നെരം കണ്ടിലാപണ്ണശാലതന്നിൽപതിയെയെങ്ങും *
പുകയുംകണ്ടിലടുക്കുയിലതു കൊണ്ടു മകമശൊകാകുലനായതാ
പസൻചൊന്നാൻ * ഉണ്ണിനിൻചാതാവെങ്ങുപൊയിതുകൊല്ലീടു
നീ യെന്നതുകെട്ടുരാമൻതാതെന്നാടിയിച്ചാൻ * മാതാവുകുടവുമാ
ണ്ണായിതുപാനീയാത്മ മാദരാലെന്നെപ്പാഞ്ഞിവിടെയാക്കിയി
പ്പൊൾ * വൈകുവാൻമൂലമെന്നെന്നതുമെന്തറിഞ്ഞീലെന്നാക
ലംപുണ്ടുരാമൻചൊന്നതുകെട്ടുന്നെരം * മരണകാവയംവഴിനൊക്കി
ത്താപസവരൻ ക്ഷീണനായിരുന്നീടുന്നെരത്തുഭരണകയം * ഭർത്താ
വുവനത്തിങ്കൽനിന്നുവന്നിരിക്കുമിങ്ങത്രയുംകുടവുമായിവൈകിയ
തിനിക്കിപ്പൊൾ * ഭൂമിമിത്തങ്ങളുണ്ടു കാണുന്നപലതരം എന്നു
ടെപുത്രന്മാർക്കുഭർത്താവുതാമസിക്കുമി * നെന്നൊരപത്തെന്നറിഞ്ഞീ
ലത്താനയ്യൊപാപം സന്താപമെന്നൊരുമുണ്ടായ്തുമിതുതൂലം * രാ
ജശ്രീകണ്ടുമൊമിച്ചീടരുതൊരുത്തരും തെജസവികാശമുപത്ത
തിനാലുണ്ടായ്തൂലം * ഇത്തരമൊരൊന്നൊത്തുമരണകാപണ്ണശാല
യ്ക്കെത്തിയെന്നെകാണായ്തുന്നിതുഭർത്താവിനെ * പുത്രന്മാരെയുംക
ണ്ടുചാനസന്തെളിഞ്ഞവർ പൃഥ്വിയിൽകലശമുവെച്ചുടൻവണ
ങ്ങിനാൻ * ശ്രദ്ധനായ്ജമദഗ്നിചൊല്ലിച്ചാനതന്നെ മിത്രവൈകു
വാൻമൂലമെന്നെചൊല്ലീടുനീ * നമ്മുദാതനിൽവെള്ളമുക്കുവാ
ൻചൊന്നെന്നെരം നമ്മുചൊല്ലീടുന്നൊരുപെന്നൊന്നായ്തൂലം * ത
ൻമൂലംജലമല്ലൊമാവിലമാകയാൽത്താൻ നിമ്മലമാവൊളുവുതീര
ത്തുപാത്തിടിനെൻ * പിന്നെത്താൻതെളിഞ്ഞുപാനീയവുമുക്കി
കൊണ്ടു വന്നിതുവൈകീടുവാൻകാരണമിത്രയുള്ള * ശ്രദ്ധനായ്
ജമദഗ്നിചൊല്ലിനാനതന്നെ വൃത്താന്തമല്ലൊമുള്ളിലറിഞ്ഞെൻദുരാ
ചാര * നിസ്രപെനീയുമൊരൊരജനനയെല്ലൊ ചിത്തക്കൊള
വുമുണ്ടാംരാജഭോഗങ്ങൾകണ്ടാൽ * ദൃഷ്ടജയല്ലൊനന്ദപ്രകൃതിവി
ദ്വാന്മാർക്കു കൃത്യമില്ലിനിക്കുനീജീവിച്ചിട്ടിനിയെതും * ശ്രദ്ധനായൊ
രുജമദഗ്നിതൻനെത്രാഗ്നിനാ ദധയാമിവളെത്തൊന്നൊരൊ
ന്നൊക്കി * പുത്രന്മാർനാൽവരൊടുചൊല്ലീനാൻതപൊധന
ൻ എത്രയുംപാപീയസീയായിതുമാതാവിപ്പൊൾ * കൊള്ളരു
തിവളെയെന്നുള്ളിലൊത്തിലെന്നിങ്ങൾ കൊല്ലരുതെന്നിരൂപി
ക്കുണ്ടുപുത്രന്മാരെ * കൊല്ലണമിവളെയിന്നില്ലസംശയമെതും
നല്ലതുവയംനിങ്ങൾക്കെന്നുടെചൊല്ലുകെട്ടാൽ * സ്രീവധത്തി
നുദൊഷമുണ്ടെന്നതൊന്നിടുകിൽ ആവാളംവൈകാതെചെയ്തിട്ട
വിൻപ്രായശ്ചിത്തം * ഭ്രാതാവുകിലുംമാതാവുകിലുംകൊൽകെയു

ജ്ഞാതാർത്ഥാപ്തിയാലതിനില്ലാത്തദോഷമെന്നാൽ * പന്നഗദ
ഷ്ടാദായാമഹാപ്രിയെന്നാകിലും മഹിനമാക്കണമെന്നെജിവനൈര
ക്ഷിപ്താവു * നല്ലതാകിലുതിയുതെന്നാലുമല്ലാർത്ഥാന്നാൽ വല്ല
തുംപുത്രമാക്കുകത്തപ്തമെന്നവത്ര * ഇതിന്നധർമ്മാനുശാസന
മെന്നതുകൂട്ട തങ്ങളിൽനൊക്കീടിനാരന്ത്രോന്മുഖപുത്രനാഥം * ലം
ഘിച്ചീടത്തല്ലാതാതശാസനമാക്കും എങ്കിലുംമാതാവിനെക്കൊ
ല്ലുവാൻദണ്ഡമത്രെ * ആസുരകർമ്മമെന്നൊത്തുമണപൻസുഹോ
ത്രനും വസുധുവിശ്വപസുവാകിയതനയനും * ഞാൻഞാനല്ലീ
തുഭവാൻചെയ്തിലൊയെല്ലാലുമെ ന്നഞ്ചസാകാഞ്ഞൊന്നുവിവിധ
വാക്യങ്ങളാൽ * അല്ലാത്തതുകൊണ്ടൊപശമിപ്പൊളുപ്പാക്കു
ന്നില്ലാത്തവയായുമുവന്മാരായിനിന്നീടിനാർ — അദ്ധ്യായമൻപ
ത്തൊൻപതായിതുശേഷമിതി ലതാശയുണ്ടുകുറുപ്പാനെങ്കിലൊ
ചൊല്ലാമെല്ലാം *

അറുപതാം അദ്ധ്യായം.

കൊപാവേശത്താൽകലുഷാത്മാവാംജമദഗ്നി ശാപംചെ
യ്ക്കിതു പുഷ്പപുത്രന്മാർനാൽവരെയും * ബോധമില്ലാതനിങ്ങൾഗുരു
ശാസനത്തെയു മാദരിയാക്കുമുലംകാനനവാസികളായ് * വ്യാധ
രൂപികളായ്നീടവിനെന്തിവണ്ണം കൊടെനശപിച്ചഥരാമനൊ
ടുരചെയ്താൻ * നിനക്കുപിതൃഭക്തിയുണ്ടെന്നായ്ക്കുന്നാകി ലിനി
ക്കുവണ്ടിവധിക്കണംനീമാതാവിനെ * മനക്കാണ്ഡികൽവിചാരി
ക്കുണ്ടതില്ലാത്തതും കനക്കുളുഷണമുണ്ടിവരുകുന്നരികനീ *
താതഭാഷണമിത്ഥംകെട്ടാമനംപിതൃ പാദാഞ്ഞനമസ്സരിച്ചുഞ്ച
ലിപ്പുണ്ടുചൊന്നാൻ * സത്യമെന്നറിഞ്ഞാലുംഞാൻപറഞ്ഞീടുന്ന
തു കർത്തവ്യമെന്നാൽതന്നെ താതശാസനംആനം * കൃത്യമിതകൃ
ത്യമിതന്നുള്ളവിചാരമൊ തത്പജ്ഞനായഭവാൻതന്നാൽകർത്തവ്യ
മെല്ലാം * ഗുരുവാക്യത്തെലംഘിച്ചീടത്തന്നെപുന രരിയാവിതു
ഭവദപചനംപ്രമാണമെ * കാൽകാൽപ്പുണ്യമാധർമ്മവുവിചാരം
ചെയ്താൽനാർപറയുന്നതവശ്വംകൃത്യമെല്ലാം * ഇങ്ങിനെരാമവാ
ക്യാകെട്ടുടൻമുദദഗ്നി തിങ്ങിനകൊപത്തൊടുംസംവിമുദനശ
സ്ത്രം * എടുത്തുരാമൻകയ്യിൽകൊന്നാലുമെന്നൊല്ലി കൊടുത്താ
ൻകുമാരനുംതൊഴുതുവാങ്ങിക്കാണാൻ * ഹന്യതാമിത്ഥംശീഘ്രം
ഹന്യതാമിതിതാതൻ ചൊന്നതുകേട്ടാമൻനിഗ്ഗുണമതിമൃതം *
അമ്മർത്തതമാംഗംഹൈദിച്ചാനതെന്നും നിമ്മലാംഗിയുമരിച്ചുഴി

യിൽവീണാളെല്ലാ * അന്നെരംതന്നെരാമൻകയ്യിലെപാളംവീ
 ണ വന്നുസന്താപത്താലെരാമനുംവീണാനല്ലൊ * അച്ഛികീമനാ
 സ്സിലെങ്കാപവുംവീണപുന രാശ്വര്യമത്രോപാത്താൽദൈവത്തിൻ
 വിലാസങ്ങൾ * കൊപമാംചണ്ഡാലനെതീണ്ടാതെയുള്ളുനം
 താപസേന്ദ്രന്മാരിലുമാരുമില്ലല്ലൊലൊകെ * കൊപമൊട്ടടങ്ങി
 യന്നെരത്തുജമദഗ്നി താപമൊട്ടെറുകയാലൊരൊന്നെനിരൂപിച്ചാ
 ന് * കഷ്ടമത്രയുചിന്നത്താൻചെയ്തുകർമ്മമയ്യൊ ദൃഷ്ടരിൽവെച്ചുമന്വി
 ന്നിനിക്കാജ്ഞാണ്ടെന്നെല്ലൊ * വൃതംമായുന്നമുന്നചെയ്തൊരുത
 പസ്സെല്ലാം മത്തുജനവുംമമനിഷ്ഠലമായിതെല്ലൊ * ബ്രാഹ്മണ
 ജനത്തിനുംസാഹചര്യമില്ലെന്നായി ധാർമ്മികന്മാരാൽബാഹ്യസ്തുതനാ
 യ്ക്കെന്നെല്ലൊ * ഇത്ഥമൊരൊന്നൊത്തുള്ളിൽമൊഹിച്ചുകിടക്കു
 ന പുത്രനെക്കണ്ടുകാരുണ്യംപൂണ്ടുജമദഗ്നി * സാദരമെടുത്തഴു
 ന്നെല്ലിച്ചാശപസിപ്പിച്ചു മൊദമൊടുതസംഗൈചെത്തംഗങ്ങൾതലാ
 ടിനാൻ * കൈനനച്ചക്ഷികളുംതുടച്ചുവെള്ളംതളി ചാനനപ
 തംപ്രശാധിപ്പിച്ചുവാത്സല്യത്താൽ * ചൊല്ലിനാനനുസരിച്ചാ
 തമജൻതന്നൊടപ്പൊൾ ഇല്ലല്ലൊനിന്നെല്ലൊലെയമർജ്ജുനന്മാരാ
 യാരും * തൃപ്തനായ്ചമഞ്ഞുഞാൻനിന്നാലെനിനക്കെന്നി ലെത്ര
 യുംവളന്നൊരുഭക്തിയുണ്ടാകമൂലം * ദൃഷ്ടരായകർമ്മംചെയ്തുമത്യ
 തുളതം ദുഃഖിക്കുവെണ്ടവത്സനല്ലതുവരുംമെലിൽ * സന്തുഷ്ടനാ
 യെന്നമ്മമതുകാരണംനിന ക്കെന്തൊരുവരവെണ്ടതെന്നതുപാ
 ണ്താലും * ദുല്ല്ഭമെന്നാകിലുമിപ്പൊഴെതരുവൻഞാ നില്ലസംശയ
 മെതുമദ്യവാഞ്ഛിതംതവ * ചൊല്ലുകമടിക്കണ്ടനീയവെക്കിക്കു
 ന്നതു വല്ലതുംനൽകീടുവെന്നെന്നതുകട്ടെന്നും * അച്ഛനുവാത്സ
 ല്യമൊട്ടെറയുണ്ടെങ്കിലെന്നി ലിച്ഛയാകുന്നതിപ്പൊൾചൊല്ലുവൻ
 ദയാനിയെ * മാതാവുമുന്നെല്ലൊലെയുണർവന്നീടണം ഭ്രാതാ
 ക്കന്മാരുംശാപംതീർന്നന്നായിടണം * പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളെല്ലാം
 ഞാൻതന്നെചെയ്തീടുവൻ ന്യായത്തനിരൂപിച്ചുവിധിക്കുവെ
 ണ്ടുഭയാൻ * ഇങ്ങിനെരാമവാക്യംകേട്ടൊരുജമദഗ്നി തിങ്ങിനമൊദ
 ത്തൊടനൽകിനാനനുഗ്രഹം * എല്ലാമെൻമകനൊത്തവണ്ണമെ
 നരുൾചെയ്താൻ കല്യാണഗാത്രിതാനുമുണ്ണൻങ്ങളെന്നൊരാൾ *
 ശസ്ത്രമെറൊരുനൊവുമതുമാന്നിയാതെ ഭർത്താവിൻപാദങ്ങളി
 ലാദരാൽവണങ്ങിനാൾ — അദ്ധ്യായമുറച്ചുചൊല്ലിയെന്നിനിയും
 ഞാ നിത്ഥമൊട്ടൊട്ടുസംക്ഷേപിച്ചുചെയ്തീടുവൻ *

അറുപത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

ഉത്ഥാനം ചെയ്ത നിന്ന അർണവകയ തുറന്നു ഭർത്താവിൻ പാദങ്ങളിൽ വണങ്ങി ചൊല്ലിപ്പിടുന്നാൻ * അദ്വൈതാർത്ഥമുപതിച്ചൊരുക്കുന്നതുകണ്ടെ നെത്രയുമത്രയുളളതമായൊരു സപ്തമിതം ഭൂസമപ്രവരന്മാരിരുപർവന്നു മന്ദ ധാസ്യം ചെയ്ത മന്ദമെന്നൊടുചൊല്ലിപ്പിടുന്നാൻ * മാതാവെ നടുക്കൊണ്ടുണ്ടൊക്കെപ്പൊക്കെ നാദരാൽ തെക്കുകിന്നാശ്രുപാകുന്നതെന്നും * കാണായിത്തൊരുപരമ്പൊന്നയയച്ചൊപ്പാൻ കാണായിതവിടക്കുറ്റൊളിച്ചൊരുപുഷ്പനെ * ഭൂമിത്താൻ ചൊല്ലുന്നതുകണ്ടുസംഭ്രമത്തൊടു മാദരാൽ വന്ദിച്ച മന്ദമൊല്ലിപ്പിടുന്നാൻ * വിപ്രശാപത്താലനുഭൂതിമുദ്രയുണ്ടാകുമ്പോൾ ഭാഗവതവന്നുകണ്ടുവാങ്ങൊല്ലാതവ * ഭർത്താവു തന്നെക്കൊല്ലിച്ചൊരു സന്തുഷ്ടാചാരം തത്രൈവ വസിക്കുന്നു ചൊല്ലിയൊരനന്തരം * ഞാനെന്നിതിരുവൊന്നെ തുമ്പെടിക്കണ്ടൊ മാതസാന്നന്ദം പൂണ്ടു വസിക്കുമൊസുഖം * അന്നെരം ജമദഗ്നിപതിയെ ഗാഢഗാഢം നന്നായൊഴുപ്പിച്ചൊരു പുത്രന്മാരെയുമെല്ലാം * ആശ്വസിപ്പിച്ചെന്നെരൊമെന്നവിശേഷിച്ചു മാതാശ്വചൈത്യസന്തോഷിപ്പിച്ചൊരനന്തരം * മാതാവിൻ പാദങ്ങളിൽ വന്ദിച്ചൊരു മൻചൊന്നൊ നാഡിപ്പൂണ്ടതിറ്റാനമാകിയമുഖത്തൊടു * എന്നൊളം പാപികളായാരുചിപ്പവനിയിൽ എന്നതിൻ പ്രാശ്വിത്തം ചെയ്തൊന്നായടവിയിൽ * ചെന്നുത്താൻ തപസ്സുചെയ്തീടുവാനായിക്കൊണ്ടിട്ടിന്നനുഗ്രഹിക്കുന്നു മാതാവെ മടിയാതെ * സ്ത്രീഗുരുബ്രാഹ്മണത്വപാപവും പൂണ്ടു ഭൂമി ലോകനിന്ദിതനായ് ഞാൻ വാഴുന്നീലിനിയെന്നും * എന്നു ചൊന്നൊരു മാമൻ തന്നെ രണ്ടൊക്കെ വിതന്നു മടിയിൽ വെച്ചൊഴുപ്പിച്ചൊരു ചൊന്നാൻ * നിന്നൊളം ധർമ്മിഷ്ഠനായാരുചിപ്പറിഞ്ഞൊരു മെന്തൊടൊക്കുണ്ടൊ പാപങ്ങളൊക്കുന്നു * സർവ്വധർമ്മാർത്ഥങ്ങളൊന്നായ് പ്രാജ്ഞാനായ പസുപിയായ് സർവ്വഭൂതാനുകമ്പനീകൃതശയ്യങ്ങളൊടു * പൂർവ്വസെവികളിൽ വെച്ചൊട്ടു നായ്ക്കൊന്നായ് സതപസഞ്ചയഹിതനായതിശാന്താത്മാവായ് * ജീവിക്കലൊക്കെ മല്ലൊമുള്ളനാളെക്കുടവാ നെ വെട്ടമ്പതിമാരും നാദകിനാരനുഗ്രഹം * ഇങ്ങിനെ പതാകന്മാർ തമ്മെയും ശ്രദ്ധിച്ചു മംഗലം പൂണ്ടു വസിച്ചിപ്പിടുന്നൊരല്ലാവരും — അക്കാലം ജമദഗ്നിഷടാക്ഷാമ്പിൻ തൊന്നിപ്പുന്ന കുടുംബങ്ങളുണ്ടു പതിക്കെ ശപ്തത്തികലെന്നു * തൽപ്രീതിവരുത്തുവാൻ ഗൊലൊകം പ്രാപിച്ചവൻ ഉല്ലാസഭക്തിയൊടു സ്തുതിച്ചാൻ പലതരം * പ്രീതയായ് സുരഭിയും തന്നുടെ സഹജയായ് വെട്ടുപിണി സുശീലാപ്രിയെ നാദകീടിനാൻ * കയ്ക്കൊ

ഞ്ഞുസുശീലയെപ്രീതനായ്ക്കുമദഗ്നി പുകിതാശ്രമത്തുകൽകൈതുക
 സമന്വിതം * തന്നടെവത്സനാടുംകൂടവെസുശീലയും * വന്ദ
 താപസപ്രവരാശ്രമനിന്നിടിനാൾ * അഗ്ദ്ധ്യാദികെണ്ടുപൂജി
 ചെത്രയംപ്രസാദിച്ചു സല്ലരിച്ചിതുമുനിവതിയംസന്തോഷത്താ
 ൽ * തല്പയൊഘൃതാദികൾകൊണ്ടുമൊമയുചെയ്തു വിപ്രദൈവ
 താപിതപൂജയുചെയ്തു നിത്യം * പുത്രന്മാരെടുംനിജപതിതന്നെ
 ടുംകൂടി വത്തിച്ചുജമദഗ്നിനിത്യസത്തുഷ്ടനായെ — അദ്ധ്യായമുപ
 ത്തൊന്നായിതുപുനരിനി ചിത്തകൌതുകത്തൊടൊല്ലവർകൾ
 ശേഷം *

അറുപത്തിരണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

ഇതഥംവത്തിക്കുംജമദഗ്നിക്കകാലംപല വത്സരംകഴിഞ്ഞി
 തുന്നനനന്മാരായെ * സദ്യധർമ്മങ്ങൾവെദവദാംഗതത്വവെദി
 സദ്യശാസ്ത്രജ്ഞനായരാമനഭക്തിയൊടെ * നിത്യവൃഹ്തജനശ്ര
 ശ്രേഷ്ഠാനിരതനായ് ചിത്തസന്തോഷംചെയ്താൻമാതൃഭ്രാതാക്കന്മാ
 ളും * ഇങ്ങിനെവാഴ്കാലംരാമനൊരുമിനും മംഗലവാചാപിത്ര
 മാത്രവാദംഭോരഥം വന്ദിച്ചുചൊല്ലിടിനാനിനിക്കുപിതാമഹൻ
 തന്നടെപാദംഭോജ്യവന്ദിപ്പാൻപൊകവെണം * കാണണമെ
 ന്നെയെന്നുകാഷ്ഠിച്ചുപിതാമഹി താനയച്ചിതുവിശേഷിച്ചുതന്നാ
 രെയും * മല്ലിതാമരമുണ്ടുൾപ്പെമമെന്നില്ലാർ മിഹ്നാളെചൊ
 വാൻനിങ്ങളുണ്ടുണ്ടാൾകീടണം * രാമഭാഷിതംപിതാ കന്മാരുമെ
 വകെട്ടു രൊമംബയെത്തൊടുംബാഷ്പംവാരതുഗൽഗുദവാചാ * ഗാ
 ണ്മായാലിംഗനംചെയ്തു പൂജിച്ചുതൃപ്തി ഗുഡസന്തോഷത്തൊടും
 മനൊടുരചെയ്താർ * ഏകിലാപിതാമഹനംപിതാമഹിക്കുന്നീ
 സങ്കടംപൊക്കീടുവാൻചെന്നുകണ്ടാലുമിഹ്നാൾ * തൽപ്രീതിവരു
 ത്തുവാനിരിക്കുകിഞ്ചിപ്പൂർവ്വ മല്ലകാലംകൊണ്ടിങ്ങുവന്നുണ്ടെളക്ക
 ളെ * കാൽക്ഷണകാലംനിന്നെപിരിഞ്ഞാൽപൊറുക്കുമൊ രം
 ക്ഷണങ്ങളുമില്ലെന്നായ്തന്നീകൂടാത്താൽ * ശക്തിയില്ലെതന്നി
 ന്നെപ്പിരിഞ്ഞു പാണീടുവാൻ വ്യക്തംനീയാത്മാവെന്നുചൊല്ലെണ്ട
 തില്ലയെല്ലൊ * തന്ത്രവപിതാമഹനിഹ്നായന്നിവികിലൊ ഭ
 ക്തിപൂർവ്വകപ്രപിതാമഹനെയുംകൊണ്ടെ * നമ്മുടെപൂർവ്വന്മാരൊളം
 മഹിമാനമാക്കു മിമ്മഹിതലത്തികുലുണ്ടായിലെന്നുചൊല്ലാം *
 ചെന്നുവരികവെചിടാതെണ്ണമെന്ന നന്ദനനന്മജയംനാൾകി
 നാർപിതാക്കന്മാർ * രാമനംപ്രദക്ഷിണചെയ്തുവന്ദിച്ചുതൃപ്തി പ്രെ

മവിഹപലനായിനടന്നുനടന്നു * ചെന്നിതുപതാമഹൻതന്നെ
ടെയാശ്രുതത്തിൽ നിന്നപ്പൊരുകാണായ്നിതതുതംപലതരം *
സപാദ്ധ്യായമൊഴാദികളായുള്ളവിചിത്രങ്ങൾ വാഴ്ത്തുവാൻപണി
സത്യലോകത്തിന്നൊക്കുമെല്ലാം * പണ്ണശാലാന്റെപരമാസനെ
കാണായിതു ധന്യനാമുചികൊപാധകനെന്നപൊലെ * തന്നെ
ടെസത്യവതിയാകിയചതിയൊടും വഹിയുംപരിവഹിച്ചനഹം
മൊരുപൊലെ * ദക്ഷിണയൊടുംപുനഃഭൂപരമെന്നപൊലെ തൽ
ക്ഷണഭീതിയൊടുംചേർന്നിതരമൻ * ആരൊരുവാലൻത
പൊരാശിയത്രയുലിപൻ സാരനൊത്തൊളംസർവ്വലക്ഷണപ്രപഞ്ചി
തൻ * പ്രശ്നഗാഭീർവാദിഗുണങ്ങളുള്ളവാലൻ സശ്രീമാനെ
ന്നിവണ്ണമത്രയംകൊത്തുമാലാൽ * നില്ക്കുമ്പൊരവീണനമസ്കരി
ച്ചഭക്തിയാടെ തല്പ്രലനാമങ്ങളുമുച്ചരിച്ചനതരം * പ്രീതമാന
സന്മാരായെഴുന്നെൽപ്പിച്ചശീലം സംഭവമെഴുതാവദിച്ചിതര
മൻതാനും * ആഴ്ത്തുവാചെയ്തപുനരുത്സംഗമെത്തുപിന്നെ സാ
ശ്രുലോചനങ്ങളാൽതന്മുഖംപാത്തുപാത്തു * അന്യോന്യമനാമ
യംചൊല്ലുംചെയ്തനന്തരം പിന്നെയുംപിതാക്കന്മാരെല്ലാമെസു
ഖമല്ലി * ഏന്നല്ലാചൊദിച്ചൊരുതൻപിതാമഹൻപാദം വദി
ച്ചരാമൻതാനുംകശലമത്രെയെന്നാൻ * പ്രീതനാംപിതാമഹൻത
ന്നെയുംശ്രുശ്രീച്ച മൊദമൊടിതന്നിതുചിലമംസങ്ങൾതത്ര *
പിന്നെത്തൻപിതാമഹൻതന്നുടെപിതാവിനെ ചെന്നുകാണണ
മെന്നുകല്പിച്ചരാമനപ്പൊരം * വദിച്ചപിതാമഹനൊടനുജനെയും
വാങ്ങി നന്ദിച്ചപിതാമഹൊദ്ദിഷ്ടവർമ്മനാശീലം * ചെന്നടന്നെ
ച്ചാശ്രാമംപ്രാപിച്ചതൻപദാഞ്ചും വദിച്ചപിന്നെച്ചവനാംബ്രികൾ
വണങ്ങിനാൻ * ഭൂർവ്വനംച്യവനനമശീർവാദവുമായ് സർവ്വ
സൗഖ്യങ്ങളൊടുംചിലനാൾകഴിഞ്ഞപ്പൊരം * ഭൂമമാമുനിതന്നെ
ചെന്നുവദിക്കണമെന്നകതാരികൽശ്രദ്ധാമുഴുത്തരാമൻതാനും *
ഭൂർവ്വനെക്കൊണ്ടുംപിന്നെച്ചവനൻതന്നെക്കൊണ്ടും സർവ്വസൗ
ഖ്യാത്മംചൊല്ലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടനുജനെയും * വെഗത്തിൽഭൂമമനീന്ദ്രാ
ശ്രംപെക്കീടിനാൻ നാകത്തിൽസൂക്തകൾചെന്നകംപുകപൊ
ലെ * ഭൂതാപസപ്രവരാശ്രമംവണ്ണിപ്പതി നമ്പിലഭോഗീന്ദ്രനു
മിപ്പസാമത്വമൊത്താൽ * ബ്രഹ്മലോകത്തിന്നൊക്കുന്നാശ്രമംക
ണ്ടുരാമൻ തന്നതാരികൽവളന്നൊരുവിസ്മയത്തൊടും * ഭൂതൻ
പാദങ്ങളിൽവീണടൻവണങ്ങിനാൻ ഭൂതൻപതിയാകുംബ്രാതി
തൻപാദങ്ങളും * വദിച്ചവിനീതനായ്നിന്നരാമനെക്കണ്ടു നന്ദി
ച്ചസരഭസമാശീർവാദവുമായ് * കശലംവിചാരിച്ചനെത്തുരാ
മൻതാനും കശലമെല്ലാവർക്കുമെന്നുചെയ്തിടിനാൻ * ശുശ്രൂഷാനി

മതനായാശ്രമത്തിങ്കൽതത്ര നിശ്ശേഷസംഖ്യംപൂണ്ടുവസിപ്പാൻ ചിലദിനം * രാമനേഭൂമുനിസല്ലാരമുപുവ്വിളി ചെകുത്തെ ചൊല്ലിടിനാൻനമുക്കുലോകങ്ങൾക്കും * നല്ലതുവരുത്തുവാൻസമ ത്വനായനിന്നൊ സല്ലതീർപ്പുതിന്നായിട്ടാണുണ്ടൊല്ലെന്നുഞാൻ * സതപരംഹിമാചലംപുക്കുനീമഹേശനെ ഭക്തികൈക്കൊണ്ടു സെവിച്ചീടണംവഴിപൊലെ * നിന്നടെഭക്തികൊണ്ടുതപസ്സു കൊണ്ടുനാഥൻ പന്നഗവിഭൂഷണൻപ്രീതനായ്മമല്ലൊ * ഏ ന്നാശനിന്നഭിമതമല്ലാമെന്നുകൊന്നാഥൻ ഒന്നുണ്ടവണ്ടുവിശേഷിച്ചുചിന്നയുഭവോൻ * അസ്പ്രഗ്രാമത്തെവരിച്ചീടണംവിശേഷിച്ചും കത്തപ്യഭവാനാലുണ്ടത്രൈവഗുണനിധൗ * അസ്പ്രസല്യം കൈറിന്നാൽദൈവാനാഹിതാത്മമായ് മുതുശാസനൻതന്നെ സെവിക്കുവഴിയെനീ— അദ്ധ്യായമറുപത്തുണ്ടുതാനിത്ഥമൊന്നെ നളൈവചൊല്ലീടുവൻകെട്ടാലുകുമാരശേഷം *

—o—o—o—

അറുപത്തിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

ഇത്യവഭൂമുവിനാലുകുതനായൊരരാമൻ ഭക്തൈവഭൂമുവിനവന്ദിച്ചാൻപുരാതിയെയും * ഗാഢമായാചിംഗനംചെയ്തവരിചവരും കൂടെമൂലവിചുഞ്ചിച്ചയച്ചൊരനന്തരം * മറ്റുള്ളമനീശപാമ്പാരയെന്നമസ്സരി ചുറ്റാമില്ലാതഭക്ത്യാചിന്തിച്ചമഹേശരം * ദേശങ്ങൾഗിഹികളുംവനങ്ങൾനദികളും മാശുതാപസപ്രവരാശ്രമങ്ങളുമെല്ലാം * ക്ഷേത്രങ്ങൾതീർത്ഥങ്ങളുംകടന്നുവെഗനപൊയ് ഗൊത്രാധീശപരനായഹിമവാൻതന്നെക്കണ്ടു * പവ്വതാധിപനെവന്ദിപ്പതിനരുതാക്കും ദിഗ്വന്മാർകളിച്ചിരുന്നീടിനശിരദേശം * പക്ഷികൾമൃഗങ്ങളുംസിദ്ധചാരണന്മാരും യക്ഷഗന്ധർവാദികളുപ്സരനാദിമാരും * വൃക്ഷങ്ങൾലതകളുംകുന്ദരദേശങ്ങളും പുഷ്പരണികളുമുണ്ടത്രയുമെന്നൊഫരം * തത്രതന്ത്രൈവനീളെനടന്നുക്കണ്ടനെര മെത്രയുമെന്നൊഫരമായൊരുവൊന്നുകണ്ടാൻ * തന്തീരെവിമലമാശ്രമത്തിൽതൂങ്ങുകൊണ്ട ശുദ്ധനായിരുന്നാടൻതപസ്സുണ്ടടങ്ങിനാൻ * ശാകമൂലാംബുഫലഹാരനയനദിനം രാഗാദിദോഷങ്ങളുകലവെടിഞ്ഞവൻ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയെല്ലാമടക്കിവഴിപൊലെ ചന്ദ്രശഖരൻതന്നെജ്ഞാനിച്ചനിശ്ചഞ്ചലം * പഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യസ്ഥനായ്ഗ്രീഷ്മകാലത്തുപിന്നെ ചഞ്ചന്മവരിഷകാലത്തിങ്കൽനനഞ്ഞിട്ടും * ശിശിരകാലത്തിങ്കലാണുജലത്തിലു മശുഭഭയനായതപസ്സുചെയ്തിടിനാൻ * കാമാദിശത്രുക്കളെജയി

മൃജിതാത്മാവാ യ്ക്കാമാരിപാദങ്ങളെയുറപ്പിച്ചുകുതാരിൽ * ദേവ
ജാലങ്ങളെയും സമീച്ചു സദാകാലം സ്വന്ദനവിഹീനനായ്ക്കുനിയാ
യ്സമിരാത്മാവായ് * ജിതപത്മാസനനായ് പ്രാണായാമവുമെത്ര
ഹൃദയവായുവിനെയടക്കിനിറാകലം * നിത്യവൃന്തമനിയമാസന
പ്രാണായാമ പ്രത്യാമാരണപുനർലാഭണദ്വ്യാനത്തോടും * ഉറ
ച്ചു സമാധിപൂണ്ടിരുന്നാനിളകാതെ കാച്ചാനുദിനമാഹാരാദിക
ളെല്ലാം * ശൊഭിച്ചുനിവാസസ്ഥമാകിയദീപപൊല പക്ഷാഭി
ച്ചലാകങ്ങളും തപസ്സിൻപ്രഭാവത്താൽ അദ്ധ്യായമറുപതുതു
ന്നുണൊനിതുമ്പെചെന്നെൻ ഉത്തമകഥാസാരംചൊല്ലുവനിനീയും
ഞാൻ *

അറുപത്തിനാലാം അദ്ധ്യായം.

ശ്രീമഹാദൈവൻതന്നത്തന്നുള്ളിലുറ്റിച്ചു രാമനിഞ്ഞിനെ
സദാതപസ്സുചെയ്തുകാലം * ദിവ്യന്മാരായമുനിശ്രേഷ്ഠന്മാരതുകെ
ട്ടു സർവ്വതോമുഖിച്ചുകെതുകത്തൊടുക്കൂടി * കാണണംമുനിബാ
ലൻതന്നെടതെപൊങ്ങലം ക്ഷോണ്മണ്ഡലത്തികലില്ലപൊലാരു
മെവം * ഭൂമുദഗ്രിതാനുകൂത്രവൃജാംബാലിനും മൃകണ്ഡുചാമദൈ
വാനിത്യാദിമുനീന്ദ്രന്മാർ * രാമനവനുകണ്ടു സഭാവിചാരുനരം
രാമനമഗ്ദ്ധാദികൾകൊണ്ടുച്ചുച്ചീടിനാൻ * ആശീർവാദവുചെയ്
തതാപസശ്രേഷ്ഠന്മാര മാശുപണ്യക്ഷേത്രങ്ങൾതൊറുപൊയ്ക്ക
രുവിനാൻ * ശങ്കരനതന്നെരമുൾക്കാവിൽനിരൂപിച്ചു നെങ്കല
ഭക്തിക്കുറപ്പത്രയുണ്ടിവനുള്ളിൽ * എന്നറിഞ്ഞെന്നമനകല്പിച്ചു
മൈശ്വരൻ ചെന്നിതുമഗവ്യാധരൂപിനായ് രാമനുവിൽ * ര
ക്താനന്തനെത്രങ്ങളുമഞ്ജനനിറവുപൂണ്ടുത്തുഗമയമനബഹു
ക്കളുംസങ്ങളും * വല്ലഭാദിപ്രകായചിംഗലശൂന്യക്കളും ഉജ്ജ്വ
ലിച്ചൊരുതാമ്രകശവുഭദ്രാസവും * മുളളളവല്ലികൾകൊണ്ടുഗ
ങ്ങൾപ്രണപ്പെട്ട തുള്ളനചുത്തുക്കളെകടിച്ചുഭക്ഷിക്കയും ഉരുവൈഗ
ത്താലൊരൊവൃക്ഷങ്ങൾതകുത്തി ചൊരമായൊരുവില്ലാധരിച്ചു
ബാണങ്ങളും * വാംസുജാലവുമണിഞ്ഞത്രയുകനത്തൊരു മാം
സഭാരവുവഹിച്ചാത്തന്നാണുനിടിനാൻ * പൊന്തതൻകരനില്ക്കു
ന്നൊരുവൃക്ഷത്തിന്നുറപ്പ വൈകാതെമാംസഭാരാദിക്കിശ്രമത്തൊടും *
വൃക്ഷത്തിൻതണലിൽവന്നിരുന്നതാപംതീർത്തു തൽക്ഷണനൊ
ക്കിടിനാൻനാലുദിക്കിലുചവൻ * മദ്ധ്യാഹ്നകാലെകളിച്ചുപസാ
നവുമെത്ര തത്രൈവസരസ്സീരനില്ക്കുന്നരാമൻതന്നെ * കണ്ടു

സന്നിധൗചെന്നുചാപബാണങ്ങളൊടും ഉണ്ടായമൊദത്തൊടുമ
ഞ്ജലിചെയ്തനിന്നാൻ * അഭ്രഗംഭീരസ്വരംകൊണ്ടവൻചൊല്ലീടി
നാ നല്ലൊഴെജമദഗ്നിപുത്രനൊടതിദൃതം * ഭൂസുരപ്രവരകൈര
ത്താനൊരുമുഗപ്യാധൻ വാസമീവനത്തികലാകന്നിരിനിക്ഷ
ടൊ * ആശരാദികൾപൊലുമിവിടെവരികയില്ലീശനാകുന്നതു
ത്താനിദ്ദേശത്തിനറിതും * സർവ്വത്രസാമാന്താവായ്സഞ്ചരിക്ക
യ്ചെയ്തും സർവ്വജ്ഞക്കുടമോസവുംഭജിച്ചീടും * വിത്രാദി
ബന്ധുക്കളുമില്ലിനിക്ഷാരവരും വൃത്രാതിയെപ്പൊലുംബാഹുമാന
വുമില്ല * കൃത്യാകൃത്യാദിനഹുദപദവസ്തുക്കളിലും ചിത്തത്തിൽവി
ശേഷമില്ലതുമെനിരൂപിച്ചാൽ * എല്ലാജെറിഞ്ഞിരിക്കുന്നിതെന്ന
വസ്ഥകൾ ചൊല്ലിയെന്നതുപഠിന്നൊടുസകലവും * നീയാ
രെന്നിനിപ്പറഞ്ഞുടണമെന്നൊടിപ്പൊൾ പൊയ്ക്കുമെന്തീടരുതെ
ന്നൊടുവിശേഷിച്ചും * നിന്നൊടുവൃത്താന്തവുമെന്തൊടുചൊല്ലീ
ടണം ഇന്നദേശത്തുനിന്നുവന്നിതെന്നതുപറ രിന്നതിനാർത്ഥം
ണ്ടുനീയിങ്ങനെനീക്കുന്നതും * എങ്ങാനുപൊവാനാഞ്ഞുണ്ടിവി
ടെവരികയൊ പങ്ങാതിയായിട്ടാരുംകൂടയില്ലല്ലൊതാനും * ഇത്രു
വംപ്രാധൊക്കുകൾക്കെട്ടൊമനഃതത്ര സുസ്ഥിരവാങ്ങുവനായ്ക്കു
ണകാലംനിന്നാൻ * ആരിവനാകുമതെന്നതുമെയറിഞ്ഞീല വാ
രിദഗംഭീരമാനാദവുമുണ്ടുപിന്ന * വിസ്തൃഷ്ടാക്ഷരങ്ങളായ്ടിന
വാക്കുകളും പ്രസ്തുതരങ്ങളായ്വിട്ടമംഗങ്ങളും * കാക്കമ്പൊൾ
വിജാതിയെന്നതുമെതൊന്നിലുമെ നൊക്കുമാകൃതിയുംകണ്ടൊളുത്തു
തുംതൊന്നും * ഇത്തരംവിചാരിച്ചുനീക്കമ്പൊൾനിമിത്തങ്ങളെ
ത്രയുംശുഭങ്ങളാണായിഭാഗ്ഗവനം * മധ്യമവാചാപറഞ്ഞീടി
നാനതുമെരും പ്രാധനെന്നൊക്കിപ്പനരെങ്കിലൊക്കെട്ടാലുംനീ * രാ
മനെന്നല്ലൊനാമി നിജമദഗ്നി മാമുനിയല്ലൊതാതനമ്മരണക
യല്ലൊ * ഗുരുശാസനംകൊണ്ടുതപസ്സുചെയ്തീടുവാ നരബ്രഹ്മത്തിൽ
വന്നുവസിപ്പിടുന്നെനിപ്പൊൾ * ശങ്കരനായസകലശപരൻത്രിലൊ
ചനൻ തികൾമൃടിനഭവൻതന്നെസ്സനൊപ്പിപ്പിച്ചാൽ * ഭക്ത
വത്സലനായഭഗവാനെന്റെമുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷമാവൊളവുമത്രെ
യവസിക്കണം * ഇങ്ങിനെനിരൂപിച്ചുത്താനിഹവസിക്കുന്നു എ
ങ്ങാനുചകലത്തുപൊയ്ക്കാൾകവണഭവോൻ * എന്നുടെനിയമ
ത്തിന്നന്തരംവരുമല്ലോ നിന്നെക്കണ്ടാലുംപിന്നെനിന്നൊടുവാ
ത്താലും * വസ്ത്രാർന്നിയെന്നാകിലുംജാതികൊണ്ടൊക്കെന്നരം നി
ന്ദ്രനെന്നതിന്നൊരുസന്ദർശമില്ലയെല്ലൊ * ഇത്തരംരാമവാക്യം
കെട്ടാരുകിരാതനാ ശ്രദ്ധനായ്ജമദഗ്നിപുത്രനൊടുമെന്താൻ *
എന്നൊക്കണമതെങ്കിലങ്ങാനുപൊയ്ക്കാളുണ്ഠെന്നുവീക്ഷവാ

നാമമില്ലിപ്പൊളൊന്നുകൊണ്ടും * എന്നുടെവാസസ്ഥാനമിവിട
മറിയെന്നാ നിന്നൊടുചിഴച്ചതുചിലുത്തൊന്നുതമൊത്താൽ * എന്ന
തുകട്ടരാമർചിന്നെയുമുദയസ്താൻ നിന്ദയുണ്ടല്ലൊനീചങ്ങതി
കൾക്കകതാരിൽ * മൃഗവ്യാധനാരതിശൂരനാരല്ലൊളവി സക
ലപ്രാണികളെക്കൊല്ലുകയല്ലൊശീലം * ആനെയുംകൃപയുചിലാത്മ
ശ്രദ്ധിച്ചുചിലാ പാപശ്ചര്യമായവാക്കുംകമ്ബമുണ്ടുതാനും * സജ്ജനം
പരിചഞ്ചിക്കുന്നതുദ്രാഢ്യം * ഭജ്ജനങ്ങളിൽമുമ്പുണ്ടെന്നതുകൊണ്ട
ല്ലയോ * നിന്നുടെജാതിദോഷമൊത്തുനിപൊയ്ക്കൊള്ളണം അ
ന്യദേശങ്ങളിൽനിന്നെന്തിനവെകിക്കുന്നു * പൊക്കന്നിലിവിടെനി
ന്നെന്നുണ്ടുനിനക്കകിൽ പൊകണമെന്നതൊന്നിച്ചീടുവർദോ
ത്മാവെ * എന്നുടെനാമൻചരമേശ്വരൻമഹാദൈവൻ തന്നുടെ
വാദോവിന്ദുശ്ശതന്നാണത്രനം * രാമഭാഷണകൈട്ടസംപ്രീതിമു
ഴുത്തുള്ളിൽ സോമശൈവരൻവ്യാധരൂപിയുമതുനരം * കൊവി
ച്ചിട്ടാണുപൊലൊക്കോമാനോഭംകൊണ്ടു താപസനായരാമൻത
ന്നൊടുചൊല്ലിടിനാൻ * നിന്നുടെപ്രപസിതചൈത്രയംവൃത്തമത്ര
മുന്നമയറിഞ്ഞിരിക്കുന്നിതുവൃത്താനന്തോൻ * അജ്ഞാനികളിൽമു
മ്പനായനിയെചിടുത്തു ഭാജ്ജനനായപരമേശ്വരനെവിടുത്തു *
മെല്ലമല്ലാതതപസ്സാഹമല്ലമെവിടുത്തു സാല്യമല്ലാതകമ്ബമൃഗ
നാരാരംഭിക്കും * ഔശിച്ഛീടനുഭവാനെന്തിനിങ്ങിനെയുമാ നാശ
ത്തിന്നൊരുമുലമൊയ്ക്കുതപസ്സതെ * വിരുദ്ധലൊകാചാരനാകിയ
ശങ്കരനെ ഭജത്തനാണ്ടൊസഖീച്ഛീടനുനീയെന്നിയെ * പൂജനാം
ഗിരീശനുംപൂജകനായനീയും ചെച്ചുയണ്ടൊരമൊത്താൽയൊഗ്യമെ
ത്രയുമെടൊ * നിനക്കുസവിപ്ലതിനീശപരനായിട്ടിനു നിനച്ചു
കുന്ദാൽമറിച്ചൊരുമെലൊകത്തിങ്കൽ * ബ്രഹ്മമത്യാദോഷമുണ്ടു
തുളതദിഷ്ടവഷം സമ്മതശ്വേധനാരാൽസവ്യസവകഭാവം * ധ
ർമ്മചൊല്ലഹിംസയെന്നുണ്ടുനിന്നുള്ളിലങ്കിൽ അമ്മയെക്കൊന്നീടു
വാനെത്തൊന്നിയെതെടൊ * എന്തൊരുജാതിക്കുള്ളധർമ്മമിലൊക
ത്തിങ്കൽ മാതാവുതന്നെക്കുലചെല്ലുന്നകമ്ബമൊത്താൽ * ജന്തുവു
ന്ദത്തെക്കൊന്നാംസഭക്ഷണംചെല്ല സന്തതമെന്നവിധിവിഹിതം
തെങ്ങൊക്കുപ്പാം * നന്നപ്പുപാധമ്ബനാരകമചപ്രദം നിന്ദ്രമാകിലുചി
ഹസപാധമ്ബമൊക്കുകരം * പ്രായശ്ചിത്തംകൊണ്ടുചൊമറുള്ളദോ
ഷമെല്ലാം പ്രായശ്ചിത്തമുചിലുമാതാവുതന്നെക്കൊന്നാൽ * തീ
ർത്ഥമായതു പുണ്യക്കുരൂപായതുമുള്ളി ലൊത്തിടുംതൂരവുമ്പൈവത
വുമൊതാവല്ലൊ * ആത്മാദോഷത്തെകാൺകയിപ്പുല്ലൊബുധനാ
രു മാത്മനിപരദോഷമല്ലാതെകിലുംകൊണ്ടും * അന്തരംനമ്മിലൊര
മുണ്ടെന്നുധരിച്ചാലും എന്തിനുമുന്മാത്മനാമെന്തൊൻചരയുന്നു *

കാമാരിയായദൈവൻപ്രാധനാസ്തനീവണ്ണം രാമനോടരചയ്ക്കാനി
ത്തരംബഹുവിധം— അദ്ധ്യായമുപത്തുനാലിത്ഥമുരചെയ്ത ന
ത്യാനന്ദനെകെട്ടുകൊള്ളവിൻചൊൽവനിനും.

അറുപത്തഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

ഇത്തരംവാക്കുകൾരാമനുംവിചാരിച്ചു മുതൃശാസനനോടപി
നെയുമുരചെയ്താൻ * ആരാകുന്നതുഭവാനെനോടചൊല്ലിടണം
നെയൊടമനകാമ്പിലൊന്നുണ്ടുതൊന്നുനമെ * ആകൃതികളുംവ
ചൊരീതികൾകെൾക്കുകൊണ്ടും പ്രാകൃതപുരുഷനല്ലെന്നുഞാൻക
ല്പിക്കുമെൻ * സർവ്വജ്ഞാനത്തൊന്നുംനിന്നുടെവാക്കുകെട്ടാൽ ദി
വ്യന്മാരാദാനുമായിങ്ങിനെയെന്നതില്ലൊർ ഇന്ദ്രനാദാമനനോ
യമനാവരണനോ ചന്ദ്രനാപവനനോസൂര്യനോധന്മശനോ*
സ്തനനോധിഷ്ഠനനോധാതാവൊവിധാതാവൊ ചന്ദ്രമൃഗനോ
ഭവാനാരണപരയണം * ഭഗവാൻവിഷ്ണുമഹാമായാവിയെന്നുക
ൾപ്പു സകലേശ്വരൻപുരുഷോത്തമനോഭവാൻ * എന്നിയെ
ജഗന്നാഥൻപരമേശ്വരൻദൈവൻ ചന്ദ്രശേഖരൻത്രിപുരാന്തകൻ
പരമാത്മാ * സർവ്വജ്ഞനാത്മാരാമനീശ്വരൻസനാതനൻ ശർവ്വനം
ബികാപതിശങ്കരൻജഗന്മയൻ * സ്വപ്നാചാരിശിവനിങ്ങിന
വേഷത്തൊടും മച്ചിത്തഭൂമിപ്പിപ്പാനെഴുന്നള്ളുകതാനോ * നി
ശ്ചയമല്ലെന്നാകിലിങ്ങിനെവരാന്താനം തച്ചരണങ്ങൾമമശരണനേ
മൊന്നു * തപസ്വരൂപത്തെമകാട്ടിത്തന്നിനിഭക്ത വത്സലമമ
ഹൃദിശങ്കയുംകളയണം * ഇത്തരംപറഞ്ഞു പത്മാസനസ്ഥിതനായ്ക്ക
നാൾത്താരിൽശിവൻതന്നെദ്ധ്യാനിച്ചുമരുവിനാൻ*ആത്മനികണ്ടു
മെശംപരംപരാത്മാന മാത്മാരാത്രിക്ഷണമീശ്വരമെശ്വരം*
പ്രീതനായ്ക്കണ്ണുദിശിച്ചാശ്വനോക്കീടുന്നരം ഭൂതേശനായമഹാദൈവ
നേക്കാണായ്ക്ക * തന്നെയെന്നുഗ്രഹിപ്പാ നായിക്കാരണ്യത്താ
ൽ മുനിലാമ്മാറുപരമേശനെക്കണ്ടെന്നരം * സംഭൂതംപൂണ്ടുനമ
സ്താരവുമെന്തൊദമ കമ്പവുകലൻരമാഞ്ചവുമ്പൂണ്ടുഭക്ത്യാ*
ഗൽഗുദപാചാശരണാഭവഭവശിവ ഭൂതശങ്കരസ്ഥാനാഭാവന
മൊന്നുത * ഭക്തിസത്തൃഷ്ണനായപരമേശ്വരനല്ലൊർ സതപരം
വിശിഷ്ടജ്ഞാൻപിപ്പിച്ചുനിർത്തിടിനാൻ * രാമനുംകൃതാഞ്ചലിപൂണ്ടു
മാരണനെ സാമോദംപിന്നെസ്തുതിച്ചുടിനാൻബഹുവിധം * ദൈ
വദൈവായമഹാദൈവായനമൊന്നു സൈവകാലീഷുപ്രഭുഭഗവൻന
മൊന്നുത * ആദിമൂർത്തയെനമസ്തകരായതെന്നൊ ശുഭലക്ഷ്മാ

യകപാലായുധായതനമഃ * ഭൂതനാഥായഭൂതാവാസായനമൊനമഃ ശീതദീധിതികലാശൈരായതനമഃ * വൃകതരൂപായനമൊവൃകതരൂപായനമഃ ശക്തിയുക്തായനമസ്തഭവനമൊനമഃ * രംശായനിത്വംപശുപതയനമൊനമഃ രംശാനായതഗിരീശായതനമൊനമഃ * കൃതിവാസസനമശ്ശിതികണ്ഠായനമൊ മന്ത്യാനാശായനമൊവിദ്യേഷനമൊനമഃ * ദക്ഷയജ്ഞധൂപംസിന്ധൈരായനമൊനമഃ ശ്രേഷ്ഠായനമൊവ്യാമകേശായനമൊനമഃ * കർമ്മണാവചാഞ്ചാൻചയ്തപരാധങ്ങളെല്ലാം മന്ഥവിനാശനവപരൂതൃകാജ്ഞയെ * ഇന്ദിനെചൊല്ലിസ്തുതിച്ചൊരുഭാഗ്വൻതന്നൊ ഓംജയവരിതാനുജയച്ചെയ്തിടിനാൻ * പ്രീതനായ്ചമഞ്ഞുഞാൻനിന്നടെഭക്തികളു ചെതസിതവഹിതമായതുമറിഞ്ഞുഞാൻ * ഭക്തനെത്രയുംഭവാനസ്രുധാരണത്തിന്നു ശക്തിയുംപൊരാപുനരതിന്നുണ്ടൊന്നുവെണ്ടു തീർത്ഥസ്നാനവുചെയ്തുഭൂപ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു ക്ഷേത്രങ്ങൾതൊറുണ്ടവവിതൃപൂജയുചെയ്തു * ഖലാരമാംശവപാമ്പമുണ്ടൊസ്തനീടുമെന്നാൽ നെരെടെയുപദേശിച്ചിടുവന്നസ്രമല്ലാം * ഇത്തരമുള്ളിച്ചയ്ക്കുന്നഭാഗവുചെയ്താൻ ഭക്തവത്സലനായപരമേശ്വരനപ്പാദം * ജാമദഗ്നിനാമസ്സരിച്ചമഹേശനെ ഭൂമിയെപ്രദക്ഷിണംചെയ്യാനായ്ക്കൊപ്പട്ടാൻ * ഭാരതരതീർത്ഥങ്ങളിൽസ്നാനവുചെയ്തൊരു പാരാതപുണ്യക്ഷേത്രംതൊറുചെന്നിരുന്നൊരം * ഭക്തിപരകൊണ്ടുണ്ടവവിതൃപൂജയുചെയ്തു ശുദ്ധനായ്സ്നാനജപഹോമാദികർമ്മങ്ങളാൽ * മൂന്നന്താർത്ഥപസ്സുചെയ്തിരുന്നദേശത്തിങ്കൽ * പിന്നെയുവന്നശിവപൂജയുതുടങ്ങിനാൻ— അക്കാലംദൈവാസുരയുദ്ധമുണ്ടായിതു ശക്രാദിവൈകുണ്ഠതൊറൊരെന്നറിഞ്ഞാലും * വിക്രമമൊരയുള്ളദൈത്യവീരന്മാരെല്ലാം സ്വഗ്നവുടേക്കിവാണിടിനാരതുകാലം * ചെങ്ങലാമീരമണാദിവൈകുണ്ഠാഭിമു കൈലാസാചലപുഷ്പകാലാരിവാദാഞ്ചുജം വന്ദിച്ചനമസ്സാരസ്തോത്രാദികളെക്കൊണ്ടു ചന്ദ്രമുധനെപ്രസാദിപ്പിച്ചുചൊല്ലിടിനാൻ * രക്ഷിച്ചുകാലകവെണംമേറൊരാധാരമല്ല ദക്ഷാമരമദനാരെലൊകനായകപാദറി ദൈത്യവീരന്മാരായശത്രുക്കളടക്കിയാർ സുത്രാമാദികളുടെലൊകവുപദങ്ങളും * ഉഗ്രദാനവന്മാരെറിഗ്രഹിച്ചനഗ്രാമ മുഗ്രശങ്കരനൽകിസങ്കടംതീർത്തടണം * സങ്കടംതീർത്തിടുവാൻവിങ്ങുറക്കുന്നവൻചെയ്തു ശങ്കരൻമഹാദേവനൊടരുചെയ്തിടിനാൻ * മൂന്നമോമൻജമദഗ്നിതന്നെസൂത നെന്നയുദ്ദേശിച്ചുണ്ടുതപസ്സുചെയ്തിടുന്നു * പ്രാലയയാചലശ്രേഷ്ഠദക്ഷിണചാർപ്പത്തിങ്കൽ കാലേവീരത്രചെന്നുകൂട്ടിക്കൊണ്ടന്നിടണം * ഭൂതശമാകൃതകെട്ടുവന്ദിച്ചമഹാദേവൻ വാ

തവഗഗനൈ ചന്നരാമനകുണ്ടുചെന്നാൻ * ശ്രീമഹാദൈവരാ
ണ്ടുകാണുതിനിഹിതുകുന്നു രാമനെക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപൊരികെന്നരുൾ
ചെയ്തു * രാമൻമതുകൂട്ടശീലമുതലാനാചെയ്തു കാമാരിതന്നെക്കൊ
ഞ്ചാനായ്ക്കടകാളീടിനാൻ * സാമോദമഹാമഹേശ്വരനൊടു
ടെച്ചെന്നു സൊമശൈലരൻവാഴ്ചകൈലാസാചലപുക്കുറൻ *
തുഞ്ചനാരദനാരാദിയാമുനികളു മഞ്ചരചാരികളുപ്രമകദം
ബവും * ഗന്ധർവ്വനികരവുപ്ലവനാഭികളു വിന്യാദിദൈവകളുംസേ
വിച്ചുചുഴലവും * നിന്നിടുന്നതുകണ്ടുവന്നസംഭ്രമത്തൊടും ചെന്നു
കൈവണങ്ങിനാനിശപരപാദാനികെ * വിസ്മയത്തൊടുദൈവ
ദൈവശരമഹേശ്വരൻ ഭസ്മാധൂനീനഗാത്രംപന്നഗവിഭ്രഷണം *
വാരണചർമ്മാഞ്ചരശ്രീകുണ്ഡലപ്രമുഖം ചാരുചിംഗലജടഭാര
മീശപരഭവം * വിലംബാശ്ചര്യഭൂമിപ്രസന്നമുഖാഞ്ചുജം ദിപ്തകദ
ല്ലാപമംകല്ലുരളുഗാത്രം * കഞ്ചനചീംസ്ഥിതകാമദേവതു
ഞ്ചയം വാഞ്ചനയാകണ്ടുനമസ്സാരവുമെഴുതിടിനാൻ * രൊമംചൈ
ഗാത്രത്തൊടുബാഹ്യാഞ്ചനത്രത്തൊടും ആനമാദാമ്പിതംഗൽഗ
ദാക്ഷരവാചാചെന്നാൻ * നമസ്തദൈവദൈവനമസ്തദൈവ
നമസ്തസതതമിത്വമിതദക്ഷിണയാടെ * അന്നരമടുത്തഴി
പ്പിച്ചുജമദഗ്നി നന്ദനത്തന്നൊടകൾചെയ്തിതുചെയ്യുമായ് * ദൈ
തയന്നാരൊടുത്തൊരാദിതയന്നാരല്ലാ മാധിപുണ്ടെന്നവന്നുക
ണ്ടുസങ്കടംചെന്നാൻ * ശക്തിയില്ലവരാട്ടയുലത്തിനിവക്കും
വസ്തുവുടക്കിക്കൊണ്ടാരവരതുലം * ദൈവകൾക്കുഭീഷ്മംനൾകിട്ട
വാൻവീചെയ്ചെന്നു ദൈവാരിജനങ്ങളെനിഗ്രാഹിക്കയുംവെന്നം *
അമർത്ത്യജനങ്ങളെക്കുറപ്പാനെല്ലാകൊണ്ടും സമത്വംവീര്യയന്ന
ത്താനെന്നുള്ളിൽകല്പിക്കുന്നൻ * ഇത്തരമുള്ളപ്പൊടാശ്രമകെട്ടൊര
രാമ നത്തരത്തൊഴുതിച്ചിതുവിനിതനായ് * നിന്തിരവടിതിര
വുള്ളത്തിലൊരാതെകണ്ടെന്നൊരവസ്തുലൊകത്തിങ്കലുള്ളതുപൊ
രി * എങ്കിലുമുണത്തിച്ചിടുന്നതുണ്ടവസ്ഥത്താൻ സങ്കടമുണ്ടാക
യാലാകലംതീരവാനായ് * ശക്രാദിദൈവകളാൽസാദ്ധ്യമല്ലാതക
ർമ്മം ശപ്തമൊപാത്ത്കണ്ടാലകനാമെന്നാലിപ്പൊൾ * അസ്രുങ്ങ
ളൊന്നാലിനിക്കരിയപ്പെകാഴെയല്ലൊ യുദ്ധകൗശലങ്ങളുൾത്തിട്ടി
ല്ലല്ലൊത്താൻ * ഇല്ലൊരാധുവുത്താനെങ്ങിനെക്കൈത്യന്മാരെ
ക്കൊല്ലുന്നപൊരിലുപചന്നമല്ലൊത്തൊളവും * രാമഭാവിതമി
ത്വംകെട്ടൊരമഹാദൈവൻ പ്രെമമുൾക്കൊണ്ടുനിജപരശ്വകൊടു
ത്തിതു * വിഗ്രഹിച്ചാലുചിതുകൊണ്ടുനീവസുരരെ വിഗ്രഹത്തിങ്ക
ലൊരുഭിതിയുമുണ്ടാകെണ്ടാ * യുദ്ധകൗശലങ്ങളുംനിന്നുള്ളിൽത
ന്നെത്താനാം ശസ്ത്രബാഹുക്കൊന്നിരമിപ്പാവതുനിന്നൊടേതും *

ശത്രുക്കളോടു തീർന്നിന്നൊടു യുദ്ധം ചെയ്തിൽ മൃത്യുഭീതിയും നിനക്കി
ല്ലൊരുനാളും ഞാനും * പരമേശ്വരനെ നമസ്കാരവും ചെയ്തു പര
ശുംധരിച്ചുടൻ നടന്നു ഭാഗ്ഗവതം * സാക്ഷാൽ ശ്രീനാരായണൻ താ
നെല്ലൊരുമ്പിന്നെ ത്രിക്ഷണനാടേശ്വരിയുടെ കൈകൊണ്ടു മൊറം *
ശോഭിച്ചു കപാരുംധരിച്ചു യുദ്ധത്തിനായ് താപത്തെ സുരനാശത്തി
പ്പതിന്നവരായ് * ചെന്ന സുരന്ദ്രന്മാരെ റോടൊരു യുദ്ധം ചെയ്തു
കൊന്നിതു പരശുനാദത്തെ യന്മാരെ യെല്ലാം * പിന്നെയും മരിച്ചു
ശേഷിച്ചവർ ഭയത്തൊടു മൊന്നൊഴിയാതെ യൊടിപ്പാതാളം പൂക്കി
ടിനാർ * രാമനോടനുജയും വാണിദേവകളല്ലാ മൊമൊദം പൂ
ണ്ടു ചെന്നാകുലാകുവുപുക്കാര * രാമനും മന്നം വാണൊരാശ്ര
മം തന്നിൽ വന്നു കാമവൈരിയെ സെവിച്ചിരുന്നാൻ വഴിപൊലെ *
ഗന്ധപുഷ്പാദിസുപദീപനവെട്ടു നൂറ്റാളു വന്ദനനമസ്കാരജപ
ദ്ധ്യാനങ്ങൾ കൊണ്ടും * ഭക്തിവിശ്വാസം കൊണ്ടും ചന്ദ്രശേഖരൻ
തന്നി കൈര്യം പ്രീതി വളർത്തി ടിനാൻ ഭാഗ്ഗവതം — അദ്ധ്യായമു
പത്തഞ്ചിതം ഞാൻ ചൊന്നെന്നിനി ചിത്തമൊക്കെ നെക്കെട്ടുകൊള്ളു
വിൻ കഥാശേഷം *

അറുപത്തൊമ്പതാം അദ്ധ്യായം.

ശങ്കരൻ പ്രസാദിച്ച രാമൻ തന്നുടെ മുമ്പിൽ സങ്കടം തീർത്തിട്ടു വാ
ൻ പ്രത്യക്ഷനായൊന്നെല്ലാ * സംഭ്രമത്തോടും നമസ്കരിച്ചതെരുതെ
രെ ശംഭുതൻ പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽ ഭക്തിയോടെ * വന്ദിച്ചു നിന്നു പി
ന്നെ നൃത്തിച്ചു തുടങ്ങിനാൻ ചന്ദ്രശേഖരം പരമേശ്വരം മഹേശ്വരം * ന
മസ്കേദവദൈവനമസ്കേ പരമേശ്വരനമസ്കേ ജഗന്നാഥനമസ്കേ പൂരാ
ന്തക * നമസ്കേ സർവ്വാദ്ധ്യക്ഷനമസ്കേ ഭക്തപ്രിയനമസ്കേ സമന്വൃതത
ശസർവ്വജ്ഞപ്രഭോ * നമസ്കേ നാഥവൃഷഭഭൂപജമഹാദൈവനമസ്കേ സ
കലാധീശ്വരനെ മൊനമഃ * നമസ്കേ ശംഭോകരുണാകരനെ മൊനമഃ
നമസ്കേ കൃത്തിവാസനീലലോഹിതനമഃ * നമസ്കേ സകലദൈവാനാ
ശായനമഃ സമസ്കേ ശ്വരശ്ചക്രനെ മൊനമഃ * ശുഭിനെകപാ
ലിനെ ലോകപാലിനെ മഃ കൈലാസനിവാസിനെ ഭക്താന്തർനി
വാസിനെ * നീലകണ്ഠായശ്ശശൈലകവാസിനെ മഃ കാലകാലാ
യകരുണാത്മനെ മൊനമഃ * പാശിനെ വിഷാശിനെ സമസ്കേ ലോ
കാശിനെ കാശിവാസിനെ വിഷ്ണുഭട്ടയനിവാസിനെ * ത്രിദശക
ദംബവന്ദ്യായ ശംഭവനമഃ സദസൽഭട്ടാത്മനെ സന്തതം മൊ
നമഃ * നിമിളജഗൽക്കർമ്മസാക്ഷിഭൂതായനമഃ സകലജഗൽസൃഷ്ടി

സ്ഥിതിനാശായനമഃ * നമസ്തേഗംഗാധരഭജംഗവിഭൂഷണ നമ
സ്തേസ്തേനലചക്ഷുഃശ്ചനമോനമഃ * അന്തകാസുരപരിമർദ്ദിനാ
കപട്ടിനെ അന്തകവിമർദ്ദിനസന്തതനമോനമഃ * ദക്ഷവജ്ര
ലോംസിനപുരലോംസിനെനമഃ ശ്രുഷ്ണായയോഗീശ്വരാനരൂപായ
നമോനമഃ * കൃത്തിവാസസസദാചിന്ത്യാതജ്ഞസനമഃ ഭക്ത
ചിത്താഞ്ജലധ്യവത്തിനെനമോനമഃ * ആഗമസിദ്ധാന്താത്മസാ
രരൂപായനമഃ യോഗീന്ദ്രബാധാനന്ദമൃതകാന്തനമഃ * ആ
ദിമദ്ധ്യോത്തവിമ്നായതെന്നമോനമോ വെദാന്തവെദ്യയവിജ്ഞാ
നരൂപിണനമഃ * വിശ്വരൂപിണചരബ്രഹ്മണനമോനമോ
വിശ്വസാക്ഷിണവിശ്വാധാരായനമോനമഃ * ആദിത്യവസു
മഹാശാസ്ത്രാശിഷ്യ ഭക്തമൃത്തികരമായാഭിനബുദ്ധികരക
ല്പം * കാശാശാഖാവിധത്തോന്നിച്ചീടിനതവമായോ വംശിധിതന്നി
ൽമുഴുകാതെയൊള്ളതൊത്താൽ * നിന്ദിതവദിതനെയറിഞ്ഞീടാ
സ്തമൃഗം സന്തതംഭവിക്കുന്നുസംസാരമല്ലാവർക്കും * യാതൊരത്ത്
നബുദ്ധിനിന്ദിതവദിയുടെ പാദരവിന്ദങ്ങളിലാച്ചീടുന്നുനിത്യം *
ദക്ഷനാകനതവൻമുനിയായനതവൻ ദക്ഷാസ്യകൃതിയാകുന്ന
തുമവനെന്ന * പണ്ഡിതനാകുന്നതുമവനെന്നതന്മനം ചണ്ഡി
കാപതതവചരണംശരണംമെ * നിന്ദിതവദിതനസ്തുതിപ്പാ
നതതതം അസ്സനാദിവികിപ്പൊളീശപരജഗല്പതെ * ഇങ്ങിനെ
മാമസ്തുതികളൊരുജഗന്നാഥൻ മംഗലവേദവാനായമളിച്ചെഴുതി
നാൻ * പ്രീതനായ്ചമഞ്ഞുഞാൻനിനക്കുവെണ്ടുംവര മെതുമെ
ടിയാതെവരിച്ചുകാണ്ടാലുംനി * അന്നരംതൊഴുതവെക്കിച്ചിതു
ഭാഗ്ഗവത മെന്നെനിന്ദിതവദിക്കണ്ടുകാരണ്ണമെങ്കിൽ അസ്രുസ്രു
ങ്ങരക്കുഞാൻമുമ്പനാസ്തനീടണം ശത്രുവഴുത്തജ്ജയിക്കേസ്തപി
കുംവെന്നം * മൃത്യുശാസനനപ്പൊളസ്രുശസ്ത്രങ്ങളെല്ലാ മത്സ്യത്വം
പ്രസാദിച്ചനല്ലിനാനവിലവും * ദിഗ്വയാതയൊരുതെരുംചാപവും
കവചവും മഹായശരങ്ങളായിടിനതുണികളും * അഷ്ടയപ്രഭാവ
ശൈത്യങ്ങളുംനല്ലിടിനാൻ ദക്ഷാധിപനമെപ്പദംശിക്ഷിച്ചുപരിച്ഛി
ന്ദാൻ * എങ്കിലെഭക്തിക്കിളക്കംവരാതെന്നുചൊല്ലി ശങ്കരനാഗ്ര
ഹിച്ചനലോനവുമെച്ചൊല്ലാൻ * കൃതകൃത്യനായിമാമനുതനിക്കഭി
മതമായവയെല്ലാലേഭിച്ഛാമനന്തരം * പറഞ്ഞുമാമോദരൻതന്നാ
ടുമധരമായ് കുറഞ്ഞതായകാരംചെയ്യണംഭവാനിപ്പൊൾ * എന്നു
ടെരഥചാപാദികളെല്ലാമെഭവാൻ നന്നായിരക്കിക്കണവിനെയു
ണ്ടൊന്നവെണ്ടു * എന്നുള്ളിലാക്കുന്നെമെപ്പൊഴെകാണ്ടുവന്നു
തന്നിടുകെൻമുമ്പിലാമ്മാദുസരഭസം * അന്നരംമഹോദരന
സിനതെന്നമെച്ചൊ മെന്നനുവാദംചെയ്താഥാപാദികളും *

ജീവനോടാശുവരംവാങ്ങിയവൃത്താന്തവും * കെറുപ്പിച്ചുചിലദിന
മവിടെയിരുന്നിതു താല്പര്യംകലർന്നപരമാടനജ്ഞയുംവാങ്ങി * അ
വിടെനിന്നുചുവനാശ്രമംതന്നിൽചെന്നു ചുവനപാദൈവീണനമ
സ്കാരമുചെയ്താൻ * സുകന്യാപാദങ്ങളിൽവീണടൻവണങ്ങിനാ
ൻ സുഖമായവിടെയുപേസിച്ചാൻചിലദിനം * അവരൊടനജ്ഞ
യുംവാങ്ങിച്ചെന്നുശ്യാശ്രമം അവിളംബരിതംവണങ്ങീടിനാനെന്
പ്പാനിനെക * തന്ത്രൈവചിലദിനമിരുന്നവിടന്നെച്ചെന്നു സതപഥ
ചീകനെകണ്ടുകൈവണങ്ങിനാൻ * തൽപ്രീതിവരുത്തുവാനകൃത
വ്രണനമാ യ്ക്കൽപ്പുളെചിലദിനംസുവിചിത്രമഭിനയിച്ചു * പിന്നെ
പൊയ്ക്കാതാപിതാക്കന്മാരെവന്ദിച്ചുവ കന്യാനപ്രീതിവരുത്തീടിനാ
ൻഭാഗ്യവനം * ആശീർവാദമുചെയ്തഗാന്ധാരായാഃ ശൃംഗൈഃ പാ
ശുസല്ലാരംചെയ്താമകൃതവ്രണനെയും * ഞങ്ങളെപ്പിരിഞ്ഞുനി
പൊയതിൽപിന്നെനിന്നു കണ്ടുനിന്നുണ്ടായൊരുവൃത്താന്തമവില
വും*ചൊല്ലുകെന്നാനന്ദനചൊരിച്ചാരവർകളും ചൊല്ലുവാനാരഭി
ച്ചുരാമനമതുനേരം— അദ്ധ്യായമരുപത്താദിത്വം ഞാനുരചെയ്താൻ
അത്യന്തംപ്രീതിയോടെചൊല്ലുവനിനിയുടനോൻ *

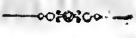

അരുപത്തെഴാം അദ്ധ്യായം.

താതരഞ്ജനനിയുംബന്ധുവുമുന്ദിജ ഭ്രാതാക്കന്മാരുകെ
രുകൈചൊല്ലിയെൻവൃത്താന്തങ്ങൾ * മുന്ദിനാൽപിതാമഹന്ത
ന്നെക്കണ്ടതെന്നി ലബ്ധദംപിതാമഹതാനെക്കണ്ടവാരും * പ്ര
പിതാമഹപിത്രപാദംവന്ദിച്ചവാരും വിപിനൈതപസ്സിനാഞ്ജന
തുകുടിലപ്പുണ്ടാം * കാനനസരിൽസരൊരശലങ്ങൾകണ്ടവാരും
താനെപെയ്ക്കിമാചലംതന്നിൽപ്രാപിച്ചവാരും * കുട്ടാളകൃതി
മുണ്ടരദ്രവകണ്ടവാരും വാട്ടുമെന്നിയെതീർത്ഥസ്നാനങ്ങൾചെയ്ത
വാരും * പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങൾതെരുംസെവിച്ചവാരുംതനി കുന്നനു
വഴിയിൽനിന്നുണ്ടായവൃത്താന്തവും * ഭൂപ്രദക്ഷിണംചെയ്തപീഡി
ച്ചനടന്നതും രീവ്രമാതാപാവനപ്രാപിച്ചുണ്ടാമതും * ഈശ്വ
രപൂജയുചെയ്തിരുന്നവാരുമപ്പൊ ജീശ്വരനിന്ദയാഗത്താൽവന്നാ
രമഹാദരൻ * തന്നോടുകൂടെച്ചെന്നുകൈലാസപ്രവിചിത്രം വ
ന്നഗവിഭൂഷണൻതന്നെവന്ദിച്ചവാരും * തന്ത്രൈവദൈവകളെയൊ
ക്കവെകണ്ടവാരും മൃത്യുശാസനൻപ്രസാദിച്ചുരചെയ്തവാരും * ദൈ
വരക്ഷാത്മമസുരന്മാരെക്കൊടുക്കുവാൻ ദൈവശൻതന്നിക്കൊരുപര
ശുകൊടുത്തതും * ദൈവകളൊടുക്കുടച്ചെന്നരുദ്രജ്ഞയാലെ ദൈവ

വൈരികളോടു യുദ്ധം ചെയ്തവരെയും * നിഗ്രഹിച്ചു മരണശിക്ഷിച്ചു
വാറുപർ സല്ലപിച്ചു സുഖമുള്ളകൊടുത്തവരും വിന്ന * ശിക്ഷിച്ചു
ധാരണമുദാമാക്കുവവിപ്പിച്ചു ദക്ഷാഭിതളിഞ്ഞനഗ്രഹിച്ചു പ്ര
കാരവും * പൊക്കമ്പൊരുമയുദ്ധം കൃത്യവുന്നതെന്ന ശ്രുതാനം
ശാസ്ത്രപരത്തക്കാനാക്ഷിച്ചുവാറും * ഭൂമുഖമെപ്പുറത്താനം ചുവന
മുറിനാനം സുഖമെത്തളിഞ്ഞു ചീകുന്നതൽപതിനാലാം * ആശീ
ർവ്വദത്തമുഖമെപ്പുറച്ചുവാറുമല്ലാ മാതൃകെട്ടവർകളും തെളിഞ്ഞു പു
ൽകിടിനാർ * ജനകജനനിമാർപാദശുശ്രൂഷയും ചെയ്തവരും സ
രസുഖിച്ചിരിക്കുകാലത്തുകൽ — കന്യാകാത്തവീട്ടുൻമുഗധാ
വിചശനായ് പെരിപ്പടയൊടുംകൂടെവ പുറപ്പെട്ടാൻ * വിസ്മയ
കാനനഭവിപ്പുകൾ മുമ്പണ സന്തതിനാശംകൂടിവരുത്തിലപ്പുത
രം * ഹരിനമരികാചമരികിരിയരു വരശാസ്ത്രപരവിരുദ്ധാ
മാമുശശവുക * ഗവയകുണ്ഡസാരകുതപരഗാദിംകു പ്പവഗപ്രവര
കാനനാചാരങ്ങളെ * നിശിതവസ്ത്രകന്തശക്തിതൊമരശുല
പരിചാദികളാലെവധിച്ചുനാലുവിധം * മദ്ധ്യാഹ്നകാലംവന്നനെ
രത്തുനാപനും ക്ഷുത്തുധാദികളാലെസാദവുഭേദിച്ചപ്പൊൾ *
നിൽപതാജലചാമിനിയായിട്ടന്ന ദർഭാതന്നിൽസ്നാനംചെയ്തു
പാനവുംചെയ്താൻ * പൊകനാമിനിയെന്നതന്നെടപടയൊടും വെ
ഗൈനടകൊണ്ടാനെന്നരംകാണായ്ക്കുന്നു * നർമ്മഭാതീരജമദഗ്നി
തർപണ്ണാലാ നന്മനതാരിൽനിറുവിച്ചിതുനപനപ്പൊൾ *
ശാപാനഗ്രമശക്തനാകിയജമദഗ്നി താപസസുനനക്കുണ്ടവനി
ച്ചുപാകവെന്ന * നിങ്ങളല്ലാതുംഗജതുംഗാദികളോടു മിങ്ങ
വാക്കുന്നതൊന്നുംകുറഞ്ഞജനവുമായ് * ചെന്നവനിച്ചശിശുവേര
ന്നെന്നന്നചൊല്ലി തന്നെടപുറാമിതനാകിയഗർഭനൊടും *
നീതിമാൻഭക്തിയൊടുമാത്രമകമ്പുകു സാദരമുനിവരപാദങ്ങ
ൾപണത്തിനാർ * ആശീവാദവുചെയ്തതാപസപ്രവരൻ മാതൃ
പാത്രാഗ്ല്യാസനാദ്യങ്ങളാൽപൂജിച്ചുടൻ * പൂജയുംപരിഗ്രഹിച്ചാ
സനഗതനായ രാജാവുതന്നെക്കുണ്ടതാപസപ്രവരനും * താനും
തൽക്കുശാസനംപുക്കിയന്നനന്തരം സാനന്ദകേശലപ്രശ്നങ്ങളുചെയ്
തീടിനാൻ * സൽക്കഥകളുംപാഞ്ഞിത്തിരിയിരിക്കുമ്പൊൾ സ
ൽക്കരിച്ചിതുപുനരാതിഥ്യാമുനിനാനം * അന്നന്നരോപവരൻസ
ന്തൊഷിച്ചുചെയ്താ നിനിമിന്നവകാശമില്ലെന്നധരിക്കണം *
എന്നൊടുക്കിപ്പൊന്നിട്ടറിയപടയുണ്ടു വന്യഭോജനമെല്ലാതാ
പസശ്രേഷ്ഠതവ * കൂടിയപടയെല്ലാമാത്രമേനപുക്കുൽ വീ
ഡയുമുണ്ടായ്താപസസുനനക്കുല്ലാം * വൈകാതെപൊവാന്ന
നഗ്രഹിച്ചിട്ടുകവെണ്ടു ഭാഗധേയംകൊണ്ടിപ്പൊൾക്കുണ്ടതുതന്നെ

കാൽ * ബ്രാഹ്മണപ്രസാദത്താൽ ബ്രാഹ്മണസ്വകൾക്കെല്ലാം കാ
മ്യങ്ങളാക്കുന്താ ധീച്ചിട്ടനുസദാകാലം * മാംപ്രതികാരുണ്യമുണ്ടാ
യതുകാണ്ടുതന്നെ സാംപ്രതംഭവിച്ചിതുജനസാഹചര്യമെല്ലാം *
എങ്കിലുംകുറഞ്ഞൊന്നുപാക്കുന്നമത്രഭവാൻ സങ്കടകൂടാതെത്താനാ
തിഥ്യംചെയ്തിട്ടവൻ * കൂടയുള്ളവർക്കുവേണ്ടുന്നസാധനങ്ങളും കൂടയു
ണ്ടാക്കിട്ടുവാൻഭണ്ഡമില്ലതിനേതും * എന്നുചെയ്തുമുനിപുംഗവന
തന്നെ നന്നുടെപശുവിനെവിളിച്ചുചൊല്ലിടിനാൻ * വരികസു
ശീലനീസപ്തരീക്കണമിളപ്പാൻ നരപാലകനായകാൽത്തവീർച്ചനെഭ
ദ്രെ * സുരഭീസമൊദരിയാകിയസുശീലയും സുരലാകുഞ്ഞെപ്പൊ
ലെചമച്ചാൻതപാവനം * അമരാവതിപാലെചമഞ്ഞീതടവി
യു മമരവരന്മാരായ്ചമഞ്ഞുവൃക്ഷങ്ങളും * അമനോരികകുളയ്ക്കുന്നി
തുലതകളു മമുതാപമമായഭക്ഷ്യഭോജ്യാദികളും * കനകമണിമ
യമായുള്ളഗ്രാമങ്ങളും മനസിനകതുലാമലമുണ്ടായിനൂവെന്ദ്രനും *
ഭക്ഷ്യഭോജ്യങ്ങൾകൊണ്ടുനന്നാവാദികൊണ്ടും * തൽക്ഷണതു
പ്ലനാരായണിതുസമസ്തതം — ചൊല്ലിയനറുപത്തെട്ടദ്ധ്യായമിത്ഥ
മിനി ചൊല്ലുവനെല്ലൊശേഷംകൈട്ടുകൊള്ളുവിൻനിങ്ങൾ.

അറുപത്തെട്ടാം അദ്ധ്യായം.

കാഞ്ചനമണിയയമാകിയഗ്രാമങ്ങളിൽ വാണരയാണുപാദി
കൾസുവിച്ഛയമവിനാൻ * സ്നാനഭോജനപാനശൗനാസനസ്ഥാ
ന യാനസാധനസൗഖ്യമിങ്ങിനെമററില്ലെങ്ങും * പരിചാരകന്മാ
രുംപരിചാരികൾരും പരമൊത്സാഹത്തോടുംതൽഭൂതജനങ്ങളും *
കനകരത്നാഭരണങ്ങളുംധരിച്ചതി വിനയനാശ്വമാനസ്സോമഭക്തിക
ളോടും * ഭാരാഭാരപദാർത്ഥങ്ങൾസഭരിച്ചിട്ടുന്നതും കാരുണ്യപൂ
ണ്ടുകടാക്ഷസ്മരമുഖത്തോടും * സാരസ്വതുകുംഭചനങ്ങൾചൊ
ല്ലിട്ടുന്നതും പാരുഷ്യവചാഭാവകർമ്മങ്ങളാണുഗീല്യ * എന്തൊരു
ഭോഗംപായാവതല്പനത്തനു ദൈന്ദ്ര്യമോപദിതുകാണുമ്പോൾതു
ല്പമദനം * ഭൂപാലമാർഗ്ഗാപണസൗധസത്മാദികളും സോപാറാ
ദ്രെ പാലയചതപരമീ മികളും * അനന്തരത്തൊഴുപലപ്രാസാദാലി
കളും അനന്തരമാർഗ്ഗമാതംഗൊഷ്ടാഗാജവരാ ഗ്ലാനന്തജാതി
കളാൽനിറഞ്ഞഭെദങ്ങളും * അംഗജസമന്മാരഭൂപാലബാലന്മാ
രും സാമന്തനിഷാദസനാപതി സാദീപദാ ശ്യാദിനായകപ്രിസാ
രഥീഗ്രാമങ്ങളും * വന്ദിമാഗധസ്തുതിപാഠകസ്തുതജന മന്ദിരങ്ങളുംഗ
ണികാജനാലയങ്ങളും * തുലാഗൊപുരവളർന്നഭാമണിയ രംഗഭെ

ശങ്ങളൊടുനന്തനാലയങ്ങളും * അതുതപതാകദാമലോജ്ജ്വലതൃ
ളം ശുഭങ്ങളായമണിമണ്ഡപനികരവും * കൽമാരകഞ്ചകുമുദൊ
ല്ലവവിരാജിത കല്ലൊലരമ്യസരൊവാപികുതടാകങ്ങൾ * നിർമ്മല
നീലൊപലസന്നിഭജലംകൊണ്ടു ഘർമ്മതാപങ്ങളുണയാതതത്ത
ടഭൂവി * പുനാഗനാഗപക്ഷചംപകജംബുകര കുന്ദമന്ദാരമധു
കാംശ്രുകതകവട * വനസമൃതപ്രവാളാസനാശപത്മവിലമുനീവൃ
ക്ഷാദികളും ജാത്വാദിപർകളും * ചൈത്ര്യവൃക്ഷാദിപൂർണ്ണകസുമവനങ്ങ
ളും ശൈത്യസമരമൃഗാദിഗുണസൽപവനനും * അമരാസുരമനജൊ
രഗഭോഗമൊന്നും സമീപിതിനൊടുകെവലംനിരൂപിച്ചാൽ * ഇ
തഥാതാപസത്രൈഷ്വരനാടൈമാമധ്യേന സതപരംസന്ധാദിച്ചസാ
ദരമാതിഥ്യവ്യം * ഭൂമിപാലൈന്ദ്രാചിതമാകിയൊരാതിമെയം ഹൊ
മഗൊവിനാൽകൃതമായതുകണ്ടനരം * മനുജാധിപനൊടുചെന്ന
റിയിച്ചീടുവാൻ മുനിയുടമനരംശിഷ്യനെനിയോഗിച്ചാൻ * അ
വനംവിരവാടുഗുരശാസനമെല്ലാം അവനീശപരനൊടുസഭയമറി
യിച്ചാൻ * സംഭാവനീയംഭൂതമാതിഥ്യഭോവാനാലെ നമ്പിനെ
ടാജ്ഞാപിച്ചദേശികൻനരപത * താപസൈന്ദ്രനാൻകൃതാഭ്യനു
ജ്ഞനായനരം ഭൂപതീന്ദ്രനുംപ്രവേശിച്ചാൻതൽപുരവരം മുനിനാ
യകഹൊമധ്യേനസാമന്ത്രികളു മനുജാധിപൻനിജസൈന്യസം
യുതനായെ * സംപ്രവേശിച്ചാനതിസഭ്രമാലന്തഃപുരം ജംഭാരി
നിലയനംനിദിക്കാമിതുകണ്ടാൽ * ലാജവഷ്ടവുപുരനാരാമാരാ
ലൊറുപൊയ് രാജാവുനിജമണിമന്ദിരമകംപുക്കാൻ * ഭദ്രിടുന്ദുഭി
മുദംഗാദികുതനാദത്തൊടും പൂരിതമായജയശബ്ദത്തിൻഘോഷ
ത്തൊടും * മന്ദംപൊയ്സിംഹാസനമെവിനാൻഗുപന്ദ്രനും
വന്ദികുതവാഴുന്നതുകെട്ടുകെട്ടനാകലം * ദിനകൃത്യങ്ങളെല്ലാംക
ഴിച്ചുനൃപശ്രേഷ്ഠൻ മനസിപ്രമൊദപൂണ്ടശനംചെന്തിടിനാൻ *
മന്ത്രികൾസൈനാപതിവീരന്മാർസാമന്തന്മാ രന്തമില്ലാതചതുരംഗ
സൈന്യവുമിജ * ദേശികനൊടുംകൂടെഭൊജനംകഴിച്ചവ നീശ
നംപുരാണസൽകഥകൾകെട്ടുമൊദാൽ * സന്ധ്യാവന്ദനംചെയ്തു
നൈശമാമശനവും സന്തോഷപൂണ്ടുകഴിച്ചാനന്ദസമനപിതം *
ക്ഷീരഹൈനാഭമായമുഴുപല്പ്രകത്തിക ലാഭഹൃസ്വപരൻനിദ്രയ്തു
ടങ്ങിനാൻ — ചൊല്ലിനെയറുപത്തെട്ടദ്ധ്യായമിനിയുംഞാൻ ചൊ
ല്ലുവാൻനിങ്ങളൊടുചുരുക്കിക്കഥാശേഷം *

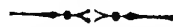
അറുപത്തൊമ്പതാം അദ്ധ്യായം.

ആദിത്യനടയക്കൾക്കൊപ്പമിരുന്നതും സുതമാഗധവ
നിവർത്തനംപ്രദന വാഴ്ന്നിനാർപ്പള്ളിക്കുറിപ്പണിയിട്ടുവാൻനാ
നാ വാഴ്ന്നുള്ളല്ലാപ്രയാഗിച്ചുഗീതങ്ങൾപാടി * വേണവീണാ
ദിപ്രയാഗങ്ങളെക്കേട്ടുനന്നായ് ക്ഷോണീപാലനമുണർന്നിടുന്ന
താനരം * ഉത്ഥാനംചെയ്തപത്മനാഭനെല്ലാനമെന്തെ നിത്യകൃ
ത്യാദികളുംവഴിയെചെയ്തമുദാ * നിത്യകർമ്മാനന്തരജപവുംകേഴിച്ചു
ത നിഷ്ഠവേതാനമസ്സാരവുംകഴിച്ചുതൻ * തുഷ്ണതംഗസ്വാഭാ
രണങ്ങളുദ്ധരിച്ചു മദ്രാദ്രംഭംഭജനമംഗലംകൃത്യപാദ്രി ദൈവാ
ദ്യത്വികൾക്കെല്ലാമിഷ്ടാനന്ദംനൽകി * ഗോദിജാദികളെയും
വന്ദിച്ചുപുറപ്പെട്ട മോത്താണുവെവനെയുതൊഴുതിൽക്കുന്നതും *
മന്ത്രിസാമന്താദികൾവന്നുകെട്ടുപിടിനാർ സത്തുഷ്ണനായനൃപാധി
ശപനവരുമായ് * ഭക്തികണ്ഠാണ്ടുമുനിശ്രേഷ്ഠൻ തൻപാദാന്തി
കെ വിട്ടുതന്നമസ്സരിച്ചിടുന്നതാനരം * താപസനാശീർവാദം
ചെയ്തിരുന്നാലുമെന്ന ഭൂപതിയൊടുചൊന്നതെന്തുറുപന്ദനം *
പ്രശ്നയാനതമുവനായിരുന്നതുകണ്ടു വിശുതനായമുനിശ്രേഷ്ഠൻ
തൻചെയ്ത * സൈപരമോസ്താഴിഞ്ഞിതൊരാത്രിഭൂപതിതപ
സൈപരമെന്നതൊഴാദിക്കുന്നതുമുഖതപമെ * നാഗരന്മാർക്കുവ
നവാസമെത്രയുണ്ടുവം ഭോഗസാധനമരണ്യത്തിങ്കലില്ലയെ
ല്ലോ * സാനുഗനായഭവാൻസാമിച്ചതതുളളതം കാണനവാസവ
രികൾക്കുമെന്നറിഞ്ഞാലും * ദുഷ്കരമനശ്ചന്ദ്രമായുള്ളതെല്ലാവർക്കും
ഓടമെന്നിഷ്ടത്തിനായ് സാമിച്ചതുപപനം * ഇത്തരംമുനിവര
നരൾചെയ്തതാനര മുത്തരനൃപവരൻചിരിച്ചുചൊല്ലിടിനാൻ *
ബ്രഹ്മവർച്ചസ്വാർത്ഥാലചിന്ത്യമതിൽക്കാളും തപന്മാരിമാനമെ
ന്തൊഴാൽവതുകുപാനിയെ * കണ്ടിതുഭവത്തച്ഛിദിത്താനതുമു
ല മുണ്ടായൊരാനന്ദമൊഴൊല്ലാവതല്ലയെല്ലോ * എങ്കിലൊ
പൊവാ.നിനിക്കുജ്ഞാനമെന്തുകീടണം നിൻകൃപയാഴിഞ്ഞിപ്പോരാ
ശ്രൗമഹാമുന * എന്നൊഴൊത്തമസ്സരിച്ചുറുപന്ദനം ചിന്ത
യുപനരാശീർവാദംചെയ്തനന്തരം * നൽകിനാനതാനരന്തന്ന
ടെപടയൊടും വൈഗനനടന്നിതുഭൂപതിപ്രവരനും * പദ്ധതി
തൊടുമൊരാചിത്രങ്ങൾകണ്ടതെല്ലാം ചിത്തത്തിലൊത്തൊ
ത്തഭിമുഖമായ്ചൊന്നതാനര * പിന്നാലെയുള്ളവരെത്തിരക്കിപ്പോ
ഞ്ഞുവന്ന മനവർത്തനതൊഴുതീടിനാൻചന്ദ്രഗുപ്തൻ * സഭ
മത്തൊടുമൊടിവന്നതെന്തൊരുമൂലം ചിന്തപടയൊടുചൊരിന്നാരാ

നമൊറാരൊചൊൽ * എന്നതുകെട്ടുന്തിപ്രവരനരചെന്താൻ മ
ന്നചകുണ്ടെന്നൊരുവിസ്മയംതെത്രവെന്താൻ * എന്തിനാഞ്ഞൊണ്ട
രാജ്യത്തിന്നുപൊകുന്നാപുമാ കിന്തവരാജ്യംകൊണ്ടുഭോഗങ്ങൾ
കൊണ്ടുഹലം * ഗൊരതാഭൂതയായതാവസവശ്രവിന്റെ ചാര
ശ്രീകുണ്ടെന്നരരാജ്യശ്രീശ്ശുവപ്രായം * ഞാനൊരളുതെത്രരക്ത
ണ്ടതുമെന്നത്തിക്കാം മാനവശ്രേഷ്ഠവാനെഴുന്നെള്ളിയശേഷം *
താവസാശ്രമത്തിങ്കൽകണ്ടൊരുധനങ്ങളും ശോഭിതടിപ്പുപ്രസാ
ദങ്ങളുംഹൃദയങ്ങളും * മാനിനീജനങ്ങളുംഭിപ്രവൃദ്ധന്മാരും ധൈര്യ
തകലചെന്നലയിച്ചുസമസ്തവും * പിന്നെഞാൻനൊക്കുന്നെരമാ
ശ്രമദേശമല്ലാം മുന്നെവണ്ണമതെന്നകാണായിനരപതെ * ഇ
ത്രമാഹാത്മ്യമുള്ളഗോതംവശമായ മന്ത്രിനന്തൊന്നുപിന്നെ
പുല്ലമായിട്ടുള്ള * രതാഭൂതങ്ങളെല്ലാംരാജാവിന്നെല്ലാവെണ്ടു യ
താചെയ്യണംവിധേയംവരുത്തുവാൻഭവാൻ * ഇങ്ങനവാദമെ
ങ്കിലനുജീവികളായ ഞങ്ങളപ്പശ്രുവിന്നെചെന്നിങ്ങുകൊണ്ടുപൊ
രാം * ഇത്തരംചന്ദ്രഗുഹ്വൻചൊന്നതുകെട്ടുന്നെരം പൃഥ്വിനായ
കന്താനുമവനൊടുരചെന്താൻ * എന്തെന്നുചിലമതൊരായ്ക്കു
ചൊല്ലാം ബ്രഹ്മസ്വപമഹരിച്ചീടരുതെന്നാത്തത്ര * സത്ഗു
ണാത്മാവാഹുവനിങ്ങിനെപറഞ്ഞെപ്പൊൾ ഗർഭനാപുരോഹിത
ൻഭൂപതിയൊടുചൊന്നാൻ * ധർമ്മിഷ്ഠനായഗുപനത്യാപത്തെ
ന്നാകിലും ബ്രഹ്മസ്വപമഹരിച്ചീടരുതെന്നും * ബ്രഹ്മസ്വസ
മംഭൂവിദിജ്ഞാമായിപ്പുതും * നിമ്ബലനാഷ്ടമതുതടക്കാവാനുമ
ല്ലെ * ബ്രഹ്മസ്വവിഷമതിദിജ്ഞാപുത്രപൗത്രാ ദ്വൻമൂലനാശ
പ്രദിപ്പുസംശയമെതും * കാകാളമുപജീവിച്ചവനെത്തന്നെകൊ
ല്ലം വെഗാലായുധമുദൊറവനെത്തന്നെകൊല്ലം * ബ്രഹ്മസ്വ
നലൻസമൃദ്ധംകലംഭവിപ്പിക്കും ധർമ്മരാജനെന്നരകങ്ങളെഭൂപി
ക്കും * ദാനശീലനാശിർവെച്ചുത്തമനായതവ മാനസമിപ്പൊള
ദാനത്തിങ്കൽച്ചെന്നാതെ * എന്നതിൽവിശേഷിച്ചുബ്രാഹ്മ
ണശ്രേഷ്ഠന്മാരിൽ നിന്നതലുനംകാമിച്ചീടുവാനെന്തുമൂലം * സ
ജ്ജനനിന്ദിതമായുള്ളൊരുകമ്മ്മിതു വഴിച്ച്കുടവണമല്ലാതിലി
ഹലൊക * കീർത്തിക്കുനാശംവരുന്നിനഷ്ടമഹീപതെ പാതമി
പെന്ദുനാർതവപുച്ഛന്മാരെല്ലാവരും * കീർത്തിയത്തന്നെക്കുറിച്ചീ
ടിനാവരുടെ കീർത്തിക്കുനാശംവരുത്തിടൊലാഭവാനിപ്പൊൾ *
മുഖ്യനാകിയയദുതന്നെടവംശമതി വിഖ്യാതമെല്ലാഭുവിസൽക്ക
മ്മ്മുന്നങ്ങളാൽ * തൽക്കലത്തിങ്കലെല്ലാജാതനായിതുഭവാൻ
ദിഷ്ടമ്ബത്തിങ്കലാകെന്തൊണ്ടീടാത്തുവണം ദിമന്ത്രിജനംവ്യസനാ
ജ്ഞാവസഭ ഞ്ഞാൻസമമാഹതൊടെകൊണ്ടെമജ്ജനംചെയ്തിപ്പി

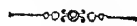
ഷം * ഭൂപതിപ്രസാദത്താൽസമുന്നദ്ധനാരായ പാപികൾക്കിപ്പു
നയമവർചാപ്ലകൾക്കെകിൽ * ആപത്തുവരുംപുനരായസ്സം
പൊമെറിയ പാപവുമുണ്ടാംനരകാപ്ലിയുംഭവിച്ചിടും * സാക്ഷാൽസ
ർവ്വജ്ഞൻഗർഭനിബിന്നചൊന്നതെല്ലാ മരക്കുവിലവനീശനൊടു
മന്ത്രിയുംചൊന്നാൻ * ബ്രാഹ്മണനിവൻനിജജാതിക്കനല്ലതെല്ലാം
കാണവൻറുപകാര്യംബ്രാഹ്മണക്കറിയാമോ * രാജാവുതന്നാലൊ
ഴിഞ്ഞറിഞ്ഞു കൂടായെല്ലാ രാജകാര്യങ്ങൾവിചാരിച്ചതന്വീഷയാ*
ഭോജനദാനകാര്യമെഴിഞ്ഞാന്നറിയുമോ പുഷ്പനീയന്മാരകവി
പ്രന്മാർ നിരൂപിച്ചാൽ * കണ്ണോൾക്കവണം പശുതന്നെ യത
ല്ലെന്നാകി ലിംഗാലംതപസ്സിനായ്ക്കാകണംവനത്തിങ്കൽ * കൊണ്ടു
പൊരണെംപശുതന്നിടതെല്ലാംകൊണ്ടും മണ്ഡലാധീശന്മാക്കിപ്പു
തിനാലൊരുദോഷം * ബ്രാഹ്മസംഹാരാൽക്കൊണ്ടുപൊരയെന്നെ
ണ്ടെങ്കിൽ തൻമൂല്യംകൊടുത്തിട്ടുംകൊണ്ടുപൊരികവെണം * രത്ന
ഭൂതങ്ങളെല്ലാംരാജാവിനല്ലൊവെണ്ട യതാമൊവോളംചെ.സ്തംസപീ
കരിക്കണമെല്ലാ * ഇത്തരംചന്ദ്രശ്ശർവാക്കുകൾകെട്ടുന്നെരം
ചിത്താബ്ബാപ്തത്തൊടൊല്ലിനാൻറുപവിരൻ * വിപ്രനെപ്ര
സാദിപ്പിച്ചിപ്പുറാനങ്ങൾനാൾക്കി വിപ്രിയംവന്നീടാതെകൊണ്ടുപൊ
ന്നാലുംഭവൻ * എന്നതുകെട്ടുമാറ്റിവീരൻതൻപടയൊടും ചെന്നു
താപസപ്രവരാശ്രമംപുക്കിടിനാൻ — ഭൂമിപൻപൊയശൈഷമകൃത
പ്രണവമായ് രാമനുംവനംപുക്കുസമീപനയനാനന്ദം * അന്നെരം
മന്ത്രിനാമരാശ്രമമകംപുക്കു വന്ദിച്ചാൻജമദഗ്നിതന്മടെപാദാംബു
ജം * സന്നതനായമന്ത്രികൊല്ലിനാനതുന്നെരം മന്നവനിയോഗ
ത്താൽവന്നുഞാൻമഹാമുന * രാജഭണ്ഡാരപശുതന്നെത്തന്നീട
ണംപൊൽ പൂജിതനായഭവാൻവൈകിച്ചീടരുതെതും * ഭണ്ഡാ
രപ്പശുക്കുളില്ലെന്നുടയാശ്രമത്തിൽ പണ്ടെയതണ്ടെന്നാരുനിന്നൊ
ടുപറഞ്ഞതും*രത്നഭൂതങ്ങളെല്ലാംരാജാവിനല്ലൊവെണ്ട രത്നഭൂതാ
ഡ്യയെല്ലാഭവൽഗൊവിന്ദനും* എന്നുടപശുവിതരാജഭണ്ഡാര
മല്ല നിന്നുടമതമരാജാവിൻമതമല്ല * എങ്കിലൊസുവണ്ണത്താ
ദികൾവെണ്ടുവൊളം സഗ്രഹിച്ചിട്ടുപശുരാത്തത്തന്നീടണം *
കാഞ്ചനരത്നാദികൾത്തങ്ങൾക്കു വെണ്ടയെല്ലാ വാഞ്ചരയില്ലവ
രികലിനിക്കുശാമതെ * രാജ്യത്തിൽപ്പാതിതരാമെന്നാലുംപൊരാ
യ്തിലൊ രാജ്യത്തമഴുവനെനാൾകീടാംഭവാനില്ലാൻ * എന്നാലും
പശുവിനെനൾകണംമടിയാതെ യെന്നതുകെട്ടുജമദഗ്നിയുടമൾ
ചെയ്തു * വിക്രയക്രവാദികളായവാണിഭകർമ്മ മൊക്കവൈശ്വനാ
ക്കാരെത്തർക്കിപ്പരികരീ * അന്ത്യാന്ത്യാസ്സഹംചാരംനിങ്ങളിലു
ണ്ടാകയാൽ ധന്വയാംപശുവിനെസ്സമാനമായിട്ടില്ലാൻ * പാ

തമിപപ്രവരണകൊടുത്തിടകളവാ നാസ്ഥയാരാജസ്സമകൊണ്ടുന
 ല്ലതെയത്ര * ബ്രാഹ്മണാക്ഷല്ലാഭാനചെയ്യുന്നരാജശ്രേഷ്ഠൻ ബ്രാ
 ഹ്മണദൃവ്യമവേഷിക്കയില്ലെന്നുതാനും * ബ്രാഹ്മസപമവേഷിക്കുമെ
 ത്തന്നു കലനാശം ബ്രഹ്മശാപത്താൽ വരുന്നെന്നീയറിഞ്ഞീലെ *
 ചന്ദ്രഗുപ്തനും പരാന്തിസിനാനതനരം നന്നല്ലമൊമുനദൃഷ്ടി
 ഖതകളുതും * കിംഫലം ന്വാപാചിതമായുള്ളധനംകൊണ്ടു വ
 സ്തിനാൽക്കൊണ്ടുപായാലെന്തൊന്നൊത്തതുഭവാൻ * എന്തുരാ
 ജാക്ഷന്മാരൊടാവതുഞങ്ങൾക്കെല്ലാ മെന്തിനവലവസ്തുചാല്പന്നഭ
 വാനെങ്കിൽ * എന്നതുകട്ടമ്പലാൽക്കാരണകൊണ്ടുപാവാ ന
 ന്നരം പാപാത്മാവാമന്ത്രിയുമാരഭിച്ചാൻ — ഇങ്ങിനചൊന്നെ
 നറുപത്തൊമ്പതദ്ധ്യായംതൊൻ നിങ്ങളൊടിനിശേഷം സംക്ഷേപി
 ച്ചുരചെയ്യാം.

ഏഴപതാം അദ്ധ്യായം.

മന്ത്രിയും ബലാൽകൊണ്ടുപാവാൻ ഭാവിച്ചതനരം ചിന്തി
 ച്ചുരുമേ നിചൊല്ലിനാൻ കൊപത്തൊടും * ബ്രാഹ്മസപമചരിച്ചിട
 കയില്ലതെയല്ലാ ധർമ്മിഷ്ഠന്മാരും പുരുഷന്മാർ നാരകഭയാൽ * എ
 ന്നൊടപശുവിനെക്കൊണ്ടുപാകണമെന്നു മന്നവന്തനിക്കുതൊന്നി
 ടുവാനെന്നുതും * അടുത്തുതനിക്കാവത്തെന്നതുതന്നെതാനു മട
 കിക്കൊൾവാൻതൊന്നിബ്രാഹ്മസപമിതുകാലം * ഇത്തരംജമേനി
 ചൊന്നതുകട്ടനരം ക്രൂരനായുന്ത്രിനും പാശങ്ങൾകൊണ്ടുദ
 ഡം * ബന്ധിച്ചുപശുവിനെപ്പിടിച്ചുപലിച്ചപ്പൊൾ സന്താപംപൂ
 ണ്ടുവിരൊധിച്ചിതുമനീനും * ദംഡമുഷ്ടികൾകശാലകുടാദിക
 ലാലെ ചണ്ഡന്മാർമുനിനാനപ്രഹരിച്ചതനരം * എല്ലുകൾനര
 ണിനിർമ്മിതനായവനിയിൽ തല്ലുകൊണ്ടാശുജമേനിയും വിന്നീടി
 നാൻ * താപസൻമരിച്ചുവീണൊരനരത്തുപശു കൊപനവാ
 ശങ്ങളും മെല്ലെപ്പിച്ചുവെഗത്തൊടെ ശൃംഗങ്ങൾകൊണ്ടുംകുതവിക്കു
 പങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഭംഗമാക്കിനാൻ നൃപകീരന്മാരെയെല്ലാം *
 ആകാശമാശ്ശേമറഞ്ഞീടിനാൻ സുശീലയും വെഗനെവത്സ തന്നെ
 കെട്ടിക്കൊണ്ടുവർകളും * വന്നൊരുമനൊരേ ഭംഗവുംനിരൂപിച്ചു ചെ
 ന്നഭൂപതിയെയും കണ്ടുവൃത്താന്തംചൊന്നാൻ * താപസൻമരിച്ച
 തുകെട്ടാതനൃപശ്രേഷ്ഠൻ താപമുൾകൊണ്ടുചെന്നതനരൈപ്പുരം
 പൂക്കൂർ — അദ്ധ്യായമെഴുപതു മിങ്ങിനെ ചൊന്നെന്നിനി വൃത്താന്തം
 കെട്ടുകാൾവിൻചൊല്ലുവൻ ചുരുക്കിതൊൻ.

ഏഴപത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

കാത്തവീട്ടാജ്ഞാനംജമദഗിയെക്കൊന്ന വാത്തകെട്ടതു
നെരമുതനായതുപൊലെ * ആത്തിക്കണ്ണാണ്ടൊരൊന്നെചെത
സിനിരൂപിച്ചാൻ പാത്ഥിപന്മാരിൽവെച്ചുപാപിയാസ്തുങ്ങുഞാ
ൻ * ആത്രയശിഷ്യത്വവുംനിഷ്ഠലമായിത്തല്ലൊ ക്ഷാത്രവുമണ്വ
മണ്യമായാൽനിഷ്ഠലമല്ലെല്ലോ * ഗൊത്രനാശത്തിന്നുഞാൻകാര
ണമായെന്നല്ലൊ കീത്തിയുടേപ്പിത്തിയാസ്തുച്ചെനിയുമൂലം * സ
ജ്ജനനിവൃത്തനാണൊൻമരിച്ചാൽനരകത്തിൽ മജ്ജനംചെയ്തുകിടക്കെ
ന്നതുപക്ഷമല്ലെല്ലോ * ദുർജ്ജനങ്ങളിൽമുമ്പനാണെന്നുഗണിക്കുമ്പൊ
ളജ്ജനനെത്തന്നെചൊല്ലിടുംബുധനാരം * ബ്രഹ്മമത്യാപാപ
ത്തിൽവെച്ചതല്ലൊപാപം ജനവുംവൃഥാപലമായിതത്രയുമല്ല * ദി
വ്യന്മാരായുണ്ടായപുഷ്പന്മാരെയുമല്ലൊ സപ്യമെന്നരകത്തിലാക്കി
യെന്നല്ലൊകഷ്ടം * ബ്രഹ്മസ്വപരണത്തിലാശയുണ്ടായതുമൂലം ബ്ര
ഹ്മമത്യാപാപവുംസംഭവിച്ചിതുബലാൽ * ജ്ഞാനിയാതെപൊ
ധനൻചൊന്നതുകൊള്ളായാൽ ഞാനഹൊമഹാപാപിയായെന്നെ
ന്താവതയ്ക്കൊ * തന്നെടേഗുരൂതൻചൊന്നതുകൊളാതവ നെന്നു
മെവന്നുകൂടാനല്ലതെന്നതുറന്നു * ഇത്തരംനിരൂപിച്ചുദുഃഖിച്ചുകാ
ത്തവീട്ടൻ പത്തനുംചുക്കുമവീടിനാൻഗതപ്രഭം— ധൈര്യതൻപി
ന്നാലെപൊയൊരുഭത്താവുന്ന ക്ഷാനനെതിമണ്ണുടൻരണകാ
പുറപ്പെട്ടു*കാണായിതന്നെരംപാരതിൽനിശ്ചേഷ്ടനാ സ്തിങ്ങുചൊ
രയിൽകിടക്കുന്നഭത്താവുന്ന * നിർജ്ജീവനായപതിയെക്കണ്ടു
ദുഃഖമൊറ്റ മുർച്ഛിച്ചുധരണിൽവീണിതുരണകയും * ഉത്ഥാനം
ചെയ്തുപിന്നെക്കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ ഭത്താവെചതിക്കയാചെയ്തതു
ദയാനിയെ * ഇത്തരംപലവിധംപറഞ്ഞുകരകയും ചിത്തസന്താ
പത്തൊടുകണ്ണുനീരൊഴിക്കയും * എങ്ങുപൊയിതുമാനെനുകന
യ്ക്കാപാപം ഇങ്ങിനെവരുവാനന്തിനിക്കുവിധാതാവെ * രണ്ടു
കാപലതരംപറഞ്ഞുകെഴുന്നെരം കാണായിവരുന്നതുമാനെശ്ശുമാ
ത്തനായ് * അമ്മതൻദുഃഖംകണ്ടുമാനംവിഷണ്ഡനായ് ദുർമ്മന
സ്സൊടുംബാഷ്പംവാതുനിൽക്കുന്നനെരം * അകൃതവ്രണൻപറ
ഞ്ഞീ നാനെത്തുഭവാൻ പ്രകൃതിചപലനാസ്തുങ്ങുനീതുകലം *
ധീരന്മാരായമഹാത്മാക്കൾക്കുദുഃഖംവന്നാൽ പാരമൊരിളക്കുമുണ്ടാ
സ്തുതമാരില്ലല്ലോ * ആഗമമതിക്രാന്തമായതിന്നില്ലറന്നം ശൊക
ത്തപരിത്രജിച്ചീടുകയെപ്പിന്നിയെ * ശൊകമിന്ദ്രിയഗണശൊഷ

ണമല്ലൊന്നാം രോഗവുമുണ്ടാക്കീടുകൊയ്ക്കു നാശവുംവരും * മാ
താവിൻദുഃഖംകുളഞ്ഞീടുകവൈകാരിക ഞെതുമെവിഷാദമുണ്ടാക
രുതാത്മവതാം * ഇത്തരംവാക്യമകൃതവ്രണൻചൊന്നെന്നെ മത്ത
ലുംപുരുകിശ്രീരാമനുംമനുംമനും * മാതാവിനടുത്തുചെന്നിടീനാന
തുന്നെരം ആധിപുഷ്പാത്മജനെക്കണ്ടതിതാപത്തെതാടും * ഇരുപ
ത്തൊന്നുവട്ടംതൊഴിച്ചുതുകണ്ടു കരമെന്നരംചൊന്നുപിടിച്ചുഭാഗ്
വനും * മാതാവചരിചരിദൈവത്തെപീഡിപ്പിച്ചു തെതുമെടുപ്പി
ക്കെണ്ടത്താൻമുദുഃഖംതീർപ്പാൻ * ഇരുപത്തൊന്നുതൊഴിച്ചതുകാ
രണമതി നിരൂപത്തൊന്നുപരിവൃത്തിത്തൊന്നൊടുക്കുവൻ * ക്ഷത്രി
യജാതമെന്നുമാതാവുതന്നൊടൊരു സത്യവുചെയ്തിടീനാൻഭാഗ്വ
രാമനാൻ * ചെദവുഡൈയ്യുംകൊണ്ടുടക്കിരണുകയും
സൊദരന്മാരുമായിരാമനുമനന്തരം * താതൻറസംസ്കാരത്തിനാ
രംഭിച്ചതുനരം മാതാവുപുത്രന്മാരെവിളിച്ചു ചാല്പീടിനാൻ * എ
ത്രയുമുപഹ്വയായൊന്നുവെഡച്ചുദുഃഖം ഭർത്താവിനൊടുക്കുടിപൊക
ന്നെന്നിനിത്താനും * നിങ്ങളുളളതിന്നനുകൂലന്മാരാകവെണം അങ്ങ
ചെന്നാലുമതുനല്ലതുത്തങ്ങൾക്കിപ്പൊൻ * പാവകദൈവനെയുമതി
ന്നതക്കുവണ്ണ മാവൊളംജപലിപ്പിക്കുസന്താനംനിങ്ങളെല്ലാം * അ
ന്നെമേശ്വരീതന്നെടവാക്കുകട്ടു ധന്വന്തകർപതിവ്രതാധർമ്മമതു
പപന്നം * സാമസംകർത്തവ്യമല്ലാമാലുണ്ടെന്നുണ്ടല്ലോ ദൈവിക
രാകാരുകാലംനല്ലതുവരുമല്ലോ * ഭർത്താവുജീവിച്ചീടുംപാക്കു
നീകുറഞ്ഞൊന്നു ദശമാസ്തമ്യായാസ്തമ്യദൈവത്തെയതിൻമുമ്പെ * എ
ന്നതുകെട്ടുതനയൻമാരുംരെണുകയും വന്നൊരുസന്തോഷത്താലതു
കെട്ടുന്നന്തരം * പണ്ണശാലയിൽക്കൊണ്ടെക്കിടത്തിജനകനെ മി
ന്നമാനസൻമാരായ ഹിമകമവിനാർ * അന്നരംനിമിത്തങ്ങൾ
കാണായിതുഭങ്ങുയ് പന്നഗഭരണനദ്ധ്വാനിച്ചുവസിക്കുമ്പാ
ൻ * കാണായിവരുന്നതുശുക്രനെപിതാവുതൻ പ്രാണൻതാൻ
വരുന്നതുചൊലെതത്രൈവവഗാൽ * ദുഃഖിച്ചുവസിക്കുന്നരെണ
കാദൈവിയെയും മുഖ്യന്മാരായപുത്രന്മാരെയുംകണ്ടെന്നരം * മൃതസ
ഞ്ജീവനിയാംവിദ്യകൊണ്ടരിദൃതം മൃതനാംജമദഗ്നിതന്നെയുംജീവി
പ്പിച്ചാൻ * ശുക്രനമനുജയെക്കൊടുത്തുമാഞ്ഞിതു ദുഃഖവുന്തി
ന്നുചസിപ്പിടീനാരവർകളും * അന്നരംസുശീലയുമാകാശമാഗ്ന
ത്തിങ്കൽ നിന്നവന്നാത്മജനെക്കൊന്നൊത്തുദുഃഖത്തെതാടും * ക
രഞ്ഞുനടക്കുന്നനെത്തുജമദഗ്നി പാറത്തുമാനൊടുക്കുണ്ടിലെമക
നെന്നീ * നമ്മുടെസുശീലതൻവത്സവനാക്കൊന്നാസ്തമ്യായാൽ തന്നെ
താരിൽമുഴുത്തൊരുസന്താപത്തെതാടും * രൊദനാഞ്ചെയ്തിടുന്നതാ
മെങ്കിലവളുടെ ചെദത്തെക്കുളയെന്നുവത്സവനെക്കൊണ്ടുവന്നു *

രമാമപുംമുട്ടിക്കിടക്കുന്നതുകഴിക്കണം രാമനുതുകെട്ടുകുല്പിച്ചുപറ
പ്പെട്ടാൻ —ചൊല്ലിയെന്നെഴുപത്തൊന്നുശ്ലോകംനാഞ്ചെട്ടാട്ട ചൊല്ല
വനിനിയശയുംകെട്ടുകൊള്ളുവിനെയല്ലാം *

എഴുപത്തിരണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

താതനെനമസ്കരിച്ചുനജ്ഞവാങ്ങിക്കൊണ്ടു മാതാവിൻ പാദങ്ങളുംവന്ദിച്ചഭക്തിയൊടെ * ഭ്രാന്താക്കന്മാരെടുമാശീർവാദംവാങ്ങിക്കൊണ്ടു ഭൂതശാന്തനൈലഗ്നിച്ചകൃതവ്രണനമായ് * വെെഗനമാഹിഷ്ണതിയാകിയനഗരിഷ പൊകുവാൻമഹൊദാൻതനെച്ചിന്തിച്ചനെരം * തെരുമായുധങ്ങളുമായ്നന്നമൊദരൻ പാരാതെമുമ്പിലാമ്മാറൊപ്പാട്ടിനീടിനാൻ * അന്നെരംപ്രദക്ഷിണംചെയ്തശങ്കരനെയും വന്ദിച്ചതെരിൽക്കരവീടിനാൻഭാഗ്വതം * സഹസാസാരമൃതമകൃതവ്രണസമി സഹസാഹനംതെരിലാമ്മാറുകരരിനാൻ * മൊഹയപുരരപകണ്ണപ്രാവശിച്ചസഹ സാഹനമായിത്തെരിൽനിന്നിതഭാഗ്വതം * അകൃതവ്രണനനെട്ടുതനാശിയൊഗിച്ചാ നഖിലക്ഷത്രാധിപനൊടുചെന്നറിയിപ്പാൻ * കാത്തുവീർത്തൊന്നെക്കണ്ടുനൊരത്തുറുപ - നാസ്ഥയാസൽക്കാരചെയ്തിരുത്തിയമൊചിതം * കുശലപ്രശ്നാദികൾകഴിഞ്ഞൊരനന്തരംവിശദാഭയനാമകൃതവ്രണൻചൊന്നാൻ * ഒരാളൊരൊഹയതുപരചൊല്ലുവൻകെട്ടാലുറവീ ലൊരോരോവാനൊരുവിപ്രനെക്കൊന്നീലയൊ * തൽപ്പത്രനായരാമൻവിശ്വവിശ്വതനായ സൽപ്പരാൻ ഭഗവാനപയാംഭോധി.സംഭൂതചന്ദ്രൻ * ചെരികത്തപസ്സുചെയ്തീശരപ്രിയനായാ നരികൾക്കെല്ലാമവൻനരസിംഹത്തിനൊക്കും * ധാരാളിയെപ്രദക്ഷിണംചെയ്തശങ്കരവാചാ തീർത്ഥസ്ഥാനൊപവാസനിയമജപങ്ങളാൽ * ക്ഷെത്രങ്ങളെല്ലാംകണ്ടു.സമിച്ചവിശുദ്ധനായ ഗാന്തശക്തിയുംമനശ്ശക്തിയുംവെട്ടത്തിനാൻ * വിഗ്രാവാരിധിപാരംഗതനായ്ശുശ്രൂഷയാ ഭക്ത്യാതൻഗുരുജനപ്രീതിയുംചെയ്തിടിനാൻ * ചന്ദ്രശെഖരപാദഭക്തിക്കുളിയിട്ടുളി ല്ലിവിദിവരന്തനെവന്നചരിച്ചുപൻ * പ്രീതനായ്മാദൈവൻകൊടുത്തകാരത്താൽ അദിതൈയാത്മസുരനൊരെയൊടുക്കിയാൻ * ദൈത്യദാനവയക്ഷരാക്ഷസനരന്മാരാ ലെത്രയുംദിഗ്വാരമായൊരുവീർവുവുളളാൻ * ശത്രുസഞ്ചയമത്തമസ്ത്രീരുകണ്ണിവരൻ ക്ഷത്രസ്തോമാന്തകരനസ്യ ജ്ഞജനശ്രോണൻ * തപസ്സുരപാതെവന്നനിൽക്കുന്നിത

പ്രൊഴവൻ തൽപ്പരമാത്മപാക്വകെട്ടുകൊണ്ടാലുംഭവാൻ * മൽ
പ്രിതാവിനെക്കുലചയ്ക്കയാൽബ്രഹ്മപ്ലനാം തപൽപ്രാണഹാനിവ
രുമിപ്പസംശയമെതും * പുത്രപെരത്രൗഘമിത്രസംബന്ധിജന
ത്തൊടും ഹസ്ത്യശപപത്തിരഥസൈന്യസഞ്ചയത്തൊടും * ക്ഷത്ര
സംഘാതത്തൊടുംകൊന്നുത്താനവനിയെ രക്തപുഷ്പിയിലഭിഷിക്ത
യാക്കുവനെല്ലൊ * നിഷ്കുത്രാംവിധീയത്താൻത്രിസപ്തകൃതപാരണ
സ്യക്ഷമാമിതിദൃതമുത്തീണ്ണപ്രതീജ്ഞനായ് * പിന്നെയുംജീവഗ്രാഹ
സംഗ്രാഹിതക്ഷ്മാപെഘല ജ്ഞിന്നഗാത്രാസുകസരൊപ്പുനവുമുണ്ടാക്കു
വൻ * സമസ്തക്ഷത്രപ്രണാമാസ്സദസാമ്രാജ്യത്തിൻ നിമിത്തംഭത്താ
ത്രെയപ്രീതികൊണ്ടല്ലൊതവ * മൽഗുരുഹത്യാനലഭശോധായ്
നിതതു മുറക്കരുനികളൊത്തുകൊള്ളുകദൃഢാത്മാവെ * വാരണവാ
ജിരഥപത്തിസൈന്യത്തൊടേനീ പൊരിനുപുത്രപെരത്രമിത്രഭൂപ
ന്മാരൊടും * വൈകാതെപുറപ്പെട്ടുകൊന്നാലെന്നസ്മരേദു നാക
ലൊകപ്രാപ്തിയുവന്നീടുമറികുറീ * പെടിച്ചുപലായനംചൊയ്ക്കിലും
നിന്നെരക്ഷി ചീട്ടവാൻത്രിഭുവനത്തികലില്ലൊരുവരും * ജീവിച്ചു
കൊറൊവാനുള്ളിലാശയുണ്ടെങ്കിലെന്നെ സ്സേവിച്ചുനമസ്കരിച്ചീടുക
മടിയാതെ * രണ്ടിനുംമടിച്ചുള്ളിലടച്ചുങ്ങിരിക്കിലൊ കണ്ടുകൊ
ണ്ടാലുംഭസ്മമാക്കുവൻപുരമെല്ലാം * ഗൊപുരപ്രാസാദദൈവാലയരാ
ജഗഹഛാ ദ്വാപണസഭാചതുഷ്കാരാമദോരങ്ങളും * ഭാഗ്ഗവാസ്ട്രാ
ഗ്നിജപാലാദശോമാക്കുവനിനി പ്ലാക്കെണ്ടകാലമതുതമെന്നിവരാമവാ
ക്യം * നല്ലതെന്തെന്നുനിരൂപിച്ചുകല്പിക്കശീലും വല്ലതുംചെയ്താ
ലുനീശൈശ്വമുള്ളവനെല്ലൊ * അകൃതവ്രണനിത്ഥംപറഞ്ഞവാ
ക്കുകെട്ടു റിവിലക്ഷത്രാധിപനായഭൂപനുംചൊന്നാൻ * കത്ത
വ്യമാകുന്നതുചെയ്താൻതാനവനുടെ യുദ്ധശ്രദ്ധയെക്കുളഞ്ഞീടുവന
സൃങ്ങളാൽ * വൈകാതെചെന്നുചൊൽകൊന്നാശുഭൂപതിചൊ
ന്നാൻ പൊക്കുന്നനെങ്കിലെന്നാനകൃതവ്രണന്താനും * വൃത്താനു
മെല്ലാംചെന്നരാമനൊടവൻചൊന്നാ നല്ലായമേഴുപത്തുരണ്ടാ
യിതിരിഞ്ഞാലും *

ഏഴപത്തിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

സതപരംരാമദൂതൻപൊയനെരത്തുനവൻ ക്ഷത്രദൈവനെ
വിളിച്ചീവണ്ണമുരചെയ്താൻ * പിടിച്ചുകൊരവുപരിച്ചുകയ്കെട്ടി
വടുശ്രേഷ്ഠനെക്കൊന്നെൻമുമ്പിൽവൈക്കുണംനീയും * കാലം
വൈകാതെപൊകയുദ്ധസന്നാഹത്തൊടെ നാലംഗപ്പടയുമായ്നി

നൂടെമിത്രത്തൊടും * ക്ഷത്രദൈവനുംകൊഴുതപ്പൊഴെപ്പുറപ്പെട്ടാൻ
ക്ഷത്രവെരിയെച്ചെന്നുപട്ടത്തുയുദ്ധംചെയ്താൻ * സംഖ്യയില്ലാ
തപചെന്നൊരുത്തനെശസ്ത്ര സംഘാതങ്ങളെക്കൊണ്ടുമുടി നാമതു
നൈരം * മെഘങ്ങളൊരുമിച്ചുപറ്റുതൊപരിഭഴ തുക്തിനമ്പാലെ
ശരണികരംതുകീടിനാൻ * അന്നെരംമഹാദൈവന്തന്നവന്ദിച്ചരാമ
ൻ സന്നാഹത്തൊടുംകയ്ക്കൊണ്ടീടിനാൻത്രയംബകം * ചെറുത്താ
ണൊലിച്ചെല്ലാനതിനാൽത്രിഭുവനം വിറയൽച്ചുണ്ടിതൊക്കെവള
നിർഘോഷംപൊലെ * ബ്രഹ്മാണ്യംപൊട്ടുമാറുമിഷ്ടാനാദകൈ
ട്ടു സമ്മോഹംപൂണ്ടാർകാലപ്രഭയശംകയാലെ * ശത്രുസൈന്യ
വുണ്ടിത്യാമൊമിച്ചുവീണാരെല്ലൊ യുദ്ധഭൂമിയിലപ്പൊരവാരണ
വാജികളും * മൃഗവിധിസ്രാവത്തൊടുംബാലങ്ങളുയർത്തിനി ന്നാ
ത്തിപ്പുണ്ടോടീടുവാനൊത്തുനിന്നിതുഭയാൽ * ശങ്കരൻകൊടു
ത്തൊരുചന്ദ്രസന്നിഭശാഭം ശംഖവുമെടുത്തുടൻവിളിച്ചഭാഗ്വ
നം * നിജ്ജാസുരമനുജാദികളുതുകട്ടു സജ്ജപരംഭൂമിച്ചിതഭീതി
സംമോഹത്താലെ * കൂത്തുമുത്തുള്ളശരംതുകിനാനനന്തരം കാ
ത്തികയനെപ്പൊലെഭാഗ്വരാമനാപ്പൊരം * ഹസ്ത്യശപരമികളും
ശസ്ത്രസഞ്ചയമറ്റു പത്നികളൊടുംകൂടെമുത്സുലൊകവുറപ്പുകാർ *
ക്ഷത്രദൈവനുമതിക്രമ നായതുനൈരം ക്ഷത്രാരിതന്നെന്നാക്കിയ
ലുത്തിനടുത്തിതു * സതപരംശരങ്ങളാൽമുറിച്ചുരഥത്തെയു മ
ത്തൊഴിൽകണ്ടുളഹരശ്രാഷ്ഠനുംവെഗത്തൊടെ * നൂറുമായിരവുഞ്ചാ
ണങ്ങളെത്തുടനട നെറിയപടയെല്ലാമുടിച്ചാനതനൈരം * ക്ഷത്ര
ദൈവനെയുമെത്തുതുമ്മുറിച്ചപ്പൊരം ശസ്ത്രങ്ങൾതുകീടിനാനവനും
വെഗത്തൊടെ * ഘോരമാരുതനാലുചികുടംവരാതൊരു മരുപ
റ്റുതംപൊലെനിന്നിതുഭാഗ്വനം * ഇത്ഥമന്ത്യാന്യമതിഘോരമാ
യൊരുപൊലെ യുദ്ധംചെയ്തിടുനൈരംഭാഗ്വരാമനാനും * ക്ഷത്ര
ദൈവന്റെരമ്മാതൊരുമെത്തുകൊണ്ടു വിശ്വനായ്ക്കനുകാഞ്ചൊജാ
ധിപന്താനമപ്പൊരം * ക്രമനായെററമടുത്തീടിനാൻരഥവുമായ്
ശസ്ത്രങ്ങളാറുകൊണ്ടുരാമനപ്രായാഗിച്ചാൻ എട്ടുവാനങ്ങളാകൊ
ണ്ടുവാജികൾനാലിറനെയും പെട്ടെന്നഞ്ചമ്പുകൊണ്ടുസമസാമനെ
യെത്താൻ * പവനാശനസമമായനാരാചംകൊണ്ടു കപചമെത്തു
നൂറുകീടിനാനതിദൃതം * വക്ഷസിമുറിഞ്ഞതുകണ്ടുഭാഗ്വരാമൻ രാ
ൽക്ഷണനിരൂപിച്ചാൻതൽപരാക്രമവഗം * രക്തംകൊണ്ടുടല
ഭിഷിക്തനായൊരുരാമൻ ശക്തനാകൊഞ്ചൊജനെസ്സുക്രാധംപ്ര
യോഗിച്ചാൻ * ചാപവുഞ്ചെടിപ്പുടന്നതലപജ്ഞത്തെയും കൊ
പെന്നസ്തൻതന്റെതലയുമുറിച്ചിതു * നാലുവാജികളെയുംവെ
ഗൈനവിശിഖങ്ങൾ നാലുകൊണ്ടെത്തുകൊന്നുചിന്നെത്തത്തടമ

ല്ലാം * എണ്ണണിപ്രായമെയ്തനുരൂക്ഷിക്കളഞ്ഞപ്പോൾ കണ്ണണിപാരം ചുവന്നുരുണ്ടുകാഞ്ചൊരു * വർഗപർമ്മങ്ങളെടുത്തടുത്തുരാമനൊടു വിക്രമിപ്പതിന്നതുകണ്ടുഭാഗ്വനപ്പോൾ * ക്ഷുരദൈവാരസ്ഥലൈശ്വാരമയൊരുശരം സത്പരംപ്രയാഗിച്ചാനതുകൊണ്ടവനിയിൽ * ക്ഷുരദൈവനംവീണാൻവരൂദെറാദ്രിപൊലെ മുതൃലൊകവുപുക്കാൻപിന്നെയുംഭൂഹാശ്രഷൻ * ശേഷിച്ചുപടയെല്ലാമൊന്നൊഴിയാതെകൊന്നു ചൊഴിച്ചുശംഖംവിളിച്ചീടിനാൻജിതശ്രമം * ക്ഷുരദൈവനംബാഹുസൈന്യവുമരിച്ചുവര തെരയുടേചത്തൊടെകെട്ടുപതിശശ്രഷൻ * എന്തുകാരണമിനിക്കിങ്ങിനാവന്നതെന്നു ചിന്തിച്ചുപരിതാപംപൂണ്ടിരുന്നീടുന്നെരം * ഭൂമിമിത്തങ്ങൾപലകാണായിത്തന്നെരം തന്നുള്ളിൽനിരൂപിച്ചുകാൽവീഴ്ചാജ്ജനനം * മൃത്യുവന്നടുത്തിതുനിശ്ചയമിനിക്കിറപ്പാൾ ചിത്തസന്താപമുണ്ടായിടരുതിനിയതും * അത്യാപത്തിൽദുഃഖധീരനാക്കുണ്ടാകരുതെരയുചപലനാക്കുള്ളൊരുശീലമതു * ഭുഷ്മിത്തിയുണ്ടായിതുവിപ്രദാഹത്താൽമുന്ന മിക്കാലംമരിച്ചിതുതീർക്കണമെന്നുനം * സ്വധർമ്മത്യാജ്യമല്ലധീമാനാംപുരുഷനാൽ സ്വധർമ്മംകൊണ്ടുപരഗതിയുണ്ടുളന്നം * ക്ഷത്രിയകലധർമ്മയുദ്ധത്തിൽമരണമതെത്തുവാൻസുകൃതികൾകൊന്നിരുന്നപണിയത്രെ * എന്നാൽഞാനിവെന്നൊടുസംഗ്രാമമരിച്ചുപോയ് ചെന്നുവെക്കുണ്ടാലൊകംപ്രാപിച്ചുകാൾവന്നെല്ലാ * യുദ്ധത്തിന്നിനിമടിച്ചീടരുതൊന്നുകൊണ്ടും മിത്രവർഗ്ഗത്തെയെല്ലാംനൈരഞ്ഞവരുത്തണം * പരങ്ങളെഴുതിസന്ദേശവാക്യങ്ങളൊടും ഭദ്രനാരായണമൃതന്മാരെയുണിയൊഗിച്ചാൻ * മൃതസഞ്ചയംനാനാവിഷയനിവാസിനാം മെദിനിശരമയച്ചീടിനാനതിദൂതം * മൃതവാക്യങ്ങൾകെട്ടുസൈന്യസഞ്ചയത്തൊടും മെദിനിശന്മാർവന്നുകാൽവീഴ്ചനെക്കുണ്ടാർ * എന്നൊന്നുവെണ്ടുന്നതെന്നാജ്ഞാപിച്ചാലുമാരു സന്ദേശത്തെങ്ങൾക്കുതിനില്പുപാലമെഴുപ * ഭൂമിപാലന്മാരിതാചൊന്നെല്ലാമെങ്കിൽനിങ്ങൾ രാമനൊടായൊധനംചെയ്താലുമാണുചൊന്നാൻ * അന്നെരംവിടെമഭൂപാലനാശ്രയപുഷ്പൻ ചെന്നിതുതരാളികൾമുപ്പതിനായിരവും * ഹസ്തിവീരന്മാരെരാമപ്പതിനായിരവും മുമ്മടങ്ങതിലശംകൊലാളുംവാളികളിൽ മുമ്മടങ്ങാണ്ടുനാനാശസ്ത്രധാരികളായെ * ഭാഗ്വപരാമനൊടുചെന്നതിരിട്ടാരവർ വാല്യമഗ്നിജപാലയാപതംഗമെന്നുപൊലെ * പാഞ്ചാലാധിപനായസത്യകൗവുമാരു ചാഞ്ചല്യമെന്നിയടുത്തിടിനാനതെന്നെരം * സൈന്യവുമക്ഷൗഹിണിയുണ്ടവനൊടു കൂട ചെന്നുപൗരവാധിപനാകിയപുരഞ്ചയൻ * തന്നെടുബലമക്ഷൗഹിണിയൊന്നരയുണ്ടു പിന്നെ

കൊസലപതിയാകിയവിജയനും * പൊരിനൊരക്ഷയുണ്ടെന്നി
സെന്നയുമായിച്ചെന്നാൻ പാരിടമെല്ലാംകുലങ്ങളുമാറ്റത്തുനന്നും *
സാലപസൗഖീരകാശ്ഠീരാവന്തുമാഗധനാർ ബാൽഹികമാദ്രസി
സുകലിംഗകണിനന്മാർ * മാളവശിഗിസൗരജാധിപവിദ്യ
നാർ കെളിയവീടുംവീരപദ്യതരാജാക്കന്മാർ * ഏരിയൊരക്ഷ
ഹിണിസെന്നയൊടൊരുമിച്ചു പാരെല്ലാമിളകുന്നൊരവരോടൊ
ത്തൊടും * കല്പാന്തപാരോപാരഹൊരാകാരാവെന്ന സൽപുരാ
നായരാമനൊടുചെന്നതിവിട്ടാർ * തെക്കുകുറുനാദങ്ങളൊക്കെ
നൊലികളും വാരണനാദങ്ങളുംവാജികുറുനാദങ്ങളും * വാദ്യങ്ങ
ലുനാദങ്ങളുംശംഖങ്ങൾനാദങ്ങളും മദ്യനാദങ്ങളുംതൊഴുവൻപട
കൊണ്ടുലൊകം * കൈവെകീഴ്ത്തുമറിഞ്ഞിളകിച്ചമഞ്ഞിതു ദിഷ്ട
ളൊന്നമറിയാവതല്ലാതെവന്നു— ചൊല്ലിയന്നിപ്പോഴെഴുപത്തു
നാലായുടനാൻ ചൊല്ലുവാൻസാമന്ത്രിവുമില്ലിനിശ്ശേഷമെല്ലാം *

ഏഴപത്തിനാലാം അദ്ധ്യായം.

ഭൂമിയിലുള്ളരാജാക്കന്മാരുംബലങ്ങളും രാജനുമായിട്ടുള്ളയു
ദ്ധമെത്രയുംചിത്രം*എകനൊടനെകനായിരംജനംകൂടി പെഗമൊ
ടടുത്തുചെയ്തിടിയയുദ്ധംപൊലെ* പണ്ടുകീഴുണ്ടായതുചിപ്പിനിമെലി
ലെവ മുണ്ടായ്തന്നീടുകയുമില്ലെന്നതിന്തുചൊല്ലാം * ക്ഷത്രിയപ്ര
വരന്മാരൊത്തുസൈന്യത്തൊടുട്ടു ടസ്രുങ്ങൾശസ്രങ്ങളുതുകിനാർമ
ഴപൊലെ * സാശപസാരമിദ്ധപജരമവുഭാഗ്ഗവര മാറ്റുന്നമായ്ക്ക
നിതുസായകപള്ളികളാൽ * നീഹാരാവലിനകാണ്ടുചീമവാനെ
ന്നപൊലെ സാമസത്തൊടുഭൂപുംഗവനതുനെന്നും * ക്ഷീണമാ
ക്കിനാർവ്രപസൈന്യത്തെക്കുണെന്നതൽ ബാണങ്ങൾകൊണ്ടുപു
നരെന്നരംരാജാക്കന്മാർ * ശക്ത്യഷ്ടിപരശധപ്രാസമുൽഗരതുല
ശസ്രതൊമരഗദാപരിഹനിസ്രിംശങ്ങൾ * ചക്രപട്ടസഹുചമസ്യ
ണ്ണിശതാഷ്ടിക കൂഗ്രങ്ങളായമുസലങ്ങളുടസ്രങ്ങളും * കവണസ്ഥ
ങ്ങളായപാഷാണങ്ങളുമെല്ലാം വിവിധപ്രയോഗിച്ചാരതുലവൈ
ഗത്തൊടെ * തൽപ്രയോഗങ്ങൾകണ്ടുഭാഗ്ഗവരാമനാനു മെപ്പൊ
ഴെതീക്ഷ്ണങ്ങളായ്തെലധൗതങ്ങളായ ശരങ്ങൾനാരചങ്ങളുൾപ
ത്രാകാരങ്ങൾ സുവണ്ണപുംഖങ്ങളുമായയാമുഖങ്ങളായ് ക്ഷുരങ്ങളീ
യങ്ങളുമഞ്ജലികങ്ങൾകൊണ്ടും തെരിഞ്ഞശിലീമുഖങ്ങളുന്നാളിക
ങ്ങളും * ക്ഷുദ്രകങ്ങളുംകുങ്കബാണ്ണവാജികളുംസ സ്തോമവൈതസ
പത്രമയങ്ങൾകണ്ണികളും * അധിതുല്യങ്ങളായസുകരകണ്ണങ്ങളും *

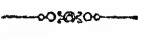
ഇത്തരംബാണങ്ങളാലന്യോന്യപ്രയോഗിച്ചാർ വിരൂപനാരായണനെ വാദിഗണങ്ങളും സഹസാരംപാരംതളിർത്തു ചമഞ്ഞിതു സഹസാരങ്ങളുംപ്രാകുലേന്ദ്രിയങ്ങളായ് * അന്നെരംഭമുത്രാർക്കകാപത്തെടുത്തിതു വിന്നമാനസന്മാരാസ്സന്നിതഗുപനാരം * രാമസായകങ്ങളാൽമറഞ്ഞുഗഗനവും ഭൂമിപാലൈശ്വര്യലഭിതിപ്പുണ്ടാക്കിടിനാർ * ശസ്ത്രങ്ങളൊടുമിച്ചാശ്വശേഷിച്ചുനം വിരൂപനാരായണത്തിടിനാർദിക്കത്തൊറും * ധാത്രിപാലനാരതുകണ്ടുടൻചൊല്ലിടിനാൻ കീർത്തിയുംബ്രഹ്മിച്ചഭിമാനവുമുവെക്കിച്ചു * സാധുപസന്മാരായൊടിപ്പൊകുന്നതെന്തുനിങ്ങൾ സാധുജ്ഞാതവരമെമികപാരത്രികം * എന്നതുകെട്ടുചിലർതിരിഞ്ഞുനിന്നിടിനാർ പിന്നെയുംഭാഗ്വതനൊടൊടുപൊർതുടങ്ങിനാർ * അത്യർത്ഥംകൊപംപുണ്ടുഭാഗ്വതരാമനപ്പൊൾ ശസ്ത്രങ്ങൾവരിപ്പിച്ചുവന്നവൻപടയെല്ലാം * നിഗ്രഹിച്ചിതുനിജവാജിപത്തികളെയും ഉഗ്രന്മാരായമഹാരഥന്മാരെയുമെല്ലാം * ക്ഷണിയുംമറഞ്ഞിതുശവങ്ങളാലതത്ര ശൊണിതനദികളുമുസംബ്രമുണ്ടാസ്സനം * റംസ്ഥിയുമുപങ്ങളുപേത്തിയവൈഗത്തൊടെ രക്തവാഹിനികളിൽനിറഞ്ഞുണ്ടാഴ്ന്നു * രക്തവാഹനംചെയ്തനക്തഞ്ചരവിശാചാദി മത്തങ്ങളായ്നിന്നലർന്നുരണഭൂമി * ചിത്രമെത്രയുമനെയായിരംമഹാബലം മൃത്യുലോകംപ്രാപിച്ചുഭാഗ്വതശരങ്ങളാൽ—ചുരുക്കിച്ചൊന്നെഴുപത്തുനാലദ്ധ്യായത്തോൻ പരപ്പിൽചൊല്ലിടകിലൊടുക്കുവരായെല്ലൊ *

ഏഴുപത്തഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

ആനതെർകുതിരകാലായപടയെല്ലാം ബാണങ്ങൾ കൊണ്ടുവണ്ഡിച്ചൊടുക്കിത്തുടങ്ങിനാർ * ഭൂതലംപൊടിഞ്ഞുപൊങ്ങിടിനപൊടികൊണ്ടു റൊദസിമാഞ്ഞിതുകണ്ടുനിന്നവർകളും * കല്പാന്തലയമകാലവ്യാപ്തമായിതെന്നു കല്പിച്ചുനഭസ്ഥന്മാരുംഭ്രാന്തന്മാരായ്നന്നു * അഗ്നിഹോചനൻജഗൽസംഹാരത്തിനുജമ ദഗ്നിനന്ദനനാസ്സന്നിടിനാനെന്നുനന്നും * ഹൈന്ദവൈശ്വര്യബലംരാമബാണങ്ങൾകൊണ്ടു ഹാഹാകാരണമരിച്ചിടിനാരടനടൻ * ചക്രാക്ഷത്രിവെഞ്ചീഷാക്ഷബരാദികളൊടും തൽക്ഷണംരഥങ്ങളുമെന്തൊക്കെനറുകിനാൻ * കണ്ഡലൊണ്ണിഷകിരീടാദികളൊടുംഗുപതുണ്ഡങ്ങൾനിശിതബാണങ്ങളാൽതെരുതെരെ * ഖണ്ഡിച്ചുവസുമതിമണ്ഡലത്തിനുബഹു മണ്ഡനവിശേഷങ്ങൾനൽകിനാൻഭൂമ

ശ്രേഷ്ഠൻ * ഉത്ഥായോത്ഥായദൃതം നൃത്തവുമാടീടനു മത്തങ്ങളാ
 യെന്നിനപുത്ഥപിയിൽ കബന്ധങ്ങൾ * കണ്ഡലാംഗദുഷ്ടരൂപാമ
 രഹാരസപണ്ണ ദണ്ഡതൊരണപതാകവ്യജനങ്ങൾകൊണ്ടും * അ
 ജ്ജശകശാവലിനാദികൾകൊണ്ടും സമ രാജണമലംകരിച്ചിടിനാൻ ഭൂ
 ഗുപതി * ചമ്ബവർമ്മാസിംഗദാചാപശസ്ത്രാദികളാൽ നിർമ്മലാഭര
 ണങ്ങൾധരിച്ചുരണാങ്കണം * ക്ഷത്രവാഹിനിയൊക്കെ മുറിഞ്ഞു ധ
 രണിയും രക്തവാഹിനികളാൽ നിറഞ്ഞു ചിത്രം ചിത്രം * ഹസ്ത
 ശ്വമന്ത്യാൽ ഭവരക്തവാഹിനികളിൽ ഹസ്തിഗ്രാഹങ്ങളുണ്ടാ
 സപക്ഷവുമുണ്ടു * ശസ്ത്രജ്ഞങ്ങളുണ്ടു തുരഗോഡുപങ്ങളും മന്ത്രിമസ്തു
 കമായ പാഷാണങ്ങളുമുണ്ടു * ഹസ്തിവൃന്ദാത്തമാംഗകുപ്പുപങ്ങളുമു
 ണ്ടു മന്ത്രികൾക്കുണ്ടായ ശൈവലപൂരമുണ്ടു * ശൈതചാമരമയഹെ
 നിലങ്ങളുമുണ്ടു നൃതനാട്ടു മയഹംസപട്ട്ണിയുമുണ്ടു * തുരംഗശവ
 മയഗ്രാഹങ്ങളുണ്ടു ധനു സ്തരംഗങ്ങളുമുണ്ടു രത്നവാലുകങ്ങളും * രക്ത
 വായികളായ മാംസഭാജികളെല്ലാം നൃത്തമാടീടകയുലരിക്കുളിക്കു
 യും * ബാണങ്ങളെ റുദരിച്ചൊടുക്കു ശിക്ഷിച്ചു സൈന്യം പ്രാണത്രാ
 ന്നൈകപരായണന്മാരായൊടിയും * ആയുധങ്ങളുമിടകളുണ്ടു പ
 ത്തികളു മായുരാശയാപെടി ചൊല്ലിച്ചു ദിക്കുതൊറും * സാദികളൊടു
 പിരിഞ്ഞീടിനവാളികളും ആധിപത്യബാണകളും ചെവകൾക്കൊടുവെറാ
 യ് * പാഞ്ഞു പാഞ്ഞൊരാദിശിരമസായകങ്ങളും പാഞ്ഞു പാഞ്ഞ
 ടക്കുണ പിന്നാലെ ശിവശിവ * പ്രേതഗുഹ്യകപിശാചാദി ഷഷസഗ
 ണം പീതശാണിതങ്ങളാം ധാഗിനി ഗണങ്ങളും * കകഗുഹ്യശ്വാ
 വിളഗൊമായുക്കു നാവുകാ ഭൃങ്കിതമായ സമരാങ്കണഭയപ്രദം *
 കണ്ടു കണ്ടാ നന്ദിച്ചു നിന്നിതു ഭാഗ്വതൻ മുണ്ടായ യുദ്ധം പാഞ്ഞീടുവാ
 ന് പണിതു ലോം — അദ്ധ്യായമെഴുപത്തഞ്ചായിതു ശേഷമിനി യുദ്ധ
 വൈചിത്ര്യം സംക്ഷേപിച്ചു ഞാൻ ചൊല്ലുമെല്ലാം *

ഏഴുപത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

രാമനാൽ മഹാസൈന്യം നഷ്ടമായൊരു ശേഷം ഭൂമിപാല
 ന്നാറെല്ലാമടുത്തു യുദ്ധം ചെയ്താർ * ചൊല്ലെഴും മഹാരഥന്മാരായ ഭൂ
 പന്മാരെ വില്ലാളി വീരനായ ഭാഗ്വതൻ കലചെയ്താൻ * വാത്സകൾ
 കെട്ടനെരം ക്രോധതാമ്രാക്ഷനായ കാത്ത് വീട്ടാജ്ജനനം തെരതി
 ക്കുറെറിനാൻ യുദ്ധമുമ്പെന്മാരാം പുത്രന്മാർ നൂറുവെരും മിത്രഭൂ
 പാലന്മാരും തെരതിലെറീടിനാൻ * പാദാതവാജിരഥവാരണപാ
 ദിപാത ജാതധൂളികളാലെ മറഞ്ഞു ദിക്കുകളും * ഒളിശംഖാദിക

ജാംവാദ്യങ്ങൾനിന്നാദവും ഈരയൊലോകളുടെസിംഹനാദംഘോഷവും * തെരുവുനാദങ്ങളുംവാജികൾനാദങ്ങളും വാരണനാദങ്ങളുംചെറുതൊണാദികളും * എന്നിവകൊണ്ടുമുനാലൊകവും മുഴങ്ങുന്നു നന്നുനന്നൊന്നെന്നാദൻകൊണ്ടാടുന്നു * സിന്ധുസൈന്ധവീരദേശസംഭവവാജികളും മന്ദരതുല്യങ്ങളുംമത്തവാരണങ്ങളും * അന്തരിപ്പാതപദാതികളുംരഥങ്ങളും ബന്ധുരന്മാരായുള്ളബന്ധുഭൂപാലന്മാരും * ആംഗമായമഹാസേനയൊടൊരുമിച്ചു നൂറുപുത്രന്മാരെടുക്കുവെപ്പുറപ്പെട്ടാൻ * തെരുവുപതിനഞ്ചുനിയതമുണ്ടുളുടെ വാരണമുണ്ടുതരിലിരട്ടിവിന്നെയതിൽ * ത്രിഗുണമശ്വപഞ്ചമങ്ങളുപദാതിയും ഭൂഗുഹയ്ക്കുനജ്ജയിച്ചീടുവാൻനടകൊണ്ടാൻ * സമസാമനമപ്പൊൾഭാഗ്ഗവനൊടുചെന്നാൻ സമസാപരന്നൊരുപാടികണ്ടിലഭവാൻ * സൈനാസംഭൂതൊരുവമാകിയുപാടികൊണ്ടു ഭാനുനിംബവൃന്തന്നായ്മറഞ്ഞുചമഞ്ഞിതു * സാമസത്തൊടുചെന്നെജ്ജയിപ്പതിന്നിപ്പൊൾ ഹൈന്ദവനൃപാധിപന്മാർതന്നെവരുന്നിതു * കെട്ടുകൊണ്ടാലുംരഥനെമിനിസ്വപനമൊരൊ കൂട്ടമതുരംഗമഹേഷിതനിഷ്ഠാഘവും * മത്തഹസ്തികളുടെബ്ലാഹിതലോപനികളും പത്തികളുടെസിംഹനാദവും ഭയങ്കരം * വാദ്യനാദങ്ങൾകൊണ്ടുമാറൊലിക്കൊണ്ടീടുന്നു പാത്രുകണ്ടാലുംപരന്നൊരുവെൺകൊറക്കുട * ഗൊത്രസന്നിഭഗജവൃന്ദവുംകണ്ടീലന്യൊ തൊത്രധാരികളൊടുമശ്വങ്ങൾബഹുവിധം * ശസ്ത്രധാരികളായപത്തികൾപരക്കയാൽ പൃഥ്വിനുംമറഞ്ഞിതു വിസ്മയമെന്നൊചൊല്ലു * യുദ്ധത്തിന്നൊരിമ്പട്ടുസതപരംഭവാനൊടി നന്നിയികൾവരുന്നിതെന്നിങ്ങിനെതൊന്നുംകണ്ടാൽ * ഘോരമായൊരുമുണ്ടാമിന്നതിന്നത്ര പാരിലുമാകാശത്തുകാണുന്നു നിമിത്തങ്ങൾ * ചഞ്ചലംകൂടാതെകണ്ടുറച്ചുനിന്നുകൊൾകചെഞ്ചാമ്മാപാകയില്ലഹൈന്ദവനൃപാധിപൻ * ചഞ്ചാസ്യപരാക്രമരോചിച്ചുപരന്നിതു കിഞ്ചനഭയംവിനാബാഹുസാമസ്യത്തൊടുപഞ്ചതാലവിപ്പാനൊസംഗ്രാമനമ്മെയവൻ വഞ്ചിപ്പാനെന്നൊദൈവമെന്നിയെയറിഞ്ഞീലെ * സമസാമനമിത്ഥംപറഞ്ഞൊരനന്തരം സമസാമാസപൂർവ്വമാമനുരൂപെയ്താൻ * ഞാനറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുഹൈന്ദവനൃപാധിപൻ മാനമൊടൊന്നെജ്ജയിച്ചീടുവാൻപരന്നിതു * ഭീതിയില്ലിനിക്കുതിന്നതുമെന്നറിഞ്ഞാലും സുതവൈദ്യ്യമല്ലാംകാട്ടിക്കൊണ്ടാലുംഭവാൻ * നൈലൊക്യനിവാസികൾയുദ്ധവൈദ്യ്യമല്ലാ മാലൊക്യനിജ്ജാദിവിസ്മയം വരുംവണ്ണം * യുദ്ധചെയ്തിടുന്നതുണ്ടില്ലസംശയമെന്നും ശ്രദ്ധനാംകാത്തചെയ്തൻതന്നൊടുനിറാകലം * ചൊരിയൊഴുവാസുരന്മാരെരു

മിച്ചിടിലും നെരെനില്ലു ജമില്ലമെമയനൊടുനും * രംഗപരനായ പൂരവെരിതൻ പാദംബുജ മാത്രമിച്ഛിരിപ്പൊരുടെക്കൽത്താനറിഞ്ഞാലും * അസ്രാഗിജപാലയാലെതൽബലമഖിലവും ദേവമാസ്തരുതുകണ്ടുകൊണ്ടുലോഭവാൻ * ലോകവാസികളൊരുമിച്ചെന്നൊടുക്കിലു മാകുചിരിക്കുതുമില്ലെന്നുധരിച്ചാലും * മൂന്നു ലോകവുംജയിക്കുന്നമന്നിനിക്കുള്ളിൽ തൊന്നുകിലക്ഷണക്കൊണ്ടതാൻജയിച്ചിടും * പിന്നെയൊന്നിനിക്കുള്ളിൽകാൽത്തവീറ്റാജ്ജനനാമന്നവന്നെജ്ജയിച്ചിടവാനൊരുദോഷം * പന്നഗവിഭ്രജന്നന്നനനുഗ്രഹമൊരമെന്നിലുണ്ടതു കൊണ്ടുസാധ്യമിന്നിരിക്കല്ലാം * മല്ലിതാവിനെയൊന്നമെമയധിപരക്കുമെപ്രേരമ്പാനംചെയ്യുമെമിന്നിദവിനും * ഇതമന്ത്യാന്യമൊരൊന്നപറഞ്ഞിടുന്നരം യുദ്ധത്തിനടുത്തിതുവമ്പടകൾപൊലെ * ഏകിലാമഹാമനാരൊടുയുദ്ധചക്രവാത ശക്തമാതെവെഗാൽകൂട്ടകമഹാരഥം * സമസാമനൊടിതമ്പരഞ്ഞുളളവീരൻ സമസാമവത്തിനായടുത്താനതിദൂതം * അന്നൊരൊരുചമുത്തൊന്നാലിചെയ്തൊരൻ മന്നവന്മാരിൽച്ചിലർമൊമിച്ചുവീണാരെല്ലാം * ബ്രഹ്മാണ്യപൊട്ടുമോരചമുത്തൊന്നാലികെട്ടുസംമൊഹംപൂണ്ടിടിനാരാകാശചാരികളും * അന്നതകാതകൻത്രിപുരംദമിപ്പതിന്നശര ലെന്ദ്രചാപത്തെടുക്കുന്നതുപൊലെമൻ സതപമടക്കുന്നഭൂപതിപുത്രന്മാരെ ജ്ഞാസുഖപൂജിക്കാണ്ടുതടുത്തുനിൽക്കിനാൻ * ശിതാംശുഭയസിന്ധുതരംഗങ്ങളെയെല്ലാം മെറ്റുമായമിട്ടാൽതടുത്തുനിൽക്കാപൊലെ * വീരന്മാരായരാജപുത്രൻമാരുതന്നരം വാരിവാഹങ്ങൾദിവകരനെമുടവെണ്ണം * അസ്രശസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടുമാനമെടുക്കീടിനാ രത്നതമ്പകൊച്ചിട്ടിതുഭാഗ്വതാനുമെപ്പൊൾ * ഇപ്രപഞ്ചത്തെസംഹാരംചെയ്തൊൻകാലാനതകൻ കല്പാനതകാലത്താകലടുത്തിടുന്നപൊലെ * ചൊരമൊവിശിഖങ്ങൾതൊടുത്തങ്ങടുത്തയ്യ പാരിടാത്തനിൽപ്പരത്തിടിനാൻപടയെല്ലാം * സർവ്വദാഭൂതസർവ്വാനാദൈകൾക്കായ്ക്കുന്ന സർവ്വദിക്കിലുദിടിവട്ടുന്നപൊലെദൃശം * സർവ്വവെരികൾക്കുമുൾക്കമ്പമുണ്ടായ്ക്കുന്നി തുച്ചിയുമാകാരവ്യംമാറാലിക്കൊണ്ടുനിന്ന * ആകണ്ണവലിച്ചുവിട്ടിടിനശരങ്ങളാൽ ആകാശംമാഞ്ഞിതുസാതതമശകളും * പ്രാണാനെപാഷണംചെയ്തുസഞ്ചരിക്കുന്നനീളെ ബാണങ്ങൾചിത്രവതികിരണമാരെപ്പൊലെ * രാമനുജാതചക്രാധരജ്ജ്വരക്കളെ സ്സാമർഷമിജവംപട്ടാവത്തനംചെയ്താൻ * മണ്ഡലകൃതകൊദണ്ഡാലുസൽദീപലതാള ദണ്ഡമണ്ഡിതനായഭാഗ്വതരാമനെപ്പൊൾ * കണ്ഡചക്രിപിടാരങ്ങളാട്ടുമെവരികളുടെ ദണ്ഡ

[illegible]

എഴുപത്തെഴുപത്തുനൂറ്റാണ്ടായം.

കെല്ലെറുകുതവീട്ടുന്നന്തനയന്മാർ മുപ്പതുവെക്കത്തു
മരിച്ചൊരനന്തരം * പിന്നെയുള്ളൊരുമുഖമുഖത്തുവെക്കും വ
ന്നുടൻതെയുള്ളിലടക്കിക്കൂലനാമയ് * ഉന്നതരമമെരിചാവ
ബാണങ്ങളൊടും സന്നദ്ധനായടുത്തിടീനാർഗതഭയം * ഉഗ്ര
ഷ്ടനാനമുഗ്രകർമ്മാവംസത്യസനൻ വിക്രമമേദോസദനംവീര
ധനപാ * ദീഗ്ദ്ധബാഹുവുചകമ്പനനംസുബാഹുവു ദീഗ്ദ്ധാക്ഷൻ
വത്തുളാക്ഷൻചാഭംഷ്ടനംപിന്ന * ഗൊത്രവാന്മഹോജവ
രൂപബാഹുവുചമ ക്രൊധനൻസത്യകീർത്തിദുഷ്ടധർമ്മനാനം *
സത്യസന്ധനംചോസനനംസുലോചനൻ രക്തനെത്രനംവക്ര
ദംഷ്ടനംസുദംഷ്ടനം * ക്ഷുരവർമ്മാവുചനാനഗനംധൂമ്രകേശൻ
പിംഗലോചനൻപുനരവ്യംഗൻജടിലനം വെണമൻസാനചാശ
പാണിയുമേലതൻ * ദാത്തർകപിലനംശംഭുചനന്തനം വി

ശപഗനുദാരനംകൃതിയുംക്ഷുരജിത്തും * ധമ്മിയുവ്യാഘ്രമോഷണ
 തുതൻപുരഞ്ജയൻ വാരണൻവാശിചീരൻരമിയുംഗോവിന്ദപ
 ന് * സംഗ്രാമജിത്തുംസുപച്ഛാദ്യുമെന്നിവരെല്ലാം സംഗ്രാമനിപു
 ണന്മാരമ്പത്തുമുണ്ടെപയും * ഭാഗ്വൻതന്നെച്ചെന്നുചുഴന്നുവെഗ
 ത്തൊടെ മാഗ്ഗണങ്ങളെക്കൊണ്ടുമുടിനാൻമഹാരഥം * ശംഖനാ
 ദങ്ങൾകൊണ്ടുതെരുവുനാദംകൊണ്ടും ശങ്കരശിവശിവസിംഹനാ
 ദങ്ങൾകൊണ്ടും * തെരുവുനാദംകൊണ്ടുംവിറച്ചുജഗത്തുയം പൊ
 രമായുണ്ടായ്തന്നുയലുചുമതുനരം * ഭിന്നസർപ്പാംഗന്മാരായ്തന്നവൻ
 പടയെല്ലാം സന്നായ്തന്നനരരോജനനന്മാരും * ബാണങ്ങ
 ൾതുക്കിയടുത്തീടിനാരതുനരം പംണിലാഷപത്തൊട്ടരാമനമതിദ്ര
 തം * അശ്വസാരമിരഥചാപങ്ങളയ്ക്കുപൊടി ചുരുന്ത്രപസുത
 ന്മാരെയുംകുലചയ്ക്കാൻ * അന്നാരംകാത്തവീർത്തന്നെടപുത്ര
 ന്മാരിൽ പിന്നെപാദശമഹാരഥന്മാരൊരുമിച്ചു * വന്നുകൊ
 പത്തൊട്ടംചെന്നീടിനാൻനാരദനും സത്യകെതുവുശതാനികനും
 ദ്രധായുധൻ * ചിത്രധനപാദുംജയത്തനനുംവിരൂപാക്ഷൻ ശ
 ത്രജിതഭീമകർമ്മാശത്രതാപനന്താനും ചിത്രസേനനുംഭോധഷ്ഠനും
 വിപുരഥൻ * എന്നിവർനൂറുമഹാരഥന്മാരൊട്ടംകൂടി വന്നുപൊർ
 തുടങ്ങിയനരത്തുഭാഗ്വനും * പ്രത്യേകംപ്രയാഗിച്ചാൻപത്രിക
 ൾബഹുവിധം ഏത്രയുംഭയങ്കരമായിതന്നെയുലും * നൂറുതരാ
 ലികളുംപാദശപുത്രന്മാരും പൊരതിൽമരിച്ചിതുരാമസായകങ്ങളാ
 ൾ * ഹേമയനരപതിപുത്രന്മാർതൊണ്ണാരഞ്ചു മഹാവെഭാഗ്വ
 വനൊടൊറുപൊയ്സ്വപ്തംപൂക്കൾ— ഏഴപത്തെട്ടദ്ധ്യായംചൊ
 ല്ലിയെൻചുരുക്കിത്തൊ നഴുകൊട്ടുചെയ്തുകൊൾകണനാമകിൽശെ
 ഷം *

ഏഴപത്തെട്ടാം അദ്ധ്യായം

നൂറുതരാലികളുംപാദശമഹാരഥ നാരുമന്തകുപുരംപൂക്ക
 തുകെട്ടനരം * അജ്ജനനരപതിതന്നെടതനയന്മാർ നിജ്ജര
 പരാക്രമന്മാരികൂലന്മാരായ് * ശൂരനുംപിന്നെശൂരസേനനും
 ധിഷണനും ശൂരന്മാരകമ്മധുവുജയഭോജനന്മാരും * അഞ്ചുതര
 രാലികളുംവൻപടയൊട്ടംകൂടി യഞ്ചാതെപുറപ്പെട്ടുപൊക്കൊരുമി
 ചുചെന്നാൻ * ശത്രുസാധകശല്യന്മാർകവചാദികൾപൂണ്ടു വിസ്മ
 തതരമായകാഞ്ചനരഥമെറി * ജാമദഗ്നനെവധിച്ചിട്ടുവാനായ്
 മിച്ച ചെമഴപൊലെശരനിരകൾതുകീടിനാൻ * മുറിഞ്ഞുവശംകെ

ട്ടുതരഗങ്ങൾക്കുമെല്ലാം കുറഞ്ഞുശക്തിരഹിതമാകുന്നതെന്നും * സൂതനുംമറ്റുംതൊറ്റുത്തുവശക്കെട്ടു സംഭവംചെയ്തതിനാലും നമുക്കുണ്ടു ദൈവാനുഗ്രഹത്തെത്തുടർച്ചയായിക്കൊള്ളാം ഭാവവും വകന്നിതുവെഗവുമെറിവുന്നു * ഭാഗ്യവന്നതെന്നുതന്നെയുള്ളതുകൊണ്ടുപിന്നെ മാറ്റുന്നകടന്നുകൊണ്ടുനിന്നതിനാലും * ബാണങ്ങൾ പതുപ്പുത്തുകൊണ്ടുതൊഴിക്കുക ശോണിതമണിയിച്ചസുതാശ്വ ഭുപജരമം * കാണരുതാതവണ്ണമുടിനാൻശരങ്ങളാൽ പ്രാണ വെടനയൊടാമാടിനാൻചതുരംഗം * ഭാഗ്യവന്നിഷാഗബാണക്കുയ തപുപുന രാത്രുതപവുഭൂമിയിൽവെച്ചുതപവും * സാരതപജി തത്രുതപംബലവിതൃക്രോധം ധീരതപമിന്ദ്രോമഃകുമാരപാതി തപരണ * സൗജ്വന്ദ്രംതരഗശീലുതപവുധനുഭാവം ശ്രേഷ്ഠതപം സഹസാഹസാശ്വകൗശല്യവും * എന്നിവകണ്ടുദൈവദൈവത്വ ബിജനങ്ങളും വന്നവിസ്മയത്തോടുംസംഗ്രാമകണ്ടുനിന്നാൻ * കൊന്നൊടുക്കിനാൻവന്നാസൈന്യപുരത്തെയെല്ലാ മേനംപഞ്ചമരം രഥനാരാട്ടത്തുപൊൻ * ഭാരതാരാശരമെത്തുപഞ്ചസനാപനാ രെ ചൊരകൊണ്ടുഭിഷകന്റെ യിച്ഛാൻഭൂമുശ്രേഷ്ഠൻ * വാരണ ഭിന്നങ്ങളുംചലപ്രവാഹങ്ങളും കൈപിടിക്കുകസാശാഭിച്ഛിടിനഖൊ ലെവന്നു * കണ്ണികാരാശാകകിശ്രുതസുരതരു വുമുജ്വാ വലിയുകസുചിരങ്ങളായ് വന്നതുപാലെതധിരാജനാദിമന്ദാരാ യ് നന്നായ്ശാഭിച്ചുനവനനന്ദാരാജപൊൻ * വാരിധാരകളെ ല്ലാംലബ്ധമാന്തകാലത്തിൽ വാരിവാഹങ്ങളു ചലൊപരിവെയ്യ പൊലെ * രാമനേശരങ്ങളാൽമുടിനാനതെന്നും രാമനമതു പൊലെബാണങ്ങൾതുകീടിനാൻ * ശൂരനമിവത്തഞ്ചസ്രങ്ങളെ ത്തിടിനാൻ ചാരവാജികൾമെല്ലംസഹസാഹസമെല്ലം * നാലുബാണങ്ങളെത്താൻകെതുതന്നെല്ലമതു പൊലെമുപ്പതുബാണങ്ങളാ ള്ളവനെല്ലമെല്ലാൻ * ശൂരസേനനമുപത്തുനാലസ്രമെല്ലാൻ ശൂരനാമുപമുപത്തുനാലസ്രമെല്ലാൻ * ധീഷണൻതൊണ്ണരേ ത്താനായിരംജയഭുപജ നിഷ്ഠ സഞ്ചയമുജ്ജന്നശ്വങ്ങൾമെല്ലമെല്ലാൻ * സുതനെമുജ്ജന്നതൊണ്ണരേതെന്നും മെടിപീകളുങ്ങവെസിം ഫനാദവുമെല്ലാൻ * രാമനമവയെല്ലാംവെല്ലിച്ചശരങ്ങളാൽ പെടഴപാലെശരംതുകിനാനസംഖ്യകം * കണ്ടുനിന്നൊരുദൈവാ ദികളുമുഷികളും കൊണ്ടാടിപ്പരസ്സാമിങ്ങിനെപറയുന്നു * പണ്ടു നാമൊരുരുദ്ധീമണ്ണമൊരിടത്തു കണ്ടിട്ടില്ലിനമെലിലിങ്ങനെ യൊരുനാളും * ഉണ്ടാകയില്ലയെന്നറിഞ്ഞു ചിച്ഛമെല്ലാം കണ്ടൊളംഭയംവരുമെന്നതെപറയാവു — ഏഴുപത്തെട്ടാലുപ്രായംതന്നിലെ കഥയില്ലൊൻ കുഴിഞ്ഞുശേഷമിനിച്ചൊല്ലുവൻകെട്ടുകാർമീൻ *

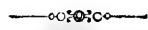
എഴുപത്തൊമ്പതാം അദ്ധ്യായം.

പഞ്ചപാത്മിപസുതൻമാരുടെപരാക്രമ മഞ്ജസംകുണ്ട
 റെ.രംഭാഗ്ഗവരാമനാഥനും * വിശ്വപമോക്ഷവെന്നിറഞ്ഞൊരുതെജസ്സു
 പുണ്ടു വിശ്വസംഹാരക്ഷമദീപ്തിയൊടുതന്നെയും * ക്രുദ്ധനായ്ചാ
 പഞ്ചാണങ്ങളുമായടുത്തുടൻ പ്രത്യേകമുന്തറുവാണങ്ങളെപ്രയൊ
 ഗിച്ചാൻ * സുതൻമാരെയുമുന്തറുമ്പുകളെശ്ലീടിനാ നാധിപുണ്ടു
 വരന്തെർത്തട്ടിലാമ്മാറുവീണാർ * ചാതുര്യംകലനൊരുമോജനന
 നന്നായും തെർതെളിക്കയുംയുദ്ധംചെയ്തയുന്തെർത്തടന്ന * സാധി
 ക്ഷന്നതുകണ്ടുനിന്നടെവാടികളും ചെതസിഖളനൊരുമവിസ്മയംപൂ
 ണ്ടീടിനാൻ * ദാനവദൈത്യഗന്ധർവാശുരയക്ഷുരക്ഷാ മാനവൻ
 മാരിലാരുമിങ്ങനെയുണ്ടായിലാ * ചിത്രമെത്രയുംചിത്രമെന്നുകാണി
 കളെല്ലാ മത്സ്യർപ്രശംസിച്ചുനിന്നിടുന്നതെന്നെയും * സെന്നാനായ
 കനായസിംഹസെന്നനുംനിജ സെന്നയുമായ്തന്നാഗ്രവെന്നൊടൊരീടി
 നാൻ * നാരാചഗണകൊണ്ടുഭാഗ്ഗവവക്ഷോഭംശം ശൂരനാംസിം
 ഹസെന്നൻഭട്ടിപ്പാൻകവചവും * സഹസാനാരാചഭൂമദ്ധ്യഭ
 ശാന്തെകൊണ്ടു സഹസാഹസന്തെരിൽമൊഹിച്ചുവീണീടിനാൻ *
 സിംഹസെന്നനുംബാണംതുകിന്നാനസംഖ്യമായ് സിംഹനാദവും
 ചെയ്താനെന്നരംഭെവാടികൾ * ഹാമാകാരണപരവശന്മാരാ
 യാഹൊറും ആഹവചതുനാംജാമദഗ്ന്യനുമപ്പൊൾ * മഹസാശ
 രങ്ങളെസ്സഹസാതുകീടിനാൻ സഹസാഹസമപ്പൊളുന്നൻനിന്നീ
 ടിനാൻ * വെഗൈനമഹാരഥംകൂട്ടിനാൻഭൂതവീരൻ തുകിന്നാൻ
 ബാണഗണവൈമഴവെയ്യുംചൊലെ * നാലുബാണങ്ങൾകൊണ്ടു
 സിംഹസെന്നാശപങ്ങളെ നാലുകൊന്നൊരുശരംകൊണ്ടുവണ്ഡി
 ച്ചാൻഭൂപജം * ചാപവുമൊരുഭൂപ്തംകൊണ്ടുയുദ്ധിച്ചിതു കൊവെ
 നതെരുംനായ്നരുകീശരങ്ങളാൽ * സാരഥിയുടെതലയുമുരിച്ചു
 നന്തരം വിരനാംസിംഹസെന്നൻമാറുംഭട്ടിച്ച്ടിനാൻ * വസ്ത്രച
 മ്ബരങ്ങളൊടുമടുത്തുസിംഹസെന്ന നഗ്രബാണങ്ങൾകൊണ്ടുവണ്ഡി
 ച്ചാനതുംരാമൻ തൽക്ഷണൈഗദയുമായടുത്തുസിംഹസെന്നൻ ദക്ഷ
 നാംരാമനെയുദ്ധിച്ചാൻതലയുളപ്പൊൾ * കണ്ഡലദന്ദപത്തൊടും
 സിംഹസെന്നൊത്തമാംഗം വണ്ഡിതമായുഴിയിൽവീണതുകണ്ടു
 യു * ഭാഗ്ഗവൻതന്നെശ്ശനികരംതുകീടിനാൻ മാഗ്ഗണംകൊണ്ടുരാ
 മൻമുരിച്ചാൻവില്ലമപ്പൊൾ * സുതനെക്കൊന്നനെരമാടിനാനാശു
 മധു ക്രൊധംപൂണ്ടടുത്തിതുനാലുതരാളികളും * അന്നെരംധിഷ്ഠ
 ണൻതന്നശപങ്ങൾനാലിനെയും കൊന്നവൻതന്നവധിച്ചീടിനാ

ൻപതികൂടാൽ * ശ്ലാസനനൻറവില്ലുലുപജവുമുരിച്ചിതു ശ്ലാസൻ
തന്നുടെസുതൻതന്നെയുംകൊന്നീടിനാൻ * സതപരംജയലുപജൻ
തന്നുടെവെങ്കടാദേശം ശസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടുഭട്ടിച്ചിടിനാൻഭൂഗുസുത
ൻ * ശ്ലാസനനനുചപ്പാറമറൊരുവില്ലുകുല ചൂതൃഡകാവ
ത്തൊടെ നാണങ്ങൾകൂടിനാൻ * പിന്നെയച്ചാപത്തെയുമുരി
ച്ചാർഭൂഗുസുത നന്നൊരഗഭയമായണഞ്ഞശ്ലാസനൻ * ഭാഗ്യാ
വനെയുംശ്ലാസൻതന്നെയുംപ്രഥമിച്ചു ശ്ലാഗ്യാമറൊരുചാപംകുറുത്തു
ണ്ടശ്ലാസനൻ * ജാമദഗ്ന്യാരംഗമചണ്ടി ചൂൻശരങ്ങളാൽ രാ
മനുചതുരകൊണ്ടുതരിൽചൊരിച്ചുവീണാൻ * ഭല്ലത്താൽസമസാമ
ന്തന്നുടെനററിത്തട മെല്ലാമെങ്കട്ടിച്ചപ്പൊൾസമസാമനുംവീ
ണാൻ * അശപങ്ങളെയുചെയ്തുപിച്ചുനാൻഭല്ലങ്ങളാൽ നിശപാസംപൂ
ണ്ടുതരഗങ്ങളുചൊടീടിനാൻ * സമസാമനനുചപ്പാളുന്നൻതെരുമാ
യി സമസാചെന്നാനകൃതവൃണാനിക്കഭയാൽ * മരിച്ചരാമനെ
നിനച്ചരാജാക്കന്മാരുമുൾംപങ്ങളുംവിളിച്ചുസന്തോഷത്താൽ * ആ
ശപസിപ്പിച്ചുസമസാമനുംഭാഗ്യാവന സ്സാശപചാപാസ്രലുപജനാ
യരാമനുചപ്പാറ * തെരുനീപിന്നാക്കുംകൂട്ടിവാനെത്തുമെ വൈരി
കൾമുമ്പിൽ പിന്ന പരിമാസാരമുണ്ടാടാ * എന്നുതിന്നിനിപ്രായശ്ചി
ത്തമായുമാരംഗം നന്നായ്കൂട്ടുക ശ്ലാസനസന്നിധിയുണ്ടവഗാൽ * ക
ണ്ടുകൊണ്ടാലുംമമവിയുണ്ടവഗങ്ങളിനി കണ്ണതുകൂടാതെതെൻറടങ്ങി
ട്ടുകുടവാൻ * അങ്ങിനെതന്നെയെന്നുസമസാമനുംചൊന്നാൻ മ
ങ്ങാതവഗത്തൊടുംകൂട്ടിനാൻമാരംഗം * ശ്ലാസനനുംനാരാച
ങ്ങളുപ്രയാഗിച്ചാ നൊരൊന്നെമുരിച്ചിതുഭാഗ്യാവരാൻതാനും *
സാരമികളുതുഗലുപജാദികളെയും നാരാ പപംകതികൂടാൽമുടി
നാൻഭാഗ്യാവനും * അന്നെരംവന്നുചൊരംഗമാർനാലുവരും നന്നാ
യിത്തു നീടിനാൻനാണങ്ങൾമഴപൊലെ * ഭാഗ്യാവനെയെല്ലാംവ
ണ്ഡിച്ചുകൂഞ്ഞുടൻ മാഗ്ഗുണ്യകിശ്ലാസനനനുശകലിച്ചാൻ *
ധിഷണൻമൂന്നുശരംസമസാമനെയുംയ്യാൻ ധിഷണചാപമ
പ്പൊറുമുരിച്ചുഭാഗ്യാവനും * തരഗംനാലുനാലുശരങ്ങൾകൊണ്ടുകൊ
ന്നു ശരചൊന്നി നാൽസുതൻതന്നെയുംകുലചെയ്തു * നിശിതശരം
കൊണ്ടുകൊടിയുമുരിച്ചിതു വിരിവമെറുപാരിൽവീണിതുധിഷണ
നും * അന്നെരംജയലുപജനവനെയെടുത്തുടൻ തന്നുടെതെരിലെ
ററിനൊണ്ടുപായതുനേരം * ശ്ലാസനാശപലുപജസുതചാപാ
ദിയെല്ലാം ശ്ലാസനംരാമനെത്തുപൊടിച്ചുൻതെരുമെല്ലാം * ശ്ലാസന
നുംനാണമെറു ഭൂമിയിൽവീണു വീണാമ്മധുവടുത്തിടിനാനതു
നേരം * മധുവുണ്ടതരംവില്ലു സുതനുംചൊയനേരം വ്യഥയുണ്ടു
ണ്ടുനിരയുധനായിണാനവൻ * ശ്ലാസനുതന്നെരംതന്നുടെതെരി

ലെറി പൊരിനകൊപ്പിട്ടതുകണ്ടുഭാഗ്ഗവനപ്പൊൾ * ശുഭനെശര
ങ്ങളാൽഭേദിച്ചുരഥമല്ലൊ മൊരൊരൊതിലത്തൊളംനുകുടിച്ചു
പ്പൊൾ * പഞ്ചപാത്മിവസുതന്മാരൊരുതരിലെറി പഞ്ചപായ
ക്കുളൊരുദൈവത്തിലെന്നപൊലെ * ഭാഗ്ഗവനാടുപെരിന്നടു
ത്താനതുകണ്ടു മാഗ്ഗണങ്ങളെക്കൊണ്ടുതരെയല്ലാന്നുകുടിനാൻ *
ബാണങ്ങളാകൊണ്ടുഗതചതനന്മാരായവർ വീണിതുഭൂമിതന്നില
ന്നെരുംഭാഗ്ഗവനം * ചാപവുമ്പെരിൽവെച്ചുതന്നടകാരവും
കൊപനധരിച്ചവർഭൂമിയിൽചാടിവെഗാൽ * പഞ്ചപാത്മി
വതനയന്മാരെയൊരിക്കലെ പഞ്ചതപംപ്രാപിപ്പാനായടുത്തീടുന്ന
ന്നെരം * കെടുകായിതരശീലിവാക്കുമാകാശമാഗ്ഗ ഭാഗ്ഗവരാമത
വയോഗ്രമിപ്പിതുനന്നം * സുസുഷുസ്സന്മാർവിതകവചന്മാരായൊ
രും പ്രഭുതന്മാരുംവിഗതായുധന്മാരായൊരും * ഭീതന്മാർവികലന്മാ
ർപാദൊപവിഷ്ടന്മാരും ഭൂതലപതിതന്മാരത്ര്യംപ്രമത്തന്മാ
ർ * വിരഥന്മാരായൊരുംവിമുചന്മാരുംമൗന നിരന്തന്മാരാ
യൊരുംവല്ലുന്മാരല്ലയെല്ലൊ * വിരമിക്കണംഭവാൻധർമ്മത്തെ
ന്നെല്ലൊനന്നം * പരശുരാമനിത്ഥമാകാശവാണികെട്ടു വിരമിച്ചാ
ശുനിജതരതിലെറിടിനാൻ * എഴുപത്തൊൻപതദ്ധ്യായം
ചൊന്നെന്നിനിനിങ്ങൾ പഴിവാക്കുകൾപറഞ്ഞീടാതെകെട്ടുകാൾ
വിൻ *

എൻപതാം അദ്ധ്യായം.

പുത്രൻമാരഞ്ചുപയംനിജിതൻമാരായപ്പൊൾ ക്രൂര
നാംകാത്തവീരൻതെരതിലെറിടിനാൻ * ശാസ്ത്രാലോചയുതമാകി
യതെരിലപ്പൊൾ കാത്തവീരൻജ്ഞാനനമൊറവുമിട്ടുങ്ങിനാൻ *
മെമ്മയഭാഗ്ഗവൻമാർതങ്ങളിലുണ്ടായെന്നൊ രാമവകാലാഹലം
ചൊല്ലുവാനരുതതും * തെരൊടുതരുതമ്മിൽമുട്ടുമാറുപ്പിച്ചു ശു
രൻമാരിവയംബാണങ്ങളാകീടിനാൻ * ആയിരംബാഹുക്കൾ
കൊണ്ടൊരൊരൊതരുമുള്ളൊ രായുധങ്ങളുംപ്രയോഗിച്ചിതുകാത്ത
വീരൻ * ഖൾഗശക്തൃഷ്ടിഗദാമുസൃണിപരശധ മുൽഗുരശു
ലപ്രാസപരിലാദികളാലെ * തുകിനാനവയെല്ലാമൊരൊരൊശര
ങ്ങളാൽ വെഗൈവണ്ഡിച്ചുതുകിടിനാൻബാണങ്ങളും * അജ്ഞ
നന്ദവയെല്ലാംവണ്ഡിച്ചുകുളഞ്ഞെററ മുജ്ജലിച്ചുള്ളൊരുശസ്ത്രാവ
ലികളാലുടൻ * ഭാഗ്ഗവനടൈയ്മംതൊറുംഭേദിച്ചുശിത മാഗ്ഗണങ്ങ
ളാൽസുതപാജികളെയുടയ്ക്കാൻ * നിശ്ചേഷ്ടശരീരനായ്നിതരാ

മനപ്പൊൾ നിജ്ജരന്ത്രാദികളുംഭാഗ്ഗ്വാന്തികൈവന്നാർ * ദുഃഖി
ച്ചുദൈവാദികൾനിൽക്കുന്നനൈരംരാമ നൾക്കരുത്തൊടുമാലസ്യംതി
ന്നുവിനീടിനാൻ * അന്തകസമാനനാക്കേറ്റാപ്പിച്ചുഭൂമിമീൻ സ
ന്തത്തുകീടിനാൻബാണങ്ങളുതിറ്റതം * അജ്ജനമഹാസൈന്യം
വീണിതുതരുതരുതെ ഗജ്ജനംചെയ്തുവാജിവാമണപംക്തികളും *
അന്നനംമൊഹാലസ്യംതീന്നുരാദികളും വന്നിതുവഞ്ചമഹാമഥ
ൻമാർപടയൊടും * ഉന്നതധുപജപൂണ്ടതെരതിലെറിഞ്ഞാണ്ടു
സന്നദ്ധനായ് വഹുവാദ്യഘോഷങ്ങളൊടും * സന്നാഹാച്ചാപ
ബാണതുണിരൊണ്ണച്ചാദിയുപേണ്ടന്യഭൂപാലന്മാരുംകൂടിത്താനെ
ക്കണ്ടാർ * പൊക്കൊരുമിച്ചുതരുംകൂട്ടിനാനതുനരനം കൈക്കൊയി
തശ്ശീലി പാക്കമാകാശമാന്റെ * രാജനന്ദനന്മാരെനിങ്ങളയ്ക്കുമി
പ്പൊളാജിയിൽമരിക്കേണ്ടാവാങ്ങിക്കൊള്ളുകവെണ്ടു * അല്ലായസ്സു
കളാലുന്നാകിലായുദ്ധംചെയ്തി ലപ്പൊഴൊരാമനായസ്സല്ലമാക്കിടമെ
പ്പൊ * യുദ്ധമുതിയിൽനിന്നുചാങ്ങിനാരതുകെട്ടു സതപരംകൃതവീര്യപു
ത്രനന്ദനന്മാരും * വളതുല്യങ്ങളായബാണങ്ങൾപ്പുഷ്പികപാലെ വി
ജയനായരാമൻതുക്കിനാനതുനരനം * അപ്പുനാശ്ശാന്തവീര്യൻഭാഗ്ഗ്
വൻതന്നൊടപ്പൊൾ തപശ്ശുരാത്മജൻവലവെരിയൊടെന്നപാ
ലെ * വെഗത്തൊടത്തുറ്റുചാപങ്ങളുംകലയൊറി കൈകളത്തുറ്റു
കൊണ്ടുവിശിഖങ്ങളുംനന്നായ് * തൊടുത്തങ്ങടുത്തുകൊണ്ണവലി
ച്ചതി പടുതപമൊടുക്കുടത്തുകിനാനനാരതം * ചെറുത്തൊണാലി
കൊണ്ടുംസിംഹനാദങ്ങൾകൊണ്ടും വിറയൽപ്പണ്ടുതൂണലാകവും
പെടിനൊടും * കല്ലാത്തവളാശനിശബ്ദമെന്നെല്ലാവരും കല്ലിച്ചു
വിമാനചാരികളുകുന്നിതു * രാമനൈവധിമിതുസുതാശ്വരഥ
ത്തൊടു മാമയമകന്നുകീടിനാൻഭാഗ്ഗ്വനം * വാരാഹകണ്ണാഞ്ച
ലകക്ഷുരപ്രാസികളും നാരാചവിപാഠകക്ഷുരവത്സദന്തനാളികാ
വികണ്ണപ്ലാബ്ധഗ്രമാകണ്ണി പാളികൾവീതായമുഖ്യങ്ങളുംതുകീടി
നാൻ * ഭൂപാലഹസ്തശരപഞ്ചകസംപ്രയുക്ത ചാപമണ്ഡലവി
നിർഗ്ഗതമാഗ്ഗ്ങ്ങളാലെ * അന്നന്താനന്താനന്തരമെത്തു പമത്ത
പ്പൊൾ അന്നന്തബ്രഹ്മാന്തരജ്ഞക്കുരുഭയപ്പെട്ടാർ * സമിച്ചുകൂ
ടാനന്താണങ്ങൾഭാഗ്ഗ്വനപ്പൊൾ സഹസ്രലക്ഷായുതകാടിസം
ഖ്യകളെണ്ണാൻ * ഹൈന്ദവശരങ്ങളിലിരിട്ടിയയ്ക്കാമ നാഹവത്തും
കലതിലിരിട്ടിനരൈന്ദ്രനും * ഭാഗ്ഗ്വനതിലുംനാലിരിട്ടിതുകീശര മാ
ക്കുമൊടിപ്പൊട്ടിരിട്ടിനരൈന്ദ്രനും * രാമനുമതില്ലരബാണങ്ങ
ൾതുകീടിനാൻ ഭൂമിപാലനുമതിലിരിട്ടിശ്ശാമെയ്ക്കാൻ * ചാപങ്ങള
ത്തുറകൊണ്ടെഴുതുവത്രെ പന്ത്രെ പൂർത്താപ സപുത്രനൊരുചാപംകൊ
ണ്ടതുചൊലെ * ധാത്രിയുമിട്ടായിചമഞ്ഞുശരങ്ങളാൽ മാത്താ

ഡെൻതാനുംകൂടിമറഞ്ഞു ചിത്രംചിത്രം— എൻചതദ്ധ്യായമിപ്പൊ
രേചാലിയെന്നിനിനിങ്ങും കിമ്പമുണ്ടിതിലംകിഴക്കെട്ടുകാളുവി
ൻചെല്ലാം *

എപ്പോഴൊന്നും അദ്ധ്യായം

[illegible]

സത്തമൻതന്നെപ്രയോഗിച്ചിതുവെവനനം - മാറിടത്തിങ്കൽ ശരമോറുവീണിതുസൂത നാറുബാണങ്ങൾവൃപാതനെയുമെത്തുമാമൻ * ബാണങ്ങൾകൊണ്ടുവിശ്വനെക്കിലുംവൃപശ്രോഷൻ താനെതാൻതെരുതെച്ചി ചൂശുയുദ്ധവുചെയ്താൻ * കണ്ടുനിന്നൊരു ദൈവദൈത്യഗന്ധർവാദികൾ കൊണ്ടാടിപ്രശംസിച്ചുതങ്ങളിൽ പറയുന്നു * പണ്ടൊരുമഹാരഥന്മാർജഗത്രയത്തിങ്കലുണ്ടായിലെവമിനിയുണ്ടാകയില്ലതാനും * സാരഥിതാനമെപ്പൊഴാലസ്യംതീർത്തതരം ധീരയൊടുതെച്ചിടിനാൻജിതശ്രമം * നാരാചഗണമഞ്ഞുറൊന്നിച്ചുവൃപശ്രോഷൻ ക്രൂരനാഭൂപതിമർമ്മങ്ങൾതൊറുമെത്താൻ * തെരതിൽവീണുവില്ലുവി.സജ്ജിച്ചാശ്വരാമൻ സാരഥിതാനം വിഷാദാകലനായാനനരം * എന്തിനിനല്ലനിരൂപിച്ചാലെനരിഞ്ഞീല പിന്തിരിഞ്ഞിവിതരംകൂടിവാങ്ങുകയുള്ളു * ഇതുമൊരൊന്നെന്നിരൂപിച്ചനി.നീടനനരം മൃത്യുശാസനൻതത്രപ്രത്യക്ഷനായാകെല്ലൊ * കാരുണ്യംപൂണ്ടുജഗദ്ഗൃഹനതുകൈകൊണ്ടു മോരിതളാടിനാനാശപാസംവരംവണ്ണം * ശല്യവുമകനുടനുത്ഥാനം ചെയ്തെന്നരം കല്യാണമുത്തിതന്നെകാണായിഭാഗ്വനം * അശ്വനെത്രങ്ങളോടുംഗൾഗദവാചാരാമൻ വിശ്വനായകനുടേതുകാക്കൽവീണിടിനാൻ * പ്രീതനായെടുത്തഴന്നെല്ലിച്ചമോദൈവൻ സാദരംജമഗ്നിപുത്രനൊടരുൾചെയ്തു * ശത്രുവാക്രതവീര്യപുത്രനെവധിച്ചുഞാൻ ഭക്തനാഭവാനൊക്കിപ്പനിന്നെല്ലാകൊണ്ടും * എന്നതുകഴ്ന്നമസ്തരിച്ചുളളത്തമൻ പന്നഗഭരണാനാടനനരമുരചെയ്താൻ * നിന്തിരുവടിക്കാരുണ്യമുണ്ടെങ്കിൽപരി പന്മറിയാം വൃപവൃണെത്താൻതന്നെകൊന്നീടുവൻ * ശത്രുനിഗ്രഹത്തിനാഞ്ചൊണ്ടുനഗ്രഹിക്കണം മൃത്യുശാസനകരുണാവിധനമസ്താരം * എങ്കിലിങ്ങിനെതന്നെയെന്നരുൾചെയ്തനാഥൻ തിരുമുടിനവരനന്തലോനവുചെയ്താൻ * തെരതിലെവിരാമൻചാപബാണങ്ങളോടും പൊരിനുസന്നദ്ധനായടുത്താനതെന്നരം * അസ്തമിച്ചിതുസൂര്യൻഭാഗ്വനതുകണ്ടു സതപരംസഫസാഫന്തെന്നൊടുംകൂടിച്ചെന്നു * സംഗമനിവൃത്തനായകൃതവ്രണെന്നൊടും മംഗലംപൂണ്ടുവാങ്ങിശിനിരംപുകിടിനാൻ * കാത്തവീര്യജ്ജനനഭൂപതിശ്രോഷനാരും ആയുധപുത്രനായമൊയ്യാദിച്ചുപുരംപുക്കാർ * ഭാസ്കരൊദയംകണ്ടുപാത്ഥി പഭാഗ്വനന്മാർ പൊക്കുളംപുക്കുയുദ്ധംതുടങ്ങിപിററന്നാളും * സൂര്യനസ്തമിച്ചൊളംഘോരമായുദ്ധംചെയ്തു ശൌര്യമെറീടാമഹാരഥന്മാരിരുവരും * നിവൃത്തയുദ്ധന്മാരായ്യാങ്ങിനാർപരസ്സാം പ്രവൃദ്ധവൈരത്തൊടുമിങ്ങിനെതന്നെനിത്യം * ഷരസ്സപ്ലടിനംതത്രപുദ്ധംചെയ്തിതുതമ്മിൽ തത്സമൊരുയുദ്ധംപണ്ടുണ്ടായ്തു

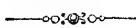
നീലേശ്വരം— അദ്ധ്യായമെണ്പത്തൊന്നാമത്തെ ചാല്പിയെ നിനിയുള്ള യുദ്ധവൈചിത്ര്യം വെചാഗോചരമല്ലനനം.

എണ്പത്തിരണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

ശ്രീവദവ്യാസൻ തന്നിക്കൊഴിഞ്ഞു ചൊല്ലിക്കൂടാ ശ്രീവാ
സുദൈവാംശാൽ ഭൂതന്മാർ തമ്മിലെ യുദ്ധം * വിരാടനാളിക
വ്യാധകൃതകൃത്യന്മാരായ പാലർ കാലന്മാരാം ഭാഗ്യവാജ്ജനന്മാ
രും * തൊതിലറിവാണസഞ്ചയം തുകീടിനാർ ചൊരമായ് പര
സ്വരം മർമ്മങ്ങൾ തൊടുമെററം * ചൊരകൊണ്ടിരുപരുമഭിഷിക്താം
ഗന്മാരായ് ശൂരതകണ്ഠാണ്ടുത്തീടിനാർ കൊപത്തൊടെ * കാ
ത്തവീർത്തൻ ചൊപമുറിച്ചു ഭൂമി ഗാത്രവൃശാങ്ങളാലെയ്ക്കുഭദ്രി
ച്ചീടിനാൻ * തെത്തടം തന്നിൽ വീണ്ടെ മൊച്ചു നൃപതിയു മാത്ത
നായ തുകണ്ഠസുതനുമതുനരം * ശിശുമാടിച്ചു തെരം പിന്നൊ
ക്കും കൂട്ടിടിനാർ പൊക്കുളം തന്നിൽ നിന്ന ചൊരകുന്നതുനരം * മൊ
ഹാലസ്യവൃത്തിൻ കാത്തവീർത്തൻ പന രാമവത്തിന്നൊക്കുപ്പിട്ടു
ത്താൻ മറഞ്ഞൊടെ * അഞ്ഞൂറു ചൊപങ്ങളും കഴിയക്കുലച്ചുകൊ
ണ്ടഞ്ഞൂറു ബാണങ്ങളുമൊന്നിച്ചു തുകീടിനാൻ * അഞ്ഞൂറു ബാണങ്ങ
ളും വെണ്മിച്ചു ഭൂമി നഞ്ചു സാനാരാചം കൊണ്ടു ജ്ജനവക്ഷോഭാ
ഗം * ഭദ്രിച്ചു നന്നുനരം ധൈര്യമുറക്കും ഭൂപ നാദിത്യകിണ
തുലുങ്ങളാം ബാണങ്ങളാൽ * തുകിനാൻ മുമ്പായിരം കൊണ്ടൊരിക്ക
ലൊന്നെ വെഗനജ്യാവുമുറിച്ചിടിനാനത്രയല്ലാ * സവ്യമാഭ
ജ്ജത്തിൻ മെലെയ്ക്കുകൊണ്ടെന്നരം സവ്യമാഭ ചൊപം വീണിതു ഭൂമി
തന്നിൽ * ഭൂപനമതുനരം ചിരിച്ചു ചൊല്ലിടിനാൻ താപസബാ
ലതവകൾക്കു നാമമവാക്യം * ബ്രാഹ്മണകുലധർമ്മമായതു തവ
സ്സൊല്ലാ ധാർമ്മികനല്ലാഭവാണൊന്നൊക്കുണ്ടെ യൊത്താൽ * ക
ത്തവ്യനിജകുലധർമ്മം കൈക്കൊള്ളുവക്കും കത്തവ്യമല്ല പരധർമ്മമെന്ന
തു നനം * ക്ഷത്രിയനല്ലാശസുഗ്രഹണവിധിപണ്ട ശസുധാ
രണത്തിനാൽ ബ്രാഹ്മണ്യം നശിച്ചു പൊ * ദുഷ്ടനിഗ്രഹത്തിനും ശി
ഷ്ടരക്ഷണത്തിനും സൃഷ്ടിച്ചു വിധാതാവു ബാഹുജൻ മാരമുനം * ക
ർമ്മങ്ങൾ മൂന്നുണ്ടല്ലൊ ബാഹുജവംശത്തിനു നിർമ്മലനായ മനുചൊ
ല്ലിയ തറിഞ്ഞില * ദാനമദ്ധ്യയനവുമായാഗവ്യ വിശേഷിച്ചു പ
രിപാലനം യുദ്ധം വിധർമ്മവിധി വധം * ധാണീപതികുലധർമ്മ
മെന്നറിയണം * ലോകപാലാശാൽ ഭൂതൻ മാനെല്ലൊ നൃപജനം
ലൊകനിമിത്തമെന്നൊരു ധർമ്മം ചിന്തിച്ചാൽ * ഭൂഷാദികളുദ്ധം

നക്ഷത്രചെന്താലൊരു കഷ്ടമല്ലതുകൊണ്ടുദോഷവുമിരിക്കില്ല * നിമ്ബലംരാജകുമാരന്മാരെവധിക്കയാൽ ബ്രഹ്മതെജസ്സുഭവാനിപ്പാതെചമഞ്ഞിതു * നിർല്ലജ്ജനായഭവാനെക്ഷലചെയ്തിട്ടുവാ നില്ലസംശയമിനിബ്രാഹ്മണാധചവടൊ * അല്ലാത്തീശശസ്ത്രങ്ങളുംഭൂതയങ്ങിരിഞ്ഞുപൊയ് നല്ലൊരുഗൃഹമായിപ്പുറക്കൊളിച്ചിട്ടുകേവാനും * ഇത്ഥമജ്ജനവാക്യംകെട്ടുഭാഗ്യാവർചനാനിരൂധത്തിഷ്ഠനായിട്ടാരുള്ളിനിന്നപ്പൊലെ * ബ്രഹ്മമത്യാപാപത്തിൻമീതമനൊരാപാപമിമ്മചീതലത്തിങ്കലില്ലെന്നുകെട്ടിട്ടില്ല * ബ്രഹ്മസ്വപഥക്ഷവാൻബ്രാഹ്മണനെന്നെക്കൊന്നു ദുർത്തിയായനിന്നെക്കണ്ടാലെന്തൊന്നുവെന്നും * കൺകഴുകിയാൽപൊരാമജ്ജനംകൊണ്ടുപൊരാപൊകയില്ലല്ലൊപാപംപ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾകൊണ്ടും * നിന്നൊളംബധിഷ്ഠനായുണ്ടൊധരണിയിൽ മനവന്മാർചംശത്തിലെങ്ങാനുമനൈപധിച്ചാൽ * താപസശ്രേഷ്ഠൻവൃദ്ധൻധർമ്മിഷ്ഠൻജിതേന്ദ്രിയൻ സോപകാരകൻപരമാശ്രയിയായവിപ്രൻ * തന്നെയുംവധിച്ചുടൻബ്രഹ്മസ്വപഥക്കിയ നിന്നൊളംനല്ലുറുചന്മാരിനിയുണ്ടായ്ക്കൊ * ദുഷ്ടനിഗ്രഹത്തിന്നുവാഹുജൻമാരെയെല്ലൊ സൃഷ്ടിച്ചവിധാതാവുനിങ്ങളെയെല്ലാമെന്നും * ശിഷ്ടരെരക്ഷിക്കുണ്ടനിങ്ങടിക്കാലമൊക്കെ ദുഷ്ടരാജ്ഞെപ്പൊരനിഗ്രഹിപ്പതിനായ * ബ്രാഹ്മയൊനിയിൽവന്നൊനിപ്പൊളവനിയിൽ ജനംചെയ്തിരിക്കുന്നനിന്നെന്നൊനതുമൂലം * കൊല്ലാതെയയക്കുമെന്നൊക്കുണ്ടുമൃഗാത്മാവെ വല്ലതുപറഞ്ഞുകൊണ്ടാലുനീയതിൻമുമ്പെ * ശപാക്കരക്ഷമാംസത്തെയുംഭൂമിക്കുരക്തത്തെയും മൊഷ്ണിൻപ്രാണങ്ങളെക്കാലനംനൽകീടുവൻ * എന്നുചെയ്തു ചാപമഞ്ഞുറുമുറിച്ചവൻ തന്നെയുംബാണങ്ങളാൽമുടിനാൻഭൂഗുപതി * മനവനപ്പൊളയച്ചിടിനാനൊരുഗദാ മൂപ്പിനായതുന്മുറുനരൂണിവിങ്ങാലിൽ * പിന്നെയുംകാത്തവീഴ്ചനഞ്ഞു ചാപങ്ങളും നന്നായിക്കലച്ചുനാഗാസ്രങ്ങളെയ്യിടിനാൻ * രാമനമതുക്കണ്ടുഗാരുഡസ്രംകൊണ്ടു ഭീമനാഗാസ്രങ്ങളെയൊക്കുവെന്നശിപ്പിച്ചാൻ * മൃഗനാഗ്രപനപ്പൊരഗുഹ്യകമസ്രമെന്താൻ ഭാഗ്യാവൻഗാഡപ്താസ്രംകൊണ്ടുതന്നശിപ്പിച്ചാൻ — അദ്ധ്യായമെൻപതുരണ്ടിങ്ങിനെചൊല്ലിടീനേൻ യുദ്ധവൈദധ്യമിനിപ്പൊല്ലവാൻപണിയത്രെ.

എണ്ണത്തിമുന്നാം അദ്ധ്യായം.

കാത്തവീഴ്ചനുംകുഞ്ചരാസ്രത്തെപ്രയോഗിച്ചാൻ പാരുന്തു

രാമനെയോജ്ഞാസ്യകൊണ്ടുമാറീടിനാൻ * കാലാഗ്നിസംജ്ഞമസൃജ
യച്ചാൻനൃപനംതൽ ക്ഷാലൈവാരണമസൃകൊണ്ടുമാററിനാൻരാമ
ൻ * പാത്ഥിവാൻപഞ്ചന്യാസൃജയച്ചാനതുകണ്ടു ശാസ്യജ്ഞൻരാമ
നൈന്ദ്രാസ്യകൊണ്ടുമാറീടിനാൻ * മന്നവൻവായുപ്രാസൃജയ
ച്ചാൻഭൂമി വീര നന്നെരമാറീടിനാൻപശുതാസ്യകൊണ്ടതും *
ഭൂപനംപ്രാജാപത്യമയച്ചാനതന്നെരം താവസനൈശാസ്യകൊ
ണ്ടതിനെമാറീടിനാൻ * വൈശാചമസൃജയച്ചാനപ്പൈതൃപവ
ര നാശുരേഷ്ഠാസ്യകൊണ്ടുമാറിനാൻഭൂതവരൻ * ആസുരസൃ
ജയച്ചീടിനാൻനരവീരൻ ഭൂസുരനതുവൈഷ്ണവാസ്യേണമാറീടിനാ
ൻ * മന്നവൻബ്രഹ്മാസൃജയ്ക്കീടിനാൻഭൂമി വീര നന്നെരമഖാരാ
സ്യകൊണ്ടതുമാറീടിനാൻ * ഭൂമിപനതന്നെരംസൈന്ധവസൃപ്ര
യോഗിച്ചാൻ രാമനുംഭാഗ്യാസ്യകൊണ്ടതുമാറീടിനാൻ * നാ
രായണാസ്യപ്രയോഗിച്ചിതുകാൽതവീർച്ചൻ ഖലാരംഭംപ്രായതാ
സ്യപ്രയോഗിച്ചുരാമൻ * അസ്രാഗ്നിജ്വാലകൊണ്ടുവിശ്വവംശ
മീച്ചുപൊം വിശ്വനാഥായ്സുരസുരന്മാരെരാടീടിനാൻ * പ്രവ
ഞ്ചക്ഷാഭംകണ്ടുവിരിഞ്ഞനതന്നെരം കബന്ധാനപിപസമരാകണ
വന്നീടിനാൻ * വന്ദിച്ചനിന്നഭൂമി വീരനന്നെരനാ മന്നെരംവി
ധാതാവുമവരൊടഭരണമേ * ദിവ്യാസൃജയ്ക്കൊണ്ടുഭൂപൈ
യ്ക്കതിത്ര ദിവ്യനാരായണിങ്ങമൊരൊല്ലാമൊത്തവണ്ണം * ലോക
ങ്ങമൊടമീച്ചുപൊമിങ്ങിനതടുങ്ങിയാ ലാക്ഷമുണ്ടുജഗദാസിക
ൾക്കതുമുഖം * ധാതാവിന്നപശുപ്പാടിങ്ങിനെകെട്ടുന്നെരം സാദരം
ഭാഗ്യാനംകൊത്തവീർച്ചാജ്ഞനനം * തെരിൽനിന്നിറങ്ങിനാനസൃ
ഭവതമാരെ പ്ലാവിലാമ്മാറുവീണനമസ്കാരവുമ്പൈയ്ക്കാർ * അസൃ
ഭവതമാരംപ്രീതിപൂണ്ടടുങ്ങിയാ മെത്രയുംതെളിഞ്ഞിതുഭൂവനവാ
സികളും * വെധാവ്യംവിമാനവുമെറിപ്പൊയ്ക്കുറഞ്ഞിതു മെദിനീപ
തിഭൂമി വീരനന്നെരനും * തെരതിലെറിവില്ലംകഴിയയക്കലച്ചതി
ഖലാരംഭംപ്രായംയുദ്ധംതുടങ്ങിരണ്ടാമതും * മമ്മങ്ങമൊരൊല്ല
യോഗിച്ചിതുഭൂമിപതി സമ്മാഹംപൂണ്ടുതെരിൽവീണിതുകാൽതവീ
ർച്ചൻ * ശാസ്ത്രചവിനദ്ധപജമുറിച്ചാൻഭൂമി വീരൻ പെന്തുവാജിക
ളെയുംബാണങ്ങമൊകൊണ്ടുകൊന്നാൻ സാരഥിയെയുംകലചയ്ക്കതു
കണ്ടുനൃപൻ പാരിലാമ്മാറുഗദാഹസ്തനായ്ചാടീടിനാൻ * രാമ
നൈന്ദ്രയോഗിച്ചാൻഗദകൊണ്ടാശ്വനൃപൻ രാമനുംശരങ്ങളാലതി
ന്നെരുന്നിനാൻ * ഹേമയനതന്നെരംകൊപിച്ചുശക്തികൊണ്ടു
സാമസത്താടുസമസാമനൈന്ദ്രയോഗിച്ചാൻ * മൊമീച്ചുതെ
രിൽവീണസമസാമനമെല്ലാമേ ആഹവതുരൻനൃപവീരനുംപേ
രിലത്താൽ * രാമനെന്നുടച്ചുമലിൽപ്രയോഗിച്ചതെറ്റൊ രാമ

യംപൂണ്ടതെരിൽനിന്നിതുഭാഗ്ഗ്വനം * അന്നെരംസമസാമന
ന്നമമാരഥം ചിന്നാക്കുംകൂട്ടിപ്പൊരിലാഴിച്ചു നിന്നിടിനാൻ —
അദ്ധ്യായമെണ്ണത്തുനിന്നിങ്ങനെചെന്നിനി യുദ്ധവൈദ്യുതം
കെട്ടുകൊള്ളുവാനല്ലാവതം *

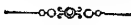

എണ്ണത്തിനാലാം അദ്ധ്യായം.

ശുദ്ധനായ്ക്കാത്തവീര്യൻ ചക്രത്തെദ്ധ്യാനംചെയ്താൻ മസ്ത
സംസ്ഥിതമായ്ക്കാനായിതുചക്രത്തെയും * ചക്രപാണിയപ്പൊ
ലൊഴാഭിച്ചനമെന്തെന്ന ചക്രവൃത്തിരിച്ചടുക്കുന്നതുകണ്ടുരാമൻ *
വിത്രസ്തപ്തയനായ് പാപബാണങ്ങളൊടും സതപരംതെരിൽനി
ന്നുപാരതിലിറങ്ങിനാൻ * കല്പാന്താനലപ്രഭാകാരമാം ചക്രകേണ്ടു
വിഭ്രാന്തനാരായണൻലൊകവാസികളെല്ലാം * ചക്രത്തെക്കൊണ്ടു
ഗുപ്തനവധിപ്പാനായ് വിക്രമത്തൊടുനൃപനടുക്കുന്നതുകണ്ടു *
ബാണങ്ങൾകൊണ്ടുനൃപവീരനെമുട്ടിടിനാൻ ക്ഷോണിപാലനമ
പ്പൊൾ ചക്രത്തെപ്രായാശിച്ചാൻ * ഹാഹാകാരവുകെൾക്കായ്ക്ക
ന്നിതുജഗത്തിങ്കൽ സ്നേഹസംയുക്തനാരാംഭവകുളുതനേരം *
ജയിപ്പതാകരാമൻജയിപ്പതാകയെന്ന ഭയത്തൊടുടനടൻചൊല്ലി
നാഹംല്ലാവതം * ചക്രത്തിജസാവിമാനസ്ഥനാരായണൻ ദിക്ഷകൾ
തൊറുംമറഞ്ഞീടിനാൻഭയത്തൊടെ * പ്രകൃതിപകർന്നിതുകണ്ടുനിന്ന
വെക്കല്ലാ മകൃത്യന്നന്താനംചെറുതുഭയപ്പെട്ടാൻ * മാധവനുടെ
ചക്രകണ്ടുഭാഗ്ഗ്വനപ്പെൾ സാദരനമസ്കരിച്ചീടിനാൻഭയത്തൊ
ടെ * സൌച്യമായ്ചമഞ്ഞിതുവിണ്ണു ചക്രവൃമപ്പൊൾ കാമ്യലാഭനേ
മൊദംപ്രാപിച്ചുഭവകുളം * കെൾക്കായിജയജയശബ്ദമുച്ചൊല്ലാട
വും ഭാഗ്ഗ്വനാനുമതിപ്രീതനായിച്ചങ്ങിനാൻ * രാമചെഷ്ടിതകേ
ണ്ടുവിസ്മയപ്പെട്ടുപാരം ഭൂമിപാലനമുള്ളിലൊത്തിതുപലതരം *
എന്നൊടുമൃത്യുതന്നഭാഗ്ഗ്വകലത്തിങ്കൽ വന്നിഹജനിച്ചിതുരാമനാ
യെന്നൊന്നും * സാക്ഷാൽശ്രീനാരായണൻതാൻതന്നെയൊക്ക
ന്നിതു മൊക്ഷപുരിനിക്കിനി സാധിക്കുമല്ലാകൊണ്ടും * എന്നൊടു
യാചാർച്ചനാമത്രിനന്ദനനിതു മുന്നമയതൾചെയ്തുകെട്ടിരിക്കുന്നൊ
ന്നും * ക്ഷത്രിയകലത്തിങ്കലുത്ഭവിച്ചവെക്കല്ലാം യുദ്ധത്തിൽമരിപ്പ
തുസൽഗതിയാകുന്നതും * മരണമടുത്തിതുന്നമുക്കുന്നൊച്ചുടൻ
കരണങ്ങളുമല്ലാമടക്കിമനസ്സികൽ * ജീവനെയൊഗകൊണ്ടുപര
മാത്മനിചെയ്തു കൈവലാനന്ദമെന്നായ്ചമഞ്ഞതുനേരം * പ
രമാനന്ദഗുത്തമുടങ്ങിനൃപവരൻ പരശുരാമനൊടുപാഞ്ഞാനതു

നരം * വന്നീടുകടൊവടൊയുദ്ധത്തിന്നടുത്തിങ്ങു നിന്നാണാൻ
കുലചെയ്തനില്ലസംശയമെതും * ഇത്തരംചൊല്ലിട്ടുചിത്തനാം
നൂപാത്തമൻ ഫസ്തങ്ങൾതൊറുംവലശസ്ത്രങ്ങൾധരിച്ചുടൻ * ന
ത്തമാടിനാനുള്ളചെത്തുമാനന്ദത്തൊടെ * വിഷുപമംതമയമൊക്ക
ണ്ടുനൂപാധിപൻ തുഷ്ണനായ്ക്കാനിതുബാഹ്യവുമതുനരം * ക്രോധ
രക്താക്ഷനായഭാഗ്വനതുകണ്ടു ചെതസിവിശേഷശാപരൂപാനിചു
ങ്ങാപ്പിച്ചു * വെദവാക്യാത്മാത്മകനെടുത്തുകാരവും വാതവെഗ
ത്തൊടവനീശനൊടുത്തപ്പൊൾ * നിത്യനായനൂപനല്ലന്നര
ഷാത്താടും അതുതത്വമയമാറുകെല്ലൊടുയുദ്ധംചെയ്താൻ * മാനിക
ളായവീരന്മാരിരുവകുമായു ഫാനിയുമുണ്ടായതില്ലെത്രയുചിത്രം
യുദ്ധം * ഭാഗ്വനന്റെകുറാരപ്രയാഗങ്ങളെറു പൊക്കുതന്നിൽ
വചുങ്ങീടിനാൻചൊരയാലെ * കാത്തവീരനുംകുമാർജ്ജുനശ
രീരനാ യാത്തനായ്കതകൊണ്ടുമഴുകിശരീരവും * പരശുപ്ര
ഹരത്താൽപ്രക്ഷീണസതപാത്മാവായ് പരമരണവെഗംകുറഞ്ഞുക
ണ്ടനരം * പരശുരാമനതിനിശിതമായുള്ളൊരു പരശുകൊണ്ടു
തെരുതെരുസ്സംപ്രഹരിച്ചാൻ * ഭൂമിപാലനുംഭൂവിപെട്ടെന്നുവീണ
നരം കാരാണകരങ്ങളെല്ലൊഴിച്ചുഭാഗ്വനം * ദാരുദാരണമുവാ
മംഗാരകാരകന്മാൻ ദാരുതൻകൊമ്പുകളെക്കൊരിച്ചീടുന്നപൊ
ലെ * ഉത്തമാംഗവുമെരിച്ചീടിനാനൊടുകുത്തു മിത്രമണ്ഡലം
ഭേദിച്ചപ്പൊഴെത്തജീവനം * രാദസീനിറഞ്ഞൊരുതെരുസാമെ
ല്ലെടുപൊ യാദിതെയന്മാർചെയ്യുംപുഷ്പങ്ങൾകീഴ്ത്താട്ടെക്കും * ദെ
വസൽകൃതനായകാത്തവീര്യമുള്ളനരം ദൈവലോകാദികളെക്കട
ന്നുസത്യലോകം പ്രാപിച്ചനരന്തത്രവൈകുണ്ഠതന്മാരും * ശൊ
ഭിച്ചവിമാനവുമെറിഞ്ഞൊണ്ടുപൊയാർ വിഷ്ണുഭക്തന്മാരായ്
വൈകുണ്ഠലോകംപുക്കു വിഷ്ണുസാരൂപംപ്രാപിച്ചീടിനാനജ്ജന
നം * രക്ഷിച്ചയഥാധർമ്മസ്പർദ്ധിപൊറ്റിതല മക്ഷയകീർത്തിയാ
ടെമഹായനരാധിപൻ * എണ്ണത്താരായിരത്താണ്ടിങ്ങിനെചെ
ന്നശേഷം വമ്പനാംഭാഗ്വനൊടൊരിതുവിധിവശാൽ * ധർമ്മ
നയുദ്ധംചെയ്തഭാഗ്വകുറാരത്താൽ നിർമ്മലനായനൂപൻസാധിച്ചാ
ൻമൊക്ഷത്തെതും * സഹസ്രാഹംപ്രസാദിച്ചുമാനേപ്പൽകി
സഹസ്രവനുകണ്ടാനുതത്രവൃണന്മാരും * അമാദികളെല്ലാംമാ
നസ്സുതിച്ചൊരു രമിതവെദംപുണ്ടാരവനീപാലന്മാരും * അസ്സമി
ച്ചിതുസൂര്യനെന്നരംഭാഗ്വനം നിത്യകർമ്മവുംകഴിച്ചുതത്രവൃണന്മാ
യ് * തന്നടവാസസ്ഥാനംപ്രാപിച്ചുതവിനാൻ ധന്യന്മാരായമു
നിസത്തമന്മാരായെ * ആദിത്യനഭിച്ചപ്പൊളജ്ജനപുത്രന്മാരും
വാദിത്രലോഷത്തൊടുവമ്പടയൊടുക്കൂടി * ക്രുദ്ധൻമാരായുറു

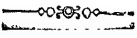
ജരാജസഞ്ചയത്തോടും യുദ്ധത്തിന്നൊരുവെട്ടുസുതപരംപുറപ്പെട്ടാർ * അന്നെരമശരീരിവാക്യവുംകെൾക്കായ്ക്കുന്നു സന്നാഹംമതിമതിരാജനന്ദനൻചാരെ * രാജനൊടൊരുമരിച്ചിടങ്ങളുവുമാനിങ്ങൾ ഭൂമിയുംരക്ഷിപ്പുവാണീടുവിൻധർമ്മത്തോടെ * സാമപൂർവ്വകംവണങ്ങീടുവിൻഭാഗ്വതനെ ഹോമധനുവിൻവത്സന്തന്നെയുംകൊടുക്കണം * ഇങ്ങിനാദൈവവാക്യംകെട്ടരാജാത്മജനും രങ്ങിനെതന്നെയെന്നുകല്പിച്ചുവാങ്ങീടിനാർ— അദ്ധ്യായംമണ്ണത്തുനാലുക്കുതമായ്ക്കുന്നിതിപ്പൊറും എത്രയുംസംക്ഷേപിച്ചുചൊല്ലിടാമിനിശ്ശേഷം *

എണ്ണത്തഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

ദുഃഖാപമാനത്രാസക്ലേശമാനസൻമാരായ് പുകിതുപരിതന്നിൽഭൂപതിപുത്രനാരും * ഭാഗ്വതന്താനുംപിന്നെസന്ധ്യാവന്ദനം ചെയ്തു പൊക്കൊരുമിച്ചതെരിഖറിനാനന്തരം * ചൊല്ലിനാനിത്ഥകൃതവ്രണനൊടുവീരപായ് ചെല്ലണംമാമിഷ്ടതിയാകിയപരിതന്നിൽ * ചൊല്ലണുനൃപസുതൻമാരൊടുമവാക്യം വല്ലഭത്തൊടുയുദ്ധംചെയ്യാനായ്ക്കുന്നീടുവിൻ * അല്ലാത്തുൽത്താതഹോമധനുവത്സനെത്തന്നു വല്ലായ്യാചൊല്ലിക്കാക്കൽവീഴുവിൻമടിയാതെ * വല്ലതുംകണക്കിതരണ്ടിലുമൊത്തുകണ്ടു നല്ലതുചെയ്തുകൊൾവിൻവൈകരുതെന്നുകൊണ്ടും * എന്നതുകെട്ടനരമകൃതവ്രണൻ ചെന്നു ഖിന്നന്മാരായനൃപനന്ദനന്മാരെക്കണ്ടാൻ * അഭ്യത്ഥാനാഗ്ബ്രഹ്മാദ്രാദികളാൽപൂജിച്ചപ്പോ ള്ളന്നാനന്ദംപരമാസനംനാമകീടിനാൻ * വന്നകാരണംചൊല്ലാകുന്നതുകെട്ടനരം മന്വന്മാരൊടകൃതവ്രണൻചൊല്ലിടിനാൻ * ഭാഗ്വതനുടെഭൂതൻഞാനവൻ ചൊല്ലിവിട്ട വാക്കുകൾകെട്ടുകൊൾവിൻഭൂപതിപുത്രനാരും * എന്നൊടുയുദ്ധംചെയ്തു നിങ്ങളുംപിതാവുതൻ പിന്നാലെപൊയ്ക്കൊള്ളുവിനല്ലാത്തുൽത്താതെ * മൽത്താതഹോമധനുവത്സനെക്കൊണ്ടുവന്നു സുതപരംദാനംചെയ്തജീവിച്ചുവാണീടുവിൻ * ബ്രഹ്മസപ്താദികളായില്ലാരുമെന്നറിയണം ബ്രഹ്മകൊപാഗ്നിക്ക്കൊന്നുപിറ്റല്ലൊദമിയാതെ * രണ്ടിലുമെതുനല്ലതെന്നതുനിരൂപിച്ചു രണ്ടിലുമൊന്നുചെയ്തുകൊള്ളുവിൻനൃപന്മാരെ * ഇത്തരംവാക്കുകെട്ടുചൊല്ലിനാർത്തരാദികൾ ക്ഷത്രിയരായത്തങ്ങൾക്കില്ലല്ലൊമൃതിഭയം * ബ്രാഹ്മണൻതന്നെക്കുലചെയ്താലുമാകാവിന്നെ ബ്രാഹ്മണൻകൊന്നുമരിക്കുന്നതെന്നല്ലല്ലൊ * ബ്രാഹ്മസംകൊണ്ടുത്തങ്ങൾക്കില്ലൊരുപലമെതും നിർമ്മലനായഭുവാനുകൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊൾവിനുകൊണ്ടുവെണ്ടു *

എന്നുചെയ്തപത്മനഭനെയുംനാഥകീടിനാ നന്നെരംവാങ്ങിക്കൊണ്ടാനകൃതവ്രണനാഥം * യാത്രയുംപറഞ്ഞുപൊയ്കാഗ്നവന്തന്നെക്കണ്ടു വാത്തകുളിയിച്ചാനകൃതവ്രണനപ്പൊം * പരശുരാമൻ ചൊന്നാനകൃതവ്രണനാട്ടു വി.ി മല്ലാകഭവാനാശ്രമത്തിന്നുസഖെ * താതനകണ്ടുപത്മനഭനെയുംകൊടുത്തതി പ്രീതനായ്തരൂവസിച്ച്കുസുഖഭവാൻ * ക്ഷത്രിയവംശമെല്ലാമൊടക്കിത്താനമതി വിദൂതംവന്നുചിതാക്കുന്മാരെവണങ്ങുവൻ * എന്നതുകെട്ടുചൊന്നാനകൃതവ്രണനല്ലൊ ഉണ്ടുടമതമിപ്പൊളങ്ങിനെയല്ലൊ ചൊല്ലാം * ചെന്നിനിമാതാപിതാക്കുന്മാരെക്കണ്ടുകൂട്ടി പ്പിന്നുവെണ്ടുന്നകാൽമല്ലാമെനിരൂപിക്കും * നമ്മൊടുചിശ്ചവരരാക്കുവെന്നശിച്ചിതു നിർമ്മൂലംവ്യംമത്യാദോഷമുണ്ടാക്കേണ്ടാ * നിർമ്മൂലങ്ങളിന്നുംചെയ്തിട്ടുപന്മാരെ യന്മൂലനാശമെന്നാഥവരുത്താമറിഞ്ഞാലും * എന്നതുകെട്ടുനരമകൃതവ്രണനമാ യന്നെരംനടക്കൊണ്ടുഭാഗ്യാപരാമത്താനം * സമസാമനെപ്പറഞ്ഞയച്ചുരമാദികൾ സുഖമെസൃക്കിച്ചുകൊൾകുന്നറപ്പിച്ചുശീലും * വത്സനൈക്കൊണ്ടുചെന്നതാതരനാഥകീടിനാ വത്സലൻമാതാപിതാക്കുന്മാരെവണങ്ങിനാൻ * ആശ്ശേഷമെന്തുഗാഢംചൂണ്ടി ചൂനിറുകയിൽ സാശ്രാലാചനന്മാരായകൃതവ്രണനെയും * ഭേദമെന്നിയതെളിഞ്ഞാശീർച്ചാദവുംചെയ്തു മൊദനമൊമംകഴിച്ചിരുന്നയഥാസുഖം * അകൃതവ്രണനായ്ഗുരുശുശ്രൂഷയുചെയ്തവിലാനന്ദം പൂണ്ടുവസിച്ച്ഭാഗ്യാപരം— കാത്തവീര്യകുമാപതിമരിച്ചൊരനന്തരമാത്തിക്കൊക്കൊണ്ടുപുരവാസികളെല്ലാവരും * തുരന്നംപുത്രന്തനിക്കഭിഷേകവുമെന്തു പാരിടംവെച്ചാലിച്ചിരുന്നധർമ്മത്തൊടെ * സപ്തദപീവവുമെല്ലാമടക്കിപറഞ്ഞാനവൻ തൃപ്തിപൂണ്ടിതുസകലപ്രജകളുമെല്ലാം * ആശ്രമവണ്ണശ്രേണിയർമ്മങ്ങളികാതെ സാശ്രിതൻമാരുമൊയെസുഖിച്ചുവാനിടിനാൻ— അക്കാലംജമദഗ്നിരാമനൊടരുചെയ്യാൻ ദൃഷ്ടതാനിക്കിടേണക്കുത്രിയമത്ത്യാൽഭൃതം* പ്രായശ്ചിത്തവുമെന്തുശുദ്ധനായ്തരികെന്നു ന്യായത്തെവിധിച്ചതുകെട്ടുഭാഗ്യാപൻചൊന്നാൻ * എന്തിതിൻപ്രായശ്ചിത്തമെന്നരുചെയ്തിടേണം ചിന്തിച്ചുജമദഗ്നിപിന്നെയുമരുചെയ്തു * നിയമപ്രതജപമൊമാദികർമ്മങ്ങളാൽ പ്രയത്നനായ്നിട്ടമില്ല സംശയമെന്തും * വന്ദിച്ചുചിതമാത്രഭാഗ്യാപാദാഞ്ചുങ്ങളും നന്ദിച്ചുതപസ്സിനായ്തന്നരാമൻതാനും * ചെന്നടൻമഹേന്ദ്രാശൈലാപരിമഹേശ്വരനന്നായി വീരൂതപാദിഷ്ടമാമരുവിനാൻ— എണ്ണത്തഞ്ചോദ്ധ്യായവുമൊല്ലിയനി.നിശ്ശേഷ മമ്പൊട്ടുകെട്ടുകൊൾവിൻമുയക്കി ചൊല്ലാമെല്ലൊ *

എണ്ണത്താരാം അദ്ധ്യായം

—>—

ഇങ്ങിനെ പലപലവത്സരംകഴിഞ്ഞനാൾ തിങ്ങീടുംചതുരംഗ
മാകിയപടയൊട്ടം * ശുഭസേനാദികളാമനുജൻമാരുമായി ശുഭനാ
യൊരുശുഭനാകിയവതിയും * കാനനചെന്നമുഗയാപരിശ്രമ
ത്തൊട്ടം മാനസതാപംപൂണ്ടുദമിച്ചുമാധ്യുദിനെ * സേനയുമായി
രെയതന്നിൽസ്നാനവുംചെയ്തു സേനയാസാകുംവിശ്രാന്തൻമാര
യ്ക്കൊക്കെന്നരം * കാണാശിമനൊജ്ഞാമാത്രമെന്തെന്നരം ക്ഷോ
ണീന്ദ്രൻമാരുമൊരുസുരൻതന്നെക്കണ്ടാർ * ചൊടിച്ചാരവനൊടു
ചൊൽകൊടാപരമാത്മ മെന്തൊരാശ്രമമിരിക്കുണ്ടതാഴ്ത്തുസഖെ
എന്നതുകെട്ടുന്നരംപാമ്പനുമുരചെയ്യാൻ ധന്യനാജമദഗിസ്തു
ള്ളൊരാശ്രമമിടം * രാമൻതന്നെതൊതന്നിയുന്മീലപനിങ്ങൾ ഭൂ
മിപൻമാരെയെന്നഭൂസുരന്താനുംചൊന്നാൻ * പൂർവ്വവൈരവുമെപ്പൊ
ളുദിച്ചവനാഴ്ന്ന ദൈവചൊടിതമെത്തുചൊല്ലാവതൊത്തുകണ്ടാ
ൽ * നമ്മുടെതാതൻതന്നെക്കൊന്നവൻതൻതൊതൻ നാമ്മാ
ലെവദ്ധ്യനതിനിപ്പുസംശയമെന്തും * എന്നുരചെയ്തുവാളുമിളകിപ്പ
ണ്ണശാല തന്നിലാമ്മാറുചെന്നുജമദഗിസെയെത്തൊ * കൊന്നവർകൊ
ണ്ടുപൊയൊർതലയുമുരുത്തുകൊണ്ടെന്നെകഷ്ടമെന്തെന്നുദി
ച്ചുചുനികളും * പുത്രന്മാർചുറ്റുമിരിക്കുന്നത്രയുംവിലാപിച്ചാ രെത്ര
യുടേവത്തൊടെവന്നിതുരണ്ടുകയും * ഭത്താവിൻകളെബരക്കണ്ട
ദുഃഖാത്ത്വാവ്ന തത്രാമാമിച്ചാർപിന്നെമരിച്ചാളെന്നെവെണ്ട *
താതനുംജനനിയുംമരിക്കുകൊണ്ടുമെന്തും ചെടിച്ചുപവേശനാരായ
പുത്രന്മാരും * താപസശ്രേഷ്ഠന്മാരുംപറഞ്ഞുദുഃഖംതീർത്ത താപസ
ഞ്ചയത്തൊടെകഴിച്ചുസംസ്കാരവും * പിന്നെയുംവെണ്ടുംകർമ്മംകഴി
ച്ചുവാഴുംകാലം ചെന്നിതുപത്തിരാണ്ടെന്നറിഞ്ഞുഭാഗ്ഗവനം * ത
ന്നുടെതപോവ്രതമെല്ലാമെടുപ്പിച്ചു ചെന്നതൻഗുരുഭൂതന്മാരെവ
ദിപ്പാനായെ * സംഭൂതത്തൊടെനടക്കൊണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും എ
ണ്ണത്താരാദ്ധ്യായവുമുകഴിഞ്ഞുകൊടുപ്പിനിന്നും *

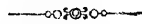
എണ്ണത്താരാം അദ്ധ്യായം

ചൊക്കമ്പൊൻമെല്ലുമാറ്റംപുത്താനുംകെട്ടുമൂല മാകമ്പമ
ങ്ങായ്നന്നാമനുംമനക്കാനിയിൽ * അകൃതവ്രണൻവാചാദുഃഖവും
ശിപ്പിച്ചാ നക്കമപിന്നെഭ്രാന്താക്കന്മാരെച്ചെന്നുണ്ടു * തല്ലാദംവ

[illegible]

തട്ടുടരായി ക്ഷത്രിയവംശമശേഷനകൊന്നൊട്ടുകിനാൻ * പ
ണ്ടുതന്മാതാവിരുപത്തൊന്നുമാത്രമുണ്ടുണ്ടുതാഡിച്ചമൃഗഭാഗ്
വർപ്രതിജ്ഞയാ * ക്ഷത്രിയവംശമിരുപത്തൊരുടെമഹായു
ദ്ധേഷുവധിച്ചുസാധിച്ചതൻപ്രതിജ്ഞയും * ചൊല്ലിയെന്നെണ്
ത്തൊഴല്പ്രായവുമെവമിനി ചൊല്ലുവൻവെണമെങ്കിൽകെട്ടുകൊ
ള്ളുവിൻശേഷം *

എണ്ണത്തെട്ടാം അദ്ധ്യായം

ഇരുപത്തൊന്നാംപരിവൃത്തിഭാർഗവതനാരദ പുരണ്ടർ
തൊറുചെന്നുപാത്ഥിവാൻമാരെല്ലാം * കൊല്ലാതെകൊണ്ടു
പൊന്നാൻപിടിച്ചുകെട്ടിക്കൊണ്ടു ചൊല്ലെറ്റുകുരുക്കുരൂത്തിക്കു
ലക്ഷതിവെഗാൽ * തന്ത്രവകുഴിച്ചുസുരസ്സമുണ്ടാക്കിയൊ നെ
ത്രയുഗമാധമാസ്തിശ്രുതകീർത്തിയൊടെ * പന്തിരായിരംനൂപന്മാരെ
യുകൊണ്ടുവന്നു നാഡിച്ചുമുസലംകൊണ്ടായിരത്തെയുകൊന്നു *
പരംഗത്താൽവെട്ടിക്കൊന്നാനായിരംനൂപന്മാരെ രക്തത്താൽനിറ
ഞ്ഞിതുമിക്കുതുംസരസ്സുകൾ * വിപ്രതമായവിലംതന്നിലിട്ടടച്ചി
തു വിദൂതംപിന്നെപ്പതിനായിരംനൂപന്മാരെ * കൊന്നിതുതുഷാമ
യമാകിയധുരത്താലെ നന്നായിനിറഞ്ഞിതുചാരയാൽപൊയ്ക്കുക
ളും * അഞ്ചിലുംകുളിച്ചുതപ്പിച്ചുഭാഗ്വരമൻ പഞ്ചതപഃഭവിച്ചൊ
രുതാതരംജനനിക്കും * പ്രീതിയുവരുത്തിശ്രാദ്ധാദികമ്വംചെ
ല്ല ഭൂദൈവാത്തമൻമാർക്കുദക്ഷിണചെയ്തിടിനാൻ * വിശ്വപാവ
നമായകുരുക്കുരൂത്തിക്കലെ വിശുതസമന്തപഞ്ചകമാകിയരീതും
പരശുരാമനെവമുണ്ടാക്കിച്ചമച്ചതും പരമഗതിവരംവിതൃപ്രീതി
യുവരും * സ്നാനതപ്തനദിജന്മാജനമൊമതപൊ ദാനങ്ങൾ
തത്രചെന്നുചെയ്തിൽമൊക്കുവുവരും * ജാമദഗ്ന്യൻമൊരാണ്ടിരുനു
തത്രവിന്നെ ബ്രാഹ്മണരെടുംകൂടെവിതൃവിണ്ഡവർത്തംദൃതം * ചെ
ന്നിതുഗയയിൽപിണ്ഡദാനവുമെല്ല പിന്നെയുംരൂപാദമാകി
യശിവക്കുരൂതം * പ്രാപിച്ചുപിണ്ഡവെച്ചു പിതൃക്കൾക്കെല്ലാം
മൊക്കും പ്രാപിച്ചുനന്ദപൂജിതനാചിലദിനം * രൂപാദോദ്ധൃ
ക്കുരൂതമുപാധിപിതൃക്കൾക്കു തൃപ്തിവനിട്ടുവാനായില്ലമരന്യക്കു
രൂതം * അന്നരംജമഗ്നിമുന്വായപിതൃക്കളും വന്നനിന്നിതുദിവിരാമ
നെക്കണ്ടുചൊന്നാൻ * അന്യദൃഷ്ടമാനകമ്വംനീചെയ്തെല്ലാം വ
ന്നിതുഞങ്ങൾക്കൊക്കുപ്രീതിയുമതിനാലെ * ക്ഷത്രമത്യാപാവ
ത്തിൻപ്രായശ്ചിത്തവുമെല്ല വത്തിക്കുവധിക്കരുതാരെയുമിനിദവാ

ൻ * നിന്നടെജനകനെക്കൊന്നതുപരല്ലാ വന്നീടുകേമ് വലം
ജന്തുക്കൾക്കെല്ലാവർക്കും * ആർക്കുമാരെയുംകൊല്ലാനില്ലസാമന്ത്രി
ഭരത മൊക്കുനീരക്ഷിപ്പാനുമാവതല്ലാവർക്കും * സർവ്വലോകതം
നിഷകർമ്മാനുരൂപമത്രേ സർവ്വഭാവത്തിക്കുന്നതീശവരജ്യം
നം * സമതപംജന്തുക്കളിൽഭാവിച്ചുസദാകാലം ശമത്തെപ്രാപി
ക്കുനീയെന്നുരചെയ്തശീഘ്രം * മറഞ്ഞുപിതൃക്കളുംജാമദഗ്നനുമുള്ളി
ൽ നിറഞ്ഞുസന്തോഷവുംകൈക്കൊണ്ടാൻതപോക്രമം * അകൃ
തവ്രണനെടുട്ടുടവെപിന്നെച്ചെന്നു സുഖമെസിലപാദംശ്രമവും
പുഷ്പമാണാൻ * സമസാമനെയുമായുധവുമെതെമല്ലാം സമ
സാപരഞ്ഞയച്ചീടിനാനതന്നെരും * സർവ്വതീർത്ഥസ്നാനവുമെന്തതി
വിശുദ്ധനാ യുവിയെപ്രദക്ഷിണമുനക്കുചെയ്തീടിനാൻ * പിന്നെ
പ്പൊയ്ക്കുമെന്താപർവ്വതൊപരിചെന്നു പണ്ണശാലയുന്തിത്തുതപ
സാധാണീടിനാൻ * അക്കാലംചെന്നുകണ്ടുമുനീമുഖ്യന്മാരെല്ലാം സ
ല്ലാരംചെയ്താമൻപൂജിച്ചയഥായോഗ്യം * കാശ്യപൻമാർക്കു
ണ്ഡേയൻഭരദിവാജനമഗ്നി വെശൻവിശ്വാമിത്രൻഗൗതമനേര
വ്വന്താനും * അശ്വപഥവയുമെന്താൻഭാഗ്വനവതരോ യിശ്വദേ
വതാഗണംതൃപ്തിയുപേണ്ടീടിനാൻ * കാശ്യപൻതന്നിക്കുനുകീടി
നാൻഭൂമിയെല്ലാം കാശ്യപിയെന്നഭൂമിക്കുതിനാലുണ്ടാത്താമം * അ
ന്നവസ്മാശ്വഗണഗൊരതാമിരബ്രുങ്ങ. ഛാന്ദോഗിയൊതെദാനം
ചെയ്തിതുവിപ്രന്മാർക്കും * അകൃതവ്രണനൊരൂപസാമഹെന്ദ്രാദി മു
കളിൽസുവിച്ചുവാണീടിനാൻഭാഗ്വനം * ഭൂമിയുംഭദ്രദീപപ്രതി
ഷ്ഠപ്രതവുമെന്താമയംതീർത്തുവസിച്ചീടിനാനതുകാലം — ഇന്ദ്രമഹാ
ഗ്വപ്രഭാവങ്ങൾതൊന്നൊടുചെന്നെൻ ഭക്തനായ്ക്കുറുക്കുന്നാകി
ൽദൃഷ്ടതമകനുചൊം * കാൽവീർവാജ്ജനനുംഭൂപാലപ്രഭാവവും
പ്രീയാസംക്ഷേപിച്ചുഞാൻചൊല്ലിയെന്നായവണ്ണം * അജ്ജന
സമാനനായുറൊരതരപാല രിജഗതിയിലുണ്ടായ്ക്കുന്നീലെന്നതു
രൂനം * മേലിലുണ്ടാകയുമില്ലെന്നത്രെകെൾപ്പുന്നല്ല പാലവെദിക
ളായദിവ്യന്മാർപറഞ്ഞിട്ടു * ദത്താത്രേയൻവരത്തിൻപ്രഭാവ
ത്തെക്കൊണ്ടും ഭദ്രദീപാഗ്നപ്രതിഷ്ഠാപ്രതഫലംകൊണ്ടും * സപ്ത
ദീപവുമെല്ലാമടക്കിവാഴ്കൊണ്ടും സപ്തതന്തുക്കളെല്ലാമസംഖ്യം
ചെയ്തുകൊണ്ടും * ഭക്തവത്സലനായവിഷ്ണുപാദാഞ്ചളിൽ ഭ
ക്തിക്കൊരിളക്കമില്ലാതെവത്തിക്കുകൊണ്ടും * ഉത്തമവൃദ്ധനാം
ഭാഗ്വനനൊക്കൊരു യുദ്ധത്തിൽമരിച്ചുടൻമുക്തിയുംപ്രാപിച്ചി
തു — കീർത്തിമാനായകൃതവീരനെന്നനായ പാർത്ഥിവപ്രവരനാ
മജ്ജനപുത്രന്മാരിൽ * പഞ്ചമൻജയലാഭജൻപരിവാലിച്ചുരാജ്യം
സഞ്ചാരനായാൻജയലാഭജനംതാലജംഘൻ * താലജംഘനു

ദുപുത്രന്മാരുണ്ടായ്തന്നു താലഷംപ്രമാണമെന്നൊക്കെവിശ്വതൻമാരായ് * പുത്രന്മാർക്കുറുപലിഗ്രജൻവിതിഹൊത്ര നെത്രയംപ്രസിദ്ധിച്ചുണ്ടിരുന്നിടനകാലം * രാമനൊടൊറ്റത്തൊറ്റുപടിച്ചുണ്ടെന്നൊ മായംപുണ്ടുവീണ്ടൊമാമിച്ചുതാലഷംപ്രമാണ * വിതിഹൊത്രനാനിഷ്ടതരതിലാറിനൊക്കുണ്ടു ഭീതിച്ചുണ്ടൊടിഞ്ഞൊടിപ്രാണസങ്കടത്തൊടും * താതനൊത്താനുംകൂടിമിമവാൻചലച്ചു സൊദരൻമാരുംകൂടിയൊളിച്ചുവാനിടിനാൻ * ശാകമുലാംബുഫലഭാജനന്മാരായ്തത്ര ശൊകഭീതികളൊടുംവസിച്ചാൻപലകാലം * ശാന്തനായ്യാമൻമാരത്രാപലംപ്രാപിച്ചതി ദാന്തനായ്പസുചെയ്തിടിനാനെന്നൊക്കട്ടു * താലഷംപ്രമാണമിപ്പുത്രന്മാരൊടുംകൂടി പ്രാലയോചലമുറവെക്കിച്ചുവൊയ്യാജ്യംപുക്കാൻ * പൂജനായ്തഥാബലമിത്രഭൂപന്മാരൊടും രാജ്യവുപാലിച്ചുസൗഖ്യനവാണിടംകാലം * ചിന്തിച്ചുപൂർവ്വമെരംനന്ദനന്മാരൊടുംതൽ ബന്ധുക്കളൊടുംചതുരംഗമാംബലത്തൊടും * നിന്നുടെപുരിവന്നുവളഞ്ഞതാരതുകണ്ടു മന്നവൻതപതാതൻപൊരിന്നുപുറപ്പെട്ടാൻ * വൃദ്ധനാതവതാതൻശക്തിയിപ്പാഞ്ഞൊക്കണ്ടു ശത്രുഭൂപാലന്മാരാൽനിജ്ജിതനായെന്നൊ * യുദ്ധമുറവെക്കിച്ചുനൊക്കെണ്ടാൻപലായനം ബലാശമയംലഗ്നയിൽപുക്കിതുശത്രുക്കളും * കൊശവാമനബലരാജ്യാദിവസ്തുകളിൽ ആശയുചകന്നതിവൃദ്ധനാംസുബാഹുവും * ശഭീണിയാകുംനിജപതിയുംതാനുംകൂടി നിർത്തശൈശവകാനനംപുക്കിടിനാൻ * കാണായിത്തെച്ചൊത്രമവിടെമുനിയുമാ സ്താനിതതപസ്സുചെയ്തൊഴുസംവൽസരം * സ്വപ്നംവെച്ചൊളപ്പൊരിനൊടെന്നിയും ദുഃഖംപുണ്ടെന്നുരണത്തിനൊക്കൊപ്പിടവൊരും * ഒഴുനുമതുധരിച്ചൊടിവന്നതരചെയ്താൻ സർവ്വജ്ഞമതിമതിസാഹസമിതുകൾനീ * ദിച്ചൊലാചനംകൊണ്ടുകണ്ടുത്താനവിലവും ദിച്ചനായായാസുതരണ്ടുവിന്നദർശത്തിൽ ചക്രവർത്തികളിൽവെച്ചുത്രയംപ്രബലനായ് ചക്രവാണിക്കുസമൻവിപ്രാതഗുണങ്ങളാൽ * താതനെമാതാവിനെക്കൊണ്ടുസംസ്കരിപ്പിച്ചു സാദരംകൂടിക്കൊണ്ടുപൊയിതുനിനാതരം * സ്വാശ്രമത്തുകൽകൊണ്ടുവെച്ചുരക്ഷിച്ചുവര മാശ്രമീദുഃഖങ്ങളുംചരഞ്ഞുരമിപ്പിച്ചാൻ * തന്റെവവസിക്കുവാൻനിന്നെയുപെറീടിനാൻ പുത്രനെക്കണ്ടുമാദംപ്രാപിച്ചുജനനിയും * ജാതകർമ്മാദികളുംചെയ്തിതുമുനിയവരും ജാതമൊടനെയളത്തിടിനാൻമുനീന്ദ്രനും * ആറന്തനാക്കുനിന്നിൽവാത്സല്യമുണ്ടായ്തന്നു കാരുണ്യംനിന്നെക്കുറിച്ചുവെച്ചുനമുണ്ടുചാരം * പിന്നെയുള്ളവസ്ഥകൾനിന്ദിഞ്ഞിരിക്കുന്നി തൊന്നൊഴിയാതവണ്ണമെന്തിനൊചാല്പന്നത്താൻ * കാത്തവീർവാവസ്ഥയുണ്ടാഗ്നീവചരിത്രവും പാ

തുമ്പി വശിവാമണപാഞ്ഞെൻചുരുക്കിത്താൻ * എന്നിനി യെന്നേ
തവകൈകൾക്കുണ്ടതെന്നിങ്ങിനെ സന്തുഷ്ടനായമുനിവസിപ്പുനരൾ
ചെയ്താൻ * ജൈമിനിമഹാമുനിവിന്നെയുമരുൾചെയ്താൻ ഭൂമി
പാലകനായസഗരനതുനരൻ * വന്ദിച്ചുവസിപ്പുനൊടദരാലവെ
ക്ഷിച്ചാൻ മന്ദനാമടിയനുണ്ടാഗ്രഹമകക്കാമ്പിൽ * സതപരഭ
ദ്രുപപ്രതിഷ്ഠാമഹാവ്രതം ഭക്തൈവചെയ്തിക്കണ്ണനിന്തിരുവടി
തന്നെ * എന്നതുകേട്ടനരവസിപ്പുതപോധനൻ മന്ദഹാസ
വൃഞ്ചസ്തതദ്രിഖസവുപാഹു * ശാസ്ത്രാകുതമാഗ്ഗ്നദീക്ഷിപ്പി
ച്ചുസഗരനെ ക്ഷേത്രജ്ഞനായപുരുഷെ.ത്തമൻതന്നഭക്ത്യാ *
പൂജിച്ചുസന്തോഷിപ്പിച്ചാചാതുനിയോഗത്താൽ ആജീവനാന്തഭൂ
യൊമാനസസങ്കല്പിച്ചു * രാജശ്രേഷ്ഠനപ്രതകേതുളമുദ്യോഗത്തൊ
ടു മാചാതുദക്ഷിണയുചെയ്തിതു * ഹൃദയനം * ആശീർവാദവുമായ്ക്ക
യാത്രയയച്ചു ചാതുളപാസ്തിഷാശ്രമം പ്രാപിച്ചു വസിപ്പു
നും— ബ്രഹ്മാണ്ഡപുരാണത്തിൽസഗരരാചാര്യനത്തിൽ നിമ്മ
ലകമാസാരമണ്ണത്തെട്ടുപ്രായവും * ചൊല്ലിയെന്നല്ലൊവസിപ്പു
പ്രതിഗമനമി തെല്ലായംകൈകൾക്കിന്നെവെങ്കിലിചെന്നാളെ
ല്ലൊ * ഇങ്ങിനെജാമദഗ്നൻതന്നെടചരിതംതാൻ നിങ്ങളൊടൊ
ടുചെന്നെൻകെട്ടുകൊള്ളുവിനീനും *

എണ്ണത്തൊമ്പതാം അദ്ധ്യായം.

ജൈമിനിമഹാമുനിവിന്നെയുമരുൾചെയ്താൻ മാമുനിവ
സിപ്പുനഞ്ചേഴുന്നള്ളിയശേഷം * രാജസത്തമനായസഗരനയൊ
ദ്ധ്യയിൽ പൂജിതനായ്ക്കുടിനിപാലനചെയ്തനിത്യം * ധർമ്മാത്മ
തത്വജ്ഞനായ്ക്കുസാമ്പാലകനായ് കർമ്മണാപുരുഷനസമ്മതനാ
യെമുദാ * വാഴുന്നാളകുതാരിൽപൂർവ്വപുത്താന്തമെല്ലാം വീഴതെ
നിരൂപിച്ചാനൊരൊന്നുസദാകാലം * താതനുണ്ടായപരാജയവു
മതുതലം മാതാവിനൊടുക്കിവിവിനപ്രാപിച്ചതും * കാനനംത
ന്നിൽനിന്നുമരണംപ്രാപിച്ചതും മാനസമാതാവിനുണ്ടായൊരുദുഃ
ഖങ്ങളും * ചിന്തിച്ചുചെയ്യുസഭാംപ്രതിജ്ഞചെയ്തിടിനാൻ എ
ന്തൊരുതത്സത്യവംശജാതനാരായാൽ * ഏതുചെലിഭവവ
ധിച്ചുകൂടായല്ലൊ ചെതസിഖർദ്ധിച്ചിടംക്ഷാത്രമാതെജൊബലം—
സാകെതപതിയായസഗരനൊരുദിനം ലോകങ്ങൾപരിപാലിച്ചി
രിക്കുംകാലത്തിങ്കൽ * ദുഷ്ജയനാരായുള്ളശത്രുഭൂപരെക്കൊന്നു ടി

ഗ്ജയം ചെറുനന്നമെന്നൊട്ടാകത്തൊട്ടുപൻ * സംഖ്യയില്ലാത്ത
ചതുരംഗവാഹിനിയൊടും ശങ്കുകുടാതെമുള്ളുത്തംകൊണ്ടുപുറപ്പെ
ട്ടാൻ * ശംഖഭുജമുഖ്യവാദ്യഘോഷങ്ങളൊടും ശങ്കരപാദാംബുജ
നിശ്ചലധ്യാനത്തൊടും * ദൈവതാപ്രസാദവുമുയർത്തിക്കൊണ്ടുഭൂ
മി ദൈവനാമകുപ്പാമഹാഭാഗങ്ങളുതുംചെയ്തു * ബന്ധുഭൂപനാ
രൊടുംസൈനാപാലനാരൊടും ഗന്ധസിന്ധുരവരനാരൊടുംപത്തി
യൊടും * സിന്ധുഭാഗങ്ങളൊടുംരഥങ്ങളൊടുംകൂടി വാരിധിപൂ
രംപൊലെവെഗത്തിൽനടക്കൊണ്ടു ഘോരനാദങ്ങൾകൊണ്ടുലൊ
കങ്ങൾനടുങ്ങുന്നു * ക്ഷോണീമണ്ഡലംപൊടിഞ്ഞെററവുപൊ
ങ്ങിടുന്നു മരണസഞ്ചയംകൊണ്ടുഭാസ്കരൻമറയുന്നു * പ്രൊമമാഗ്ന
വ്യംവിമാനങ്ങളാൽമറയുന്നു മാമുനിപ്രവരനാംനാരദൻതെളിയു
ന്നു * കാരൊരൊവിഷയങ്ങൾതൊറുംചെന്നടുക്കുമ്പോൾ പാരാ
തൈവനുകാകുൽവീഴുന്നു ചിലരെല്ലാം * തങ്ങൾതങ്ങൾക്കുള്ളൊരു
സൈന്യസഞ്ചയത്തൊടും ഞങ്ങളുടേക്കുടെപാരാമിഗിമിജയത്തി
നെന്നു * ബന്ധുതപംപൂണ്ടുപുറപ്പെട്ടിതുചിലരെല്ലാം സന്തോഷാ
പൂണ്ടുകരംനൽകിനാർചിലരെല്ലാം * ശൌത്യമൊടുത്തുചാർചെ
യ്ക്കുരസ്യങ്ങളൊരു വീര്യസ്വർഗ്ഗത്തെപ്രാപിച്ചീടിനാർചിലരെല്ലാം *
മാനധുനൊടുംവീടുംധനവുമുപേക്ഷിച്ചു കാന്നനംതന്നിൽച്ചെന്നുപു
ക്കിതു ചിലരെല്ലാം * സങ്കടംപൂണ്ടുപുകുളത്രാദികളൊടും സങ്ക
തങ്ങളിൽപുഷ്പാണിതുചിലരെല്ലാം * മിത്രഭൂപാലനാരുംതാനും
മാനയാരുമില്ല ശത്രുഭൂപാലനാരെജ്ജയിച്ചുപടയൊടും * ദക്ഷിണ
ദിക്കുനൊക്കിവെഗത്തിൽനടക്കൊണ്ടു പുക്കിതുമാഹിഷാസുതീയാകിയ
പുരിതന്നിൽ * മാനസപൂർവ്വകൃതമാകിയവൈരമൊത്തു മാനമൊ
ടുത്തുയുദ്ധംതുടന്നുതന്നെ * ഹൈഹയനൃപനാരുംബന്ധുഭൂപാല
നാരും മാഹവൈരിച്ചിതുസഹസ്രായുതബലം * രൊമഹർഷണമാ
യചാരസംഗ്രാമംകണ്ടു ഞാനൊടുംകൈകൊണ്ടിതുനാരദമുനീന്ദ്ര
നും * മറഞ്ഞുമാഹിസിഗുഹകൾതൊറുംചിലർ മുറിഞ്ഞുപശംകെ
ട്ടുകിടക്കുന്നിതുചിലർ * ശൌത്യംപൂണ്ടഭിമുഖനാരാഹ്ണിനസ്രമെ
ററു വീര്യസ്വർഗ്ഗപ്രാപിച്ചുസുഖിച്ചീടുന്നുചിലർ * ഹൈഹയപുരമെ
ല്ലാംനിങ്ങളുഷഭിമിച്ചിച്ചു രൊഹിതാശപനംപ്രീതിനൽകിനാൻമ
ഹാബലൻ * ചുണ്ണമായുചമഞ്ഞിതുഹൈഹയരാജ്യമല്ലാം ചുണ്ണ
വെദനയൊടുംശേഷിച്ചുഹൈഹയനാർ * തുണ്ണമത്സ്യനംഭിതികെ
ക്കൊണ്ടുമണ്ടിടിനാർ തീണ്ണമാഗ്നേണവിവെചചനിതുസഗരനും *
വീണിതുവഴിതൊറുംമരിച്ചുപലനൃപർ കാണികളുതകുണ്ടുവിസ്മ
യംതെടിടിനാർ * പ്രാണഭീതിയുപൂണ്ടുണ്ടുന്നനൃപനാരെ പാ
ണിപാലവത്തൊടുംഭാഗ്ഗവാസ്യത്താൽനൃപൻ * സാമസംകൈ

കൊണ്ടൊടുക്കിടിനാൻതെരുതെരെ മൊഫവുപുണ്ടുകിടന്നിടിനാൻ
ചിലരെല്ലാം * ഭൂഷണകവചവസ്ത്രായുധാദികളെല്ലാം ഭൂഷണമുള്ള
പൊലെസകലമുപേക്ഷിച്ചാർ * ഫെഫയന്നാരെയെല്ലാംജയിച്ചു
സഗരൻ മാഫവത്തിനുകാഞ്ചൊജനാരൊടൊരീടിനാൻ * ശവേ
ദുന്ദിപടമാദിവാടിത്രാഹൊഷ ഹുകാരാദികൾകെട്ടുളിയിപ്പുണ്ട
തിറ്റം * രാജ്യഭണ്ഡാരബലപുരസ്ത്രീപൗരപ്രാതം ത്യാജ്യമിപ്രാ
ണനാഴിഞ്ഞുള്ളവയെല്ലാമെന്നു * കാഞ്ചൊജവീരന്മാരുംതാലജം
ഘാദികളും സാംപ്രതംകിരാതാദിയവനശകന്മാരും * മരിച്ചശശി
ച്ചവരെളിച്ചവനംപുഷ്പ വരിച്ചവീരന്മാരെവിഷധനാരികളും *
താലജംഘനാരയംസമരജയിച്ചുഭൂ പാലകൻതദ്രാജ്യവുമഖിലംദ
മിപ്പിച്ചാൻ * പരമകിരാതകാഞ്ചൊജപല്ലവശക വീരന്മാരാദിയാ
യശത്രുസഞ്ചയമെല്ലാം * ആഫവമരിച്ചശശിച്ചവരെടീടിനാൻ
വാഫനായുധകവചങ്ങളുംവെടിഞ്ഞെല്ലാം * പിന്നാലെക്കൂടച്ചെ
ന്നമന്നവന്മാരും ചൊന്നാ നെന്തൊട രാജ്യം നിങ്ങളടക്കീലയൊമ
ന്നം * ഞാനിഫസുബാഹുതൻപുത്രനെന്നറിഞ്ഞാലും മാനികളെ
ങ്കിൽനിങ്ങൾതിരിഞ്ഞുനിന്നീടുവിൻ * ഞാനതിൻപരിഭവമീള
വാൻവന്നതില്ലൊരും മാനസനാണംനിങ്ങൾക്കില്ലയൊവീരന്മാ
രെ * ഇത്തരംവാക്കുകൾശത്രുഭൂപന്മാരതി ശത്രുമാനസന്മാരായൊ
ടിനാരതിവെഗാൽ * രക്ഷിപ്പാനാരുള്ളതെന്നാത്തവരെല്ലാവരും ഇ
ക്കുപാകകലഗുരവാകിയവ.സിഷ്ണനെ * സത്പരംചെന്നശരണംപ്രാ
പിച്ചരുളിനാ ശത്രുയുദ്ധവെപഥുപുണ്ടീടിനഗാത്രത്തൊടും * ആ
ശ്രാമാപാതവസിച്ച്ടിനവസിഷ്ണനെ യാത്രയംമററില്ലെന്നുച
ന്നുകെവണങ്ങിനാൻ * ഞങ്ങളെരക്ഷിക്കണംനിന്തിരുവടിതന്നെ
യെങ്ങുമൊരാധാരംമറിലുത്തങ്ങൾക്കുപൊറി ഭോഗരാജ്യാപത്യഭാ
രാതംബാസവന്മാരെ യാകവെയുപേക്ഷിച്ചുജീവിതാശയാഞ്ഞെ
ൾ * ഉഗ്രനാമരപതിസഗരനികാലം നിഗ്രഹിച്ചിട്ടമല്ലൊ
ഞങ്ങളരണാജിരെ * നിന്തിരുവടിയൊഴിഞ്ഞാശ്രയമില്ലമറ്റും
സന്തതംനമസ്സാരംകരുണാജലനിയെ * സൂര്യവംശൊത്ഭുതന്മാ
രാകിയഗുപന്മാക്കു ചാതുനാഭവാനെലംഘിക്കയില്ലല്ലൊഗുപൻ *
ലൊകങ്ങൾക്കെല്ലാഹുരവായനി.ന്തിരുവടി ശൊകഭീതികൾതിന്തു
രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമ * ഇത്തരംഗുപതികൾചൊന്നതുകെട്ടുമുനി
സന്തമൻഗുപന്മാരെകൃപയാനൊക്കിടിനാൻ * പെടിക്കുവെ
ണ്ടനിങ്ങളെതാനുമുപായംതൊ ഞാടചിന്തിച്ചാലുണ്ടാമെന്നതെ
വന്നീടാവു * ഭൂപതിപ്രവരന്തൻപ്രതിജ്ഞാനിവൃത്തിക്കായ് താ
വസൊത്തമൻചെന്നസഗരനൊടുചൊന്നാൻ * മൃത്യുഭീതന്മാരായ
ശത്രുഭൂപന്മാരെനീ സത്പരമയക്കെന്നുകൊല്ലാതെകൃപയാലെ *

അന്നെന്റോപാധിപനങ്ങായകൊപമെല്ലാം തന്നുള്ളിലടക്കിത്തന്നാചാർച്ചനൊടുചൊന്നാൻ * നിന്തിരുവടികല്പിച്ചാലതിന്നിളക്കമില്ലെന്തുപായംമൽപ്രതിജ്ഞയ്ക്കുനമരൾചെയ്തു * എന്നതുകെട്ടുമുനിശ്രേഷ്ഠനമരൾചെയ്തു നിന്നുടെസത്യത്തിന്നനീക്കമുണ്ടായ്ക്കാ * ക്ഷത്രിയോചിതകലധർമ്മവേഷങ്ങളും പൃഥ്വീപാലനാരവേഷിക്കയെന്നതെവത്ര * ശ്രോതസ്സാന്താദികർമ്മഹീനനാരായെനിത്വം വെദജ്ഞനാരാൽപരിത്യക്തനാരായ്ക്കനീടും * മുക്തകേശനാരായിച്ചുജ്ഞാതനാരാൻ മുക്തകക്ഷ്യനാരായാർപാരമനാരമെല്ലാം * അർദ്ധമണ്ഡനാരായാർശകനാരെല്ലാമെല്ലാമൊ തത്രവല്ലവനാരംശശുദ്ധാരികളായാർ * വിഗതശുശ്രൂഷയ്ച്ചുജ്ഞയവനൻമാർ ചിന്തുകാനിതൻമാരായ് പമഞ്ഞുകാംബോജനാർ * ഇത്തരംവിരൂപനാരായിതുറുപനാരം എത്രയുവലുതല്ലൊമരണഭയമൊത്താൽ * വെടൊഴുകർമ്മപരിമുക്തനാരായാർഭൂമി ദൈവന്ദ്രനാരാൽപരിവർജ്ജിതനാരായാർ * ജീവിതത്തൊടുചൊയ്ക്കൊരുകെന്നയച്ചിതുറുപൻ ദൈവബ്രാഹ്മണപരിനിദിതനാരായെല്ലാം * സർവ്വലോകങ്ങളിലുംധിക്കുതനാരായവർ സർവ്വവണ്ണങ്ങളാലുപരിനിദിതൻമാരായ് * നിരപത്രനാരായാർധികംശൂന്യൻമാരായ് ധരണിതന്നിൽനൃശംസനാരായവരെല്ലാം * മൈത്രിജാതികളെന്തൊലോന്നിതെല്ലാമെയും ആശ്ചര്യംപൂണ്ടുറുപൻവന്ദിച്ചുവസിപ്പനെ * താപസനാശീച്ചാദംചെയ്തൊഴുന്നെള്ളിടിനാൻ ഭൂപതിപ്രവരംപ്രീതനായ്ക്കൊന്നൊല്ലൊ * ചൊല്ലിയെന്നെണ്ണത്തൊമ്പതലുറയമിത്ഥമിനി ചൊല്ലുവൻവെണമെങ്കിൽനല്ലസൽക്കമാസാരം

തൊണ്ണറാം അദ്ധ്യായം.

യാത്രയുപാഞ്ഞൊഴുന്നെള്ളിനാൻവസിപ്പനും പാർത്ഥിവശ്രേഷ്ഠനായസഗരനനന്തരം * ആനന്തർകുതിരകാലായുധടയൊടു മാനകപടമശംഖാദിവാദ്യങ്ങളൊടും * ആനന്ദംപൂണ്ടുവനിസ്തുതിപാഠകൻമാരും ആനംഗരസന്തെടുവാമെന്നിനിമാരും * ഭൂദൈവാത്തമൻമാരുംതാപസനാരംകൂടി പ്രീതനായകംപൂക്കുവിദർഭാജ്യന്തേനിൽ * വിദർഭാധിപനനുനൈരമന്തികൈവന്നു വിദിതപാദംപാദ്യാശ്ചാദികൾനരകീടിനാൻ * തന്നുടെമകളായകേശിനീകന്യാരത്നം തന്നെയുംകൊടുത്തിതുവിദർഭനരന്ദ്രനും * വാണിസാക്ഷികംമുളുന്തന്നകേശിനിയായ കന്യകാതന്നെവിചാമംചെയ്തുസ

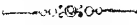

ഗരനം * തന്ത്രൈവചലദിനംകല്യാണഘോഷത്താടു മെത്രയുസ്മ
വിചിത്രനെന്നാരനന്തരംനാപൻ * സ്രീധനംവാങ്ങിക്കാണ്ടയാത്രയുച
യച്ചിതു യാതനായിതുവിദഭാജനയാസഗരനം * വിന്നെപ്പൊയ്
ശ്ശരസനവിഷയംപുക്കുനാപൻ ചെന്നുസൽക്കാരംചെയ്തമാതുസാ
ദരനാഥം * യാദവൻമാരുകൊടുത്തീടിനാർബാഹുധനം പ്രീത
നായുധരയിൽനിന്നുടൻപുറപ്പെട്ടാൻ * ധാത്രിഭണ്ഡലമെല്ലാം
ജയിച്ചതിരവാങ്ങി കീത്തിയുവേല്പിച്ചുചെന്നയൊല്ലുയുപുക്കാ
ർ * ആസ്ഥയാപൌരനാഥംചെന്നെതിരരവീടിനാർ പാത്ഥി
വനാസ്ഥാനസിംഹാസനമരുവിനാൻ * ധർമ്മണജഗത്രയര
ക്ഷിച്ചുദിനംപ്രതി കർമ്മാണാദൈവവിതൃപ്രീതിയുചെയ്തുനിത്യം *
ഭാഗ്യദാരാടുംകൂടിസുഖിച്ചുവാണീടിനാൻ കാര്യാകാര്യങ്ങൾവിചാ
രിച്ചതൻമാതാവുമായ് * വസിഷ്ഠനിയോഗവുപരിപാലിച്ചതത്ര
വസിച്ഛഭാഗമനുഭവിച്ചുനവാചിതം * ചുരുക്കിച്ചൊന്നുൻതൊ
ണ്ണൂറദ്ധ്യായംകഴിഞ്ഞിതു ധരിച്ചീടുവാൻശേഷമിനിയുചൊല്ലീടു
വാൻ *

തൊണ്ണൂറൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

ധരിത്രീപതിവിരൻസഗരനിത്ഥംധരാം ഭരിച്ചുമുപ്പായ,
രംവത്സരംവഴിപൊലെ * നിറഞ്ഞുസന്തോഷവുംപ്രജകൾക്കുതു
കാലം കുറഞ്ഞൊന്നല്ലഗുണംരാജാവിനതുമുഖം * സന്തതിയുണ്ടായി
ലെന്നന്തരാത്മനിനിത്യം സന്താപമുഴുത്തിതുപാത്ഥിപ്രവരനം
സന്തതിലഭിപ്പതിനെന്തൊരുകഴിവെന്നു ചിന്തിച്ചുകല്പിച്ചിതുകാര്യാ
ത്ഥമുപായവും * സമ്പുസംകടങ്ങുകേതീർത്തിടുതപാധന നെ
പ്പുറനയൊത്തുപുറപ്പെട്ടിതുനാപതിയും * രാജഭാരത്തെമന്ത്രിപ്രവ
രന്തകലാക്ഷി പൂച്ചുനാമന്ത്രിനനൈസവിപ്പാൻഭക്ഷിപ്പുവും *
ഭാഗ്യമാരികവരംതാനുമായ്തരിലവി കാര്യാത്ഥിനാപശ്രേഷ്ഠൻ
വെഗെന്നനടകൊണ്ടാൻ * ഉച്ചിന്ദ്രൻതപാവനംപുക്കുസംഭു
ത്താടു മെച്ചുനനച്ചെന്നുനമസ്കരിച്ചുകുതിയൊടെ * ആശീർവാ
ദാനന്തരമതിമിപ്പുഴയുചെയ്ത ത്താഴ്ത്താപസൻകുശലപ്രശ്നങ്ങളും
ചെയ്തു * വന്നകാര്യവുചൊദിച്ചീടിനാനതുനൊം വന്ദിച്ചുസഗര
നംപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ * തൊണ്ണൂറൊന്നദ്ധ്യായവുമിവിടെക
ഴിഞ്ഞിതു വണ്ണനീയമാംകഥാശേഷമുചൊല്ലീടുവാൻ *

തൊണ്ണൂററിണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

മന്നവൻതപാധനൻതന്നാടചൊല്ലിടിനാൻ വന്നകാ
 യ്കുവുമറിയിച്ചിടാമെന്നെന്നതും * നിന്തിവടിയില്ലൊതനായ
 തുംമേ ബന്ധുവായതുംഗുരുവായതുരയല്ല * ദൈവമായതുംസഹ
 നിരൂങ്ങുകുന്നതും ദൈവജ്ഞനൊരെയുമറിയുന്നീലല്ലൊത്താൻ *
 അമർണ്യശപരസമസമുദ്ധിയുണ്ടമേ സമസുസൗഭാഗ്യവുമുണ്ടനി
 ന്നനുഗ്രഹാൽ * മമതപമിവറിക്കലതുചില്ലാതെയിപ്പ രമിച്ചീട
 നെന്നല്ലത്താനിപ്പൊഴൊന്നികലും * സന്തതിയില്ലാത്തയാൽസന്ത
 തംമനക്കുവിൽ സന്താപംവളരുന്നചിന്തിതചിന്താമണെ *
 ഇതുംഭൂപതിവാക്യംകൈട്ടാരുതപാധന നത്തരമരൂപെയ്ക
 ത്വമീശൊത്തമേവാൻ * അത്രൈവകിഞ്ചിൽകാലംവസിച്ചീടുക
 വെണം പുത്രന്മാരുണ്ടായ്ക്കൊന്നൊലെന്നതുനേരം * വൃത്തിയും
 നിയമവുംപതിമാരെടുംകൂടി നിത്യംതൊൻചൊല്ലുംവണ്ണംശുദ്ധമാ
 സ്തസിക്കണം * മന്നവന്താനുമുനിതന്നെയുംശുശ്രൂഷച യ്ക്കനപ
 ഫമിതന്നിതുഭാഷ്മാരൊടുംഭക്ത്യാ * സത്തുഷ്ടനായമുനിരാജപതി
 കളൊടു ചിന്തിതംചൊൽവിൻമയാതവൻവരമെന്നാൽ * ഏ
 രയുംപ്രീതികളൊണ്ടവരുംചെല്ലിടിനാൻ പുത്രന്മാരുണ്ടാകണം
 ഞ്ഞൊക്കുന്നതുനേരം * പുത്രന്മാരുണ്ടായ്ക്കൊന്നിങ്ങരക്കുപുന
 രത്രയുചല്ലവിശേഷിച്ചിതുകെട്ടിടവിൻ * പുത്രനായുണ്ടാമെക്കൊ
 രത്തിക്കുവൻപുന രൈത്രയമധാർമ്മികനായ്ക്കൊന്നിടയ്ക്കും * തൽ
 പുത്രനായിട്ടതിഗുണചാനായുണ്ടാമാ കല്പാനന്ദവിചിത്രമവനസ
 ന്താനവും * മരൊവളുപതിനായിരംപുത്രന്മാരെ ഒപ്പാറീടുമവര
 കൃതസ്ഥനാരെല്ലാവരും * വന്നീടുംവിനാശമുപവരാൽസർവ്വജന
 നിന്ദിതൻമാരയതിനാവതുചില്ലയതും * ഈവണ്ണംവരംനൽകി
 രാജ്യത്തിനുംവിഷ്ണു ചൊവതിന്നയച്ചിതുഭൂപനമുനീന്ദ്രനും *
 ചെന്നുതൻപുരിപുഷ്പവസിച്ചുനാലന്ദ്രനും വന്നിതുസന്തോഷവും
 പുരവാസികൾക്കെല്ലാം * ഗർഭമുണ്ടായ്ക്കൊന്നപതികളിരിവർ മു
 ത്തചിച്ചിതുസുതൻകൈശിനിക്കതുകാലം * ജാതകർമ്മാദികളുംചെ
 സ്തിതുനാചനതി പ്രീതനായ്ചൊന്നാനസമഞ്ജയനെന്നുവെരും *
 തൽക്കാലഗർഭാംബുപവരിതുസുമതിയും ദുഃഖിച്ചുനാചനിയുംമ
 ത്രികൾപെരുന്നാദം * ഭൂതുകൊണ്ടകുളഞ്ഞീടുവാൻതുടങ്ങ
 ചൊറും സാരജ്ഞനൊഴ്വന്നൊഴ്വന്നുള്ളിനാനെറ്റുപുറം * ചൊല്ലി
 നാൻതപാധനൻഭൂപനാടിതിലുണ്ട നല്ലപുത്രന്മാരൂപതിനാ
 യിരുന്നേനും * വണ്ഡിച്ചുഘൃതകലശങ്ങളിലിട്ടവച്ചാൽ ദണ്ഡമെ
 ന്നിയെയുണ്ടാനന്ദനാൻമാരുന്നേനും * വത്സരംതികയുണ്ടൊരുകുള

വുണ്ടിപ്പൊരു വത്സനുണ്ടായ്നിട്ടുപിന്നെയുംകൂമത്താലെ *
 കാലമൊരൂപതിനായിരത്താണ്ടുകൊണ്ടു ബാലന്മാരൂപതിനാ
 യിരുന്നായ്തും * ഇങ്ങിനെമുനിയരുചെയ്തതുപൊലെചെയ്തി
 ട്ടങ്ങിനെയുണ്ടായ്തന്നുകൂടത്താൽപുത്രനാഥം * ഭൃഷുന്മാരായുണ്ടായ്
 നന്ദനന്മാരെക്കണ്ടു തുഷ്ടിയുണ്ടായിലസഗരനതുകാലം * കൊരി
 നീതനയനിൽപ്രീതനായനദിന മാശയാനന്ദത്തൊടുചെയ്തിച്ചുവി
 വാഹവും * വംശവൃദ്ധിക്കായതിഗുണവാനായുണ്ടായാ നംശുഭാ
 നെന്നുസർവ്വലോകവിപ്രാതനായെ * തന്നുടെവിതാമഹന്തനിഷം
 പ്രജകൾക്കും വന്നിതുസന്തോഷവുമുള്ളമാർഗ്ഗങ്ങളാൽ * അ
 കാലംഭൃഷുചെയ്തനായൊരുസമഞ്ജയൻ ഭൃഷുകർമ്മങ്ങൾചെയ്തുകൂടി
 കൃപാഹീനം * അതിനുമൂലംപറഞ്ഞിട്ടവനതുകൾപ്പിൻ മതിവി
 ഭ്രംസമഞ്ജയനുമുണ്ടായ്തന്നു * പൂർവ്വജന്മനിധനധാത്വവാനായവെ
 ശ്വൻ ഭൂപുഷ്പിഷ്ഠാത്മജനാസ്തിന്നാനവനിയിൽ * ഉത്തമജനൊരു
 ദിനംകൊന്നനന്ദനടക്കുവാൻ സാരമായൊരുനിധികണ്ടാനതെടുപ്പാ
 നായ് * ഭാവിച്ചനെരമുകാക്കുന്നപിശാചനും താപത്തൊടൊര
 മാശാഭംഗവുമെക്കൈക്കൊണ്ടുടൻ * ഉത്തമനെടുപറഞ്ഞീടിനാനനെ
 കുന്നാൻ പൊരുത്തൊന്നിതുകൊത്തുവിശന്നുകിടക്കുന്നു * നീമഗ
 വാമിഷാനൽകകിൽനിധിയഥാ കാമന്റിയടുത്തുകൊണ്ടാലുമെ
 ന്നതെന്നും * തരുവൻഗവാമിഷമെന്നുസത്യവുചെയ്തു തരസാ
 നിധികഴിച്ചെടുത്തൊന്നുവെന്നും * അശന്നാശയാചിരംപാത്തിതുവി
 ശാചനും വിശന്നുചരിച്ചിതുനിധിപാലനമെന്നാൻ * മരിച്ചവെശ്വ
 ന്നാനുംജനിച്ചനരപാലൻ ധരിത്രീപതിയായസഗരതനയനായ് *
 അക്കാലംവായുഭൂതനാകിയപിശാചനും പുകിതുനൃപസുതൻതന്ന
 ജ്ജിലതിനാലെ * ബുദ്ധിവിഭ്രംശത്തൊടുക്രൂരാത്മാവായാനവ നെ
 ത്രയുഹ്വശംസനുമായ്സമഞ്ജയന്താനും * നാരിമാരെയുംബാലന്മാ
 രെയുംകണ്ടാലൊടി ച്ചാരത്തുചെന്നുപിടിപെടുവൃദ്ധന്മാരെയും *
 കഴുത്തുപിരിച്ചുകൊന്നരിയുസരയുവിൽ മുഴുത്തൊരാപത്തുകണ്ടു
 ക്കാലംചെയ്തനാഥം * ഭൂപാലനെടുചെന്നുസങ്കടംപറഞ്ഞെപ്പൊ
 ള് താപമുൾക്കൊണ്ടുനൃപവീരനുംപലതരം * ശിക്ഷിച്ചുപറഞ്ഞുട
 ണ്ണാഞ്ഞുചിന്തിച്ചുപുന രക്ഷമാരനെത്യജിച്ചീടിനാൻമടിയാതെ —
 അദ്ധ്യായംതൊണ്ണൂറ്റിരണ്ടിതമംചൊല്ലിയെന്നിനി ബുദ്ധിയുത്തെ
 ജിഞ്ഞുകട്ടീടുവിൻകഥാശേഷം *

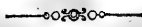
***

തൊണ്ണൂറ്റിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

ധർമ്മാത്മാവായുണ്ടായൊരശ്ശമാൻതന്നിലൊ സുഹൃത്തോടും കലന്നിതുസഗൗനതുകാലം * സുമതിക്കുറുപതിനായിരത്തനയന്മാർ മിതനാലന്മാരായുണ്ടായൊരുവരെല്ലാം * ലോകൊപദ്രവചെന്തോർ മറഞ്ഞുധർമ്മങ്ങളും ശൊകമുറക്കൊണ്ടുചിത്രമുനിഭടവാദികളും * സഗരപുത്രന്മാരാലുണ്ടായസന്താപങ്ങൾ സകലംവിമിശ്രണൊടനിയിച്ചതുനരം * ചിന്തിച്ചുവിമിശ്രണമവരോടരുൾചെയ്തു സന്താപംതീർക്കുവതെന്താരുകാലംപാർക്കണം * ഭഗവാൻനാരായണൻരക്ഷിക്കുന്നമ്മൊയല്ലാം അഖിലജഗന്നാഥനിക്കാലമവനിയിൽ * അവതാരംചെയ്തിതുകപിലാചാർച്ചനായി വിബുധന്മാരെനിങ്ങൾ ചെന്നുസവിചിത്രവിൻ * സങ്കടമെല്ലാംതീർക്കുകപിലാചാർച്ചനെന്നാൽ ശകുന്താതെനിങ്ങളുണ്ടൊരുകാർച്ചവെണ്ടു * മംഗലാത്മാവാകപിലാചാർച്ചസമാധിക്കു ഭഗന്റെതവരുത്തണംസഗരപുത്രന്മാരാൽ * ഇത്തരംവിമിശ്രണത്തന്നെകളിപ്പാടുകെട്ടു സത്പരംവിബുധന്മാർകപിലാചാർച്ചനനെ * ചെന്നുവന്ദിച്ചുപിന്നെസ്തുതിച്ചതുടങ്ങിനാർ വന്നകാരണമുണ്ടായദുഃഖമുമെല്ലാം * നിന്തിരുവടിതന്നെരക്ഷിച്ചുകൊൾകെയുള്ള സന്തതനമസ്കാരമഖിലജഗല്പതെ * ഇത്ഥംഭടവകൾചൊല്ലിസ്തുതിച്ചുനരംനാഥൻ സത്പരംതൃക്കൺമിഴിച്ചവരെന്നൊക്കിച്ചൊന്നാൻ * ദുഷ്ടന്മാർതങ്ങൾതങ്ങൾചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളാൽ നഷ്ടമായ്ക്കുന്നുകൂട്ടമില്ലസംശയമെതും * മൽക്രൊധാനലാൽനഷ്ടന്മാരായ്ക്കുന്നിടമവർ ദുഃഖവൃന്ദകളുണ്ണുപൊയ്ക്കൊണ്ടാലുംനിങ്ങളെല്ലാം * അന്നെരനമസ്കരിച്ചുനജ്ഞവാങ്ങിക്കൊണ്ടു ചെന്നുനാകവുറപ്പുഭടവകളെല്ലാവരും * ഇങ്ങിനെകാലമൊട്ടുചെന്നതിന്നനന്തരം മംഗലചിത്തനായസഗരൻനരവീരൻ * അശ്വമേധത്തിന്നാരംഭിച്ചുകൊപ്പിട്ടനര മശപവുനടത്തിവന്നിടുവിൻനിങ്ങളെ * പുത്രന്മാരൊടുനിയോഗിച്ചതുകെട്ടുനരം സത്പരംതരഗത്തനടത്തിയെല്ലാടവും * കരവുപാങ്ങിക്കൊണ്ടുസഗരതനയന്മാർ നരപാലന്മാരെയുംജയിച്ചുകിത്തിയൊടെ വസ്തുതമായലവനൊംബുധിതീരത്തിങ്കൽ സ്വസ്ഥരാജ്ഞതിരയുംപാലിച്ചമരുവിനാർ — ചൊല്ലിയെൻതൊണ്ണൂറ്റിമൂന്നദ്ധ്യായംസംക്ഷേപിച്ചു ചൊല്ലുവൻ ചുരുക്കിഞാനിനിയുംകെട്ടുകൊൾവിൻ *

തൊണ്ണൂറ്റിനാലാം അദ്ധ്യായം.

സഗരതനയന്മാർ തുരഗത്തെക്കൊത്തു സകലശസ്ത്രങ്ങളും
 ധരിച്ചുവാഴാനും * വാസവനിയോഗത്താൽമാരുതൻതുരഗ
 തെ പാതാളക്കൊണ്ടുപായികുപിലാതികുമ്പല * ബന്ധി
 ച്ചാനതുകൊണ്ടുസഗരപുത്രന്മാരു മന്ധനാഭയാർതുരഗത്തെക്കൊ
 ണ്ണാക്കുമ്പോൾ * ഭൂമിയിലൊക്കെത്തിറങ്ങരുതെന്നുമാണാക്കിയത് ആ
 മയംപൂണ്ടുചെന്നതാതെന്നാടിയിച്ചാർ * നിത്യകുമാരികളാതെ
 പൊന്നൊരേവയ മിന്നിനിവന്നിടരുതെന്നുഭൂപനംചൊന്നാൻ *
 എന്നതുകേട്ടുസഗരാത്മജന്മാരെല്ലാം മനപഷിച്ഛാർടത്തുകൊ
 ണ്ണത്തു നിരൂപിച്ചാർ * ഭൂതലംകഴിച്ചുനാമെല്ലാരുമൊരുമിച്ചു പാ
 താളംപൂർത്തിയാക്കിടുകമടിച്ചാതെ * ഭാരതവണ്ഡത്തിലൊരായി
 രഞ്ചയാജനയും പാരാതെകഴിച്ചുവർപാതാളലൊകംപൂക്കാർ * ക
 ണ്ടിതുകുപിലന്തന്നതിനെകുതുംഗത്തെ കൊണ്ടുപൊന്നതുമിവനെ
 നവരെല്ലാവരും * സന്തോഷിച്ചാത്തു പിളിച്ചുത്തുചാരനിവർ
 ഘ്നപുനർനമ്മാലെന്നുചാത്തുപസ്സോം * ശ്രീരാമൻചെല്ലുന്ന
 രംകുപിലാചാർത്താനും പാരാതെസമാധിപവിട്ടാനാക്കീടുന്ന
 രം * നെത്രാഗ്നിജപാലതനിൽഭസ്മമാക്കുമാണിതു ധാത്രിശതന
 യന്മാരെന്തൊരുതെമൊത്താൽ * കൊപാഗ്നിശമിപ്പാനായ്സു
 തിച്ചുദൈവകുളം താപവുന്തീണ്ടുവനത്തിങ്കലതിനാലെ— അദ്ധ്യായം
 തൊണ്ണൂറ്റിനാലായിതുകഥാശേഷ മെത്രയുംസംക്ഷേപിച്ചുചൊ
 ല്ലുപനിനെയുംഞാൻ *

തൊണ്ണൂറ്റാലാം അദ്ധ്യായം.

നാരദനപ്പാഴയൊദ്ധ്യോപുരമകംപൂക്കു നെന്തൊടേസഗര
 നൊടവസ്ഥയറിയിച്ചാൻ * വൃത്താന്തംകെട്ടുപനംശ്രമാനായ
 നിജ ചെതത്രനവിളിച്ചുവീപൊക്കുന്നവിധംവിച്ചാൻ * യൊ
 ഗീന്ദ്രനായകുപിലാചാർത്തന്നവനി ചൂഗമിച്ചിടുകുതുംഗത്തെ
 യുംവാങ്ങി * നല്ലനായ്ക്കുകയെന്നയച്ചുവന്നതരം കല്പാണാല
 യനായാരംശ്രമാൻതന്നെകൊണ്ടാൻ * കുപിലാചാർത്തന്നെച്ച
 ന്നവനിച്ചുചൊന്നാൻ താപസാനിധിയുയരുവൻജയജയ *
 അശ്രുമാനെന്നുനാമംസഗരനപ്പൊരു വംശത്തെക്കുറച്ചുകൊള്ള
 ണാമദയാനിധി * തുരഗത്തെക്കുമ്മനൽകെണംയജ്ഞാത്ഥമായ്
 കരുണാജലനിധിസന്തതനമസ്സോം * ഇത്ഥമശ്രമാനരചെ

സ്തുതകളുമുനി സത്തനരുടെയ്ക്കുനല്ലനാസ്തികനീ * തുരഗ
 തെയ്യംകൊണ്ടുത്താതനുക്കൊടുക്കണം വരവുഭീഷ്മായതുമീ
 വാങ്ങിക്കൊൾക * കവിലൊക്കുകൊടുസഗരവെഴുന്നല്ലൊ
 റെ അഭിമാനമൊത്തൊഴുതുമിച്ഛാൻവരെയും * ബ്രഹ്മദൈവ
 ത്താൽനിമതന്മാരുംതാതന്മാക്കു കർമ്മങ്ങളില്ലാത്താൽനരകവാ
 സമെല്ലൊ * വന്നതുവെക്കല്ലൊസ്വപ്നലോകപ്രാപ്തിക്കു നന്നായി
 ടുനഗ്രഹിക്കണന്നിതിരുവടി * എന്നതുകേട്ടനരകവിലനരു
 റെചെയ്തു നിന്നാലെസംഭൂതല്ലൊകർമ്മമെന്നറിയണം * നിന്നെട
 വെഴുന്നായിട്ടുണ്ടാകുഭഗീരഥ നന്നവനിവെക്കല്ലൊഗതിയുവരു
 ത്തിടം * ആകാശഗംഗതന്നിൽപാവനചെയ്തിപ്പിച്ചാൽ നാക
 ലോകപ്രാപ്തിയുവന്നിടമവെക്കല്ലൊ * അക്കാലഭാഗീരഥിയെന്നൊ
 രനാമമുണ്ടാം സ്വപ്നവാചിനിക്കെന്നുദരികകുമാരനീ * പൊകനീ
 കതിരയ്ക്കൊണ്ടുവെകാതെചെന്ന യോഗ്യംകഴിക്കുന്നുകവിലന
 രുരചെയ്തു * വാജിയ്ക്കൊണ്ടുവന്നുതാതനുനരകീടിനാൻ രാജാ
 വുശപടയംചെയ്തുസ്തുതയ്ക്കനായാൻ — അഭ്യായതൊണ്ണറാഞ്ചു
 ചൊല്ലിയെറിനിയുണ്ടൊ നെത്രയുസംക്ഷേപിച്ചുചൊല്ലുവനക
 മാശേഷം

തൊണ്ണറാറാമ അദ്ധ്യായം.

സഗരനവഭൂതസ്താനവുചെയ്തുരാജ്യം സുഖമെപരിപാലി
 ചിരിക്കുകാലത്തിങ്കൽ * പെഴുന്നെയ്തിളയായഭിഷേകവുചെയ്
 യ്തു പാത്മിവാൻകൃതാത്മനാസ്താനിതയഥാസുഖം * കാശിരാജാവി
 ന്നുകുലാകിയഭദ്രതന്നെ സപാശയാവിവാഹവുചെയ്തിപ്പിച്ചിതുമാ
 ദാൽ * അത്രുമാനായനിഷ്പത്രനെക്കൊണ്ടുപിന്നെ വശവുദ്ധി
 ക്കായുമാദാനധർമ്മങ്ങളൊടും * ഭദ്രയാമവരൊപരിട്ടുണ്ടായാൻദി
 ലീപനും ഭദ്രനാസ്തരാക്രമാദ്യവിലഗുണാത്താടും * മുപ്പനാംദിലീപ
 നപുത്രനായ്ഭഗീരഥൻ വിപ്രാതനായുണ്ടായാനെത്രയുഗുണവാ
 നായ് * സഗരനടന്ത്രനടന്ത്രോൻദിലീപനും മഹവാനടെലൊകം
 പ്രാപിച്ചൊന്നെന്തരം * ഭഗവൽഭക്തൻഭഗീരഥനാസ്തന്നുരാജ്യം പ
 കലില്ലവരുടെഗുണങ്ങൾചൊൽവാനെതും — അഭ്യായതൊണ്ണ
 റാറുചൊല്ലിയെൻചുരുക്കിത്താൻ ചിത്തവൃത്തളിഞ്ഞുകെട്ടിടുവി
 ന്നിനിശ്ശേഷം

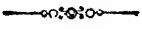
തൊണ്ണരൊഴി അദ്ധ്യായം.

കീർത്തിമാൻഭഗീരഥൻദൈവസുതനായ് പാർത്ഥിവനും
രാത്പരിസെവ്യനാസ്താഴ്കാലം * ബ്രഹ്മദണ്ഡത്താൽനിമിത്തം
രാജ്ഞിദക്ഷിണ നമ്മുടെപിതൃക്കൾപാതാളത്തിൽപണ്ടുപണ്ടെ * തൽ
ക്ഷലജാതനായൊരിനിക്കിന്നവരുടെ സൽഗതിവരുത്താതെജന്മ
സാഫല്യംവര * എന്നൊത്തുളളീന്ദ്രനെഭരമെല്ലിച്ചുരാജ്യം ചെ
ന്നൊരുമൊവനംപുക്കിതുതപസ്സിനായ് * ധാരാവൃതന്റെസ്സു
വിച്ചിടിനാനനകന്നാൾ പ്രീതനായഭിമതംചൊല്ലെന്നുവിരിഞ്ച
നും * സങ്കല്പംസാധിച്ചൊളമയസ്സുവെന്നെന്നെ പങ്കുജയാനി
യൊടുവരവുമ്പാങ്ങിക്കൊണ്ടാൻ * പിന്നെപ്പൊയ്ഗംഗാദൈവിത
ന്നെസ്സുവിച്ചിടിനാൻ മന്നവൻമുമ്പിലഴുനെള്ളിനാൾഗംഗാദൈ
വി * എന്തഭിമതമെന്നുചൊല്ലിച്ചെന്നരൂപൻ നിന്തിരുവടിപാരി
ലെഴുന്നെള്ളുകവെന്നും * പിന്നെപ്പാതാളെപ്രാപിച്ചവിടെപിതാ
ക്കന്മാർ വെണ്ണീരാജ്ഞിദക്ഷിണകപിലകാപാഗ്നിയാൽ * അവർ
സുരലോകപ്രപ്തയുവരുത്തണം പ്രവൃത്തിപിന്നെതിരുവുള്ളത്തി
ലെറുവണ്ണം * എന്നതുകെട്ടുഗംഗാദൈവിയുടേതാകെയ്ത നന്നനിന്മ
നൊഗതംകൊള്ളാമെന്നെന്നൊന്നും * ഞാനവനിയിൽവീഴുന്നെ
രത്തുളളഭണ്ഡലം താണുപൊയ്ദ്രവിച്ചുകാണാമല്ലൊതെവരും *
എന്നെത്താങ്ങണമെങ്കിൽശ്രീമൊദൈവനൊഴി ചുന്തുന്നാക്കാവതല്ല
യെന്നുനീധരിക്കണം * പന്നഗവിദ്യചെന്നൻതാനവദിക്കിൽ
വന്നെന്നൊടുപറഞ്ഞാൽഞാനെപ്പൊഴെചൊന്നിടുവൻ * എന്ന
രുതാചെയ്തഗംഗാദൈവിയുംമറഞ്ഞിതു മന്നവൻഭഗീരഥനെന്നതുകെ
ട്ടെന്നും * പിന്നെപ്പൊയ്ചുരാരിയെതപസ്സുതുടങ്ങിനാൻ ചന്ദ്ര
ശൈവരൻചിരാപ്രത്യക്ഷനായാണെല്ലോ * ചൊല്ലുനിന്നഭീഷണമെന്ന
രുതാചെയ്തതെന്നും ചൊല്ലിനാൻഭഗീരഥനെന്നഭിമതമെല്ലാം * നി
ന്തിരുവടിതിരുമുടിയിൽവസിക്കാമെന്നത്തരാനുമരുതാചെയ്തിൽ
ഞാൻപൊരാമെന്നും * ഗംഗാദൈവിയുടേതാകെയ്തതിരുമന സ്സു
ങ്കലുണ്ടാകവെന്നതിനുജഗല്പന * എങ്കിൽനിഗംഗാദൈവിതന്നെ
യുവരുത്തുക സങ്കടവെണ്ടാനിനക്കെന്നാലെന്നറിഞ്ഞാലും * മെ
രുമുൽനിചെന്നുപാപ്പൻഞാനവിടെക്കു പാരാതെവരുവാൻചൊ
ല്ലെന്നരുതാചെയ്തനാഥൻ * എന്നതുകെട്ടുവീണനമസ്കാരവുമ്പെയ്ത
മന്നവൻഭഗീരഥൻപ്രീതനായുഴറെറാടെ * ചെന്നുഗംഗയെസെ
വിച്ചിടിനാൻരണ്ടാമതും വന്നുഗംഗയുടേഭഗീരഥനൊടരുതാചെയ്ത *
വന്നുഞാൻമൊദൈവനെന്നുടെമുല്ലീവീണ നിന്നൊട്ടുകൂടെപ്പൊന്നു
പാതാളംപുക്കിടുവൻ * എന്നതുകെട്ടുഭഗീരഥനുംമൊദൈവ തന്നെ

ടെശിരസിചെന്നീശപരവാദോബുജം * വന്ദിച്ചുനില്ക്കുന്നരവന്നി
തുടങ്ങാകിനീ ഉദമെന്നിയെ സഗരാത്മജവചനരൂപിത് * ഭൂമിയു
മാകാശവുംനിറഞ്ഞുവെഗത്തൊടെ സോമശൈവരജാഭാരത്തെ
വീണിടിനാൾ * ആകലപ്പട്ടുദൈവമാനുഷാദികളെല്ലാം നാക
ലോകവുഭൂമിചക്രവുജനങ്ങളും * വൈപഥ്യബുദ്ധിചന്ദ്രാദിത്യ
നാരൊടുംകൂടി ക്ഷോഭിച്ചുചമഞ്ഞിതുലോകങ്ങൾപതിനാലും *
അങ്ങിനെവീണുപന്തിരായിരംസംവത്സരം ഏങ്ങുമനനഞ്ഞീലഭൂ
തേശഭൂതലശം * തുന്റഗംഗാദൈവിനൃപനമൃതകുണ്ടു വളർപ്പ
രിതാപകീഴ്ത്തൊട്ടുവീഴാത്തതാൽ * പിന്നെയുംമഹേശനെധ്വനിച്ച്
പലകാലം ചെന്നപ്പൊൾപ്രസാദിച്ചുചന്ദ്രശൈവരന്താനും * തൃക്ക
യ്ക്കാൽജടാഞ്ചലമുട്ടിച്ചുകരണയാ തൽക്ഷണമൊരുവിനുമരു
ഭൂനിവീണ * അതിനെവിനുമരുസരസ്സുനാലൊല്ലുന്നൊലാകർ അതി
കൽനിന്നുനാലുവഴിയായ്ക്കൊണ്ടു * നാലുദിക്കിലുംനാലുനാമങ്ങ
ളൊടുംകൂടി നാലുദിക്കിലെയുംപ്രാപിച്ചുശുദ്ധ്യത്വമായ് * സീതയു
മളുകാനന്ദാപ്രയംസുചക്ഷുസ്സും പൂതയായുള്ളഭദ്രവരിയുമെന്നൊ
മം * കലശാത്മവപീതജലങ്ങളാകകൊണ്ടു ജലധികളുംശുദ്ധോദ
കങ്ങളെല്ലാമുനം * പിന്നെയുംപരിപൂർണ്ണമായ്നാഗംഗാജലം ത
ന്നാലെസമുദ്രങ്ങൾനാലുമെന്നറിഞ്ഞാലും * പുണ്യവാൻഭഗീരഥൻ
തന്നൊടുക്കുടപ്പൊന്നു ജഹതൻപണ്ണശാലപുഷ്പിതഗംഗാദൈവി *
കൊപിച്ചുമുനീന്ദ്രനാചമിച്ചിതുജലം താപത്തെപ്പൂണ്ടിടിനാനെന്ന
രഭഗീരഥൻ * ജഹതാപസന്താനെസ്സവിച്ചുശുശ്രൂഷയാ നി
ന്നിതുഭഗീരഥൻനൂവത്സരംകാലം * തന്നുടെകനിഷ്ഠകാഗ്രണ
താപസൻനിജ കണ്ണാഞ്ഞെറിന്നവിസർജിച്ചിതുജലകണം * അ
ന്നെരമൊൽപ്രവാഹത്തെൊടുംഗംഗാദൈവി പിന്നെയുംഭഗീരഥൻ
തന്നൊടുക്കുടപ്പൊന്നാൾ * പ്രാചിവാരിധിതന്നെപ്രാപിച്ചുവാ
താളെപൊയ് നീചന്മാർവെന്തുകിടക്കുന്നദൈശത്തുചെന്നാൾ *
സാഗരഭസ്മാസ്ഥി കഥനനത്തെതാരനന്തരം നാകലോകവുപുഷ്പസ
ഗരാത്മജന്മാരും * ധന്വനാഭഗീരഥൻകൊണ്ടിങ്ങുവരികയാൽ സ്വ
ന്നഭിഭാഗീരഥിയെന്നാമവുപുണ്യാൾ * ജഹതനജാരത്തിൽനി
ന്നുണ്ടായ്യിരിക്കയാൽ * പിന്നെജാഹനവിയെന്നുമുണ്ടായിതൊരുനാമം *
ഭാരതവംശംതന്നിലുള്ളമനുഷ്ഠകുലവും പാരാതെഗതിവരുത്തിട്ടു
വാൻഗംഗാദൈവി * വൈഗനാവനാപുഷ്പവാരിതന്നിൽപ്പുഷ്പ ഭോ
ഗമൊക്കുങ്ങളെല്ലാംനൽകി നാളെല്ലാവരും * വാരിധികളുംഗംഗാജ
ലത്താൽനിറഞ്ഞപ്പൊൾ വീരന്മാർകുഴിച്ചൊരുദിക്കിലുംവന്നുജലം *
അട്ടിക്കുസമുദ്രമായ്നന്നാകുന്നുതന്നെനരം തത്രത്യന്മാരുമൊക്കിങ്ങൊടു
വാങ്ങി നാർ * ഗൊകണ്ഠമായപുണ്യക്ഷത്രവുസമുദ്രത്തിൽ

വെഗനമുഴുകിയതാശുകണ്ടാരുജനം * എത്രയുകേഷമൊത്താലി
 ഞ്ഞവന്നതെന്ന ഞ്ഞാത്താപംപുണ്ടതമ്മിലാറിച്ചുവിചാരി
 ച്ചാർ * ഗൊകണ്ഠ നിവാസികളാകിയമുനികളും ശൊകൈനസഹ്യാ
 ചലമുലംനിചെന്നുപുക്കാര * വാരിധിതന്നിൽപ്പൊയിഗൊകണ്ഠ
 മൽക്കെന്തും പാരിതിലാക്കിട്ടവാനാരിനിയുള്ളതയ്യാ * ചെന്ന
 നാഭാഗ്വനൈകാണണമെല്ലാവരും ചൊന്നിച്ചുപുണ്യക്ഷേത്രമുലരി
 പ്പിച്ചിട്ടുവാൻ * തൊണ്ണൂറ്റെട്ടാമദ്ധ്യായവുമിങ്ങിനെ ചൊല്ലിടീനൊൻ
 കണ്ണാനന്ദംനിങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നാകിൽച്ചൊല്ലാമിനം *

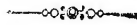

തൊണ്ണൂറ്റെട്ടാം അദ്ധ്യായം.

എങ്കിലൊത്രകൃത്യമത്രാദികളായമുനി പുംഗവന്മാരെല്ലാ
 ള്ളമൊന്നിച്ചുപുറപ്പെട്ടാർ * ഉത്തംഗമായമേന്ദ്രാചലാപരിചെ
 ന്ന സതപതംരാമനെന്നെക്കണ്ടിതുമുനികളും * വന്ദിച്ചഭക്തിയൊ
 ടെതൊഴുതുനിലുണന്നരം മന്ദമെന്നിയകണ്ടുഭാഗ്വനുഴറൊടെ *
 അഗദ്യപാട്ടാദികളാൽപൂജിച്ചുവഴിപാലെ സല്ലരിച്ചിരുത്തിനാ
 ന്താപസന്മാരെയെല്ലാം * മന്ദമായ്മന്ദമാസചെയ്തരുൾചെയ്തി
 ടിനാൻ നന്ന യിതിങ്ങുനിങ്ങൾവന്നതിന്നല്ല വരും * ഒന്നിച്ചു
 വരവതിനെത്തുകാരണമിപ്പൊൾ എന്നാലെന്തൊന്നുകരണീയമെ
 ന്നതുചൊൽവിൻ * എന്നതുകെട്ടുമനീന്ദ്രനാരുമുരചെയ്താരിനി
 പ്പൊൾവന്നകാര്യംകെട്ടാലുംദയാനീധ * ഗൊകണ്ഠത്തിങ്കൽത്ത
 ഞ്ചിതന്നുത്തായമെന്നും സാഗരന്മാരാലിപ്പൊൾനാശവുമുണ്ടാസ്സ
 ന്ന * ഭൂമിയെകഴിച്ചവർപാതാളത്തിനുചെന്നാർ * സാമഷ്ടക
 വിലകൊപാഗിനാവെന്താരവർ * സഗരതനയന്മാർകഴിച്ചുദി
 ക്കുമെല്ലാം സകലംസമുദ്രാന്തുന്നിതുതചൊനിയ * തീർത്ഥങ്ങളെ
 ട്കൂടിഗൊകണ്ഠമൽക്കെന്തും വാലിയിൽമുഴുകിപ്പൊയതിനാൽ
 ഞ്ഞെല്ലാം * സന്താപംപുണ്ടുഭവാനെക്കണ്ടുചൊൽവാൻവന്ന
 സന്തതമിനിപ്പരിപാലിച്ചുകൊൾകവണം * നിന്തിരുവടിയിൊ
 ഴിഞ്ഞിലൊരാധാരംമാറ ചിന്തിച്ചാലൊന്നുകൊണ്ടുഞങ്ങൾക്കു
 ഗുപതെ * അണ്ണപല്ലത്തെയംനീക്കിനിന്തിരുവടി പുണ്യക്ഷേ
 ത്രത്തെഭൂമിതന്നിലാക്കിടവേണം * എത്രയുപവിത്രമെങ്കെ
 മെന്നറിയണം മൃത്യുശാസനദൈവനിത്യസാന്നിദ്ധ്യസ്ഥലം * മു
 ക്കുതിസാധിച്ചിട്ടുവാൻമറൊരുവസ്തുവെണ്ടാ തന്ത്രവചെന്നനാഥ
 ന്തന്നെവന്ദിച്ചാൽപൊയം * നിന്തിരുവടി തന്നാൽസാമുദ്രാ

തെപ്പന രൈന്താവസ്സലൊക്കത്തികലുള്ളതുപൊറി * സാക്ഷാ
ൽശ്രീനാരായണൻതാമ്രലോഭവാണൊത്താൽ മൊക്ഷദനാകയു
ണ്ടില്ലസംശയമേതും * ഗൊകണ്ഠാലോരണംചെയ്യണമെന്നപ
ക്ഷിപ്പാനാഗതന്മാരായിതുങ്ങെങ്ങെന്നറിഞ്ഞാലും * രാമനമതു
കെട്ടുതാപസന്മാരെനൊക്കി സ്വാദരമരൂപചയ്ക്കുകട്ടാലുമകിൽനി
ങ്ങും * വാഞ്ചരിതമൊക്കവരത്തിട്ടവർനിങ്ങളുടേത്താൻ ചാഞ്ച
ലുചമതുചമതുചമയുണ്ടാകെണ്ടാ * ഏകിലെത്തിനൊരുദിണ്ഡമെ
ന്നല്ലിനിങ്ങും ശങ്കിച്ചതുളളിലതിൻമുലവുചെല്ലാമെല്ലൊ * ഏ
ത്രയുസദൃഷ്ടമായൊരുകമ്മുചെല്ലൊ വിദപൽപ്രൗഢന്മാരാകുന്നി
ങ്ങളുടൊത്തിട്ടവിൻ * ശസ്ത്രസംവരണംകൂടാതെസാധ്യവുമല്ല ശ
സ്ത്രധാരണത്തിനുമുണ്ടുവെച്ചുംകിഞ്ചിൽ * അദ്വൈതാദിത്തസ
മസ്താഭയനായിട്ടുടൻ നൃസംസ്രനുമായിത്തവസ്സിന്നാരംഭിച്ചാൻ *
ഞാനൊരുനിയായുധനായ്ക്കൊന്നാലുള്ളിൽബഹു മാനവുമുണ്ടാകയി
ല്ലെന്നുമെവരണനും * ജടുതമുള്ളജനമെന്തപദികയില്ലുടുകുറി
യുമൊന്നരസിംഹത്തിൻബലം * കണ്ടാഴിഞ്ഞരികയില്ലെന്നുമെന്തീ
ചജന മുണ്ടല്ലൊധിക്കാരവുമത്രകാലവുമുള്ളിൽ * ഇക്കാർക്കുംശ
സ്ത്രഗ്രഹണംവിനാസാധ്യവുമല്ലൊക്കാമ്പുചതുരകാണ്ടുചഞ്ചലമാക
നാമെ * താപസസമ്പ്രദായമൊക്കട്ടാലൊക്കിനിന്നാർ താപസപ്രവര
കെട്ടാലുമൊന്നെങ്കിലിപ്പൊരും * സജ്ജനരക്ഷാത്മമായശസ്ത്രസംഗ്ര
ഹണവും വഞ്ചമല്ലെന്നവിധാതാവരൂപചയ്ക്കുന്നും * ഞങ്ങളുടേ
വെണ്ടിദവനായുധംഗ്രാഹിച്ചാലു മഞ്ഞുകൊണ്ടുസത്യലംഘനമു
ണ്ടായ്ക്കൊ * ധർമ്മരക്ഷണത്തിനായ്ചെയ്യുന്നകമ്മുചെല്ലൊ ധർമ്മാ
യ്ക്കുമത്രെനിമ്ബലമാർക്കുനും * ഇത്തരംതപാധനന്മാരുചെ
യ്ക്കുന്നരം സതപരംപുറപ്പെട്ടുഭാഗ്വതവരാമൻതാനും * അണ്ണിയിൻതീ
രെചെന്നിന്നതുകണ്ടെന്നെ മരുതമൊരുമുണ്ടായ്ക്കുന്നിതുഭാഗ്വ
തം * അണ്ണിരാജനകുണ്ടുദക്ഷിണദിക്കുനൊക്കീട്ടുഭഗംഭീരവാ
ചാജാമദഗ്ധനുംചൊന്നാൻ * അപ്പതിജടുപ്രഭാത്താമുനിജന
ത്തൊട്ട മിപ്രദേശംപ്രാപിച്ചുഭവന്തംകാണാനെല്ലൊ * തപസ്വ
രൂപത്തെധരിച്ചതുമെവൈകീടാതെ മത്സകാശംപ്രാപിച്ചുദമി
ദിഗ്ഗന്ധവിഭാ * രണ്ടുശാമവാക്യംകെട്ടാവരണനും ഏതുമെ
നിജസ്ഥാനത്തിൽനിന്നിളകിലാ * ധീരതകൊണ്ടുഭൂയോഭൂയോ
ഭാഗ്വതവൻപാദ വാരനാഥനവിളിച്ചിടിനാൻപലവട്ടം * ഒന്നരി
യാടിപ്പലല്ലാവരണൻവെളിച്ചത്തു വന്നതുചിലുന്നതുകണ്ടുഭാ
ഗ്വതവരാമൻ * ധിക്കാരമസാരൻമാരിത്തരംകാട്ടികൊണ്ടാൽ വിക്രമ
മുള്ളവർചിത്തത്തിലെത്തുത്തൊന്നും * നിന്നൊരുമൊക്കീട്ടവനസ്യ
രതാലണ്ണിതന്നെ സതപരമിയന്നതർപ്പാദക്ഷാഭനംചെയ്തു * ശു

ഭുനായാചമിച്ചുമെല്ലാടുന്നാക്കിനിന്നു ചിത്തത്തിൽല്പാനംചെ
 യ്ക്കുശ്ശുചാവാടികളെ * തൽക്കുണമുമ്പിലാമ്മാറിങ്ങിശരസ
 ന്നം ദക്ഷാരിപാദങ്ങളെവന്ദിച്ചഭാഗ്ഗവനം * ഫസ്സസംസ്ഥിതമാ
 യചാപത്തെക്കുലച്ചതി ശ്രദ്ധനായ്ഭാഗ്ഗവസ്സുമെടുത്തുചിടിച്ചുട
 ന് * രക്തനെത്രങ്ങളോടുംചെറുത്തൊന്നൊലിയിട്ടു ശ്രസ്തമയ്ക്കുന്ന
 ഭുവനത്രയമ്തന്നെരം * അഞ്ചിദപീവാദിചിപിനാദികളോടുംകൂടി
 പൃഥ്വിമുഖീകളിവെപഥുപുണ്യമെന്നെരം * കല്പാന്താനലസമമാ
 കിയഭാഗ്ഗവസ്തും വില്ലാടമന്ത്രത്തൊടുംതൊടുത്തുഭാഗ്ഗവനം * അ
 ക്ഷമസ്ഥലവുംപാംസുഷുമാൽമറഞ്ഞുപൊൾ ഉല്പാപാതവുഷോ
 ന്നായ്മഞ്ഞിതശനിയും * രക്തവൃഷ്ടിയുമുണ്ടായ്തന്നതുകണ്ടെന്നെരം
 സിദ്ധചാരണമുനിഗന്ധർവ്വാദികളെല്ലാം * എന്തിനെന്തറിയാഞ്ഞു
 സംഭ്രാന്തൻമാരായൊടി സ്സന്താപത്തൊടുമറഞ്ഞിടിനാരൊരൊടി
 ക്കിൽ * നകുരത്യാദിഗ്രാഹകർമ്മപതിമിംഗല മുഖ്യമായുള്ളനാനാപു
 ഷ്ഠരജന്തുക്കളും * കൈവെവെത്തുമലച്ചീടുന്നതെന്തെന്തെ തൽകൂല
 ദൈവശൈലാദിവിചികരമറിവു * വാരിധിജലമെല്ലാംതിച്ചു
 കുറുകുന്ന വാരിധിവാസികളുംവെടിച്ചുമാറുക * പുഷ്പരജന്തുക്കളും
 മുണ്ണിച്ചുപിടയുന്ന പുഷ്പരചാരികളുമൊക്കെപ്പായ്മറയുന്ന * ധി
 ക്കാരംകാട്ടീടാതെഭാഗ്ഗവരമൻതന്ന സ്സല്ലാഭംചെയ്തെന്നവരെ
 ല്ലാഭംപറയുന്ന * ശുക്രാദിമുനികളുംരാമനെപ്പുകഴ്ന്ന ശക്രാദിദൈവ
 കളുൾക്കൊമ്പണങ്ങുന്ന * ധീരതപമകന്നായവരെന്നതെന്നെരം ഭി
 രതപംപുണ്ടുനിന്നുവന്ദിച്ചുരാമന്തികെ * ചീണ്ടാടൻനമസ്സരിച്ചീടി
 നാൻതെരുത്തരെ പ്രാണരക്ഷാത്ഥംപിന്നെന്തുമുതിച്ചുതടസിനാൻ *
 ഭൃഗുശാസ്ത്രപ്രസിദപ്രസിദാത്മാരാം സകലജഗന്നാഥപുരുഷാ
 ത്തമപ്രഭോ * ഭാഗ്ഗവസ്യാഗ്നിജപാലാദിശ്ലോനാമെന്നശീഘ്രം ഭാ
 ഗ്ഗവരമപരിപാലയക്തപാലയ * രക്ഷമാംരാമരാമശരണാഗതം
 ഭീനം രക്ഷമാമിതിജഡംപരശുപാണെരാമ * അറിവല്ലൊകാത
 ത്താൻചെയ്തപരാധമെല്ലാം അറിഞ്ഞുചൊറുത്തുകൊള്ളണമെൻ
 ഭഗവാനെ * അറിവില്ലാതജനംചെയ്തീടുംവിഴയെല്ലാ മറിവുള്ളവ
 രൊത്തുചൊറുത്തീടുന്നവെല്ലാം * സാധുക്കളെല്ലാംക്ഷമാസാരന്മാ
 റെല്ലൊന്നാഥ ബാധകളെല്ലാംതീതുരക്കിച്ചുകൊള്ളണമെ * നി
 ന്തിരുവടിയുടെശാസനത്തിങ്കൽതന്നെ സന്തതമിനിസ്ഥിതിചെ
 യ്തെന്നെല്ലൊന്നാളും * എന്തൊന്നുവെണ്ടുന്നതെന്നരുളിച്ചെയ്ത
 വെണ്ടു സന്തോഷത്തൊടുതവദാസോഽഹംദയാനിയെ — തൊ
 ണ്ണൂറൊട്ടദ്ധ്യായവുചൊല്ലിയനിത്ഥമിനി പുണ്യസൽക്കമാശൈ
 ഷംചൊല്ലുവൻസംക്ഷേപമായ് *

തൊണ്ണൂറോമ്പതാം അദ്ധ്യായം.

പരശുരാമനെ വെറുത്തുവെക്കുകയും ശരവാചസ്പതിയെ
 രിച്ചു സത്തു ചുനായ് * സ്മിതപൂർവ്വകമേതെല്ലാ വൃത്തങ്ങളെ നാ
 ധുനാഭവാണെക്കൊണ്ടിന്നായെന്നനാമം * ഗോകുണ്ഠനിവാസിക
 ഭാകിയമുനീന്ദ്രന്മാരെകൊണ്ടമെന്തുഭിതകേൽ വന്നെന്നെക്ക
 ണ്ടാർ * സഗരതനയന്മാർകഴിച്ചുകൂലകയാൽ മകരാലയത്തിലാ
 യ്ക്കുന്നിതുഗോകുണ്ഠവും * തീർത്ഥങ്ങളൊട്ടുംകൂടി ഗോകുണ്ഠമായപുണ്യ
 ക്ഷേത്രമിത്വവിനിലാക്കണമെന്നിങ്ങനെ * താപസപ്രവരന്മാര
 ത്തിക്കുനിമിത്തമായ് താപസസമ്പ്രദായമൊട്ടുതൊൻവന്നെന്നി
 പ്പോൾ * ആകയാൽ തവജലംനീക്കണമവിടെനിന്നാകൃതമുനി
 കൾക്കുവരുത്തിക്കൊടുവാനായെ * എന്നതുകേട്ടനരംവരനെന്ന
 രചെയ്താ നിന്നതുതവനിന്യാഗത്താൽത്താൻചെയ്തീടുവൻ * ക
 ല്ലിക്കയാവൽപ്രമാണംമുമ്പാകെനൊലിപ്പൊഴെതാവൽപ്രമാ
 ണംജലംനീക്കീടുവൻ * അന്നുരമകാശത്തങ്ങയച്ചശരചാപ മ
 സ്ത്രനാദമെടുത്താനൊരുമമൽശുദ്ധം * അതിനെച്ചുഴറിയൊ
 ന്നൊരിത്താനല്ലിതന്നിൽ അതുവീണിടംശുദ്ധാകാരമാംരീതമെ
 ല്ലൊ * വാരിയുരതിനങ്ങല്ലാത്തുനീങ്ങിനിന്നു വാരിധിതീരശു
 ധ്വാകാരമായിട്ടുംരീതം * വാരിയശതദയയൊജനനിങ്ങീത
 പ്പോൾ വാരിടത്തിങ്കലായിഗോകുണ്ഠമൽക്ഷേത്രം * കാല
 ത്താലതികുറിച്ചിടംസ്താൻമൊഴുതും പാലിച്ചുണ്ണാപ്പിച്ചുഭുഗ്ഗ്വരാമ
 ന്താനും * നഗരഗ്രാമതീർത്ഥങ്ങളത്രാദിവരഭൂമി സകലകുപയിൽ
 കുപയിൽക്കൊന്നായികിഞ്ചിൽകിഞ്ചിൽ * മുനികളല്ലാമെല്ലാ
 പരശുരാമനെ മനസാസന്തോഷംപൂണ്ടാശീർച്ചാദയച്ചെല്ലാ
 ന് * ഭൂമിദൈവന്മാരെല്ലാംഭുഗ്ഗ്വരാമൻനിജ ഭൂമിയഭൂതനഞ്ച
 യ്ക്കാൽപ്രായശ്ചിത്താത്മമായെ * ക്ഷത്രിയക്കുള്ളരാജമല്ലിതുനിങ്ങ
 ല്ലൊ മദ്ധ്യമങ്ങളെ ചെയ്തു സുവിചാരിച്ചാലും * ബ്രഹ്മസ്വമായ
 ഭൂമൗഘോരാരാധനംവന്നു നിമ്മർദ്ദാദായെല്ലാദൈവസ്വാദികളെ
 ല്ലാം * ആകുറിച്ചിടകിലുംനിങ്ങളല്ലാതെകൂടി പ്പാക്കണമ
 നെച്ചുവായിച്ചെന്നാംവരുവൻതാൻ * ദുഷ്ടരെല്ലാമൊക്കെനി
 ഗ്രഹിച്ചാത്തിതിതു ശിഷ്ടരെല്ലാമത്രവെച്ചുരക്ഷിച്ചീടുവൻ *
 അല്ലിതന്നെത്താൻഗൈരഗാമന്മാരുടെന്നൊരു സിദ്ധാക്ഷത്രങ്ങൾപുര
 ഗ്രാമങ്ങൾനഗരങ്ങൾ * രീതങ്ങളിവയെല്ലാന്നീളെക്കൊന്നായിത
 പ്പോൾ ധാത്രിദൈവന്മാരെസംകല്പിച്ചുതന്നെപ്പാലെ * യോഗദിക
 മ്മംകൊണ്ടുമാത്രമറിയാകാണ്ടും യോഗവൈഭവംകൊണ്ടുംദാനാ
 ദികമ്മംകൊണ്ടും * ദുഃഖങ്ങളറിയാതെസൽക്കർമ്മങ്ങളുചെയ്തു

നൌച്ചുംപൂണ്ടിരുന്നിട്ടുഭവപ്രവരന്മാർ * ആത്മാനുഭാവം
കൊണ്ടുഭാഗ്യവന്തന്റെഭാഗ്യം ഗ്രീഷ്മകാലത്തുമാത്രമേയുദാരാക്ഷി
ച്ചാൻ * ധനധാന്യാദികളാലധികംസമൃദ്ധിയു മനുവാസരംവള
ത്തിടിനാൻഭൂമിപതി * ഭൂദേവമുനീന്ദ്രന്മാരെടനുജയുവാങ്ങി
പ്രീതനായുദ്ധന്മാരിമുൽ നിമിത്തമുപകാർ * രാമനാൽജലധി
യൊടാദാനംചെയ്യപ്പെട്ട ഭൂമിയുണ്ടുനൂറുനയാജനവാന്തുകണ്ടാ
ൽ * ദക്ഷിണൊത്തരദീഗ്ഗമമായതുംപൂർവ്വാപരം ദക്ഷിണൊത്തര
ക്രമാൽവന്ദിച്ചുവരുതു * രക്ഷിച്ചിട്ടുനൂറാമിന്നുനമന്നറിഞ്ഞാ
ലും ശിക്ഷയുംകർമ്മങ്ങൾക്കില്ലിത്രരൊരെടത്തും * ഭാഗ്യവന്ത
ന്നൊട്ടുള്ളസത്യത്തെപ്പിടിച്ചിന്നു മാകുറിക്കുന്നതല്ലവരിധിധാരത
ലും * ഭാരതവണ്ഡംതന്നിലായിരംയൊജനയും വാരിധിതന്നിലാ
ക്കിസഗരതനയന്മാർ * ഭാഗ്യവന്തിലുണ്ടുനൂറുനയാജനവാങ്ങി
യൊഗ്യന്മാരായഭൂദേവന്മാർക്കുദാനംചെയ്താൻ * സാഗരൻമാരാൽ
വർദ്ധിപ്പിക്കുകാരണമിന്നും സാഗരനെചൊല്ലിട്ടിന്നിതുജലധി
യെ — ജാമദഗ്നന്റെരക്തമാകാത്തവീര്യന്റെരക്തമാ ഭൂമിചാലെന്ദ്രനാ
യസഗരന്റെരക്തമാ * എന്നിവരൊട്ടുസംബന്ധിച്ചുള്ളകഥക
ളും നിന്നൊട്ടുചുരുക്കിത്താനീവണ്ണമുരചെയ്താൻ — ജൈമിനിമഹാ
മുനീശിരണ്യനാഭനൊട്ടു സാമോദമരുചെയ്തുകഥകളുവയെല്ലാം *
ബ്രാഹ്മണ്യമെണ്ണത്തഞ്ചുസംസ്കൃതമത്തിലെ നിർമ്മലമായിട്ടുള്ള
മദ്ധ്യഭാഗമിതു * ചൊല്ലിയെൻതൊണ്ണൂറൊമ്പതദ്ധ്യായമിതുക
ട്ടാൽ കല്യാണംവരുംകൈവല്യത്തെയുംസാധിച്ചിടാം * ധാത്രിദൈവ
ന്ദ്രശ്രേഷ്ഠനാകിയതപോനിധി നെന്തനായണനന്നാജ്ഞ
യാവിരചിതം * രാമഭക്ത്യാസ്ത്രനായരാമശിഷ്യനാലിദം സൊമ
മാംകണ്ഡപുരാധീശൻതന്നെനഗ്രമാൽ * ബ്രാഹ്മണശ്രീപാദപദം
സുഷോഭനമസ്സാരം ബ്രാഹ്മണഭക്തിമമലഭിച്ചുവരണമെ *

ഇതി ബ്രാഹ്മണ്യപുരണം

സ മ റ പ്ല ങ്ങ

